

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В

ДИРЕКТИВА РАДИ 2006/112/ЄС**від 28 листопада 2006 року**

про спільну систему податку на додану вартість

(ОВ L 347 11.12.2006, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
M1	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2006/138/ЄС від 19 грудня 2006 року	L 384	92	29.12.2006
► M2	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2007/75/ЄС від 20 грудня 2007 року	L 346	13	29.12.2007
► M3	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2008/8/ЄС від 12 лютого 2008 року	L 44	11	20.02.2008
► M4	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2008/117/ЄС від 16 грудня 2008 року	L 14	7	20.01.2009
► M5	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2009/47/ЄС від 5 травня 2009 року	L 116	18	09.05.2009
► M6	<u>ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2009/69/ЄС від 25 червня 2009 року</u>	L 175	12	04.07.2009
► M7	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2009/162/ЄС від 22 грудня 2009 року	L 10	14	15.01.2010
► M8	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2010/23/ЄС від 16 березня 2010 року	L 72	1	20.03.2010
► M9	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2010/45/ЄС від 13 липня 2010 року	L 189	1	22.07.2010
M10	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2010/88/ЄС від 7 грудня 2010 року	L 326	1	10.12.2010
M11	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2013/42/ЄС від 22 липня 2013 року	L 201	1	26.07.2013
► M12	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2013/43/ЄС від 22 липня 2013 року	L 201	4	26.07.2013
► M13	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2013/61/ЄС від 17 грудня 2013 року	L 353	5	28.12.2013
M14	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ 2016/856 (ЄС) від 25 травня 2016 року	L 142	12	31.05.2016
► M15	ДИРЕКТИВА РАДИ (ЄС) 2016/1065 від 27 червня 2016 року	L 177	9	01.07.2016
► M16	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ(ЄС) 2017/2455 від 5 грудня 2017 року	L 348	7	29.12.2017

M17	Зі змінами, внесеними: РІШЕННЯМ РАДИ (ЄС) 2020/1109 від 20 липня 2020 року	L 244	3	29.07.2020
► M18	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2018/912 від 22 червня 2018 року	L 162	1	27.06.2018
► M19	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2018/1695 від 6 листопада 2018 року	L 282	5	12.11.2018
M20	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2018/1713 від 6 листопада 2018 року	L 286	20	14.11.2018
► M2	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2018/1910 від 4 грудня 2018 року	L 311	3	07.12.2018
M22	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2018/2057 від 20 грудня 2018 року	L 329	3	27.12.2018
► M23	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2019/475 від 18 лютого 2019 року	L 83	42	25.03.2019
► M24	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2019/1995 від 21 листопада 2019 року	L 310	1	02.12.2019
► M25	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ(ЄС) 2019/2235 від 16 грудня 2019 року	L 336	10	30.12.2019
► M26	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2020/1756 від 20 листопада 2020 року	L 396	1	25.11.2020
► M27	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2020/2020 від 7 грудня 2020 року	L 419	1	11.12.2020
► M28	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2021/1159 від 13 липня 2021 року	L 250	1	15.07.2021
► M29	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2022/542 від 5 квітня 2022 року	L 107	1	06.04.2022
► M30	ДИРЕКТИВОЮ РАДИ (ЄС) 2022/890 від 3 червня 2022 року	L 155	1	08.06.2022

Зі змінами, внесеними:

► A1	АКТОМ про умови вступу Республіки Хорватія та внесення коригувань до Договору про Європейський Союз, Договору про функціонування Європейського Союзу та Договору про заснування Європейського Співтовариства з атомної енергії	L 112	21	24.04.2012
-------------	--	-------	----	------------

Із виправленнями, внесеними:

► C1	Виправленням, ОВ L 335, 20.12.2007, с. 60 (2006/112/ЄС)
► C2	Виправленням, ОВ L 249, 14.09.2012, с. 15 (2006/112/ЄС)
C3	Виправленням, ОВ L 125, 22.05.2018, с. 15 (2017/2455)
C4	Виправленням, ОВ L 225, 06.09.2018, с. 1 (2017/2455)
► C5	Виправленням, ОВ L 225, 06.09.2018, с. 1 (2017/2455)
► C6	Виправленням, ОВ L 329, 27.12.2018, с. 53 (2018/1695)
► C7	Виправленням, ОВ L 245, 25.09.2019, с. 9 (2017/2455)

ДИРЕКТИВА РАДИ 2006/112/ЄС

від 28 листопада 2006 року

про спільну систему податку на додану вартість

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I —	ПРЕДМЕТ І СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ
РОЗДІЛ II —	ТЕРИТОРІАЛЬНА СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ
РОЗДІЛ III —	ОПОДАТКОВУВАНІ ОСОБИ
РОЗДІЛ IV —	ОПОДАТКОВУВАНІ ОПЕРАЦІЇ
Глава 1 —	Постачання товарів
Глава 2 —	Придбання товарів у межах Співтовариства
Глава 3 —	Постачання послуг
Глава 4 —	Імпортування товарів
Глава 5 —	Спільні положення для глав 1 та 3
РОЗДІЛ V —	МІСЦЕ ОПОДАТКОВУВАНИХ ОПЕРАЦІЙ
Глава 1 —	Місце постачання товарів
Секція 1 —	Постачання товарів без перевезення
Секція 2 —	Постачання товарів із перевезенням
Секція 3 —	Постачання товарів на борт суден, повітряних суден або на потяги
Секція 4 —	Постачання товарів через системи розподілу
Глава 2 —	Місце придбання товарів у межах Співтовариства
Глава 3 —	Місце постачання послуг
Секція 1 —	Терміни та означення
Секція 2 —	Загальні правила
Секція 3 —	Окремі положення
Підсекція 1 —	Постачання послуг посередниками
Підсекція 2 —	Постачання послуг, пов'язаних із нерухомим майном
Підсекція 3 —	Постачання послуг із перевезення
Підсекція 4 —	Постачання послуг у сфері культури, мистецтва, спорту, науки, освіти, розваг та подібних послуг, допоміжних послуг з перевезення, послуг з оцінювання рухомого майна та виконання пов'язаних з ним робіт
Підсекція 5 —	Постачання ресторанних та кейтерингових послуг
Підсекція 6 —	Найм транспортних засобів
Підсекція 7 —	Постачання ресторанних та кейтерингових послуг, призначених для споживання на борту суден, повітряних суден або в потягах

Підсекція 8 —	Постачання телекомунікаційних послуг, послуг мовлення та електронних послуг неоподатковуваним особам
Підсекція 9 —	Постачання послуг неоподатковуваним особам за межами Співтовариства
Підсекція 10 —	Запобігання подвійному оподаткуванню або неоподаткуванню
Глава 3а —	Порогове значення для оподатковуваних осіб, що здійснюють постачання товарів, зазначених у пункті (а) статті 33, і постачання послуг, зазначених у статті 58
Глава 4 —	Місце імпортування товарів
РОЗДІЛ VI —	ПОДІЯ, ЩО ПРИЗВОДИТЬ ДО ВИНИКНЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ТА ВИНИКНЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ З ПДВ
Глава 1 —	Загальні положення
Глава 2 —	Постачання товарів або послуг
Глава 3 —	Придбання товарів у межах Співтовариства
Глава 4 —	Імпортування товарів
РОЗДІЛ VII —	БАЗА ОПОДАТКУВАННЯ
Глава 1 —	Терміни та означення
Глава 2 —	Постачання товарів або послуг
Глава 3 —	Придбання товарів у межах Співтовариства
Глава 4 —	Імпортування товарів
Глава 5 —	Інші положення
РОЗДІЛ VIII —	СТАВКИ
Глава 1 —	Застосування ставок
Глава 2 —	Структура та рівень ставок
Секція 1 —	Стандартна ставка
Секція 2 —	Знижені ставки
Секція 2а —	Виняткові ситуації
Секція 3 —	Окремі положення
Глава 5 —	Тимчасові положення
РОЗДІЛ IX —	ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ
Глава 1 —	Загальні положення
Глава 2 —	Звільнення від оподаткування деяких видів діяльності в суспільних інтересах
Глава 3 —	Звільнення від оподаткування інших видів діяльності
Глава 4 —	Звільнення від оподаткування операцій у межах Співтовариства
Секція 1 —	Звільнення від оподаткування, пов'язані з постачанням товарів
Секція 2 —	Звільнення від оподаткування придбань товарів у межах Співтовариства
Секція 3 —	Звільнення від оподаткування деяких послуг з перевезення
Глава 5 —	Звільнення від оподаткування для імпорту
Глава 6 —	Звільнення від оподаткування під час експортування
Глава 7 —	Звільнення від оподаткування, пов'язані з міжнародними перевезеннями

Глава 8 —	Звільнення від оподаткування деяких операцій, які вважають експортними
Глава 9 —	Звільнення від оподаткування постачання послуг посередниками
Глава 10 —	Звільнення від оподаткування операцій, пов'язаних з міжнародною торгівлею
Секція 1 —	Митні склади, склади, інші ніж митні склади, та подібні режими
Секція 2 —	Операції, звільнені від оподаткування для експортування та в рамках торгівлі між державами-членами
Секція 3 —	Спільні положення для секцій 1 та 2
РОЗДІЛ X —	ВІДНЕСЕННЯ НА ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ
Глава 1 —	Виникнення та обсяг права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання
Глава 2 —	Пропорційне віднесення на зменшення податкового зобов'язання
Глава 3 —	Обмеження права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання
Глава 4 —	Правила, що регулюють застосування права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання
Глава 5 —	Коригування сум, віднесених на зменшення податкового зобов'язання
РОЗДІЛ XI —	ОБОВ'ЯЗКИ ОПОДАТКОВУВАНИХ ОСІБ ТА ДЕЯКИХ НЕОПОДАТКОВУВАНИХ ОСІБ
Глава 1 —	Обов'язок платити
Секція 1 —	Особи, відповідальні за сплату ПДВ податковим органам
Секція 2 —	Порядок сплати
Глава 2 —	Ідентифікація
Глава 3 —	Виставлення рахунків-фактур
Секція 1 —	Терміни та означення
Секція 2 —	Поняття рахунку-фактури
Секція 3 —	Виставлення рахунків-фактур
Секція 4 —	Зміст рахунків-фактур
Секція 5 —	Надсилання рахунків-фактур електронними засобами
Секція 6 —	Заходи зі спрощення
Глава 4 —	Облік
Секція 1 —	Терміни та означення
Секція 2 —	Загальні обов'язки
Секція 3 —	Спеціальні обов'язки зі зберігання всіх рахунків-фактур
Секція 4 —	Право доступу до рахунків-фактур, які зберігають електронними засобами в іншій державі-члені
Глава 5 —	Декларації
Глава 6 —	Зведені звіти
Глава 7 —	Інші положення
Глава 8 —	Обов'язки, пов'язані з деякими операціями імпортування і експортування
Секція 1 —	Імпортування

Секція 2 —	Експортування
РОЗДІЛ XII —	СПЕЦІАЛЬНІ СХЕМИ
Глава 1 —	Спеціальна схема для малих підприємств
Секція 1 —	Спрощені процедури нарахування та утримання
Секція 2 —	Звільнення від оподаткування або регресивна податкова знижка
Секція 3 —	Звітування та перегляд
Глава 2 —	Спільна схема з фіксованою ставкою для фермерів
Глава 3 —	Спеціальна схема для туристичних агентів
Глава 4 —	Спеціальні положення для вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату
Секція 1 —	Терміни та означення
Секція 2 —	Спеціальні положення для оподатковуваних дилерів
Підсекція 1 —	Маржинальна схема
Підсекція 2 —	Перехідні положення для вживаних транспортних засобів
Секція 3 —	Спеціальні положення для продажу з публічних торгів
Секція 4 —	Заходи для запобігання спотворенню конкуренції та ухиленню від оподаткування
Глава 5 —	Спеціальна схема для інвестиційного золота
Секція 1 —	Загальні положення
Секція 2 —	Звільнення від ПДВ
Секція 3 —	Можливість обирати спосіб оподаткування
Секція 4 —	Операції на регульованому ринку зливкового золота
Секція 5 —	Спеціальні права та обов'язки торговців інвестиційним золотом
Глава 6 —	Спеціальні схеми для оподатковуваних осіб, що не мають осідку, які постачають телекомунікаційні послуги, послуги мовлення чи електронні послуги неоподатковуваним особам
Секція 1 —	Загальні положення
Секція 2 —	Спеціальна схема для телекомунікаційних послуг, послуг мовлення або електронних послуг, які постачають оподатковувані особи, що не мають осідку в межах Співтовариства
Секція 3 —	Спеціальна схема для дистанційних продажів товарів в межах Співтовариства, для постачання товарів в межах держави-члена, що здійснюється за допомогою електронних інтерфейсів, які сприяють здійсненню такого постачання, а також для послуг, які постачають оподатковувані особи, що мають осідок у Співтоваристві, але не мають осідку в державі-члені споживання
Секція 4	Спеціальна схема дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн
Глава 7	Спеціальні положення щодо декларування та сплати ПДВ при імпорті
Глава 8	Обмінні курси
РОЗДІЛ XIII —	ВІДСТУПИ

Глава 1 —	Відступи, які застосовують до ухвалення остаточних заходів
Секція 1 —	Відступи для держав, що були членами Співтовариства станом на 1 січня 1978 року
Секція 2 —	Відступи для держав, що приєдналися чи вступили до Співтовариства після 1 січня 1978 року
Секція 3 —	Спільні положення для секцій 1 та 2
Глава 2 —	Відступи, що потребують отримання дозволу
Секція 1 —	Заходи зі спрощення та заходи із запобігання ухиленню від оподаткування або уникненню оподаткування
Секція 2 —	Міжнародні угоди
РОЗДІЛ XIV —	РІЗНЕ
Глава 1 —	Імплементацийні заходи
Глава 2 —	Комітет із ПДВ
Глава 3 —	Курси конвертації
Глава 4 —	Інші податки, збори та обов'язкові платежі
РОЗДІЛ XV —	ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ
Глава 1 —	Перехідні положення з оподаткування торгівлі між державами-членами
Глава 2 —	Перехідні заходи, які застосовують в контексті приєднання чи вступу до Європейського Союзу
Глава 2а —	Перехідні заходи для застосування нового законодавства
Глава 3 —	Транспозиція та набуття чинності
ДОДАТОК I —	СПИСОК ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ТРЕТЬОМУ ПІДПАРАГРАФІ СТАТТІ 13(1)
ДОДАТОК II —	ОРІЄНТОВНИЙ СПИСОК ПОСЛУГ, ЯКІ ПОСТАЧАЮТЬ ЕЛЕКТРОННИМИ ЗАСОБАМИ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ПУНКТІ (С) ПЕРШОГО ПАРАГРАФА СТАТТІ 58
ДОДАТОК III —	СПИСКИ ПОСТАЧАННЯ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ, ДО ЯКИХ МОЖНА ЗАСТОСОВУВАТИ ЗНИЖЕНІ СТАВКИ ТА ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДНЕСЕННЯ НА ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ З ПДВ, ЯК ЗАЗНАЧЕНО У СТАТТІ 98
ДОДАТОК IV —	СПИСОК ПОСЛУГ, ЗАЗНАЧЕНИХ У СТАТТІ 106
ДОДАТОК V —	КАТЕГОРІЇ ТОВАРІВ, ОХОПЛЕНІ ІНШИМИ РЕЖИМАМИ СКЛАДУВАННЯ, НІЖ РЕЖИМ МИТНОГО СКЛАДУВАННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНИМИ СТАТТЕЮ 160(2)
ДОДАТОК VI —	СПИСОК ПОСТАЧАНЬ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ПУНКТІ (D) СТАТТІ 199(1)
ДОДАТОК VII —	СПИСОК ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ ІЗ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА, ЗАЗНАЧЕНИХ У ПУНКТІ (4) СТАТТІ 295(1)
ДОДАТОК VIII —	ОРІЄНТОВНИЙ СПИСОК СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПОСЛУГ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ПУНКТІ 5 СТАТТІ 295(1)
ДОДАТОК IX —	ВИТВОРИ МИСТЕЦТВА, ПРЕДМЕТИ КОЛЕКЦІОНУВАННЯ ТА АНТИКВАРІАТ, ЗАЗНАЧЕНІ В ПУНКТАХ (2), (3) ТА (4) СТАТТІ 311(1)
Частина А —	Витвори мистецтва

Частина В —	Предмети колекціонування
Частина С —	Антикваріат
ДОДАТОК X —	► A1 СПИСОК ОПЕРАЦІЙ, ОХОПЛЕНИХ ВІДСТУПАМИ, ЗАЗНАЧЕНИМИ У СТАТТЯХ 370 ТА 371 І СТАТТЯХ 375–390с ◀
Частина А —	Операції, які держави-члени можуть продовжувати оподатковувати
Частина В —	Операції, які держави-члени можуть продовжувати звільняти від оподаткування
ДОДАТОК XI	
Частина А —	Скасовані директиви з їх подальшими змінами
Частина В —	Граничні строки транспозиції до національного законодавства (зазначені в статті 411)
ДОДАТОК XII —	КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

РОЗДІЛ I

ПРЕДМЕТ І СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Стаття 1

1. Ця Директива встановлює спільну систему податку на додану вартість (ПДВ).
2. Принцип спільної системи ПДВ передбачає застосування до товарів та послуг загального податку на споживання, точно пропорційного ціні товарів і послуг, незалежно від кількості операцій, які відбуваються в процесі виробництва та розповсюдження до моменту нарахування податку.

За кожною операцією виникає податкове зобов'язання з ПДВ, розраховане відповідно до ціни товарів або послуг за ставкою, застосовною для таких товарів або послуг, після віднесення на зменшення податкового зобов'язання суми ПДВ, що безпосередньо припадає на різні складові собівартості.

Спільна система ПДВ повинна застосовуватися до етапу роздрібної торгівлі включно.

Стаття 2

1. Оподаткуванню ПДВ підлягають такі операції:

- (a) постачання товарів за винагороду в межах території держави-члена оподатковуваною особою, що діє як така;
- (b) придбання товарів в межах Співтовариства за винагороду в межах території держави-члена:
 - (i) оподатковуваною особою, що діє як така, або неоподатковуваною юридичною особою, якщо продавець є оподатковуваною особою, що діє як така, яка не підпадає під звільнення від оподаткування для малих підприємств, передбачене у статтях 282–292, та не підпадає під дію статей 33 або 36;
 - (ii) у випадку нового транспортного засобу — оподатковуваною особою або неоподатковуваною юридичною особою, інші придбання якої не підлягають оподаткуванню ПДВ згідно зі статтею 3(1), або будь-якою іншою неоподатковуваною особою;
 - (iii) у випадку підакцизних продуктів, якщо податкове зобов'язання з акцизного збору виникає під час придбання в межах Співтовариства, згідно з Директивою 92/12/ЄЕС, на території держави-члена, оподатковуваною особою або неоподатковуваною юридичною особою, інші придбання якої не підлягають оподаткуванню ПДВ згідно зі статтею 3(1);

(c)

постачання послуг за винагороду в межах території держави-члена оподатковуваною особою, що діє як така;

(d) імпортування товарів.

2.

(a) Для цілей пункту (ii) параграфу 1(b), «транспортними засобами», якщо вони призначені для перевезення осіб чи товарів, вважають:

(i) механічні наземні транспортні засоби з об'ємом двигуна більше 48 кубічних сантиметрів чи потужністю більше 7,2 кіловат;

(ii) судна завдовжки понад 7,5 метрів, окрім суден, які використовують для судноплавства у відкритому морі та перевезення пасажирів за винагороду, а також суден, які використовують для цілей комерційної, промислової або риболовної діяльності, для порятунку чи надання допомоги у морі або для риболовлі у внутрішніх водах;

(iii) повітряні судна зі злітною масою понад 1 550 кілограмів, окрім повітряних суден, використовуваних авіалініями, що працюють за винагороду здебільшого на міжнародних маршрутах.

(b) Ці транспортні засоби вважають «новими» у таких випадках:

(i) механічні наземні транспортні засоби, постачання яких здійснюють протягом шести місяців з дати першого введення в експлуатацію, або якщо транспортний засіб проїхав не більше 6 000 кілометрів;

(ii) судна, постачання яких здійснюють протягом трьох місяців з дати першого введення в експлуатацію, або якщо судно пройшло не більше 100 годин;

(iii) повітряні судна, постачання яких здійснюють протягом трьох місяців з дати першого введення в експлуатацію, або якщо повітряне судно літало не більше 40 годин.

(c) Держави-члени повинні встановити умови, за яких факти, зазначені в пункті (b), можуть вважатися встановленими.

▼ M7

3. «Підакцизні продукти» означають енергоносії, алкоголь і алкогольні напої та тютюнові вироби, визначені чинним законодавством Співтовариства, окрім газу, який постачають через систему постачання природного газу, розташовану на території Співтовариства, або через будь-яку мережу, з'єднану з такою системою.

▼ B

Стаття 3

1. Як відступ від статті 2(1)(b)(i), такі операції не підлягають оподаткуванню ПДВ:

(a) придбання товарів у межах Співтовариства оподатковуваною особою або неоподатковуваною юридичною особою, якщо постачання таких товарів у межах території держави-члена придбання було б звільнене від оподаткування згідно зі статтями 148 та 151;

(b) придбання товарів у межах Співтовариства, інших ніж зазначені у пункті (a) і статті 4, та інших ніж нові транспортні засоби або підакцизні продукти, оподатковуваною особою для цілей її сільськогосподарської, лісогосподарської або рибогосподарської діяльності згідно зі спільною схемою з фіксованою ставкою для фермерів, або оподатковуваною особою, що здійснює лише постачання товарів чи послуг, стосовно яких ПДВ не підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, або неоподатковуваною юридичною особою.

2. Пункт (b) параграфу 1 застосовують лише якщо виконані такі умови:

(a)

протягом поточного календарного року загальна вартість придбань товарів в межах Співтовариства не перевищує порогового значення, яке повинні визначати держави-члени, але яке не може бути нижчим 10 000 євро чи еквівалент в національній валюті;

- (b) протягом попереднього календарного року загальна вартість придбань товарів у межах Співтовариства не перевищувала порогового значення, передбаченого у пункті (a).

Порогове значення, яке слугує базовим значенням, повинне складатися із загальної вартості придбань товарів в межах Співтовариства без урахування ПДВ, що підлягає сплаті або було сплачено в державі-члені, в якій розпочалося пересилання або перевезення товарів, як зазначено в пункті (b) параграфа 1.

3. Держави-члени повинні надавати оподатковуваним особам та неоподатковуваним юридичним особам, що підпадають під вимоги, передбачені в пункті (b) параграфа 1, право обирати загальну схему, передбачену в статті 2(1)(b)(i).

Держави-члени повинні встановити детальні правила для реалізації можливості вибору, зазначеного в першому підпараграфі, що в будь-якому разі повинна охоплювати період тривалістю два календарних роки.

Стаття 4

Крім операцій, зазначених у статті 3, оподаткуванню ПДВ не підлягають такі операції:

- (a) придбання в межах Співтовариства вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату, визначених в пунктах (1)–(4) статті 311(1), якщо продавець є оподатковуваним дилером та діє як такий, а ПДВ було справлено з товарів у державі-члені, в якій розпочалося їх пересилання чи перевезення, згідно з маржинальною схемою, передбаченою у статтях 312–325;
- (b) придбання в межах Співтовариства вживаних транспортних засобів, визначених у статті 327(3), якщо продавець є оподатковуваним дилером та діє як такий, а ПДВ було справлено з транспортних засобів у державі-члені, в якій розпочалося їх пересилання чи перевезення, згідно з перехідними положеннями для вживаних транспортних засобів;
- (c) придбання в межах Співтовариства вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату, визначених в пунктах (1)–(4) статті 311(1), якщо продавець є організатором продажу з публічних торгів, діючи як такий, а ПДВ було справлено з товарів у державі-члені, в якій розпочалося їх пересилання чи перевезення, відповідно до спеціальних механізмів продажу з публічних торгів.

РОЗДІЛ II

ТЕРИТОРІАЛЬНА СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Стаття 5

Для цілей застосування цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «Співтовариство» та «територія Співтовариства» означають території держав-членів, як визначено у пункті (2);
- (2) «держава-член» та «територія держави-члена» означають територію кожної держави-члена Співтовариства, до якої є застосовним Договір про заснування Європейського Співтовариства відповідно до статті 299 цього Договору, за винятком будь-якої території, зазначеної в статті 6 цієї Директиви;
- (3) «треті території» означає території, зазначені в статті 6;
- (4)

«третя країна» означає будь-яку державу або територію, щодо якої не застосовують Договір.

Стаття 6

1. Цю Директиву не застосовують до наведених нижче територій, які становлять частину митної території Співтовариства:

- (a) Гори Афон;
- (b) Канарських островів;

▼ M13

- (c) територій Франції, зазначених в статті 349 та статті 355(1) Договору про функціонування Європейського Союзу;

▼ B

- (d) Аландських островів;
- (e) Нормандських островів;

▼ M23

- (f) Кампіоне д'Італія;
- (g) італійських вод озера Лугано.

▼ B

2. Цю Директиву не застосовують до наведених нижче територій, які не становлять частину митної території Співтовариства:

- (a) острова Гельголанд;
- (b) території Бюзінгена;
- (c) Сеути;
- (d) Мелільї;
- (e) Лівіньо.

▼ M23 _____

▼ B

Стаття 7

1. З огляду на конвенції та договори, укладені з Францією, Великою Британією та Кіпром відповідно, Князівство Монако, острів Мен та Суверенні території баз Великої Британії Акротирі та Декелія не вважають третіми країнами для цілей застосування цієї Директиви.

2. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб операції, ініційовані у Князівстві Монако чи призначені для Князівства Монако, вважалися операціями, ініційованими у Франції чи призначеними для Франції, щоб операції, ініційовані на острові Мен або призначені для острова Мен, вважалися операціями, ініційованими у Великій Британії або призначеними для Великої Британії, та щоб операції, ініційовані на Суверенних територіях баз Великої Британії Акротирі та Декелія чи призначені для них, вважалися операціями, ініційованими на Кіпрі або призначеними для Кіпру.

Стаття 8

Якщо Комісія вважатиме, що положення, встановлені у статтях 6 і 7, більше не є обґрунтованими, зокрема з точки зору добросовісної конкуренції або власних ресурсів, вона повинна подати відповідні пропозиції Раді.

РОЗДІЛ III

ОПОДАТКОВУВАНІ ОСОБИ

Стаття 9

1. «Оподатковувана особа» означає будь-яку особу, що самостійно провадить у будь-якому місці будь-яку економічну діяльність, незалежно від мети чи результатів такої діяльності.

Будь-яка діяльність виробників, торговців або осіб, що постачають послуги, включаючи гірничодобувну та сільськогосподарську діяльність, а також професійну діяльність, вважають «економічною діяльністю». Зокрема, експлуатацію матеріального або нематеріального майна для отримання доходу від такої експлуатації на постійній основі вважають економічною діяльністю.

2. Окрім осіб, зазначених у параграфі 1, будь-яку особу, яка на нерегулярній основі постачає новий транспортний засіб, що його пересилає або перевозить до покупця продавця або покупець, або це здійснюють в інтересах продавця чи покупця, до місця призначення за межами території держави-члена, але в межах території Співтовариства, вважають оподаткованою особою.

Стаття 10

Умова статті 9(1) щодо того, що економічна діяльність повинна здійснюватися «самостійно», звільняє найманих працівників та інших осіб від ПДВ, якщо вони пов'язані з працедавцем трудовою угодою або будь-якими іншими юридичними зв'язками, які створюють відносини між працедавцем та працівником в тому, що стосується умов праці, оплати праці та відповідальності працедавця.

Стаття 11

Після консультацій із дорадчим комітетом з питань податку на додану вартість (далі — «Комітет із ПДВ») кожна держава-член може вважати єдиною оподаткованою особою будь-яких осіб, що мають осідок на території цієї держави-члена, які, будучи юридично самостійними, тісно пов'язані одна з одною фінансовими, економічними та організаційними зв'язками.

Держава-член, що використовує можливість, передбачену в першому параграфі, може ухвалювати будь-які заходи, необхідні для запобігання ухиленню від оподаткування або уникненню оподаткування шляхом використання цього положення.

Стаття 12

1. Держави-члени можуть вважати оподаткованою особою будь-кого, хто на нерегулярній основі здійснює операцію, пов'язану з видами діяльності, зазначеними у другому підпараграфі статті 9(1), і зокрема одну з таких операцій:

- (a) постачання будівлі чи частин будівлі та землі, на якій розташована будівля, до першого заселення;
- (b) постачання землі під забудову.

2. Для цілей параграфу 1(a), «будівля» означає будь-яку споруду, закріплену на землі або в землі.

Держави-члени можуть встановлювати детальні правила застосування критерію, зазначеного в параграфі 1(a), до перебудов будівель та можуть визначати, що означає «земля, на якій розташована будівля».

Держави-члени можуть застосовувати критерії, інші ніж критерій першого заселення, такі як період між датою завершення будівництва і датою першого постачання будівлі або період між датою першого заселення і датою подальшого постачання, за умови, що тривалість таких періодів не перевищуватиме відповідно п'яти та двох років.

3. Для цілей параграфу 1(b) «земля під забудову» означає будь-які необлаштовані або облаштовані земельні ділянки, визначені як такі державами-членами.

Стаття 13

1. Держави, регіональні та місцеві органи влади та інші органи, що регулюються публічним правом, не повинні вважатися оподатковуваними особами стосовно видів діяльності чи операцій, в яких вони беруть участь як органи публічної влади, навіть якщо вони утримують збори, комісії, внески або платежі у зв'язку з цими видами діяльності чи операціями.

Однак якщо вони беруть участь у таких видах діяльності або операціях, вони повинні вважатися оподатковуваними особами стосовно цих видів діяльності або операцій у випадках, коли поводження з ними як із неоподатковуваними особами призвело б до суттєвих спотворень конкуренції.

У будь-якому випадку органи, що регулюються публічним правом, повинні вважатися оподатковуваними особами стосовно видів діяльності, перелічених у додатку I, за умови, що ці види діяльності не здійснюються в такому малому обсязі, що ними можна знехтувати.

▼A1

2. Держави-члени можуть вважати види діяльності, звільнені від оподаткування згідно зі статтями 132, 135, 136 та 371, статтями 374–377, статтею 378(2), статтею 379(2) або статтями 380–390b, в яких беруть участь органи, що регулюються публічним правом, діяльністю, в якій ці органи беруть участь як органи публічної влади.

▼B

РОЗДІЛ IV

ОПОДАТКОВУВАНІ ОПЕРАЦІЇ

ГЛАВА 1

Постачання товарів

Стаття 14

1. «Постачання товарів» означає передання права розпоряджатися матеріальним майном як власник.
2. Окрім операції, зазначеної в параграфі 1, постачанням товарів вважають кожну з таких операцій:
 - (a) передання права власності на майно з виплатою компенсації на підставі наказу органу публічної влади, або наказу від його імені, або на виконання закону;
 - (b) фактичне передання товарів відповідно договору оренди товарів на певний період або продажу товарів у розстрочку, який передбачає, що за звичайного розвитку подій передання права власності здійснюється не пізніше виплати останнього внеску;
 - (c) передання товарів відповідно до договору, за яким сплачують комісію за продаж чи купівлю.
3. Держави-члени можуть вважати передання деяких будівельних робіт постачанням товарів.

▼M16

4. Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «дистанційні продажі товарів у межах Співтовариства» означає постачання товарів, що їх відправляють або перевозять постачальники або за їхнім дорученням, у тому числі якщо постачальники опосередковано беруть участь у перевезенні або відправленні товарів, з

держави-члена, іншої ніж держава-член, в якій закінчується відправлення або перевезення товарів замовникам, у разі виконання таких умов:

- (a) постачання товарів здійснюється для оподаткованої особи або неоподаткованої юридичної особи, придбання якими товарів у межах Співтовариства не оподатковують ПДВ згідно зі статтею 3(1), або для будь-якої іншої неоподаткованої особи;
 - (b) товари, що їх постачають, не є ані новими транспортними засобами, ані товарами, що їх постачають після монтажу або встановлення, з випробувальним пробігом чи запуском або без нього, від постачальника або за його дорученням;
- (2) «дистанційні продажі товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн» означає постачання товарів, що їх відправляють або перевозять постачальники або за їхнім дорученням, у тому числі якщо постачальники опосередковано беруть участь у перевезенні або відправленні товарів, з третьої території або третьої країни, замовникам у державі-члені, в разі виконання таких умов:
- (a) постачання товарів здійснюється для оподаткованої особи або неоподаткованої юридичної особи, придбання якими товарів у межах Співтовариства не оподатковують ПДВ згідно зі статтею 3(1), або для будь-якої іншої неоподаткованої особи;
 - (b) товари, що їх постачають, не є ані новими транспортними засобами, ані товарами, що їх постачають після монтажу або встановлення, з випробувальним пробігом чи запуском або без нього, від постачальника або за його дорученням.

Стаття 14а

1. Якщо оподатковувана особа сприяє за допомогою електронного інтерфейсу, такого як торговельний майданчик, платформа, портал або подібне, дистанційним продажам товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн, у відправленнях, внутрішня вартість яких не перевищує 150 євро, вважають, що оподатковувана особа самостійно отримала та постачала такі товари.

2. Якщо оподатковувана особа сприяє за допомогою електронного інтерфейсу, такого як торговельний майданчик, платформа, портал або подібне, постачанню товарів в межах Співтовариства неоподатковуваній особі оподаткованою особою, що не має осідку в Співтоваристві, вважають, що оподатковувана особа, яка сприяє постачанню, самостійно отримала та постачала такі товари.

▼ В

Стаття 15

▼ М7

1. Електроенергію, газ, теплову енергію, енергію для охолодження вважають матеріальним майном.

▼ В

2. Держави-члени можуть вважати матеріальним майном:

- (a) певні права на нерухоме майно;
- (b) речові права, що дають їх власнику право користування нерухомим майном;
- (c) акції, частки або паї, еквівалентні акціям та часткам, що дають їх власнику де-юре чи де-факто права власності або володіння нерухомим майном чи його частиною.

Стаття 16

Використання оподаткованою особою товарів, що становлять частину її господарських засобів, у її приватних цілях або в приватних цілях її персоналу, безоплатне їх надання або, загалом, їх використання для інших цілей, ніж цілі її господарської діяльності, повинне вважатися постачанням

товарів за винагороду, якщо ПДВ на такі товари або їхні складові повністю або частково підлягав віднесенню на зменшення податкового зобов'язання.

Однак використання товарів для цілей господарської діяльності як зразків або подарунків невисокої вартості не вважають постачанням товарів за винагороду.

Стаття 17

1. Передання оподаткованою особою товарів, що становлять частину її господарських засобів, до іншої держави-члена вважається постачанням товарів за винагороду.

«Передання до іншої держави-члена» означає пересилання або перевезення рухомого матеріального майна оподаткованою особою або в її інтересах для цілей її господарської діяльності до місця призначення за межами території держави-члена, в якій розташоване майно, але в межах Співтовариства.

2. Переданням до іншої держави-члена не вважають пересилання або перевезення товарів для цілей будь-яких з таких операцій:

- (a) постачання товарів оподаткованою особою в межах території держави-члена, в якій завершується пересилання або перевезення, згідно з умовами, встановленими у статті 33;
- (b) постачання товарів оподаткованою особою для встановлення або монтажу постачальником або в інтересах постачальника в межах території держави-члена, в якій завершується пересилання або перевезення товарів, згідно з умовами, встановленими у статті 36;
- (c) постачання товарів оподаткованою особою на борт судна, повітряного судна чи на потяг під час здійснення операції пасажирського перевезення згідно з умовами, встановленими у статті 37;

▼ M7

- (d) постачання газу через систему постачання природного газу, розташовану в межах території Співтовариства або через будь-яку мережу, з'єднану з такою системою, постачання електроенергії або постачання теплової енергії чи енергії для охолодження через опалювальні або охолоджувальні мережі згідно з умовами, встановленими у статтях 38 і 39;

▼ B

- (e) постачання товарів оподаткованою особою в межах території держави-члена згідно з умовами, встановленими у статтях 138, 146, 147, 148, 151 або 152;

▼ M9

- (f) постачання послуги, яка надається оподатковуваній особі і полягає в оцінюванні відповідних товарів або виконанні робіт, пов'язаних із товарами, що фізично відбувається в межах території держави-члена, в якій завершується пересилання або перевезення товарів за умови, що товари, після їх оцінювання або виконання пов'язаних з ними робіт, повертаються цій оподатковуваній особі до держави-члена, з якої вони були вперше переслані або перевезені;

▼ B

- (g) тимчасове користування товарами в межах території держави-члена, в якій завершується пересилання або перевезення товарів, для цілей постачання послуг оподаткованою особою, що має осідок у державі-члені, в якій розпочалося пересилання або перевезення товарів;
- (h) тимчасове користування товарами протягом періоду, що не перевищує двадцяти чотирьох місяців, у межах території іншої держави-члена, в якій імпортування таких самих товарів із третьої країни для тимчасового користування підпадало би під режим тимчасового ввезення (імпортування) з повним звільненням від імпортних платежів.

3. Якщо одна з умов, які регулюють прийнятність згідно параграфу 2, більше не виконується, товари вважають такими, що були передані до іншої держави-члена. У таких випадках вважають, що передання відбулося в момент припинення виконання такої умови.

▼ M21

Стаття 17а

1. Передання оподатковуваною особою товарів, що становлять частину її господарських засобів, до іншої держави-члена у режимі складу тимчасового зберігання не розглядається як постачання товарів за винагороду.
2. Для цілей цієї статті режим складу тимчасового зберігання вважають наявним, якщо виконані такі умови:
 - (a) товари переслані або перевезені оподатковуваною особою або третьою особою в інтересах оподаткованої особи, до іншої держави-члена з метою постачання там таких товарів на більш пізньому етапі або після прибуття, іншій оподаткованій особі, яка має право на набуття права власності на такі товари відповідно до існуючої угоди між двома оподатковуваними особами;
 - (b) оподатковувана особа, що здійснює пересилання або перевезення товарів, ані веде господарську діяльність, ані має фіксованого осідку в державі-члені, до якої пересилають або перевозять товари;
 - (c) оподатковувана особа, якій призначається постачання товарів, ідентифікована для цілей ПДВ у державі-члені, до якої пересилають або перевозять товари, а її особові дані та ідентифікаційний номер платника ПДВ, присвоєний їй такою державою-членом, відомі оподаткованій особі, зазначеній у пункті (b), на момент початку пересилання або перевезення;
 - (d) оподатковувана особа, яка здійснює пересилання або перевезення товарів, вносить передання товарів до реєстру, передбаченого у статті 243(3), та включає особові дані оподаткованої особи, яка придбаває товари, та ідентифікаційний номер платника ПДВ, присвоєний їй державою-членом, до якої пересилають або перевозять товари, до зведеного звіту, передбаченого у статті 262(2).
3. Якщо виконані умови, встановлені у параграфі 2, на момент передання права розпоряджатися товарами як власник оподаткованій особі, зазначеній у пункті (c) параграфу 2, застосовують такі правила, за умови що передання відбувається у строки, зазначені у параграфі 4:
 - (a) постачання товарів відповідно до статті 138(1) вважають таким, що здійснюється оподатковуваною особою, яка пересилала або перевозила товари самостійно або через третю особу в її інтересах у державі-члені, з якої пересилають або перевозять товари;
 - (b) придбання товарів в межах Співтовариства вважають таким, що здійснюється оподатковуваною особою, якій постачають такі товари у державі-члені, до якої пересилають або перевозять товари.
4. Якщо протягом 12 місяців після прибуття товарів у державу-член, до якої їх пересилають або перевозять, товари не були постачені оподаткованій особі, якій вони призначені, зазначеній у пункті (c) параграфу 2 та параграфу 6, та жодна з обставин, встановлених у параграфі 7, не настала, передання у розумінні статті 17 вважається таким, що було здійснене у день, наступний після завершення дванадцятимісячного строку.
5. Передання у розумінні статті 17 не вважається здійсненим, якщо виконані такі умови:
 - (a) право розпорядження товарами не було передано і такі товари повернені до держави-члена, з якої вони були переслані або перевезені у межах строку, зазначеного в параграфі 4; та
 - (b) оподатковувана особа, яка здійснювала пересилання або перевезення товарів, вносить їх повернення до реєстру, встановленого у статті 243(3).

6. Якщо протягом строку, зазначеного у параграфі 4, оподатковувану особу, зазначену у пункті (с) параграфу 2, замінено іншою оподатковуваною особою, передання у розумінні статті 17 не вважається здійсненим на момент заміни, за умови, що:

- (а) усі застосовні умови параграфу 2 виконані; та
- (б) оподатковувана особа, зазначена у статті (б) параграфу 2, внесла заміну в реєстр, передбачений у статті 243(3).

7. Якщо в межах строку, зазначеного в параграфі 4, будь-яка з умов, встановлених у параграфах 2 та 6, більше не буде виконана, передання товарів відповідно до статті 17 вважається здійсненим у момент, коли відповідна умова більше не є виконаною.

Якщо товари постачені особі, іншій ніж оподатковувана особа, зазначена у пункті (с) параграфу 2 або у параграфі 6, вважається, що умови, встановлені в параграфах 2 та 6 більше не виконуються безпосередньо перед таким постачанням.

Якщо товари переслані або перевезені до країни, іншої ніж держава-член, з якої вони були первинно переміщені, вважається, що умови, встановлені в параграфах 2 та 6, більше не виконуються безпосередньо перед початком такого пересилання або перевезення.

У випадку знищення, втрати або викрадення товарів вважається, що умови, встановлені в параграфах 2 та 6, більше не виконуються у дату, коли товари були фактично видалені або знищені, або, якщо таку дату визначити неможливо, у дату, коли було виявлено знищення або зникнення товарів.

▼ В

Стаття 18

Держави-члени можуть вважати постачанням товарів за винагороду кожна з таких операцій:

- (а) використання оподатковуваною особою для цілей своєї господарської діяльності товарів, виготовлених, збудованих, видобутих, оброблених, придбаних чи імпортованих під час такої діяльності, якщо ПДВ на такі товари не підлягав би віднесенню на зменшення податкового зобов'язання в повному обсязі в разі їх придбання в іншій оподаткованій особі;
- (б) використання товарів оподатковуваною особою для цілей здійснення неоподатковуваних видів діяльності, якщо ПДВ на такі товари підлягає повному або частковому віднесенню на зменшення податкового зобов'язання після їх придбання або використання відповідно до пункту (а);
- (с) за винятком випадків, зазначених у статті 19, утримання товарів оподатковуваною особою або її правонаступниками після припинення здійснення нею оподаткованої економічної діяльності, якщо ПДВ на такі товари підлягає повному або частковому віднесенню на зменшення податкового зобов'язання після їх придбання або використання відповідно до пункту (а).

Стаття 19

У разі передання сукупності активів чи їхньої частини за винагороду або безоплатно, або як внеску в компанію, держави-члени можуть вважати, що постачання товарів не відбулося, а особу, якій були передані товари, необхідно розглядати як правонаступника особи, яка здійснює передання.

У випадках, коли одержувач не підлягає оподаткуванню в повному обсязі, держави-члени можуть вживати необхідних заходів для запобігання спотворенню конкуренції. Вони також можуть ухвалювати будь-які заходи, необхідні для запобігання ухиленню від оподаткування або уникненню оподаткування, використовуючи цю статтю.

Придбання товарів у межах Співтовариства

Стаття 20

«Придбання товарів у межах Співтовариства» означає придбання права розпоряджатися як власник рухомим матеріальним майном, пересланим або перевезеним особою, яка придбаває товари, продавцем або в інтересах продавця, або особою, яка придбаває товари, в державі-члені, іншій ніж та, в якій розпочалося пересилання або перевезення товарів.

Якщо придбані неоподатковуваною юридичною особою товари ця сама неоподатковувана юридична особа пересилає або перевозить з третьої території або третьої країни та імпортує в державу-член, іншу ніж держава-член, у якій завершується пересилання або перевезення товарів, товари вважають такими, що були переслані або перевезені з держави-члена імпортування. Ця держава-член повинна надати імпортеру, визначеному або визнаному згідно зі статтею 201 відповідальним за сплату ПДВ, відшкодування ПДВ, сплаченого у зв'язку зі імпортуванням товарів, якщо імпортер доведе, що ПДВ було справлено з придбаних ним товарів у державі-члені, в якій завершується пересилання або перевезення товарів.

Стаття 21

Використання оподатковуваною особою для цілей власної господарської діяльності товарів, пересланих або перевезених такою оподатковуваною особою чи в її інтересах з іншої держави-члена, в якій ці товари було виготовлено, видобуто, оброблено, закушено або придбано в розумінні статті 2(1) (b), або до якої вони були імпортовані цією оподатковуваною особою для цілей власної господарської діяльності, вважають придбанням товарів у межах Співтовариства за винагороду.

▼M6

Стаття 22

▼M25

Використання збройними силами держави-члена, що беруть участь у оборонних діях, які виконують для імплементації діяльності Союзу відповідно до спільної безпекової та оборонної політики, для власних цілей або для використання цивільним персоналом, який їх супроводжує, товарів, що не були придбані ними відповідно до загальних правил оподаткування, чинних на внутрішньому ринку держави-члена, вважають придбанням товарів у межах Співтовариства за винагороду, якщо імпортування таких товарів не підпадає під звільнення від оподаткування, передбачене у пункті (ga) статті 143(1)(h).

▼M6

Використання збройними силами держави, що є стороною Північноатлантичного договору, для власних цілей або для використання цивільним персоналом, який їх супроводжує, товарів, що не були придбані ними відповідно до загальних правил оподаткування, чинних на внутрішньому ринку держави-члена, вважають придбанням товарів у межах Співтовариства за винагороду, якщо імпортування таких товарів не підпадає під звільнення від оподаткування, передбачене у статті 143(1) (h).

▼B

Стаття 23

Держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення класифікації як придбання товарів у межах Співтовариства операції, яка класифікувалася б як постачання товарів, якби вона була виконана на їхній території оподатковуваною особою, що діє як така.

ГЛАВА 3

Постачання послуг

Стаття 24

1. «Постачання послуг» означає будь-яку операцію, що не є постачанням товарів.
2. «Телекомунікаційні послуги» означає послуги, пов'язані із передаванням, поширенням або прийманням сигналів, слів, зображень та звуків або інформації будь-якого характеру за допомогою провідних, радіотехнічних, оптичних або інших електромагнітних систем, включаючи пов'язане з ними передання або відступлення права на використання можливостей такого передання, поширення або приймання, включно з наданням доступу до глобальних інформаційних мереж.

Стаття 25

Постачання послуг може полягати, зокрема, у здійсненні однієї з таких операцій:

- (a) передання нематеріального майна, незалежно від того, чи воно регулюється правовстановчим документом;
- (b) зобов'язання утримуватися від дії або допускати дію чи ситуацію;
- (c) надання послуг на виконання замовлення, здійсненого органом публічної влади або від його імені, або на виконання закону.

Стаття 26

1. Постачанням послуг за винагороду вважають кожну з таких операцій:

- (a) використання оподатковуваною особою товарів, що становлять частину її бізнес-активів, для її приватних цілей або приватних цілей її персоналу, або, загалом, для цілей, інших ніж цілі її господарської діяльності, якщо ПДВ на такі товари повністю або частково підлягав віднесенню на зменшення податкового зобов'язання;
- (b) постачання послуг, здійснюване безоплатно оподатковуваною особою у приватних цілях або в приватних цілях її персоналу, або, загалом, для цілей, інших ніж цілі її господарської діяльності.

2. Держави-члени можуть відступати від параграфу 1 за умови, що такий відступ не призведе до спотворення конкуренції.

Стаття 27

Для запобігання спотворенню конкуренції та після консультацій з Комітетом із ПДВ держави-члени можуть вважати постачанням послуг за винагороду постачання оподатковуваною особою послуги для цілей її господарської діяльності за умови, що ПДВ за таку послугу не підлягав би віднесенню на зменшення податкового зобов'язання в повному обсязі в разі постачання послуги іншою оподатковуваною особою.

Стаття 28

Якщо оподатковувана особа, що діє від власного імені, але в інтересах іншої особи, бере участь у постачанні послуг, вважають, що вона сама отримала і постачила такі послуги.

Стаття 29

Стаття 19 аналогічним чином повинна застосовуватися до постачання послуг.

ГЛАВА 4

Імпортування товарів

Стаття 30

«Імпортування товарів» означає ввезення до Співтовариства товарів, що не перебувають у вільному обігу в розумінні статті 24 Договору.

Окрім операції, зазначеної в першому параграфі, ввезення до Співтовариства товарів, які перебувають у вільному обігу та надходять із третьої території, що становить частину митної території Співтовариства, вважають імпортуванням товарів.

▼M15

ГЛАВА 5

Спільні положення для глав 1 та 3

Стаття 30a

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

- (1) «ваучер» означає інструмент, відповідно до якого існує зобов'язання прийняти його як винагороду або частину винагороди за постачання товарів або послуг, і відповідно до якого товари або послуги, які повинні бути постачені, або особові дані їх потенційних постачальників зазначені на самому інструменті або у пов'язаній документації, включаючи умови використання такого інструменту;
- (2) «одноцільовий ваучер» означає ваучер, відповідно до якого місце постачання товарів або послуг, яких стосується цей ваучер, та ПДВ, що підлягає сплаті за такі товари або послуги, відомі у момент видачі ваучера;
- (3) «багатоцільовий ваучер» означає ваучер, відмінний від одноцільового ваучера.

Стаття 30b

1. Кожне передання одноцільового ваучера, що здійснюється оподаткованою особою, яка діє від власного імені, вважається постачанням товарів або послуг, яких стосується ваучер. Фактичне вручення товарів або фактичне надання послуг в обмін на приймання одноцільового ваучера в якості винагороди або частини винагороди постачальником не вважається незалежною операцією.

Якщо передання одноцільового ваучера здійснює оподатковувана особа, яка діє від імені іншої оподаткованої особи, таке передання вважають постачанням товарів або послуг, яких стосується ваучер, здійсненим іншою оподаткованою особою, від імені якої діє оподатковувана особа.

Якщо постачальник товарів або послуг не є оподаткованою особою, яка, діючи від власного імені, видала одноцільовий ваучер, такий постачальник все одно вважається таким, що здійснив постачання товарів або послуг, пов'язаних з таким ваучером, такий оподатковуваний особі.

2. Фактичне вручення товарів або фактичне надання послуг в обмін на приймання багатоцільового ваучера в якості винагороди або частини винагороди постачальником підлягає оподаткуванню ПДВ відповідно до статті 2, якщо кожне попереднє передання такого багатоцільового ваучера не підлягає оподаткуванню ПДВ.

Якщо передання багаточільового ваучера здійснює оподатковувана особа, інша ніж оподатковувана особа, що виконує операцію, яка підлягає оподаткуванню ПДВ відповідно до першого підпараграфа, будь-яке постачання послуг, які можна встановити, як от послуги з розповсюдження або реклами, підлягає оподаткуванню ПДВ.

▼В

РОЗДІЛ V МІСЦЕ ОПОДАТКОВУВАНИХ ОПЕРАЦІЙ

ГЛАВА 1 Місце постачання товарів

Секція 1 Постачання товарів без перевезення

Стаття 31

Якщо товари не пересилають або не перевозять, то місцем постачання вважають місце, в якому товари перебувають під час здійснення постачання.

Секція 2 Постачання товарів із перевезенням

Стаття 32

Якщо товари пересилає або перевозить постачальник, або замовник, або третя особа, то місцем постачання вважають місце, в якому товари перебувають на момент початку пересилання або перевезення товарів замовникові.

Однак, якщо пересилання або перевезення товарів розпочинається на третій території або в третій країні, то як місце постачання імпортером, призначеним або визнаним державою-членом імпортування як такий, що є відповідальними за сплату ПДВ згідно зі статтею 201, так і місце будь-якого подальшого постачання вважають такими, що перебувають в межах держави-члена, до якої імпортують товари.

▼М16

Стаття 33

Як відступ від статті 32:

- (a) місцем постачання для товарів, що їх постачають при здійсненні дистанційних продажів в межах Співтовариства, вважають місце, у якому такі товари розташовані на момент завершення відправлення або перевезення товарів замовникові;
- (b) місцем постачання для товарів, що їх постачають при здійсненні дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн до держави-члена, іншої ніж

держава, в якій завершується відправлення або перевезення товарів замовникові, вважають місце, у якому такі товари розташовані на момент завершення відправлення або перевезення товарів замовникові;

- (с) місцем постачання для товарів, що їх постачають при здійсненні дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн до держави-члена, в якій завершується відправлення або перевезення товарів замовникові, вважають зазначену державу-член за умови, що ПДВ на такі товари декларується відповідно до спеціальної схеми, визначеної в секції 4 глави 6 розділу XII.

▼ M16 _____

▼ M16

Стаття 35

Статтю 33 не застосовують до постачання вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату, як визначено в пунктах (1)–(4) статті 311(1), а також до постачання вживаних транспортних засобів, як визначено у статті 327(3), що підлягають оподаткуванню ПДВ згідно з відповідними спеціальними положеннями.

▼ В

Стаття 36

Якщо товари, переслані або перевезені постачальником, замовником або третьою особою, встановлюють або монтують з випробувальним пробігом або запуском чи без нього, постачальником або в його інтересах, то місцем постачання вважають місце, в якому товари було встановлено або змонтовано.

Якщо встановлення або монтаж здійснюють в державі-члені, іншій ніж держава-член постачальника, то держава-член, на чій території здійснюють встановлення або монтаж, повинна вживати необхідних заходів для уникнення подвійного оподаткування у такій державі-члені.

▼ M21

Стаття 36a

1. Якщо одні й ті ж товари постачають послідовно і такі товари пересилають або транспортують з однієї держави-члена до іншої держави-члена безпосередньо від першого постачальника останньому замовнику в ланцюгу, пересилання або транспортування приписують лише постачанню, яке здійснює проміжний оператор.
2. Як відступ від параграфу 1, пересилання або транспортування приписують лише постачанню товарів проміжним оператором, якщо проміжний оператор повідомив своєму постачальнику ідентифікаційний номер платника ПДВ, наданий йому державою-членом, з якої пересилають або транспортують товари.
3. Для цілей цієї статті «проміжний оператор» означає постачальника в ланцюгу, відмінного від першого постачальника в ланцюгу, який пересилає або транспортує товари самостійно або через третю сторону, яка діє в його інтересах.
4. Ця стаття не застосовується в ситуаціях, які регулюються статтею 14a.

▼ M24

Стаття 36b

Якщо вважають, що оподатковувана особа отримала та постачила товари відповідно до статті 14a, відправлення або перевезення товарів приписують постачанню такою оподаткованою особою.

▼ В

Секція 3

Постачання товарів на борт суден, повітряних суден або на потяги

Стаття 37

1. Якщо постачання товарів здійснюють на борт суден, повітряних суден або на потяги на ділянці пасажирського перевезення, що його здійснюють в межах Співтовариства, місцем постачання вважають пункт відправлення пасажирського перевезення.

2. Для цілей параграфу 1 «ділянка пасажирського перевезення, яке здійснюють в межах Співтовариства» означає ділянку, на якій здійснюють таке перевезення без зупинок за межами Співтовариства, між пунктом відправлення та пунктом прибуття пасажирського перевезення.

«Пункт відправлення пасажирського перевезення» означає перший за розкладом пункт посадки пасажирів у межах Співтовариства, де це застосовно, після зупинки за межами Співтовариства.

«Пункт прибуття пасажирського перевезення» означає останній за розкладом пункт висадки у межах Співтовариства пасажирів, що здійснили посадку в Співтоваристві, де це застосовно, перед зупинкою за межами Співтовариства.

У випадку поїздки в обидва кінці зворотну частину маршруту вважають окремою операцією з перевезення.

3. Комісія повинна за першої нагоди надати Раді звіт, супроводжуючи його, за необхідності, відповідними пропозиціями, про місце оподаткування постачання товарів, призначених для споживання на борту, та постачання послуг, включно з ресторанными послугами, пасажирам на борту суден, повітряних суден або в потягах.

Перед ухваленням пропозицій, зазначених у першому підпараграфі, держави-члени можуть звільнити або продовжувати звільняти від оподаткування постачання товарів для споживання на борту, з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, для яких місце оподаткування визначається згідно з параграфом 1.

▼M7

Секція 4

Постачання газу через систему постачання природного газу, постачання електроенергії та теплової енергії або енергії для охолодження через опалювальні або охолоджувальні мережі

Стаття 38

1. У випадку постачання газу через систему постачання природного газу, розташовану на території Співтовариства, або через будь-яку мережу, з'єднану з такою системою, постачання електроенергії або постачання теплової енергії чи енергії для охолодження через опалювальні або охолоджувальні мережі оподаткованому дилеру місцем постачання вважають місце, де оподатковуваний дилер веде господарську діяльність або де він має фіксований осідок, до якого здійснюють постачання товарів, або, за відсутності такого місця ведення господарської діяльності чи фіксованого осідку, — місце, де він постійно проживає чи зазвичай перебуває.

2. Для цілей параграфу 1 «оподатковуваний дилер» означає оподатковувану особу, чиїм основним видом діяльності у зв'язку із закупівлею газу, електроенергії, теплової енергії або енергії для

охолодження є перепродаж цих продуктів і чиїм власним споживанням цих продуктів можна знехтувати.

Стаття 39

У випадку постачання газу через систему постачання природного газу, розташовану на території Співтовариства або через будь-яку мережу, з'єднану з такою системою, постачання електроенергії або постачання теплової енергії чи енергії для охолодження через опалювальні або охолоджувальні мережі, якщо таке постачання не охоплене в статті 38, місцем постачання вважають місце фактичного використання та споживання товарів замовником.

Якщо замовник фактично не споживає газ, електроенергію, теплову енергію або енергію для охолодження повністю або частково, ці неспожиті товари вважають такими, що їх використано і спожито в місці, де замовник веде господарську діяльність або має фіксований осідок, до якого постачають товари. За відсутності такого місця ведення господарської діяльності або фіксованого осідку вважають, що замовник використав і спожив товари у місці, де він постійно проживає чи зазвичай перебуває.

▼В

ГЛАВА 2

Місце придбання товарів у межах Співтовариства

Стаття 40

Місцем придбання товарів у межах Співтовариства вважають місце, в якому завершується пересилання або перевезення товарів особі, що їх придбаває.

Стаття 41

Без обмеження статті 40, місцем придбання товарів у межах Співтовариства, зазначеним у статті 2(1)(b)(i), вважають місце на території держави-члена, що видала ідентифікаційний номер платника ПДВ, під яким особа, що придбаває товари, здійснила таке придбання, за винятком випадків, коли особа, що придбаває товари, доводить, що ПДВ було справлено з такого придбання відповідно до статті 40.

Якщо ПДВ справляють із придбання згідно з першим параграфом, а потім справляють, згідно зі статтею 40, до придбання в державі-члені, в якій завершується пересилання або перевезення товарів, то базу оподаткування відповідно зменшують в тій державі-члені, що видала ідентифікаційний номер платника ПДВ, під яким особа, що придбала товари, здійснила таке придбання.

Стаття 42

Перший параграф статті 41 не застосовують, а ПДВ вважають справленим з придбання товарів у межах Співтовариства відповідно до статті 40, якщо виконані такі умови:

- (a) особа, що здійснює придбання товарів, довела, що вона здійснила придбання в межах Співтовариства для цілей подальшого постачання в межах території держави-члена, визначеної згідно зі статтею 40, у зв'язку з чим особу, якій здійснюють постачання, було визначено як особу, відповідальну за сплату ПДВ згідно зі статтею 197;
- (b) особа, що здійснює придбання товарів, виконала обов'язки, встановлені у статті 265, стосовно подання зведеного звіту.

▼МЗ

ГЛАВА 3

Місце постачання послуг

Секція 1

Терміни та означення

Стаття 43

Для цілей застосування правил щодо місця постачання послуг:

1. оподатковувану особу, яка також провадить види діяльності або операції, що їх не вважають оподатковуваним постачанням товарів або послуг відповідно до статті 2(1), вважають оподаткованою особою стосовно усіх наданих їй послуг;
2. неоподатковувану юридичну особу, яку ідентифікують для цілей ПДВ, вважають оподаткованою особою.

Секція 2

Загальні правила

Стаття 44

Місцем постачання послуг оподатковуваній особі, що діє як така, є місце, у якому така особа веде господарську діяльність. Однак, якщо такі послуги надають фіксованому осідку оподаткованої особи, розташованому в місці, іншому ніж місце ведення нею господарської діяльності, місцем постачання таких послуг є місце, де розташований такий фіксований осідок. За відсутності такого місця осідку або фіксованого осідку місцем надання послуг вважають місце, де оподатковувана особа, що отримує такі послуги, постійного проживає чи зазвичай перебуває.

Стаття 45

Місцем постачання послуг не оподатковуваній особі є місце, у якому постачальник веде господарську діяльність. Однак, якщо такі послуги надаються з фіксованого осідку постачальника, що розташований в місці, іншому ніж його місце ведення господарської діяльності, місцем постачання таких послуг є місце, де розташований такий фіксований осідок. За відсутності такого місця осідку або фіксованого осідку місцем постачання послуг вважають місце, де постачальник постійно проживає чи зазвичай перебуває.

Секція 3

Окремі положення

Підсекція 1

Постачання послуг посередниками

Стаття 46

Місцем постачання послуг, які надаються неоподатковуваній особі посередником, що діє від імені та в інтересах іншої особи, є місце, у якому постачається основна операція відповідно до цієї Директиви.

Підсекція 2

Постачання послуг, пов'язаних із нерухомим майном

Стаття 47

Місцем постачання послуг, пов'язаних з нерухомим майном, включаючи послуги експертів та агентів з нерухомості, забезпечення розміщення в готельному секторі або в секторах з подібними функціями, таких як табори відпочинку або зони відпочинку, облаштованих для використання як кемпінги, надання прав на користування нерухомим майном та послуг для підготовки та координування будівельних робіт, таких як послуги архітекторів та фірм, що здійснюють нагляд на місцях, є місце розташування нерухомого майна.

Підсекція 3

Постачання послуг із перевезення

Стаття 48

Місцем постачання послуг із пасажирських перевезень є місце, в якому відбувається перевезення, пропорційно до подоланої відстані.

Стаття 49

Місцем постачання послуг із перевезення товарів, інших ніж перевезення товарів в межах Співтовариства, неоподатковуваним особам є місце, в якому відбувається перевезення, пропорційно до подоланої відстані.

Стаття 50

Місцем постачання послуг із перевезення товарів у межах Співтовариства неоподатковуваним особам є місце відправлення.

Стаття 51

«Перевезення товарів у межах Співтовариства» означає будь-яке перевезення товарів у випадку, коли місце відправлення та місце прибуття розташоване на територіях двох різних держав-членів.

«Місце відправлення» означає місце, в якому фактично розпочинається перевезення товарів, незалежно від відстаней, подоланих для досягнення місця, в якому перебувають товари, а «місце прибуття» означає місце, в якому перевезення товарів фактично завершується.

Стаття 52

Державам-членам не потрібно справляти ПДВ з тієї частини перевезення товарів у межах Співтовариства з неоподатковуваних осіб, яка відбувається у водах, що не є частиною території Співтовариства.

Підсекція 4

Постачання послуг у сфері культури, мистецтва, спорту, науки, освіти, розваг та подібних послуг, допоміжних послуг з перевезення, послуг з оцінювання рухомого майна та виконання пов'язаних з ним робіт

Стаття 53

Місцем постачання послуг, пов'язаних із допуском до культурних, мистецьких, спортивних, наукових, освітніх, розважальних та подібних заходів, таких як ярмарки та виставки, а також допоміжних послуг, пов'язаних з допуском, що їх постачають оподатковуваній особі, є місце, де такі заходи фактично відбуваються.

Стаття 54

1. Місцем постачання послуг та допоміжних послуг, пов'язаних із культурними, мистецькими, спортивними, науковими, освітніми, розважальними або подібними видами діяльності, такими як ярмарки та виставки, включно з постачання послуг організаторів таких видів діяльності, що їх постачають неоподатковуваній особі, є місце, де фактично виконують таку діяльність.

2. Місцем постачання наведених нижче послуг неоподатковуваній особі є місце, де такі послуги виконують фізично:

- (a) допоміжні види діяльності, пов'язані з транспортними послугами, такі як завантаження та розвантаження, оброблення вантажу та подібні види діяльності;
- (b) оцінювання рухомого матеріального майна та пов'язані з ним роботи.

Підсекція 5

Постачання ресторанних та кейтерингових послуг

Стаття 55

Місцем постачання ресторанних та кейтерингових послуг, інших ніж ті, що їх фізично виконують на борту суден, повітряних суден або в потягах у сфері пасажирських перевезень, здійснюваних у межах Співтовариства, є місце, де такі послуги фізично виконують.

Підсекція 6

Найм транспортних засобів

Стаття 56

1. Місцем короткострокового найму транспортного засобу є місце, де транспортний засіб фактично надають у розпорядження замовника.

2. Місцем найму, іншого ніж короткостроковий найм, транспортного засобу неоподатковуваною особою є місце, де замовник має осідок, постійно проживає чи зазвичай перебуває.

Однак місцем найму, іншого ніж короткостроковий найм, прогулянкового судна неоподатковуваною особою є місце, де прогулянкове судно фактично надають у розпорядження замовника, якщо цю послугу фактично надає постачальник з місця ведення ним господарської діяльності або фіксованого осідку, розташованого у такому місці.

3. Для цілей параграфів 1 і 2 «короткостроковий» означає безперервне володіння або використання транспортного засобу протягом періоду тривалістю не більше тридцяти днів, а у випадку водного транспорту — не більше 90 днів.

Підсекція 7

Постачання ресторанних та кейтерингових послуг, призначених для споживання на борту суден, повітряних суден або в поїздах

Стаття 57

1. Місцем постачання ресторанних та кейтерингових послуг, що їх фізично виконують на борту суден, повітряних суден або в поїздах на ділянці пасажирського перевезення, яке здійснюють в межах Співтовариства, є пункт відправлення пасажирського перевезення.

2. Для цілей параграфу 1 «ділянка пасажирського перевезення, яке здійснюють в межах Співтовариства» означає ділянку, на якій здійснюють таке перевезення без зупинок за межами Співтовариства, між пунктом відправлення та пунктом прибуття пасажирського перевезення.

«Пункт відправлення пасажирського перевезення» означає перший за розкладом пункт посадки пасажирів у межах Співтовариства, де це застосовно, після зупинки за межами Співтовариства.

«Пункт прибуття пасажирського перевезення» означає останній за розкладом пункт висадки у межах Співтовариства пасажирів, що здійснили посадку в Співтоваристві, де це застосовно, перед зупинкою за межами Співтовариства.

У випадку поїздки в обидва кінці зворотну частину маршруту вважають окремою операцією з перевезення.

Підсекція 8

Постачання телекомунікаційних послуг, послуг мовлення та електронних послуг неоподатковуваним особам

▼ M16

Стаття 58

1. Місцем постачання наведених нижче послуг неоподатковуваній особі є місце, де така особа має осідок, постійно проживає чи зазвичай перебуває:

- (a) телекомунікаційні послуги;
- (b) послуги радіомовлення і телебачення;
- (c) послуги, які постачають електронними засобами, зокрема послуги, зазначені в додатку II.

Якщо постачальник послуги і замовник спілкуються за допомогою електронної пошти, це саме по собі не означає, що постачена послуга є послугою, яку постачають електронними засобами.

▼ M16 —————

▼ M3

Підсекція 9

Постачання послуг неоподатковуваним особам за межами Співтовариства

Стаття 59

Місцем постачання наведених нижче послуг неоподатковуваній особі, що має осідок, постійно проживає чи зазвичай перебуває за межами Співтовариства, є місце, де ця особа має осідок, постійно проживає чи зазвичай перебуває:

- (a) передання та відступлення авторських прав, патентів, ліцензій, торговельних марок та подібних прав;
- (b) рекламні послуги;
- (c) послуги консультантів, інженерів, консалтингових фірм, юристів, бухгалтерів та інші подібні послуги, а також опрацювання даних та надання інформації;
- (d) зобов'язання щодо повного або часткового утримання від здійснення господарської діяльності або користування правом, зазначеним в цій статті;
- (e) банківські, фінансові та страхові операції, включно з перестрахованням, за винятком найму сейфів;
- (f) надання персоналу;
- (g) надання в оренду рухомого матеріального майна, за винятком всіх видів транспортних засобів;

▼M7

- (h) надання доступу до системи постачання природного газу, розташованої на території Співтовариства або до будь-якої мережі, з'єднаної з такою системою, до системи електропостачання або до опалювальних чи охолоджувальних мереж, або передання чи розподілення через ці системи або мережі, а також надання інших послуг, безпосередньо пов'язаних з ними.

▼M3 _____

▼M3

Підсекція 10

Запобігання подвійному оподаткуванню або неоподаткуванню

Стаття 59a

▼M29

Стосовно послуг, місце постачання яких визначено у статтях 44 і 45, статті 54(1), другому підпараграфі, а також статтях 56, 58 та 59, для уникнення подвійного оподаткування, неоподаткування або спотворення конкуренції, держави-члени можуть:

▼M3

- (a) вважати місце постачання будь-яких або всіх таких послуг, якщо воно розташоване на їхній території, таким, що розташоване за межами Співтовариства, якщо фактичне користування цими послугами та їх споживання відбувається за межами Співтовариства;
- (b) вважати місце постачання будь-яких або всіх таких послуг, якщо воно розташоване за межами Співтовариства, таким, що розташоване на їхній території, якщо фактичне користування цими послугами та їх споживання відбувається на їхній території.

▼M3 _____

▼M16

ГЛАВА 3а

Порогове значення для оподатковуваних осіб, що здійснюють постачання товарів, зазначених у пункті (а) статті 33, і постачання послуг, зазначених у статті 58

Стаття 59с

1. Пункт (а) статті 33 і стаття 58 не застосовують у разі виконання таких умов:

- (а) постачальник має осідок або, за відсутності осідку, постійно проживає або зазвичай перебуває лише в одній державі-члені;
- (б) послуги постачаються неоподатковуваним особам, що мають осідок, постійно проживають або зазвичай перебувають у будь-якій державі-члені, іншій ніж держава-член, зазначена в пункті (а), або товари відправлені чи перевезені до держави-члена, іншої ніж держава-член, зазначена в пункті (а); та
- (с) загальна вартість, без урахування ПДВ, постачань, зазначених у пункті (б), не перевищує 10 000 євро або еквівалент в національній валюті у поточному календарному році, і не перевищувала цього порогового значення протягом минулого календарного року.

2. Якщо протягом календарного року порогове значення, вказане в пункті (с) параграфу 1, перевищено, станом на той час застосовують пункт (а) статті 33 і статтю 58.

3. Держава-член, на території якої перебувають товари на момент початку їх відправлення або перевезення, або в якій мають осідок оподатковувані особи, які постачають телекомунікаційні послуги, послуги телебачення і радіомовлення та послуги, що їх надають електронними засобами, повинна надавати оподатковуваним особам, які здійснюють постачання, що підпадають під умови, викладені у параграфі 1, право обирати місце постачання відповідно до пункту (а) статті 33 і статті 58, яке повинно в будь-якому разі охоплювати період тривалістю два календарні роки.

4. Держави-члени повинні вживати відповідних заходів для моніторингу виконання оподаткованою особою умов, зазначених у параграфах 1, 2 і 3.

5. Відповідна вартість в національній валюті суми, зазначеної в пункті (с) параграфу 1, розраховується шляхом застосування обмінного курсу, опублікованого Європейським Центральним Банком на дату ухвалення Директиви (ЄС) 2017/2455.

▼В

ГЛАВА 4

Місце імпортування товарів

Стаття 60

Місцем імпортування товарів є держава-член, на чий території товари перебувають після прибуття до Співтовариства.

Стаття 61

Як відступ від статті 60, якщо після ввезення до Співтовариства товари, які не випущено у вільний обіг, поміщають в один із режимів чи ситуацій, зазначених у статті 156, або в режим тимчасового ввезення (імпортування) з повним звільненням від імпортних платежів, або в режим зовнішнього транзиту, то місцем імпортування таких товарів є держава-член, на території якої завершується перебування товарів у таких режимах чи ситуаціях.

Подібним чином, якщо після ввезення до Співтовариства товари, що перебувають у вільному обігу, поміщають в один із режимів чи одну із ситуацій, зазначених у статтях 276 та 277, то місцем

імпортування є держава-член, на території якої завершується перебування товарів у таких режимах чи ситуаціях.

РОЗДІЛ VI

ПОДІЯ, ЩО ПРИЗВОДИТЬ ДО ВИНИКНЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ТА ВИНИКНЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ З ПДВ

ГЛАВА 1

Загальні положення

Стаття 62

Для цілей цієї Директиви:

- (1) «подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання» означає подію, в силу якої виконуються юридичні умови, необхідні для виникнення податкового зобов'язання з ПДВ;
- (2) «податкове зобов'язання» з ПДВ виникає тоді, коли податковий орган на законних підставах отримує право у певний момент вимагати сплати податку від особи, відповідальної за його сплату, навіть якщо термін сплати може бути відстрочено.

ГЛАВА 2

Постачання товарів або послуг

Стаття 63

Подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання, настає, а податкове зобов'язання з ПДВ виникає тоді, коли відбувається постачання товарів або послуг.

Стаття 64

1. Якщо постачання товарів, інше ніж оренда товарів на певний строк чи продаж товарів у розстрочку, як зазначено в пункті (b) статті 14(2), або постачання послуг передбачають послідовні виписки з рахунку чи послідовні платежі, вони вважаються такими, що закінчуються після завершення періодів, яких стосуються такі виписки з рахунку або платежі.

▼ M9

2. Постійне постачання протягом періоду тривалістю більше одного календарного місяця товарів, які пересилають або транспортують до держави-члена, іншої ніж та, в якій розпочинають пересилання чи перевезення таких товарів, і постачання яких не оподатковують ПДВ або передання яких до іншої держави-члена оподатковуваною особою для цілей її господарської діяльності не оподатковують ПДВ відповідно до умов, встановлених у статті 138, вважають завершеним після закінчення кожного календарного місяця до моменту завершення постачання.

Постачання послуг, за які замовник сплачує ПДВ згідно зі статтею 196, які постійно постачають протягом періоду тривалістю більше одного року і які не передбачають виписок з рахунку або платежів протягом цього періоду, вважають завершеним після закінчення кожного календарного року до моменту закінчення постачання послуг.

Держави-члени можуть передбачати, щоб в окремих випадках, інших ніж зазначені у першому та другому підпараграфі, постійне постачання товарів або послуг протягом певного періоду вважалось завершеним щонайменше з інтервалом в один рік.

▼В

Стаття 65

Якщо платіж повинен бути здійснений на рахунок перед постачанням товарів або послуг, податкове зобов'язання з ПДВ виникає після надходження платежу та на отриману суму.

Стаття 66

Як відступ від статей 63, 64 та 65, держави-члени можуть передбачати, щоб податкове зобов'язання з ПДВ виникало щодо певних операцій чи певних категорій оподатковуваних осіб з настанням одного з таких моментів:

- (a) не пізніше моменту виставлення рахунку-фактури;
- (b) не пізніше моменту отримання платежу;

▼М9

- (c) якщо рахунок-фактуру не виставлено або виставлено із запізненням, у межах визначеного часу не пізніше закінчення строку виставлення рахунків-фактур, встановленого державами-членами відповідно до другого параграфа статті 222, або, якщо такий строк не встановлено державою-членом — у межах визначеного періоду з дати події, що призводить до виникнення податкового зобов'язання.

Однак відступ, передбачений у першому параграфі, не застосовують до постачання послуг, щодо яких ПДВ сплачує замовник згідно зі статтею 196, а також до постачань або передання товарів, зазначених у статті 67.

▼М24

Стаття 66а

Як відступ від статей 63, 64 і 65, подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання щодо постачання товарів оподатковуваною особою, яка вважається такою, що отримала та постачила товари відповідно до статті 14а, та постачання товарів такій оподатковуваній особі має місце, а податкове зобов'язання з ПДВ виникає на момент акцепту платежу.

▼М9

Стаття 67

Якщо згідно з умовами, встановленими у статті 138, постачання товарів, пересланих або перевезених до держави-члена, іншої ніж та, в якій починається пересилання чи перевезення товарів, не оподатковують ПДВ або передання товарів до іншої держави-члена оподатковуваною особою для цілей її господарської діяльності не оподатковують ПДВ, то податкове зобов'язання з ПДВ виникає після виставлення рахунку-фактури або після закінчення граничного строку, зазначеного в першому параграфі статті 222, якщо до цього часу рахунок-фактуру не було виставлено.

Статтю 64(1), третій підпараграф статті 64(2) та статтю 65 не застосовують щодо постачань та передання товарів, зазначених у першому параграфі.

▼В

Придбання товарів у межах Співтовариства

Стаття 68

Подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання, настає тоді, коли здійснюють придбання товарів у межах Співтовариства.

Придбання товарів у межах Співтовариства вважають здійсненим, якщо постачання подібних товарів вважають виконаним в межах території відповідної держави-члена.

▼ M9

Стаття 69

У випадку придбання товарів у межах Співтовариства податкове зобов'язання з ПДВ виникає після виставлення рахунку-фактури або після закінчення граничного строку, зазначеного в першому параграфі статті 222, якщо до цього часу рахунок-фактуру не було виставлено.

▼ B

ГЛАВА 4

Імпортування товарів

Стаття 70

Подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання, настає, а податкове зобов'язання з ПДВ виникає в момент імпорту товарів.

Стаття 71

1. Якщо після ввезення до Співтовариства товари поміщають в один з режимів чи одну із ситуацій, зазначених у статтях 156, 276 та 277, або в режим тимчасового ввезення (імпортування), що передбачає повне звільнення від імпортних платежів, або в режим зовнішнього транзиту, подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання, настає, а податкове зобов'язання з ПДВ виникає лише тоді, коли завершується перебування товарів в таких режимах чи ситуаціях.

Однак, якщо імпортовані товари оподатковують митними зборами, сільськогосподарськими зборами або рівнозначними обов'язковими платежами, встановленими згідно зі спільною політикою, подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання, настає, а податкове зобов'язання з ПДВ виникає тоді, коли настає подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання, стосовно таких зборів і виникає зобов'язання з їх сплати.

2. Якщо імпортовані товари не підпадають під жоден зі зборів, зазначених у другому підпараграфі параграфу 1, держави-члени застосовують чинні положення, що регулюють митні збори, стосовно події, що призводить до виникнення податкового зобов'язання, та моменту виникнення податкових зобов'язань з ПДВ.

▼ C2

РОЗДІЛ VII

БАЗА ОПОДАТКУВАННЯ

ГЛАВА 1

Терміни та означення

▼В

Стаття 72

Для цілей цієї Директиви «ринкова вартість» означає повну суму, яку повинен був би сплатити замовник для отримання відповідних товарів або послуг у відповідний час на тому самому етапі реалізації, на якому відбувається постачання товарів або послуг, за умов добросовісної конкуренції постачальникові відповідно до принципу «витагнутої руки» в межах території держави-члена, в якій постачання підлягає оподаткуванню.

Якщо неможливо визначити порівнюване постачання товарів або послуг, то «ринкова вартість» означає:

- (1) стосовно товарів — суму, не меншу за ціну купівлі товарів чи подібних товарів або, за відсутності ціни купівлі — собівартість, визначену на момент постачання;
- (2) стосовно послуг — суму, не меншу за повну вартість витрат на надання послуги, що виникли в оподаткованій особи.

ГЛАВА 2

Постачання товарів або послуг

Стаття 73

Стосовно постачання товарів або послуг, інших ніж зазначені у статтях 74–77, база оподаткування повинна включати усе, що становить винагороду, яку постачальник отримав чи повинен отримати в обмін на постачання від замовника або третьої сторони, включаючи субсидії, безпосередньо пов'язані з ціною постачання.

▼M15

Стаття 73а

Без обмеження статті 73, база оподаткування постачання товарів або послуг, що надаються у зв'язку з багатоцільовим ваучером, дорівнює винагороді, сплаченій за ваучер, або, за відсутності інформації про таку винагороду, грошовій вартості, зазначеній на самому багатоцільовому ваучері або у пов'язаній документації, з вирахуванням суми ПДВ, пов'язаної з постаченими товарами або послугами.

▼В

Стаття 74

Якщо оподатковувана особа використовує товари, що становлять частину її господарських засобів, або розпоряджається ними, або якщо товари утримує оподатковувана особа або її правонаступники, у випадку припинення ведення нею оподаткованої економічної діяльності, зазначеної у статтях 16 та 18, базою оподаткування повинна бути ціна купівлі товарів чи подібних товарів, або, за відсутності ціни купівлі — собівартість, визначена на момент використання, розпорядження або утримання.

Стаття 75

Стосовно постачання послуг, зазначених у статті 26, якщо товари, що становлять частину господарських засобів, використовують для приватних цілей, або послуги надають безоплатно, базою оподаткування повинна бути повна вартість витрат, що виникли у оподаткованій особи у зв'язку з наданням таких послуг.

Стаття 76

Стосовно постачання товарів, яке полягає у їх переданні до іншої держави-члена, базою оподаткування повинна бути ціна купівлі товарів або подібних товарів, або, за відсутності ціни купівлі — собівартість, визначена на момент передавання.

Стаття 77

Стосовно постачання оподатковуваною особою послуги для цілей її господарської діяльності, як зазначено у статті 27, базою оподаткування повинна бути ринкова вартість постаченої послуги.

Стаття 78

База оподаткування включає такі елементи:

- (a) податки, мита, збори та обов'язкові платежі, за винятком самого ПДВ;
- (b) супутні витрати, такі як витрати на сплату комісії, пакування, перевезення та страхування, які постачальник стягує з замовника.

Для цілей пункту (b) першого параграфу держави-члени можуть вважати витрати, передбачені в окремій угоді, супутніми витратами.

Стаття 79

База оподаткування не включає такі елементи:

- (a) зниження ціни у вигляді знижки за дострокову оплату;
- (b) цінові знижки та часткові повернення коштів, надані замовникові та отримані ним під час постачання;
- (c) суми, отримані оподатковуваною особою від замовника, такі як повернення витрат, понесених від імені та в інтересах замовника, та внесених до його бухгалтерського обліку на проміжний рахунок.

Оподатковувана особа повинна надавати підтвердження фактичної суми витрат, зазначених у пункті (c) першого параграфу, і не може відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, що міг бути нарахований.

Стаття 80

1. Для запобігання ухиленню від оподаткування або уникненню оподаткування держави-члени можуть у будь-якому із зазначених нижче випадків вживати заходів для забезпечення того, щоб базою оподаткування стосовно постачання товарів або послуг із залученням родинних або інших близьких особистих зв'язків, відносин управління, власності, членства, фінансових або юридичних зв'язків, визначених державою-членом, була ринкова вартість:

- (a) якщо винагорода є нижчою за ринкову вартість, а одержувач постачання не має повного права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтями 167–171 та статтями 173–177;

▼A1

- (b) якщо винагорода є нижчою за ринкову вартість, постачальник не має повного права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтями 167–171 та статтями 173–177, а постачання підлягає звільненню від оподаткування згідно зі статтями 132, 135, 136, 371, 375, 376, 377, 378(2), 379(2) або статтями 380–390с;

▼B

- (c) якщо винагорода є вищою за ринкову вартість, а постачальник не має повного права на

віднесення на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтями 167–171 та статтями 173–177.

Для цілей першого підпараграфу до юридичних зв'язків можуть належати відносини між працедавцем та найманим працівником чи членами родини працівника або іншими тісно пов'язаними особами.

2. Якщо держави-члени використовують можливість, передбачену в параграфі 1, вони можуть обмежити категорії постачальників або одержувачів, до яких застосовують ці заходи.

3. Держави-члени повинні повідомляти Комітет із ПДВ про національні законодавчі інструменти, ухвалені згідно з параграфом 1, якщо такі інструменти відрізняються від інструментів, дозволених Радою до 13 серпня 2006 року згідно зі статтею 27 (1)–(4) Директиви 77/388/ЄЕС, що продовжують діяти згідно з параграфом 1 цієї статті.

Стаття 81

▼ M29

Держави-члени, що станом на 1 січня 1993 року не використали можливість застосування зниженої ставки згідно зі статтею 98, можуть, у випадку використання можливості згідно зі статтею 89, передбачити, щоб стосовно постачання витворів мистецтва, як зазначено у додатку III, пункті (26), база оподаткування дорівнювала частині суми, визначеної відповідно до статей 73, 74, 76, 78 та 79.

▼ B

Частину, зазначену в першому параграфі, визначають у такий спосіб, щоб ПДВ, що підлягає сплаті, дорівнював принаймні 5 % суми, визначеної відповідно до статей 73, 74, 76, 78 та 79.

Стаття 82

Держави-члени можуть передбачити, щоб для постачання товарів і послуг база оподаткування включала вартість звільненого від оподаткування інвестиційного золота у розумінні статті 346, яке було надане замовником для використання як основи для оброблення і яке внаслідок цього втрачає статус інвестиційного золота, звільненого від ПДВ, під час постачання таких товарів і послуг. Як вартість повинна використовуватися ринкова вартість інвестиційного золота на момент постачання таких товарів або надання таких послуг.

ГЛАВА 3

Придбання товарів у межах Співтовариства

Стаття 83

Стосовно придбання товарів у межах Співтовариства базу оподаткування визначають на основі тих самих елементів, які використовують ►С1 відповідно до глави 2 ◀ для визначення бази оподаткування для постачання тих самих товарів у межах території відповідної держави-члена. У випадку операцій, що їх вважають придбанням у межах Співтовариства товарів, зазначених у статтях 21 і 22, базою оподаткування повинна бути ціна купівлі товарів чи подібних товарів або, за відсутності ціни купівлі — собівартість, визначена на момент постачання.

Стаття 84

1. Держави-члени повинні вжити необхідних заходів, щоб забезпечити включення до бази оподаткування акцизного збору, який сплатила або повинна сплатити особа, що здійснює придбання у межах Співтовариства підакцизного продукту, відповідно до пункту (а) першого параграфу статті 78.
2. Якщо після здійснення придбання товарів у межах Співтовариства особа, що придбала товари, отримує відшкодування акцизного збору, сплаченого в державі-члені, в якій почалося пересилання чи

перевезення товарів, база оподаткування повинна бути відповідним чином зменшена в державі-члені, на території якої було здійснено придбання.

ГЛАВА 4

Імпортування товарів

Стаття 85

Стосовно імпортування товарів базою оподаткування повинна бути митна вартість, визначена відповідно до чинних положень Співтовариства.

Стаття 86

1. База оподаткування повинна включати такі елементи, якщо їх ще не включено:

- (a) податки, мита, збори та інші обов'язкові платежі, які підлягають сплаті за межами держави-члена імпортування, а також ті, які підлягають сплаті на підставі імпорту, окрім ПДВ, що підлягає утриманню;
- (b) супутні витрати, такі як витрати на сплату комісії, пакування, перевезення та страхування, понесені до прибуття до першого місця призначення на території держави-члена імпортування, а також витрати, обумовлені перевезенням до іншого місця призначення в межах Співтовариства, якщо таке інше місце відоме на момент настання події, що призводить до виникнення податкового зобов'язання.

2. Для цілей пункту (b) параграфу 1 «перше місце призначення» означає місце, зазначене у вантажній накладній чи в будь-якому іншому документі, за яким здійснюють імпортування товарів до держави-члена імпортування. Якщо таке місце не зазначено, то першим місцем призначення вважають місце першого передання вантажу в державі-члені імпортування.

Стаття 87

База оподаткування не включає такі елементи:

- (a) зниження ціни у вигляді знижки за дострокову оплату;
- (b) знижки та часткові повернення коштів, надані замовникові та отримані ним під час імпортування.

Стаття 88

Якщо товари, тимчасово експортовані зі Співтовариства, реімпортують після ремонту, оброблення, адаптації, модернізації чи перероблення за межами Співтовариства, держави-члени повинні вживати заходів для забезпечення дії щодо таких товарів того самого режиму оподаткування ПДВ, який застосовували б щодо них у разі здійснення ремонту, оброблення, адаптації, модернізації чи перероблення на їхній території.

Стаття 89

Держави-члени, що станом на 1 січня 1993 року не використали можливість застосування зниженої ставки згідно зі статтею 98, можуть передбачити, щоб база оподаткування стосовно імпортування витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату, як визначено в пунктах (2), (3) і (4) статті 311(1), дорівнювала частині суми, визначеної відповідно до статей 85, 86 та 87.

Частину, зазначену в першому параграфі, визначають у такий спосіб, щоб ПДВ, що підлягає сплаті під час імпортування, дорівнював принаймні 5 % суми, визначеної відповідно до статей 85, 86 та 87.

ГЛАВА 5

Інші положення

Стаття 90

1. У випадку скасування, відмови або повної чи часткової несплати, або в разі зниження ціни після здійснення постачання, база оподаткування повинна бути відповідним чином зменшена згідно з умовами, які повинні визначати держави-члени.
2. У випадку повної або часткової несплати держави-члени можуть відступати від параграфа 1.

Стаття 91

1. Якщо елементи, які використовують для визначення бази оподаткування імпорту, виражені у валюті, іншій ніж валюта держави-члена, в якій відбувається визначення вартості, обмінний курс визначають згідно з положеннями Співтовариства щодо розрахування вартості для митних цілей.
2. Якщо елементи, які використовують для визначення бази оподаткування операції, іншої ніж операція із імпортування товарів, виражені у валюті, іншій ніж валюта держави-члена, в якій відбувається визначення вартості, застосовним обмінним курсом повинен бути останній курс продажу, зареєстрований на момент виникнення податкового зобов'язання з ПДВ на найрепрезентативнішому валютному ринку чи ринках відповідних держав-членів, або курс, визначений із покликанням на такий ринок чи такі ринки відповідно до правил, встановлених у цій державі-члені.

▼ M9

Держави-члени повинні натомість прийняти використання останнього обмінного курсу, опублікованого Європейським центральним банком на момент виникнення податкового зобов'язання з ПДВ. Конвертацію валют, інших ніж євро, слід здійснювати з використанням обмінного курсу євро для кожної валюти. Держави-члени можуть вимагати, щоб оподатковувана особа повідомляла їх про використання цієї можливості.

Однак, держави-члени можуть використовувати для деяких операцій, зазначених у першому підпараграфі, або для деяких категорій оподатковуваних осіб обмінний курс, визначений згідно з чинними положеннями Співтовариства щодо розрахування вартості для митних цілей.

▼ B

Стаття 92

Стосовно витрат на пакувальний матеріал, що підлягає поверненню, держава-член може вжити один із таких заходів:

- (a) виключити його з розрахування бази оподаткування та вжити необхідних заходів для забезпечення коригування цієї суми в разі неповернення пакувального матеріалу;
- (b) включити його до розрахування бази оподаткування та вжити необхідних заходів для забезпечення коригування цієї суми в разі фактичного повернення пакувального матеріалу.

РОЗДІЛ VIII

СТАВКИ

ГЛАВА 1

Застосування ставок

Стаття 93

До операцій, що підлягають оподаткуванню, застосовують ставку, чинну на момент події, що призводить до виникнення податкового зобов'язання.

Однак, у зазначених нижче ситуаціях застосовують ставку, чинну на момент виникнення податкового зобов'язання з ПДВ:

- (a) у випадках, зазначених у статтях 65 та 66;
- (b) у випадку придбання товарів у межах Співтовариства;
- (c) у випадках, пов'язаних із імпортуванням товарів, зазначених у другому підпараграфі статті 71(1) та статті 71(2).

Стаття 94

1. Ставкою, застосовною до придбання товарів у межах Співтовариства повинна бути ставка, яку застосовують до постачання подібних товарів у межах території відповідної держави-члена.

2. З урахуванням можливості застосування згідно зі статтею 103(1) зниженої ставки на імпортування витворів мистецтва, предметів колекціонування чи антикваріату, ставкою, застосовною до імпортування товарів, повинна бути ставка, яку застосовують до постачання подібних товарів у межах території держави-члена.

Стаття 95

У разі зміни ставок держави-члени можуть, у випадках, зазначених у статтях 65 та 66, вносити корективи для врахування ставки, застосовної на момент постачання товарів або послуг.

Держави-члени можуть також ухвалювати всі необхідні перехідні заходи.

ГЛАВА 2

Структура та рівень ставок

Секція 1

Стандартна ставка

Стаття 96

Держави-члени застосовують стандартну ставку ПДВ, яку кожна держава-член повинна встановлювати як відсоток від бази оподаткування, і яка повинна бути однаковою як для постачання товарів, так і для постачання послуг.

▼M18

Стаття 97

Стандартна ставка не може бути нижчою 15 %.

▼B

Секція 2

Знижені ставки

▼ M29

Стаття 98

1. Держави-члени можуть застосовувати максимум дві знижені ставки.

Знижені ставки слід встановлювати як відсоток від бази оподаткування, який не повинен бути нижчим за 5 % та застосовується тільки для постачання поварів і послуг, перелічених у додатку III.

Держави-члени можуть застосовувати знижені ставки до постачання товарів або послуг, віднесених максимум до 24 пунктів у додатку III.

2. Держави члени можуть, додатково до двох знижених ставок, зазначених у параграфі 1 цієї статті, застосовувати знижену ставку, що є нижчою мінімального рівня 5 %, та звільнення від оподаткування, що передбачає віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, до постачання товарів або послуг, віднесених максимум до семи пунктів у додатку III.

Знижена ставка, що є нижчою мінімального рівня 5 %, та звільнення від оподаткування, що передбачає віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, може застосовуватися тільки до постачання товарів або послуг, віднесених до таких пунктів додатку III:

(a) пункти (1)–(6) та (10с);

(b) будь-який інший пункт додатку III, що підпадає під варіанти, передбачені у статті 105a(1).

Для цілей пункту (b) другого підпараграфу цього параграфу, операція щодо житлового фонду, вказана у статті 105a(1), другому підпараграфі, розглядається як така, що підпадає під додаток III, пункт (10).

Держави члени що застосовують, станом та 1 січня 2021 року, знижені ставки, що є нижчими мінімального рівня 5 %, або надають звільнення від оподаткування, що передбачають віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, до постачання товарів або послуг, віднесених більш ніж до семи пунктів додатку III, обмежують застосування таких знижених ставок або надання такого звільнення для дотримання першого підпараграфу цього параграфу до 1 січня 2032 року або до ухвалення остаточних заходів, зазначених у статті 402, залежно від того, що настане раніше. Держави-члени вільні визначити, до якого постачання товарів або послуг вони продовжуватимуть застосовувати такі знижені ставки або надавати такі винятки.

3. Знижені ставки та звільнення, вказані у параграфі 1 та 2 цієї статті, не застосовуються до послуг, що їх надають електронними засобами, окрім тих, що перелічені у додатку III, пунктах (6), (7), (8) і (13).

4. Під час застосування знижених ставок та звільнень, передбачених у цій Директиві, держави-члени можуть використовувати Комбіновану номенклатуру або статистичну класифікацію продуктів за видом діяльності, або і те, і те, для того, щоб точно визначити охоплення відповідної категорії.

▼ M29

▼ M29

Стаття 100

До 31 грудня 2028 року та кожні п'ять років після вказаної дати Комісія подає Раді звіт про сферу застосування додатка III, разом з відповідними пропозиціями, у разі необхідності.

▼ M29

▼ M29

Секція 2а

Виняткові ситуації

Стаття 101а

1. Якщо державі-члену був наданий дозвіл відповідно до статті 53, першого параграфу, Директиви Ради 2009/132/ЄС (¹) застосовувати звільнення від оподаткування до товарів, імпортованих на користь жертв катастроф, така держава-член може надати звільнення від оподаткування, що передбачають віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, на тих самих умовах, стосовно придбання в межах Співтовариства та постачання таких товарів і послуг, пов'язаних з такими товарами, включаючи послуги оренди.
2. Держава-член, яка бажає застосувати заходи, передбачені параграфом 1, повинна повідомити Комітет із ПДВ.
3. Якщо товари або послуги, придбані організаціями, які користуються звільненням від оподаткування, встановленим у параграфі 1 цієї статті, або використовуються для цілей, відмінних від встановлених у розділі VIII, главі 4 Директиви 2009/132/ЄС, використання таких товарів або послуг оподатковується ПДВ відповідно до умов, застосованих на момент, коли умови звільнення від оподаткування більше не виконуються.

▼В

Секція 3

Окремі положення

▼M29 _____

▼В

Стаття 103

1. Держави-члени можуть передбачити, щоб знижену ставку або одну зі знижених ставок, які вони застосовують відповідно до статей 98 та 99, також застосовували до імпортування витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату, як визначено у пунктах (2), (3) та (4) статті 311(1).
2. Якщо Держави-члени використовують можливість, передбачену в параграфі 1, вони також можуть застосовувати знижену ставку до таких операцій:
 - (a) постачання витворів мистецтва особою, що їх створила, або її правонаступниками;
 - (b) постачання витворів мистецтва на нерегулярній основі оподатковуваною особою, іншою ніж оподатковуваний дилер, якщо витвори мистецтва було імпортовано власне оподатковуваною особою або якщо їх постачання оподатковуваній особі здійснила особа, що їх створила, або її правонаступники, або якщо вони надали їй право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ у повному обсязі.

▼M29

Стаття 104

1. Австрія може застосовувати в громадах Юнггольц та Міттельберг (Малий Вальзергаль) другу стандартну ставку, що є нижчою за відповідну ставку, яку застосовують на решті території Австрії, але не меншою 15 %.

2. У департаментах Лесбос, Хіос, Самос, Додеканес та Кіклади, а також на островах Тасос, Північні Споради, Самотракія та Скірос Греція може застосовувати ставки, до 30 % нижчі за відповідні ставки, які застосовують в материковій Греції.
3. У випадку операцій, які здійснюють в автономних регіонах Азорських островів та острова Мадейра, а також прямого імпортування до зазначених регіонів Португалія може застосовувати ставки, нижчі за ті, які застосовні на материковій території.
4. Португалія може застосовувати одну з двох знижених ставок, передбачених у статті 98(1), до зборів за проїзд через мости в районі Лісабона.

▼ M29 —————

▼ M29

Стаття 105a

1. Держави-члени, що відповідно до законодавства Союзу станом на 1 січня 2021 року застосовували знижені ставки, нижчі мінімуму, встановленого у статті 98(1), або надавали звільнення від оподаткування з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, до постачання товарів або послуг, перелічених у пунктах, окрім додатку III, пунктів (1)-(6) та (10с), можуть, відповідно до статті 98(2), і надалі застосовувати такі знижені ставки або надавати такі звільнення, без обмеження параграфу 4 цієї статті.

Держави-члени, що відповідно до законодавства Союзу станом на 1 січня 2021 року застосовували знижені ставки, нижче мінімуму, встановленого у статті 98(1), до операцій щодо житлового фонду, що не є частиною соціальної політики, можуть, відповідно до статті 98(2), і надалі застосовувати такі знижені ставки.

Держави-члени повідомляють Комітету із ПДВ текст основних положень національного законодавства та умови застосування знижених ставок та звільнення стосовно статті 98(2), другого підпараграфу, пункту (b), не пізніше 7 липня 2022 року.

Без обмеження параграфу 4 цієї статті, знижені ставки, нижче мінімуму, встановленого у статті 98(1), або звільнення від оподаткування з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, можуть застосовуватися іншими державами-членами відповідно до статті 98(2), першого підпараграфу, до такого самого постачання товарів або послуг, що й товари або послуги, зазначені у першому і другому підпараграфі цього параграфу та на тих самих умовах, що й умови, застосовні 1 січня 2021 року у державах-членах, зазначених у першому і другому підпараграфі цього параграфу.

2. Держави-члени, що відповідно до законодавства Союзу станом на 1 січня 2021 року застосовували знижені ставки, нижчі 12 %, включаючи знижені ставки, нижчі мінімуму, встановленого у статті 98(1) або надавали звільнення від оподаткування з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, до постачання товарів або послуг, відмінних від тих, що перелічені у додатку III, можуть, відповідно до статті 98(1) та (2), і надалі застосовувати такі знижені ставки або надавати звільнення до 1 січня 2032 року або до ухвалення остаточних заходів, зазначених у статті 402, залежно від того, що настане раніше, без обмеження параграфу 4 цієї статті.

3. Держави-члени, що відповідно до законодавства Союзу станом на 1 січня 2021 року застосовували знижені ставки, не нижчі 12 % до постачання товарів або послуг, відмінних від тих, що перелічені у додатку III, можуть, відповідно до статті 98(1), першого підпараграфу, і надалі застосовувати такі знижені ставки, без обмеження параграфу 4 цієї статті.

Держави-члени повідомляють Комітету із ПДВ текст основних положень національного законодавства та умови застосування знижених ставок, зазначених у першому підпараграфі цього параграфу, не пізніше 7 липня 2022 року.

Без обмеження параграфу 4 цієї статті, знижені ставки, не нижчі 12 %, можуть застосовуватися іншими державами-членами відповідно до статті 98(1), першого підпараграфу, до такого самого постачання товарів або послуг, що й товари або послуги, зазначені у першому підпараграфі цього параграфу, та на тих самих умовах, що застосовні 1 січня 2021 року у державах-членах, зазначених у першому підпараграфі цього параграфу.

4. Як відступ від параграфів 1, 2 і 3, знижені ставки або звільнення від оподаткування з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, до викопного палива, інших товарів з подібним впливом на викиди парникових газів, таких як торф та деревина, що використовується як дрова, припиняють застосовувати до 1 січня 2030 року. Знижені ставки або звільнення від оподаткування з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, до хімічних пестицидів або хімічних добрив припиняють застосовувати до 1 січня 2032 року.

5. Держави-члени, які відповідно до четвертого підпараграфу параграфу 1 цієї статті, третього підпараграфу параграфу 3 цієї статті та статті 105b, бажають застосовувати знижені ставки, не нижчі 12 %, знижені ставки, нижчі мінімуму, встановленого у статті 98(1), або звільнення від оподаткування з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, до 7 жовтня 2023 року ухвалюють детальні правила, що регулюють реалізацію таких можливостей. Вони надсилають Комітету із ПДВ текст основних положень національного законодавства, які вони ухвалили.

6. До 1 липня 2025 року на підставі інформації, наданої державами-членами, Комісія представляє Раді звіт з вичерпним списком, в якому вказані товари і послуги, зазначені у параграфах 1 та 3 цієї статті та статті 105b, до яких у державах-членах застосовуються знижені ставки, включаючи знижені ставки, нижчі мінімуму, встановленого у статті 98(1), або звільнення від оподаткування з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі.

Стаття 105b

Держави-члени, що відповідно до законодавства Союзу станом на 1 січня 2021 року застосовували знижені ставки, не нижче мінімуму в розмірі 5 %, до операцій щодо житлового фонду, що не є частиною соціальної політики, можуть, відповідно до статті 98(1), першого підпараграфу, і надалі застосовувати такі знижені ставки. У такому випадку знижені ставки, які повинні застосовуватися до таких операцій, станом на 1 січня 2042 повинні становити не менше 12 %.

Держави-члени повідомляють Комітету із ПДВ текст основних положень національного законодавства та умов застосування знижених ставок, зазначених у першому параграфі, не пізніше 7 липня 2022 року.

Знижена ставка, не нижча 12 %, може застосовуватися іншими державами-членами відповідно до статті 98(1), першого підпараграфу, до операцій, зазначених у першому параграфі цієї статті, на тих самих умовах, що й умови, застосовні 1 січня 2021 року у державах-членах, зазначених у першому параграфі цієї статті.

Для цілей статті 98(1), третього підпараграфу, операції, зазначені у цій статті, розглядаються як такі, що підпадають під додаток III, пункт (10).

▼ M5 _____

▼ M29 _____

▼ B

ГЛАВА 5

Тимчасові положення

▼ M29 _____

▼ M2 _____

▼ M29 _____

▼ M2 _____

▼ M5 _____

▼ M29 _____

▼ M27

Стаття 129a

1. Держави-члени можуть вживати один з таких заходів:

- (a) застосовувати знижену ставку для постачання медичних виробів для діагностування COVID-19 *in vitro* та послуг, тісно пов'язаних з такими виробами;
- (b) надавати звільнення від оподаткування, що передбачає віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, стосовно постачання медичних виробів для діагностування COVID-19 *in vitro* та послуг, тісно пов'язаних з такими виробами.

Лише медичні вироби для діагностування COVID-19 *in vitro*, що відповідають застосовним вимогам, встановленим у Директиві Європейського Парламенту і Ради 98/79/ЄЕС (²) або Регламенті Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/746 (³), а також іншому застосовному законодавству Союзу є прийнятними для заходів, передбачених першим підпараграфом.

2. Держави-члени можуть надавати звільнення від оподаткування, що передбачає віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, стосовно постачання вакцин від COVID-19 та послуг, тісно пов'язаних з такими вакцинами.

Лише вакцини від COVID-19, дозволені Комісією або держаною-членом, є прийнятними для звільнення від оподаткування, передбаченого першим підпараграфом.

3. Ця стаття застосовується з 31 грудня 2022 року.

▼ M2 _____

▼ B

РОЗДІЛ ІХ

ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ

ГЛАВА 1

Загальні положення

Стаття 131

Звільнення від оподаткування, передбачені у главах 2–9, застосовують без обмеження інших положень Співтовариства та відповідно до умов, які держави-члени повинні встановлювати для цілей забезпечення правильного й прямого застосування таких звільнень та запобігання будь-яким можливим ухиленням, уникненням чи зловживанням.

ГЛАВА 2

Звільнення від оподаткування деяких видів діяльності в суспільних інтересах

Стаття 132

1. Держави-члени повинні звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) постачання публічними поштовими службами послуг, інших ніж послуги пасажирських перевезень та телекомунікаційні послуги, а також постачання пов'язаних з ними товарів;
- (b) лікарняний і медичний догляд та тісно пов'язані з ним види діяльності, здійснювані органами, що регулюються публічним правом, або, за соціальних умов, порівнюваних із тими, які є застосовними до органів, що регулюються публічним правом — лікарнями, медичними або діагностичними центрами та іншими належним чином визнаними закладами подібного характеру;
- (c) надання медичної допомоги у рамках здійснення професійної медичної та парамедичної діяльності, як визначено у відповідній державі-члені;
- (d) постачання людських органів, крові та молока;
- (e) постачання послуг зубними техніками в рамках їхньої професійної діяльності, а також постачання зубних протезів стоматологами та зубними техніками;
- (f) постачання послуг незалежними групами осіб, що провадять діяльність, звільнену від ПДВ, або діяльність, стосовно якої вони не є оподатковуваними особами, для надання їхнім членам послуг, безпосередньо необхідних для проведення такої діяльності, якщо такі групи вимагають від своїх членів лише точного відшкодування їхньої частки спільних витрат, та за умови, що таке звільнення від оподаткування навряд чи призведе до спотворення конкуренції;
- (g) постачання послуг та товарів, тісно пов'язаних із соціальним забезпеченням та соціальним захистом, включно з тими, які постачають будинки для людей похилого віку, органи, що регулюються публічним правом, або інші органи, визнані відповідною державою-членом такими, що працюють в інтересах соціального добробуту;
- (h) постачання послуг та товарів, тісно пов'язаних із захистом дітей та молоді органами, що регулюються публічним правом, або іншими організаціями, визнаними відповідною державою-членом такими, що працюють в інтересах соціального добробуту;
- (i) надання освітніх послуг для дітей або молоді, освітніх послуг у школах або університетах, професійного навчання або професійної перепідготовки, включаючи постачання тісно пов'язаних з ними послуг і товарів органами, що регулюються публічним правом, які мають такі завдання, або іншими організаціями, визнаними відповідною державою-членом такими, що мають подібні цілі;
- (j) приватна навчальна діяльність учителів, що охоплює програму шкільної або вищої освіти;
- (k) надання персоналу релігійними або філософськими установами для цілей діяльності, зазначеної у пунктах (b), (g), (h) та (i), а також для цілей духовного добробуту;
- (l) постачання послуг та постачання тісно пов'язаних з ними товарів неприбутковими організаціями для цілей політичного, профспілкового, релігійного, патріотичного, філософського, філантропічного або громадянського характеру їхнім членам у їхніх спільних інтересах в обмін на передплату, встановлену відповідно до їхніх правил, за умови, що таке звільнення від оподаткування навряд чи призведе до спотворення конкуренції;
- (m) постачання деяких послуг, тісно пов'язаних зі спортом або фізичним вихованням, неприбутковими організаціями особам, що беруть участь у спортивній діяльності чи у фізичному вихованні;

- (п) постачання деяких культурних послуг та товарів, тісно пов'язаних із ними, органами, що регулюються публічним правом, або іншими органами у сфері культури, визнаними відповідною державою-членом;
 - (о) постачання послуг і товарів організаціями, діяльність яких звільнена від оподаткування згідно з пунктами (b), (g), (h), (i), (l), (m) та (n), у зв'язку із організацією заходів із залучення коштів лише для їхніх власних потреб, за умови, що таке звільнення навряд чи призведе до спотворення конкуренції;
 - (р) постачання відповідним чином уповноваженими органами послуг з перевезення для хворих або травмованих осіб за допомогою спеціально призначених для цієї мети транспортних засобів;
 - (q) діяльність, інша ніж діяльність комерційного характеру, здійснювана суспільними органами радіомовлення та телевізійного мовлення.
2. Для цілей пункту (о) параграфу 1 держави-члени можуть впроваджувати будь-які необхідні обмеження, зокрема стосовно кількості заходів або суми надходжень, що дають право на звільнення від оподаткування.

Стаття 133

Держави-члени можуть передбачити, щоб до надання кожного зі звільнень від оподаткування, передбачених пунктами (b), (g), (h), (i), (l), (m) та (n) статті 132(1) органам, іншим ніж органи, що регулюються публічним правом, в кожному конкретному випадку застосовувалася одна або декілька таких умов:

- (a) відповідні органи не повинні мати на меті систематичне отримання прибутку, а будь-які надлишки, що виникають, не повинні підлягати розподілу, а повинні направлятися для продовження надання послуг чи покращення їх надання;
- (b) управління такими органами та їх адміністрування повинне здійснюватися в основному на добровільних засадах особами, що не мають прямого або опосередкованого інтересу ані самі, ані через посередників, в результатах відповідної діяльності;
- (c) такі органи повинні встановлювати ціни, затверджені органами публічної влади, або ціни, що не перевищують таких затверджених цін, або, стосовно послуг, що не підлягають затвердженню — ціни, нижчі від тих, що встановлені за подібні послуги комерційними підприємствами, які є платниками ПДВ;
- (d) звільнення від оподаткування не повинні призводити до спотворення конкуренції на шкоду комерційним підприємствам, що є платниками ПДВ.

Держави-члени, що, згідно з додатком Е до Директиви 77/388/СЕС, станом на 1 січня 1989 року, справляли ПДВ з операцій, зазначених у статті 132(1)(m) та (n) ► С1 , можуть також застосовувати умови, передбачені у пункті (d) першого параграфу цієї статті ◀ , в разі надання звільнення для такого постачання товарів або послуг органами, що регулюються публічним правом.

Стаття 134

Постачання товарів або послуг не підлягає звільненню від оподаткування, як передбачено у пунктах (b), (g), (h), (i), (l), (m) та (n) статті 132(1) в таких випадках:

- (a) якщо таке постачання не є суттєвим для здійснення операцій, що підлягають звільненню від оподаткування;
- (b) якщо основною метою постачання є отримання додаткового доходу для відповідного органу шляхом здійснення операцій, що створюють пряму конкуренцію операціям комерційних підприємств, які є платниками ПДВ.

ГЛАВА 3

Звільнення від оподаткування інших видів діяльності

Стаття 135

1. Держави-члени повинні звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) операції страхування та перестрахування, включаючи пов'язані з ними послуги, які надають страхові брокери та страхові агенти;
- (b) надання кредиту і посередництво щодо надання кредиту, а також управління кредитом особою, що його надає;
- (c) посередництво щодо кредитних гарантій чи гарантій при наданні грошових коштів або укладення будь-яких угод щодо них, а також управління кредитними гарантіями особою, що надає кредит;
- (d) операції, включаючи посередництво, пов'язані з депозитними та поточними рахунками, платежами, переказами, боргами, чеками та іншими обіговими інструментами, але за винятком стягнення боргів;
- (e) операції, включаючи посередництво, пов'язані з валютою, банкнотами і монетами, які використовують як законний платіжний засіб, окрім предметів колекціонування, тобто золотих, срібних та інших металевих монет і банкнот, які зазвичай не використовують як законний платіжний засіб, або нумізматичних монет;
- (f) операції, включаючи посередництво, але не управління чи відповідальне зберігання, з акціями, частками в компаніях або асоціаціях, борговими та іншими цінними паперами, але за виключенням правоустановчих документів на товари, а також прав або цінних паперів, зазначених статті 15(2);
- (g) управління спеціальними інвестиційними фондами, визначеними державами-членами;
- (h) постачання за номінальною вартістю поштових марок, дійсних для використання в поштовому обігу на відповідній території, фіскальних марок та інших подібних марок;
- (i) парі, лотереї та інші форми грального бізнесу, на умовах і з урахуванням обмежень, встановлених кожною державою-членом;
- (j) постачання будівлі або її частин, а також землі, на якій вона розташована, інше ніж постачання, зазначене у пункті (a) статті 12(1);
- (k) постачання незабудованої землі, інше ніж постачання землі під забудову, як зазначено в пункті (b) статті 12(1);
- (l) надання нерухомого майна в лізинг або в оренду.

2. Звільнення від оподаткування, передбачене в пункті (l) параграфу 1, не охоплює:

- (a) надання послуг розміщення, як визначено у законодавстві держав-членів, у готельному секторі або в секторах із подібною функцією, включаючи надання послуг розміщення на базах відпочинку чи в місцях, облаштованих під кемпінги;
- (b) надання в оренду приміщень і майданчиків для паркування транспортних засобів;
- (c) надання в оренду стаціонарного обладнання та машин;
- (d) найм сейфів.

Держави-члени можуть застосовувати додаткові винятки з обсягу звільнення від оподаткування, зазначеного в пункті (1) параграфа 1.

Стаття 136

Держави-члени повинні звільняти від оподаткування такі операції:

▼A1

- (a) постачання товарів, які використовують лише для цілей діяльності, звільненої від оподаткування згідно зі статтями 132, 135, 371, 375, 376 та 377, статтею 378(2), статтею 379(2) та статтями 380–390с, якщо такі товари не дають підстав для віднесення на зменшення податкового зобов'язання;

▼B

- (b) постачання товарів, на момент придбання або застосування яких ПДВ не підлягав віднесенню на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтею 176.

▼M24

Стаття 136a

Якщо вважають, що оподатковувана особа отримала та постачила товари відповідно до статті 14a(2), держави-члени звільняють від оподаткування постачання цих товарів такій оподаткованій особі.

▼B

Стаття 137

1. Держави-члени можуть надавати оподатковуваним особам право обирати спосіб оподаткування стосовно таких операцій:

- (a) фінансових операцій, зазначених у пунктах (b)–(g) статті 135(1);
- (b) постачання будівлі або її частин, а також земельної ділянки, на якій вона розташована, інше ніж постачання, зазначене у пункті (a) статті 12(1);
- (c) постачання незабудованої землі, інше ніж постачання землі під забудову, зазначене в пункті (b) статті 12(1);
- (d) надання нерухомого майна в лізинг або в оренду.

2. Держави-члени повинні встановлювати детальні правила, що регулюють реалізацію можливості вибору, передбаченої в параграфі 1.

Держави-члени можуть обмежувати обсяг такого права вибору.

ГЛАВА 4

Звільнення від оподаткування операцій у межах Співтовариства

Секція 1

Звільнення від оподаткування, пов'язані з постачанням товарів

Стаття 138

▼M21

1. Держави-члени повинні звільнити від оподаткування постачання товарів, пересланих чи перевезених до місця призначення за межами їхньої території, але в межах Співтовариства, продавцем або особою, що здійснює придбання товарів, чи в їхніх інтересах, якщо виконані такі умови:

- (a) товари постачають іншій оподатковуваній особі або неоподатковуваній юридичній особі, що діє як така, в державі-члені, іншій ніж та, в якій розпочинається пересилання або перевезення товарів;
- (b) оподатковувана особа або неоподатковувана юридична особа, якій здійснюють постачання, ідентифікована для цілей ПДВ в державі-члені, іншій ніж та, в якій розпочинається відправлення або перевезення товарів, та вказала цей ідентифікаційний номер платника ПДВ постачальнику.

▼ M21

1a. Виключання, передбачені в параграфі 1, не застосовують, якщо постачальник не виконав зобов'язання, передбачені в статтях 262 та 263, щодо надання зведеного звіту або якщо поданий ним зведений звіт не містить точної інформації щодо цього постачання, як вимагається відповідно до статті 264, крім випадків, коли постачальник може задовільним для компетентних органів чином виправдати таке невиконання.

▼ B

2. Додатково до постачання товарів, зазначеного у параграфі 1, держави-члени повинні звільнити від оподаткування такі операції:

- (a) постачання нових транспортних засобів, пересланих чи перевезених покупцеві до місця призначення за межами їхньої відповідної території, але в межах Співтовариства, продавцем або покупцем, чи за їх дорученням, для оподатковуваних осіб або неоподатковуваних юридичних осіб, придбання якими товарів у межах Співтовариства не оподатковують ПДВ згідно зі статтею 3(1), або для будь-якої іншої неоподаткованої особи;
- (b) постачання підакцизних продуктів, які пересилають чи перевозять до місця призначення за межами їхньої відповідної території, але в межах Співтовариства покупцеві продавцем або покупцем чи в їхніх інтересах для оподатковуваних осіб або неоподатковуваних юридичних осіб, чиї придбання у межах Співтовариства товарів, інших ніж підакцизні продукти, не оподатковують ПДВ згідно зі статтею 3(1), якщо такі продукти було переслано або перевезено відповідно до статті 7(4) та (5) або статті 16 Директиви 92/12/ЄЕС;
- (c) постачання товарів, яке полягає в переданні до іншої держави-члена, і яке отримало б право на звільнення від оподаткування згідно з параграфом 1 та пунктами (a) і (b), якби здійснювалося в інтересах іншої оподаткованої особи.

Стаття 139

1. Звільнення від оподаткування, передбачене у статті 138(1), не застосовують до постачання товарів, яке здійснюють оподатковувані особи, що підпадають під звільнення від оподаткування для малих підприємств, передбачене у статтях 282–292.

Так само це звільнення не застосовують до постачання товарів оподатковуваним особам або неоподатковуваним юридичним особам, придбання товарів якими у межах Співтовариства не підлягають оподаткуванню ПДВ згідно зі статтею 3(1).

2. Звільнення від оподаткування, передбачене у статті 138(2)(b), не застосовують до постачання підакцизних продуктів оподатковуваним особам, що підпадають під звільнення від оподаткування для малих підприємств, передбачене у статтях 282–292.

3. Звільнення від оподаткування, передбачене в статті 138(1) та (2)(b) і (c), не застосовують до постачання товарів, які підлягають оподаткуванню ПДВ згідно з маржинальною схемою, передбаченою у статтях 312–325 або за спеціальними положеннями щодо продажу з публічних торгів.

Звільнення від оподаткування, передбачене у статті 138(1) та (2)(с), не застосовують до постачання вживаних транспортних засобів, визначених у статті 327(3), які підлягають оподаткуванню ПДВ згідно з перехідними положеннями для вживаних транспортних засобів.

Секція 2

Звільнення від оподаткування придбань товарів у межах Співтовариства

Стаття 140

Держави-члени повинні звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) придбання у межах Співтовариства товарів, постачання яких оподатковуваними особами за будь-яких обставин було б звільнене від оподаткування на їхній відповідній території;

▼M6

- (b) придбання у межах Співтовариства товарів, імпортування яких за будь-яких обставин було би звільнене від оподаткування згідно з пунктами (a), (b) і (c), а також пунктами (e)–(l) статті 143(1);

▼B

- (c) придбання товарів у межах Співтовариства, за якого, згідно зі статтями 170 та 171, особа, що здійснює придбання товарів, за будь-яких обставин мала б право на повне відшкодування ПДВ згідно зі статтею 2(1)(b).

Стаття 141

Кожна держава-член повинна вжити спеціальних заходів для забезпечення того, щоб зобов'язання з ПДВ не нараховували в разі придбання товарів у межах Співтовариства на її території, здійснюване відповідно до статті 40, якщо виконані такі умови:

- (a) придбання товарів здійснює оподатковувана особа, що не має осідку у відповідній державі-члені, але ідентифікована для цілей ПДВ в іншій державі-члені;
- (b) придбання товарів здійснює для цілей подальшого постачання цих товарів у відповідній державі-члені оподатковувана особа, зазначена у пункті (a);
- (c) товари, придбані в такий спосіб оподаткованою особою, зазначеною у пункті (a), безпосередньо пересилають чи перевозять з держави-члена, іншої ніж та, в якій вона ідентифікована для цілей ПДВ, особі, якій вона повинна здійснити подальше постачання;
- (d) особа, якій повинне бути здійснене подальше постачання, є іншою оподаткованою особою або неоподаткованою юридичною особою, ідентифікованою для цілей ПДВ у відповідній державі-члені;
- (e) особу, зазначену в пункті (d), було призначено, згідно зі статтею 197, особою, відповідальною за сплату ПДВ, що підлягає сплаті за постачання, здійснюване оподаткованою особою, що не має осідку в державі-члені, в якій податок підлягає сплаті.

Секція 3

Звільнення від оподаткування деяких послуг з перевезення

Стаття 142

Держави-члени повинні звільняти від оподаткування постачання послуг з перевезення товарів у межах Співтовариства на острови, що становлять автономні регіони Азорських островів та острова Мадейра, та з цих островів, а також постачання послуг з перевезення товарів між цими островами.

ГЛАВА 5

Звільнення від оподаткування для імпорту

Стаття 143

▼M6

1. Держави-члени повинні звільняти від оподаткування такі операції:

▼B

- (a) остаточне імпортування товарів, постачання яких оподатковуваною особою за будь-яких обставин було б звільнене від оподаткування на їхній відповідній території;
- (b) остаточне імпортування товарів, що регулюється Директивами Ради 69/169/ЄЕС (⁴), 83/181/ЄЕС (⁵) та 2006/79/ЄС (⁶);
- (c) остаточне імпортування товарів, що перебувають у вільному обігу, з третьої території, що становить частину митної території Співтовариства, які б мали право на звільнення від оподаткування згідно з пунктом (b), якби їх імпортували в розумінні першого параграфу статті 30;

▼M16

- (ca) імпортування товарів за умови, що ПДВ декларують за спеціальною схемою відповідно до глави 6, секції 4 розділу XII, та що індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ для застосування спеціальної схеми постачальника або посередника, що діє в його інтересах, присвоєний згідно зі статтею 369q, було надано компетентному митному підрозділу держави-члена імпортування щонайпізніше на момент подання імпортової декларації;

▼B

- (d) імпортування товарів, які пересилають або перевозять з третьої території або третьої країни до держави-члена, іншої ніж та, в якій закінчується пересилання або перевезення товарів, якщо постачання таких товарів імпортером, призначеним або визнаним відповідальним за сплату ПДВ згідно зі статтею 201, звільняється від ПДВ згідно зі статтею 138;
- (e) реімпорт товарів особою, що їх експортувала, у стані, в якому вони були експортовані, якщо такі товари звільнено від митних зборів;
- (f) імпортування товарів, звільнених від митних зборів згідно з дипломатичними та консульськими домовленостями;

▼M7

- (fa) імпортування товарів Європейським Співтовариством, Європейським Співтовариством з атомної енергії, Європейським центральним банком або Європейським інвестиційним банком чи органами, створеними Співтовариствами, до яких застосовують Протокол від 8 квітня 1965 року про привілеї та імунітети Європейських Співтовариств, в межах та згідно з умовами цього Протоколу та угод про його імплементацію або угод про штаб-квартири, якщо це не призводить до спотворення конкуренції;

▼M28

- (fb) імпортування товарів Комісією або агенцією чи органом, створеними відповідно до

законодавства Союзу, якщо Комісія або така агенція чи орган імпортує такі товари на виконання завдань, покладених на них відповідно до законодавства Союзу для реагування на пандемію COVID-19, за виключенням випадків, коли імпортовані товари використовуються, відразу або на пізнішу дату, для цілей подальшого постачання за винагороду Комісією або такою агенцією чи органом;

▼M7

- (g) імпортування товарів міжнародними організаціями, іншими ніж зазначені у пункті (fa), визнаними як такі органами публічної влади держави-члена ведення діяльності, або членами таких організацій, у межах та згідно з умовами, встановленими міжнародними конвенціями про створення таких організацій або угодами стосовно їхніх штаб-квартир;

▼M25

- (ga) імпортування товарів до держав-членів збройними силами інших держав-членів для використання такими збройними силами чи цивільним персоналом, який їх супроводжує, або для постачання до їхніх буфетів чи їдальнь, якщо такі збройні сили беруть участь у оборонних діях, які виконують для імплементації діяльності Союзу відповідно до спільної безпекової та оборонної політики;

▼B

- (h) імпортування товарів до держав-членів, що є сторонами Північноатлантичного Договору, збройними силами інших держав, що є сторонами цього Договору, для використання такими збройними силами чи цивільним персоналом, який їх супроводжує, або для постачання до їхніх буфетів чи їдальнь, якщо такі збройні сили беруть участь у спільних оборонних діях;
- (i) імпортування товарів збройними силами Великої Британії, що базуються на острові Кіпр згідно з Угодою про утворення Республіки Кіпр від 16 серпня 1960 року, призначених для використання такими збройними силами чи цивільним персоналом, який їх супроводжує, або для постачання до їхніх буфетів чи їдальнь;
- (j) імпортування улову до портів морськими риболовними підприємствами без оброблення або після оброблення задля консервування, для цілей реалізації, але перед постачанням;
- (k) імпортування золота центральними банками;

▼M7

- (l) імпортування газу через систему постачання природного газу або будь-яку мережу, з'єднану з такою системою або відведена від судна, що перевозить газ до системи постачання природного газу або будь-яку трубопровідну мережу, ввіз електроенергії або теплової чи охолоджувальної енергії через опалювальні або охолоджувальні мережі;

▼M6

2. Звільнення від оподаткування, передбачене в параграфі 1(d), застосовують у випадках, коли після імпортування товарів відбувається постачання товарів, звільнених від оподаткування згідно зі статтею 138(1) та (2)(c), лише якщо на момент імпортування імпортер надав компетентним органам держави-члена імпорту принаймні таку інформацію:

- (a) свій ідентифікаційний номер платника ПДВ, виданий у державі-члені імпортування, або ідентифікаційний номер платника ПДВ його податкового представника, зобов'язаного сплачувати ПДВ, виданий у державі-члені імпортування;
- (b) ідентифікаційний номер платника ПДВ замовника, якому постачають товари відповідно до статті 138(1), виданий в іншій державі-члені, або його власний ідентифікаційний номер платника ПДВ, виданий у державі-члені, в якій закінчується пересилання або перевезення товарів, якщо товари підлягають переданню відповідно до статті 138(2)(c);

- (с) докази того, що ввезені товари призначено для перевезення або пересилання з держави-члена імпортування до іншої держави-члена.

Однак, держави-члени можуть передбачити, щоб докази, зазначені в пункті (с), потрібно було пред'являти компетентним органам лише на їх вимогу.

▼M28

3. Якщо умови звільнення від оподаткування, встановлені в параграфі 1, пункті (fb), більше не застосовуються, Комісія або агенція чи відповідний орган інформують державу-члена, у якій застосовувалося звільнення від оподаткування, а імпортування таких товарів підлягає оподаткуванню ПДВ відповідно до умов, застосованих на той момент.

▼В

Стаття 144

Держави-члени повинні звільнити від оподаткування постачання послуг, пов'язаних із імпортуванням товарів, якщо вартість таких послуг включають до бази оподаткування відповідно до статті 86(1)(b).

Стаття 145

1. Комісія повинна, за доцільності, якнайшвидше надати Раді пропозиції, розроблені для розмежування обсягу звільнень від оподаткування, передбачених у статтях 143 і 144, та встановити детальні правила їх імплементації.
2. До набуття чинності правилами, зазначеними у параграфі 1, держави-члени можуть дотримуватись своїх чинних національних положень.

Держави-члени можуть адаптувати свої національні положення для мінімізації спотворень конкуренції та, зокрема, запобігання неоподаткуванню або подвійному оподаткуванню в межах Співтовариства.

Держави-члени можуть використовувати будь-які адміністративні процедури, які вони вважають найдоцільнішими для забезпечення звільнення від оподаткування.

3. Держави-члени повинні нотифікувати Комісії, яка відповідно повинна інформувати інші держави-члени, положення чинного національного законодавства, якщо вони ще не були нотифіковані, а також положення, які вони ухвалюють згідно з параграфом 2.

ГЛАВА 6

Звільнення від оподаткування під час експортування

Стаття 146

1. Держави-члени повинні звільнити від оподаткування такі операції:
 - (a) постачання товарів, які пересилаються або перевозяться до місця призначення за межами Співтовариства продавцем або в його інтересах;
 - (b) постачання товарів, які пересилаються або перевозяться до місця призначення за межами Співтовариства замовником або в інтересах замовника, що не має осідку на їхній відповідній території, за винятком товарів, які перевозить сам замовник для обладнання, заправлення і забезпечення провізією прогулянкових суден та приватних повітряних суден або будь-яких інших транспортних засобів для приватних цілей;
 - (c) постачання товарів уповноваженим органам, які експортують їх зі Співтовариства в рамках їхньої гуманітарної, благодійної або навчальної діяльності за межами Співтовариства;
 - (d) постачання послуг, що полягають у виконанні робіт з рухомим майном, придбаним або імпортованим для виконання таких робіт у межах Співтовариства, та які пересилаються або

перевозяться зі Співтовариства постачальником, замовником, якщо він не має осідку на їхній відповідній території, або в інтересах будь-кого із них;

- (e) постачання послуг, включаючи операції з перевезення та допоміжні операції, але за винятком постачання послуг, звільнених від оподаткування відповідно до статей 132 та 135, якщо вони безпосередньо пов'язані з експортуванням або імпортуванням товарів, охоплених статтею 61 та статтею 157(1)(a).

2. Звільнення від оподаткування, передбачене в пункті (c) параграфа 1, може бути надане шляхом відшкодування ПДВ.

Стаття 147

1. Якщо постачання товарів, зазначене в пункті (b) статті 146(1), стосується товарів, які перевозять в особистому багажі мандрівники, звільнення від оподаткування застосовують лише в разі дотримання таких умов:

- (a) мандрівник не має осідку в межах Співтовариства;
- (b) товари перевозять зі Співтовариства до кінця третього місяця, наступного за тим, в якому відбулося постачання;
- (c) загальна вартість постачання із урахуванням ПДВ перевищує 175 євро або еквівалент у національній валюті, який встановлюють щорічно шляхом застосування курсу конвертації станом на перший робочий день жовтня, що діє з 1 січня наступного року.

Однак, держави-члени можуть звільнити від оподаткування постачання, загальна вартість якого є меншою, ніж сума, визначена в пункті (c) першого підпараграфа.

2. Для цілей параграфа 1 «мандрівник, що не має осідку в межах Співтовариства» означає мандрівника, чие місце, де він постійно проживає чи зазвичай перебуває, не розташоване в межах Співтовариства. У такому випадку «постійно проживає чи зазвичай перебуває» означає місце, записане як таке у паспорті, посвідченні особи чи іншому документі, визнаному документом, що посвідчує особу, державою-членом, на території якої відбувається постачання.

Підтвердження експортування подають за допомогою рахунку-фактури або іншого документа, що його замінює, з відміткою митниці виїзду зі Співтовариства.

Кожна держава-член повинна надіслати Комісії зразки печаток, які вона використовує для виконання відміток, як зазначено у другому підпараграфі. Комісія повинна пересилати цю інформацію податковим органам інших держав-членів.

ГЛАВА 7

Звільнення від оподаткування, пов'язані з міжнародними перевезеннями

Стаття 148

Держави-члени повинні звільнити від оподаткування такі операції:

- (a) постачання товарів для заправлення і забезпечення провізією суден, які використовуються для судноплавства у відкритому морі та перевозять пасажирів за винагороду, або використовуються для цілей комерційної, промислової чи риболовної діяльності, або для рятування чи допомоги на морі, або для прибережного рибальства, за винятком провізії у випадку суден, які використовують для прибережного рибальства;
- (b) постачання товарів для заправлення і забезпечення провізією військових кораблів, що підпадають під код 8906 10 00 комбінованої номенклатури (КН), які залишають свою територію і прямують до портів або якірних стоянок за межами відповідної держави-члена;

- (c) постачання, модифікацію, ремонт, технічне обслуговування, фрахтування та найм суден, зазначених у пункті (a), а також постачання, найм, ремонт та технічне обслуговування обладнання, включаючи рибальське обладнання, вбудоване або використовуване на таких суднах;
- (d) постачання послуг, інших ніж зазначені у пункті (c), для задоволення безпосередніх потреб суден, зазначених у пункті (a), або їх вантажів;
- (e) постачання товарів для заправлення і забезпечення провізією повітряних суден, які використовують авіакомпанії, що працюють за винагороду переважно на міжнародних маршрутах;
- (f) постачання, модифікацію, ремонт, технічне обслуговування, фрахтування та найм повітряних суден, зазначених у пункті (e), а також постачання, найм, ремонт та технічне обслуговування обладнання, вбудованого або використовуваного на них;
- (g) постачання послуг, інших ніж зазначені у пункті (f), для задоволення безпосередніх потреб повітряних суден, зазначених у пункті (e), або їх вантажів.

Стаття 149

Португалія може вважати морські та повітряні перевезення між островами, що становлять автономні регіони Азорських островів та Мадейри, а також між цими регіонами та материковою частиною, міжнародними перевезеннями.

Стаття 150

1. Комісія повинна, за доцільності, якнайшвидше надати Раді пропозиції, розроблені для розмежування обсягу звільнень від оподаткування, передбачених у статті 148, та встановити детальні правила їх імплементації.
2. До набуття чинності положень, зазначених у параграфі 1, держави-члени можуть обмежувати обсяг звільнення від оподаткування, передбаченого в пунктах (a) та (b) статті 148.

ГЛАВА 8

Звільнення від оподаткування деяких операцій, які вважають експортними

Стаття 151

1. Держави-члени повинні звільнити від оподаткування такі операції:
 - (a) постачання товарів або послуг згідно з дипломатичними та консульськими домовленостями;
- ▼M7
- (aa) постачання товарів або послуг Європейському Співтовариству, Європейському Співтовариству з атомної енергії, Європейському центральному банку або Європейському інвестиційному банку чи органам, створеним Співтовариствами, до яких застосовують Протокол від 8 квітня 1965 року про привілеї та імунітети Європейських Співтовариств, в межах та згідно з умовами згаданого Протоколу та угод про його імплементацію або угод про штаб-квартири, якщо це не призводить до спотворення конкуренції;
- ▼M28
- (ab) постачання товарів або послуг Комісії або агенції чи органу, заснованим відповідно до законодавства Союзу, якщо Комісія або така агенція чи орган закупає такі товари або послуги на виконання завдань, покладених на них відповідно до законодавства Союзу для реагування та пандемію COVID-19, за виключенням випадків, коли товари або послуги, що закупаються,

використовуються, відразу або на пізнішу дату, для цілей подальшого постачання за винагороду Комісією або такою агенцією чи органом;

▼ M7

- (b) постачання товарів або послуг міжнародним організаціям, іншим ніж зазначені в пункті (aa), визнаним як такі органами публічної влади держав-членів ведення діяльності, а також членам таких організацій, у межах та згідно з умовами, передбаченими міжнародними конвенціями про створення таких організацій або угодами про штаб-квартири;

▼ M25

- (ba) постачання товарів або послуг в межах держав-членів, призначених для збройних сил інших держав-членів для використання такими збройними силами чи цивільним персоналом, який їх супроводжує, або для постачання до їхніх буфетів чи їдальнь, якщо такі збройні сили беруть участь у оборонних діях, які виконують для імплементації діяльності Союзу відповідно до спільної безпекової та оборонної політики;
- (bb) постачання товарів або послуг до іншої держави-члена, призначених для збройних сил будь-якої держави-члена, окрім самої держави-члена призначення для використання такими збройними силами чи цивільним персоналом, який їх супроводжує, або для постачання до їхніх буфетів чи їдальнь, якщо такі збройні сили беруть участь у спільних оборонних діях, які виконують для імплементації діяльності Союзу відповідно до спільної безпекової та оборонної політики;

▼ B

- (c) постачання товарів або послуг в межах держави-члена, що є стороною Північноатлантичного Договору, призначених або для збройних сил інших держав, які є сторонами Договору, для використання цими збройними силами чи цивільним персоналом, що їх супроводжує, або для постачання до їхніх буфетів чи їдальнь, коли такі сили беруть участь у спільних оборонних діях;
- (d) постачання товарів або послуг іншій державі-члену, призначених для збройних сил будь-якої держави, що є стороною Північноатлантичного Договору, іншої ніж держава-член кінцевого призначення, для використання цими силами чи цивільним персоналом, що їх супроводжує, або для постачання до їхніх буфетів чи їдальнь, коли такі сили беруть участь у спільних оборонних діях;
- (e) постачання товарів або послуг збройними силами Великої Британії, що базуються на острові Кіпр згідно з Угодою про утворення Республіки Кіпр від 16 серпня 1960 року, призначених для використання такими збройними силами чи цивільним персоналом, який їх супроводжує, або для постачання до їхніх буфетів чи їдальнь;

▼ M28

До ухвалення спільних правил оподаткування, звільнення від оподаткування, передбачені в першому підпараграфі, окрім зазначених у пункті (ab), повинні підлягати обмеженням, встановленим державою-членом ведення діяльності.

▼ B

2. У випадках, коли товари не пересилають або не перевозять з держави-члена, в якій відбувається постачання, та у випадку послуг, звільнення від оподаткування може бути надане шляхом відшкодування ПДВ.

▼ M28

3. Якщо умови звільнення від оподаткування, встановлені в параграфі 1, першому підпараграфі, пункті (ab), більше не застосовуються, Комісія або агенція чи відповідний орган, які отримали

постачання, звільнене від оподаткування, інформують державу-члена, у якій застосовувалося звільнення від оподаткування, а постачання таких товарів або послуг підлягає оподаткуванню ПДВ відповідно до умов, застосованих на той момент.

▼В

Стаття 152

Держави-члени повинні звільняти від оподаткування постачання золота до центральних банків.

ГЛАВА 9

Звільнення від оподаткування постачання послуг посередниками

Стаття 153

Держави-члени повинні звільняти від оподаткування постачання послуг посередниками, які діють від імені та в інтересах іншої особи, якщо вони беруть участь у операціях, зазначених у главах 6, 7 та 8, або операціях, які здійснюють за межами Співтовариства.

Звільнення від оподаткування, зазначене в першому параграфі, не застосовують до туристичних агентів, що від імені та в інтересах мандрівників постачають послуги, які виконують в інших державах-членах.

ГЛАВА 10

Звільнення від оподаткування операцій, пов'язаних з міжнародною торгівлею

Секція 1

Митні склади, склади, інші ніж митні склади, та подібні режими

Стаття 154

Для цілей цієї секції «склади, інші ніж митні склади» у випадку підакцизних товарів означає місця, визначені як податкові склади згідно зі статтею 4(b) Директиви 92/12/ЄЕС, а у випадку непідакцизних товарів — місця, визначені як такі державами-членами.

Стаття 155

Без обмеження інших податкових положень Співтовариства, держави-члени можуть після консультацій з Комітетом із ПДВ вжити спеціальних заходів, розроблених для звільнення від оподаткування усіх або деяких операцій, зазначених у цій секції, за умови, що такі заходи не спрямовані на кінцеве використання або споживання, а сума ПДВ, що підлягає сплаті після припинення режимів чи ситуацій, зазначених у цій секції, відповідає сумі податку, яка підлягала б сплаті, якби кожна з таких операцій оподатковувалася на своїй території.

Стаття 156

1. Держави-члени можуть звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) постачання товарів, призначених для пред'явлення до митного огляду та, де це застосовно, поміщених у тимчасове зберігання;
- (b)

постачання товарів, призначених для поміщення у вільну зону або у вільний склад;

- (c) постачання товарів, призначених для поміщення в режим митного складу або режим переробки на митній території;
 - (d) постачання товарів, призначених для допущення в територіальні води для їх встановлення на бурових або добувних платформах для цілей будівництва, ремонту, технічного обслуговування, перебудови або оснащення таких платформ або для цілей з'єднання таких бурових або добувних платформ з материком;
 - (e) постачання товарів, призначених для допущення в територіальні води для цілей заправлення і забезпечення провізією бурових або добувних платформ.
2. Місцями, зазначеними в параграфі 1, повинні бути місця, визначені як такі чинними митними положеннями Співтовариства.

Стаття 157

1. Держави-члени можуть звільняти від оподаткування такі операції:
- (a) імпортування товарів, призначених для поміщення в режим складування, інший ніж режим митного складування.
 - (b) постачання товарів, призначених для поміщення в межах території відповідної держави в режим складування, інший ніж режим митного складування.
2. Держави-члени можуть не передбачати режим складування, інший ніж режим митного складування, для непідакцизних товарів, якщо такі товари призначають для постачання на стадії роздрібного продажу.

Стаття 158

1. Як відступ від статті 157(2), держави-члени можуть передбачати режими складування, інші ніж режим митного складування, у таких випадках:
- (a) якщо товари призначено для магазинів безмитної торгівлі для цілей постачання товарів, що підлягають перевезенню в особистому багажі мандрівників, які здійснюють перельоти або морські подорожі до третьої території або третьої країни, якщо таке постачання звільнено від оподаткування відповідно до пункту (b) статті 146(1);
 - (b) якщо товари призначено для оподатковуваних осіб для цілей здійснення постачання мандрівникам на борту повітряного судна або судна під час перельоту або морської подорожі у випадку, коли місце прибуття розташоване за межами Співтовариства;
 - (c) якщо товари призначено для оподатковуваних осіб для цілей здійснення постачання, звільненого від ПДВ згідно зі статтею 151.
2. Якщо держави-члени використовують можливість звільнення від оподаткування, передбачену в пункті (a) параграфа 1, вони повинні вжити необхідних заходів для забезпечення правильного та прямого застосування цього звільнення та запобігання будь-яким ухилянням, уникненням або зловживанням.
3. Для цілей пункту (a) параграфа 1 «магазин безмитної торгівлі» означає будь-який заклад, розташований в аеропорту або порту, що відповідає умовам, встановленим компетентними органами публічної влади.

Стаття 159

Держави-члени можуть звільняти від оподаткування постачання послуг, пов'язаних з постачанням товарів, зазначених у статті 156, статті 157(1)(b) або статті 158.

Стаття 160

1. Держави-члени можуть звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) постачання товарів чи послуг, здійснюване у місцях, зазначених у статті 156(1), якщо одна з ситуацій, визначених у цій статті, все ще дійсна на їхній території;
- (b) постачання товарів чи послуг, здійснюване у місцях, зазначених у статті 157(1)(b) або статті 158, якщо одна з ситуацій, визначених у статті 157(1)(b) або 158(1), все ще дійсна на їхній території.

2. Якщо держави-члени використовують можливість, передбачену в пункті (a) параграфу 1, щодо операцій, здійснюваних на митних складах, вони повинні вжити необхідних заходів для забезпечення можливості застосування режимів складування, інших ніж режим митного складування, згідно з якими пункт (b) параграфу 1 може бути застосований до тих самих операцій, коли вони стосуються товарів, перелічених у додатку V, і їх здійснюють на складах, інших ніж митні склади.

Стаття 161

Держави-члени можуть звільняти від оподаткування постачання таких товарів та пов'язаних з ними послуг:

- (a) постачання товарів, зазначених в першому параграфі статті 30, поки вони залишаються в режимі тимчасового ввезення (імпортування) із повним звільненням від імпорتنних платежів, або в режимі зовнішнього транзиту;
- (b) постачання товарів, зазначених у другому параграфі статті 30, поки вони залишаються в режимі транзиту в межах Співтовариства, зазначеному в статті 276.

Стаття 162

У разі використання державами-членами можливості, передбаченої в цій секції, вони повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб придбання товарів в межах Співтовариства, призначених для поміщення в один із режимів або одну із ситуацій, зазначених у статті 156, статті 157(1)(b) або статті 158, охоплювалося тими самими положеннями, що і постачання товарів, яке здійснюють на їхній території за тих самих умов.

Стаття 163

Якщо завершується перебування товарів в режимах чи ситуаціях, зазначених в цій секції, що призводить до імпортування для цілей статті 61, держава-член імпортування повинна вживати необхідних заходів для запобігання подвійному оподаткуванню.

Секція 2

Операції, звільнені від оподаткування для експортування та в рамках торгівлі між державами-членами

Стаття 164

1. Держави-члени можуть після консультацій з Комітетом із ПДВ звільняти від оподаткування наведені нижче операції, здійснювані оподатковуваною особою або призначені для неї, в межах суми, що дорівнює вартості експорту, здійсненого такою оподатковуваною особою протягом попередніх 12 місяців:

- (a) придбання товарів у межах Співтовариства оподатковуваною особою, а також імпортування та постачання товарів оподатковуваній особі для їх експортування зі Співтовариства у незмінному стані або після оброблення;
- (b) постачання послуг, пов'язаних із експортною господарською діяльністю оподаткованої особи.

2. Якщо держави-члени використовують можливість звільнення від оподаткування згідно з параграфом 1, вони повинні після консультацій із Комітетом з ПДВ застосовувати таке звільнення також до операцій, пов'язаних із постачаннями, які здійснює оподатковувана особа відповідно до умов, визначених у статті 138, в межах суми, що дорівнює вартості постачань, здійснених такою особою відповідно до тих самих умов протягом попередніх 12 місяців.

Стаття 165

Держави-члени можуть установлювати спільну максимальну суму для операцій, які вони звільняють від оподаткування відповідно до статті 164.

Секція 3

Спільні положення для секцій 1 та 2

Стаття 166

Комісія повинна, за доцільності, якнайшвидше надати Раді пропозиції щодо спільних заходів із застосування ПДВ до операцій, зазначених у секціях 1 і 2.

РОЗДІЛ X

ВІДНЕСЕННЯ НА ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

ГЛАВА 1

Виникнення та обсяг права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання

Стаття 167

Право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання виникає у момент виникнення податкового зобов'язання з податку, що може бути віднесений на зменшення.

▼ M9

Стаття 167a

Держави-члени можуть передбачити в рамках необов'язкової схеми, щоб застосування права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання оподаткованої особи, виникнення податкового зобов'язання з ПДВ якої відбувається лише згідно зі статтею 66(b), відкладалося, поки ПДВ на товари чи послуги, які їй постачають, не буде сплачено її постачальнику.

Держави-члени, що застосовують необов'язкову схему, зазначену в першому параграфі, повинні встановити порогове значення для оподатковуваних осіб, які використовують схему на своїй території, на основі річного обігу оподаткованої особи, розрахованого відповідно до статті 288. Таке порогове значення не може перевищувати 500 000 євро або їх еквівалент у національній валюті. Держави-члени можуть збільшити таке порогове значення до 2 000 000 євро або їх еквіваленту в національній валюті після консультацій з Комітетом із ПДВ. Однак, проведення такої консультації з Комітетом із ПДВ є необов'язковим для держав-членів, які застосовували порогове значення, що перевищує 500 000 євро або їх еквівалент у національній валюті станом на 31 грудня 2012 року.

Держави-члени повинні повідомляти Комітет із ПДВ про національні законодавчі інструменти, ухвалені відповідно до першого параграфа.

▼В

Стаття 168

Якщо товари та послуги використовують для цілей оподатковуваних операцій оподаткованої особи, оподатковувана особа повинна мати право у державі-члені, в якій вона здійснює такі операції, відносити на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, який вона зобов'язана сплатити, таке:

- (a) ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений в цій державі-члені стосовно постачання товарів або послуг, яке здійснено або буде здійснено іншою оподаткованою особою;
- (b) ПДВ, що підлягає сплаті стосовно операцій, які вважають постачанням товарів або послуг відповідно до статті 18(a) та статті 27;
- (c) ПДВ, що підлягає сплаті стосовно придбань товарів у межах Співтовариства відповідно до статті 2(1)(b)(i);
- (d) ПДВ, що підлягає сплаті стосовно операцій, які вважають придбаннями в межах Співтовариства відповідно до статей 21 та 22;
- (e) ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно імпортування товарів до такої держави-члена.

▼M7

Стаття 168a

1. У випадку нерухомого майна, що становить частину господарських засобів оподаткованої особи та що його використовують як для цілей господарської діяльності оподаткованої особи, так і для її приватних цілей чи приватних цілей її персоналу, або, більш узагальнено, для цілей, інших ніж її господарська діяльність, ПДВ на видатки, пов'язані з цим майном, підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання відповідно до принципів, викладених у статтях 167, 168, 169 та 173, лише пропорційно до використання майна для цілей господарської діяльності оподаткованої особи.

Як відступ від статті 26, зміни у пропорції використання нерухомого майна, зазначеного в першому підпараграфі, повинні враховуватися згідно з принципами, передбаченими у статтях 184–192, відповідно до їх застосування у відповідній державі-члені.

2. Держави-члени також можуть застосовувати параграф 1 стосовно ПДВ на видатки, пов'язані з іншими товарами, які становлять частину господарських засобів, відповідно до їх визначення.

▼В

Стаття 169

Окрім віднесення на зменшення податкового зобов'язання, передбаченого у статті 168, оподатковувана особа повинна мати право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, зазначеного у цій статті, якщо товари та послуги використовують для:

- (a) операцій, пов'язаних з видами діяльності, зазначеними у другому підпараграфі статті 9(1), здійснюваними за межами держави-члена, в якій такий податок підлягає сплаті або сплачують, стосовно яких ПДВ підлягав би віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, якби вони були здійснені в межах цієї держави-члена;

▼M24

- (b) операцій, звільнених від оподаткування відповідно до статей 136a, 138, 142 або 144, статей 146–149, статей 151, 152, 153 або 156, статті 157(1)(b), статей 158–161 або статті 164;

▼В

- (c) операцій, звільнених від оподаткування відповідно до пунктів (a)–(f) статті 135(1), якщо замовник має осідок за межами Співтовариства або якщо такі операції безпосередньо

стосуються товарів, що будуть експортовані за межі Співтовариства.

Стаття 170

▼МЗ

Усі оподатковувані особи, що в розумінні статті 1 Директиви 86/560/ЄЕС (⁷), статті 2(1) та статті 3 Директиви 2008/9/ЄС (⁸), а також статті 171 цієї Директиви не мають осідку в державі-члені, в якій вони купують товари та послуги або до якої вони імпортують оподатковувані ПДВ товари, повинні мати право на отримання відшкодування такого ПДВ, якщо товари та послуги використовують для цілей:

▼В

- (a) операцій, зазначених у статті 169;
- (b) операцій, за які податок сплачує лише замовник відповідно до статей 194–197 або статті 199.

Стаття 171

▼МЗ

1. ПДВ повинен відшкодуватися оподатковуваним особам, що не мають осідку в державі-члені, в якій вони купують товари та послуги або в яку імпортують оподатковувані ПДВ товари, але мають осідок в іншій державі-члені, відповідно до детальних правил, встановлених у Директиві 2008/9/ЄС.

▼В

2. ПДВ повинен відшкодуватися оподатковуваним особам, що не мають осідку на території Співтовариства, відповідно до детальних імплементаційних правил, встановлених у Директиві 86/560/ЄЕС.

Також оподатковуваних осіб, зазначених у статті 1 Директиви 86/560/ЄЕС, для цілей застосування зазначеної Директиви вважають оподатковуваними особами, що не мають осідку в Співтоваристві, якщо в державі-члені, в якій вони купують товари та послуги або в яку імпортують оподатковувані ПДВ товари, вони здійснили лише постачання товарів або послуг особі, відповідальній за сплату ПДВ відповідно до статей 194–197 або статті 199.

▼МЗ

3. Директиву 86/560/ЄЕС не застосовують до:

- (a) сум ПДВ, що були неправильно виставлені в рахунку-фактурі за законодавством держави-члена, що здійснює відшкодування;
- (b) сум ПДВ, виставлених у рахунку-фактурі стосовно постачання товарів, постачання яких звільнено від оподаткування або може бути звільнено від оподаткування відповідно до статті 138 або статті 146(1)(b).

▼МЗ

Стаття 171a

Держави-члени можуть замість надання відшкодування ПДВ згідно з Директивами 86/560/ЄЕС або 2008/9/ЄС для такого постачання товарів або послуг оподатковуваній особі, стосовно якого оподатковувана особа зобов'язана сплачувати податок відповідно до статей 194–197 або статті 199, дозволяти відносити на зменшення податкового зобов'язання цей податок згідно з процедурою, встановленою у статті 168. Існуючі обмеження відповідно до статті 2(2) та статті 4(2) Директиви 86/560/ЄЕС можуть бути збережені.

З цією метою держави-члени можуть виключати оподатковувану особу, зобов'язану сплачувати податок, з процедури відшкодування відповідно до Директив 86/560/ЄЕС або 2008/9/ЄС.

Стаття 172

1. Будь-яка особа, яку вважають оподатковуваною особою з огляду на постачання на нерегулярній основі нового транспортного засобу відповідно до умов, визначених у статті 138(1) та (2)(а), повинна мати право в державі-члені, в якій здійснюють постачання, відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, включений у ціну купівлі або сплачений у зв'язку із імпортуванням чи придбанням в межах Співтовариства цього транспортного засобу, в межах суми, що не перевищує суми ПДВ, яку вона повинна була би сплатити, якби постачання не було б звільнено від оподаткування.

Право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання виникає і може бути застосоване лише в момент постачання нових транспортних засобів.

2. Держави-члени повинні встановити детальні правила щодо імплементації параграфу 1.

ГЛАВА 2

Пропорційне віднесення на зменшення податкового зобов'язання*Стаття 173*

1. У випадку товарів або послуг, які оподатковувана особа використовує як для операцій, стосовно яких ПДВ підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання відповідно до статей 168, 169 та 170, так і для операцій, стосовно яких ПДВ не підлягає такому віднесенню, тільки та частина ПДВ, яка припадає на першу групу операцій, підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання.

Частину, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, визначають відповідно до статей 174 та 175 для всіх операцій, здійснюваних оподатковуваною особою.

2. Держави-члени можуть вживати таких заходів:

- (a) дозволяти оподатковуваній особі визначати частину для кожного напрямку її господарської діяльності за умови ведення окремого бухгалтерського обліку для кожного напрямку;
- (b) вимагати від оподаткованої особи визначати частину для кожного напрямку її господарської діяльності та вести окремий бухгалтерський облік для кожного напрямку;
- (c) дозволяти оподатковуваній особі або вимагати від неї здійснювати віднесення на зменшення податкового зобов'язання на підставі використання всіх товарів і послуг або їхньої частини;
- (d) дозволяти оподатковуваній особі або вимагати від неї здійснювати віднесення на зменшення податкового зобов'язання відповідно до правила, встановленого у першому підпараграфі параграфу 1, стосовно всіх товарів та послуг, використовуваних для всіх операцій, зазначених у цьому підпараграфі;
- (e) передбачати, щоб ПДВ, який не підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання оподатковуваною особою, вважався нульовим у випадку, коли він є незначним.

Стаття 174

1. Частина, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, визначається як дріб на основі таких сум:

- (a) у чисельнику — загальна сума річного обігу, без ПДВ, отримана від операцій, стосовно яких ПДВ підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання відповідно до статей 168 та 169;
- (b) у знаменнику — загальна сума річного обігу, без ПДВ, отримана від операцій, включених до чисельника, та операцій, стосовно яких ПДВ не підлягає віднесенню на зменшення податкового

зобов'язання.

Держави-члени можуть включати до знаменника суму субсидій, інших ніж ті, що безпосередньо пов'язані з ціною постачання товарів або послуг, зазначених у статті 73.

2. Як відступ від параграфа 1, до розрахування частини, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, не включають такі суми:

- (a) суму обігу, отриману від постачання засобів виробництва, які оподатковувана особа використовує в своїй господарській діяльності;
- (b) суму обігу, отриману від допоміжних операцій, пов'язаних з нерухомістю, та допоміжних фінансових операцій;
- (c) суму обігу, отриману від операцій, визначених у пунктах (b)–(g) статті 135(1), якщо такі операції є допоміжними.

3. Якщо держави-члени використовують можливість, передбачену в статті 191, згідно з якою не вимагається коригування стосовно засобів виробництва, вони можуть включати продаж засобів виробництва до розрахування частини, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання.

Стаття 175

1. Частину, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, визначають щорічно та встановлюють як відсотковий показник, округлений до цифри, яка не перевищує наступного цілого числа.

2. Попередню частину за рік розраховують на основі операцій за попередній рік. За відсутності таких операцій, що можуть бути взяті за основу, або якщо їх сума є незначною, частину, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, оцінюють попередньо під наглядом податкових органів оподатковуваною особою на основі її власних прогнозів.

Однак, держави-члени можуть продовжувати застосовувати правила, що були чинними станом на 1 січня 1979 року, або, у випадку держав-членів, які приєдналися чи вступили до Співтовариства після цієї дати — станом на дату їх приєднання чи вступу.

3. Віднесення на зменшення податкового зобов'язання, здійснені на основі таких попередніх частин, слід коригувати під час встановлення остаточної частини протягом наступного року.

ГЛАВА 3

Обмеження права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання

Стаття 176

Рада, діючи одностайно за пропозицією Комісії, визначає видатки, стосовно яких ПДВ не підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання. ПДВ за жодних обставин не підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання стосовно видатків, що не є видатками суворо на господарську діяльність на кшталт витрат на предмети розкоші, розваги або представницьких витрат.

До набуття чинності положеннями, зазначеними в першому параграфі, держави-члени можуть продовжувати застосовувати всі винятки, передбачені їхнім національним законодавством станом на 1 січня 1979 року, або, у випадку держав-членів, що приєдналися чи вступили до Співтовариства після цієї дати — станом на дату їх приєднання чи вступу.

Стаття 177

Після консультацій з Комітетом із ПДВ кожна держава-член може на підставі економічного циклу повністю або частково виключати всі або деякі засоби виробництва або інші товари з системи

віднесення на зменшення податкового зобов'язання.

Щоб підтримувати однакові умови конкуренції, держави-члени замість того, щоб відмовитися від віднесення на зменшення податкового зобов'язання, можуть оподатковувати товари, вироблені безпосередньо оподаткованою особою, або придбані нею в межах Співтовариства, або імпортовані, таким чином, щоб податок не перевищував суми ПДВ, яку нараховували б за придбання подібних товарів.

ГЛАВА 4

Правила, що регулюють застосування права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання

Стаття 178

Для застосування права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання оподатковувана особа повинна відповідати таким умовам:

▼ M9

- (a) для цілей віднесення на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтею 168(a) стосовно постачання товарів чи послуг вона повинна мати рахунок-фактуру, складений відповідно до секцій 3–6 глави 3 розділу XI;

▼ B

- (b) для цілей віднесення на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтею 168(b) стосовно операцій, які вважають постачанням товарів чи послуг, вона повинна виконати формальності, встановлені кожною державою-членом;

▼ M9

- (c) для цілей віднесення на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтею 168(c) стосовно придбання товарів у межах Співтовариства вона повинна зазначити в податковій декларації з ПДВ, передбаченій у статті 250, всю інформацію, необхідну для розрахування суми ПДВ, що підлягає сплаті за придбання нею товарів в межах Співтовариства, і вона повинна мати рахунок-фактуру, складений відповідно до секцій 3–5 глави 3 розділу XI;

▼ B

- (d) для цілей віднесення на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтею 168(d) стосовно операцій, які вважають придбанням товарів у межах Співтовариства, вона повинна виконати формальності, встановлені кожною державою-членом;
- (e) для цілей віднесення на зменшення податкового зобов'язання згідно зі статтею 168(e) стосовно імпортування товарів вона повинна мати документ про імпорт, що визначає її вантажоодержувачем або імпортером і містить суму ПДВ, що підлягає сплаті, або інформацію, що уможливорює розрахування такої суми;
- (f) якщо у випадку застосування статей 194–197 або статті 199 від оподаткованої особи вимагають сплати ПДВ як від замовника, вона повинна відповідати формальним вимогам, встановленим кожною державою-членом.

Стаття 179

Оподатковувана особа повинна здійснювати віднесення на зменшення податкового зобов'язання шляхом віднімання від загальної суми ПДВ, що підлягає сплаті за певний податковий період, загальної

суми ПДВ, стосовно якого протягом того самого періоду виникло право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання та яке застосовують відповідно до статті 178.

Однак, держави-члени можуть вимагати, щоб оподатковувані особи, які здійснюють нерегулярні операції, як визначено в статті 12, застосовували своє право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання тільки на момент постачання.

Стаття 180

Держави-члени можуть надавати дозвіл оподатковуваній особі на віднесення на зменшення податкового зобов'язання, яке вона не здійснила відповідно до статей 178 та 179.

▼М9

Стаття 181

Держави-члени можуть надавати дозвіл оподатковуваній особі, що не має рахунку-фактури, складеного відповідно до секцій 3–5 глави 3 розділу XI, на віднесення на зменшення податкового зобов'язання, зазначене в статті 168(с), стосовно придбання нею товарів у межах Співтовариства.

▼В

Стаття 182

Держави-члени повинні визначати умови та детальні правила застосування статей 180 та 181.

Стаття 183

Якщо в певному податковому періоді сума віднесень на зменшення податкового зобов'язання перевищує суму ПДВ, що підлягає сплаті, держави-члени можуть, відповідно до умов, які вони визначають, надавати відшкодування або переносити надлишок на наступний період.

Однак, держави-члени можуть відмовити у відшкодуванні чи перенесенні надлишку, якщо сума надлишку є незначною.

ГЛАВА 5

Коригування сум, віднесених на зменшення податкового зобов'язання

Стаття 184

Первинне віднесення на зменшення податкового зобов'язання необхідно коригувати, якщо воно вище або нижче того, на яке оподатковувана особа має право.

Стаття 185

1. Коригування, зокрема, повинне здійснюватися, якщо після подання декларації з ПДВ відбувається якась зміна елементів, які використовують для визначення суми, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, наприклад, у випадку скасування закупівель або отримання зниження ціни.
2. Як відступ від параграфу 1, жодних коригувань не здійснюють у випадку операцій, що залишаються повністю або частково неоплаченими, або у випадку належним чином доведеного чи підтверженого знищення, втрати чи викрадення майна, або у випадку товарів, зарезервованих для цілей надання подарунків малої вартості або для надання зразків, як зазначено у статті 16.

Однак, у випадку операцій, що залишаються повністю або частково неоплаченими, або у разі викрадення, держави-члени можуть вимагати здійснення коригування.

Стаття 186

Держави-члени повинні встановити детальні правила застосування статей 184 та 185.

Стаття 187

1. У випадку засобів виробництва коригування необхідно розподіляти протягом п'ятирічного періоду, включно з роком придбання або виготовлення товарів.

Однак, держави-члени можуть здійснювати коригування для періоду повних п'яти років, починаючи з моменту першого використання товарів.

У випадку нерухомого майна, придбаного як засоби виробництва, період коригування може бути продовжений до 20 років.

2. Щорічне коригування здійснюють лише стосовно однієї п'ятої частини ПДВ, що його нараховують на засоби виробництва, або, якщо період коригування було продовжено, стосовно його відповідної частки.

Коригування, зазначене в першому підпараграфі, здійснюють на підставі змін права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання в наступні роки у порівнянні з правом за рік, в якому товари було придбано, виготовлено або, де це застосовно, використано вперше.

Стаття 188

1. Якщо засоби виробництва постачено протягом періоду коригування, їх розглядають як такі, наче їх би застосовували в економічній діяльності оподаткованої особи аж до закінчення періоду коригування.

У випадках оподаткування постачання засобів виробництва виходять з того, що економічну діяльність оподатковують в повному обсязі.

У випадках звільнення від оподаткування постачання засобів виробництва виходять з того, що економічну діяльність повністю звільнено від оподаткування.

2. Коригування, передбачене в параграфі 1, здійснюють лише один раз стосовно усього часу, який залишився до кінця періоду коригування. Однак у випадку, коли постачання засобів виробництва звільнено від оподаткування, держави-члени можуть відступати від вимоги щодо коригування, якщо покупець є оподаткованою особою, що використовує такі засоби виробництва лише для операцій, стосовно яких ПДВ підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання.

Стаття 189

Для цілей застосування статей 187 та 188 держави-члени можуть вживати таких заходів:

- (a) надавати означення поняття засобів виробництва;
- (b) визначати суму ПДВ, яка повинна враховуватися під час коригування;
- (c) ухвалювати будь-які заходи, необхідні для забезпечення того, щоб коригування не призвело до виникнення будь-яких необґрунтованих переваг;
- (d) дозволяти адміністративні спрощення.

Стаття 190

Для цілей статей 187, 188, 189 та 191 держави-члени можуть вважати засобами виробництва послуги, які мають характеристики, подібні до тих, які зазвичай приписують засобам виробництва.

Стаття 191

Якщо в будь-якій державі-члені практичні результати застосування статей 187 та 188 є незначними, ця держава-член після консультацій з Комітетом із ПДВ може утримуватися від застосування таких

положень, беручи до уваги загальний вплив ПДВ у відповідній державі-члені та необхідність адміністративного спрощення, і за умови, що такі дії не призведуть до спотворення конкуренції.

Стаття 192

Якщо оподатковувана особа переходить із загального режиму оподаткування на спеціальну схему або навпаки, держави-члени можуть вживати всіх необхідних заходів для забезпечення того, щоб оподатковувана особа не мала необґрунтованих переваг або не зазнавала необґрунтованої шкоди.

РОЗДІЛ XI

ОБОВ'ЯЗКИ ОПОДАТКОВУВАНИХ ОСІБ ТА ДЕЯКИХ НЕОПОДАТКОВУВАНИХ ОСІБ

ГЛАВА 1

Обов'язок платити

Секція 1

Особи, відповідальні за сплату ПДВ податковим органам

▼МЗ

Стаття 192a

Для цілей цієї секції оподатковувану особу, що має фіксований осідок на території держави-члена, в якій податок підлягає сплаті, вважають оподатковуваною особою, що не має осідку в цій державі-члені, якщо виконані такі умови:

- (a) вона здійснює оподатковане постачання товарів або послуг на території такої держави-члена;
- (b) осідок, який постачальник має на території цієї держави-члена, не втручається у таке постачання.

▼С6

Стаття 193

ПДВ підлягає сплаті будь-якою оподатковуваною особою, що здійснює оподатковане постачання товарів чи послуг, за винятком ситуацій, коли ПДВ підлягає сплаті іншою особою у випадках, зазначених у статтях 194–199b та статті 202.

▼В

Стаття 194

1. Якщо оподатковане постачання товарів або послуг здійснює оподатковувана особа, що не має осідку в державі-члені, в якій ПДВ підлягає сплаті, держави-члени можуть передбачити, щоб особою, відповідальною за сплату ПДВ, була особа, якій постачають товари або послуги.
2. Держави-члени повинні встановити умови для імплементації параграфу 1.

Стаття 195

ПДВ повинна сплачувати будь-яка особа, ідентифікована для цілей ПДВ у державі-члені, в якій податок підлягає сплаті, і якій постачають товари за обставин, визначених у статтях 38 або 39, якщо

постачання здійснює оподатковувана особа, що не має осідку в такій державі-члені.

▼МЗ

Стаття 196

ПДВ повинна сплачувати будь-яка оподатковувана особа або будь-яка неоподатковувана юридична особа, ідентифікована для цілей ПДВ, якій постачають послуги, зазначені у статті 44, якщо послуги постачає оподатковувана особа, що не має осідку на території держави-члена.

▼В

Стаття 197

1. ПДВ повинна сплачувати особа, якій постачають товари, якщо виконані такі умови:

- (a) оподатковуваною операцією є постачання товарів, здійснюване відповідно до умов, встановлених у статті 141;
- (b) особою, якій постачають товари, є інша оподатковувана особа або інша неоподатковувана юридична особа, ідентифікована для цілей ПДВ в державі-члені, в якій здійснюють постачання;

▼М9

- (c) рахунок-фактуру виставлено оподатковуваною особою, що не має осідку в державі-члені особи, якій постачають товари, складений відповідно до секцій 3–5 глави 3.

▼В

2. Якщо податкового представника призначено особою, відповідальною за сплату ПДВ згідно зі статтею 204, держави-члени можуть передбачити відступ від параграфу 1 цієї статті.

Стаття 198

1. Якщо спеціальні операції, пов'язані з інвестиційним золотом, відбуваються між оподатковуваною особою, що є учасником регульованого ринку зливкового золота, та іншою оподатковуваною особою, що не є учасником такого ринку, і їх оподатковують відповідно до статті 352, держави-члени призначають замовника особою, відповідальною за сплату ПДВ.

Якщо замовник, що не є учасником регульованого ринку зливкового золота, є оподатковуваною особою, що повинна бути ідентифікована для цілей ПДВ у державі-члені, в якій податок підлягає сплаті лише стосовно операцій, зазначених у статті 352, продавець повинен виконувати податкові зобов'язання в інтересах замовника відповідно до законодавства цієї держави-члена.

2. У випадку постачання золота як сировини, напівобробленого золота 325 проби чи вище або інвестиційного золота, як визначено в статті 344(1), оподатковуваною особою, яка використовує одну з можливостей відповідно до статей 348, 349 та 350, держави-члени можуть призначати замовника особою, відповідальною за сплату ПДВ.

3. Держави-члени повинні встановити процедури та умови для імплементації параграфів 1 і 2.

Стаття 199

1. Держави-члени можуть передбачити, щоб особою, відповідальною за сплату ПДВ, була оподатковувана особа, якій здійснюють будь-яке з таких постачань:

- (a) постачання будівельних робіт, включаючи послуги ремонту, прибирання, технічного обслуговування, перебудови та знесення нерухомого майна, а також передання будівельних робіт, яке вважають постачанням товарів відповідно до статті 14(3);
- (b) надання персоналу, зайнятого у видах діяльності, перелічених у пункті (а);
- (c) постачання нерухомого майна, як зазначено у статті 135(1)(j) та (k), якщо постачальник обрав спосіб оподаткування постачання згідно зі статтею 137;

- (d) постачання використаного матеріалу, використаного матеріалу, який не можна повторно використовувати у незмінному стані, брухту, промислових та непромислових відходів, перероблених відходів, частково оброблених відходів та деяких товарів і послуг, перелічених у додатку VI;
- (e) постачання товарів, наданих однією оподатковуваною особою іншій як заставу, в разі звернення стягнення на заставлене майно;
- (f) постачання товарів після передання права власності правонаступнику та реалізації цього права таким правонаступником;
- (g) постачання нерухомого майна, проданого боржником за рішенням суду в рамках процедури примусового продажу.

2. В разі використання можливості, передбаченої в параграфі 1, держави-члени можуть визначати постачання товарів та послуг, на які поширюється така можливість, та категорії постачальників або одержувачів, до яких можуть бути застосовані такі заходи.

3. Для цілей параграфа 1 держави-члени можуть вживати таких заходів:

- (a) передбачити, щоб оподатковувану особу, яка також провадить діяльність або операції, які не вважають оподатковуваним постачанням товарів або послуг відповідно до статті 2, вважали оподатковуваною особою стосовно отриманих постачань, як зазначено у параграфі 1 цієї статті;
- (b) передбачити, щоб орган публічного права, що не є оподатковуваною особою, вважали оподатковуваною особою стосовно отриманих постачань, як зазначено в пунктах (e), (f) та (g) параграфа 1.

4. Держави-члени повинні інформувати Комітет із ПДВ про національні законодавчі інструменти, ухвалені згідно з параграфом 1, якщо такі заходи не є інструментами, дозволеними Радою до 13 серпня 2006 року згідно зі статтею 27(1)–(4) Директиви 77/388/ЄЕС, що продовжують діяти згідно з параграфом 1 цієї статті.

▼ M8

Стаття 199a

1. ► **M30** До 31 грудня 2026 року Держави-члени можуть передбачити, щоб особою, відповідальною за сплату ПДВ, була оподатковувана особа, якій здійснюють будь-яке з таких постачань: ◀

- (a) передання квот на викиди парникових газів, як визначено у статті 3 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/87/ЄС від 13 жовтня 2003 року про встановлення схеми торгівлі квотами на викиди парникових газів у Співтоваристві (⁹), які можуть бути передані відповідно до статті 12 зазначеної Директиви;
- (b) передання інших одиниць, які оператори можуть використовувати для дотримання тієї самої Директиви;

▼ M12

- (c) постачання мобільних телефонів, що є пристроями, виробленими або адаптованими для використання у поєднанні з ліцензованою мережею, і які працюють на певних частотах, незалежно від того, чи використовують їх в інший спосіб;
- (d) постачання інтегрованих схем, таких як мікропроцесори та центральні процесори, до стадії інтегрування в продукти кінцевого користувача;
- (e) постачання газу та електроенергії оподатковваному дилеру, як визначено у статті 38(2);
- (f) постачання сертифікатів на газ та електроенергію;
- (g) надання телекомунікаційних послуг, як визначено в статті 24(2);
- (h)

постачання ігрових консолей, планшетних ПК та ноутбуків;

- (i) постачання зернових та технічних культур, включаючи насіння олійних культур та цукровий буряк, які зазвичай не використовують в незміненому стані для кінцевого споживання;
- (j) постачання необроблених та напівоброблених металів, включаючи дорогоцінні метали, якщо вони не підпадають під пункт (d) статті 199(1), спеціальні положення щодо вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату відповідно до статей 311–343 або під спеціальну схему для інвестиційного золота відповідно до статей 344–356.

1a. Держави-члени можуть встановлювати умови для застосування механізму, передбаченого в параграфі 1.

1b. Застосування механізму, передбаченого в параграфі 1, до постачання будь-яких з товарів або послуг, перелічених у пунктах (c)–(j) цього параграфа, залежить від впровадження належних та дієвих обов'язків щодо звітності для оподатковуваних осіб, які постачають товари або послуги, до яких застосовують механізм, передбачений у параграфі 1.

▼M12

2. Держави-члени повинні повідомляти Комітет із ПДВ про застосування механізму, передбаченого в параграфі 1, після впровадження будь-якого такого механізму та надавати Комітету із ПДВ таку інформацію:

- (a) обсяг застосування заходу, в межах якого застосовують механізм, разом з типом та особливостями шахрайства, а також докладний опис супровідних заходів, включно з будь-якими обов'язками щодо звітності для оподатковуваних осіб та будь-якими контрольними заходами;
- (b) дії, спрямовані на інформування відповідних оподатковуваних осіб про початок застосування механізму;
- (c) критерії оцінювання, що уможливають порівняння рівня шахрайської діяльності стосовно товарів та послуг, перелічених у параграфі 1, до і після застосування механізму, шахрайської діяльності стосовно інших товарів та послуг до й після застосування механізму та будь-якого підвищення рівня інших видів шахрайської діяльності до і після застосування механізму;
- (d) дату початку дії механізму та період, охоплений заходом, в межах якого застосовують механізм.

▼M30 _____

Стаття 199b

1. Держава-член може у надзвичайно термінових випадках та відповідно до параграфів 2 та 3 призначати одержувача особою, відповідальною за сплату ПДВ за конкретні постачання товарів і послуг, як відступ від статті 193, у вигляді спеціального заходу — механізму швидкої реакції («QRM») — для боротьби з раптовим та масовим шахрайством, що може призвести до значних і непоправних фінансових втрат.

Спеціальний захід QRM підлягає належним заходам контролю держави-члена стосовно оподатковуваних осіб, які постачають товари чи послуги, на які поширюється такий захід, та повинен тривати не більше дев'яти місяців.

2. Держава-член, що бажає впровадити спеціальний захід QRM, як це передбачено в параграфі 1, повинна надіслати повідомлення Комісії, використовуючи стандартну форму, встановлену відповідно до параграфа 4, і одночасно надіслати її іншим державам-членам. Держава-член повинна надати Комісії інформацію із зазначенням відповідного сектора, типу та особливостей шахрайства, існування підстав для термінових дій, раптового та масового характеру шахрайства та його наслідків з точки зору значних та непоправних фінансових збитків. Якщо Комісія вважає, що вона не має всієї необхідної інформації, вона звертається до держави-члена протягом двох тижнів з моменту отримання повідомлення та уточнює, якої додаткової інформації вона потребує. Будь-яка додаткова інформація,

надана відповідною державою-членом Комісії, повинна одночасно надсилатися іншим державам-членам. Якщо наданої додаткової інформації недостатньо, Комісія інформує про це відповідну державу-члену протягом одного тижня.

Держава-член, що бажає впровадити спеціальний захід QRM, як передбачено в параграфі 1 цієї статті, повинна одночасно також подати заявку до Комісії відповідно до процедури, встановленої у статті 395(2) і (3).

У випадках невідкладної терміновості, викладених в параграфі 1 цієї статті, процедура, встановлена в статті 395(2) та (3), повинна бути завершена протягом шести місяців з моменту отримання Комісією заявки.

3. Після того, як Комісія отримує всю інформацію, яку вона вважає необхідною для оцінювання повідомлення, зазначеного в першому підпараграфі параграфа 2, вона повинна повідомити про це держави-члени. Якщо вона заперечує проти спеціального заходу QRM, вона повинна надати негативний висновок протягом одного місяця з моменту отримання повідомлення та поінформувати про це відповідну державу-член та Комітет із ПДВ. Якщо Комісія не заперечує, вона повинна підтвердити це у письмовій формі відповідній державі-члену та Комітету із ПДВ протягом такого самого періоду часу. Держава-член може ухвалити спеціальний захід QRM, починаючи з дати отримання такого підтвердження. Під час оцінювання повідомлення Комісія повинна враховувати точку зору будь-якої іншої держави-члена, надіслану їй у письмовій формі.

4. Комісія повинна ухвалити імплементаційний акт про стандартну форму подання повідомлення щодо спеціального заходу QRM, зазначеного в пункті 2, та інформації, зазначеної в першому підпараграфі параграфа 2. Такий імплементаційний акт повинен бути ухвалений згідно з експертною процедурою, зазначеною в параграфі 5.

5. Якщо на цей параграф здійснено покликання, застосовують статтю 5 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 (¹⁰), і для цієї цілі комітетом є комітет, створений відповідно до статті 58 Регламенту Ради (ЄС) № 904/2010 (¹¹).

▼ M30

6. Спеціальний захід QRM, встановлений у параграфі 1, застосовують до 31 грудня 2026 року.

▼ B

Стаття 200

ПДВ повинна сплачувати будь-яка особа, що здійснює оподатковане придбання товарів в межах Співтовариства.

Стаття 201

Під час імпортування ПДВ повинна сплачувати будь-яка особа або особи, призначені або визнані державою-членом імпортування як такі, що є відповідальними за сплату.

Стаття 202

ПДВ повинна сплачувати будь-яка особа, що завершує перебування товарів в режимах чи ситуаціях, перелічених у статтях 156, 157, 158, 160 та 161.

Стаття 203

ПДВ повинна сплачувати будь-яка особа, що вносить ПДВ до рахунку-фактури.

Стаття 204

1. Якщо згідно зі статтями 193–197 та статтями 199 і 200 особою, відповідальною за сплату ПДВ, є оподатковувана особа, що не має осідку в державі-члені, в якій ПДВ підлягає сплаті, держави-члени

можуть дозволяти такій особі призначати податкового представника особою, відповідальною за сплату ПДВ.

Крім того, якщо оподатковувану операцію здійснює оподатковувана особа, що не має осідку в державі-члені, в якій ПДВ підлягає сплаті, а в країні, в якій така оподатковувана особа має осідок або місцезнаходження, немає жодного правового інструменту стосовно взаємної допомоги з обсягом застосування, подібним до того, що передбачений Директивою 76/308/ЄЕС (¹²) та Регламентом (ЄС) № 1798/2003 (¹³), держави-члени можуть вживати заходів для забезпечення того, щоб особою, відповідальною за сплату ПДВ, був податковий представник, призначений оподатковуваною особою, що не має осідку.

▼M24

Однак, держави-члени можуть не застосовувати можливість, зазначену в другому підпараграфі, до оподаткованої особи в розумінні пункту (1) статті 358а, яка обрала спеціальну схему для послуг, які постачаються оподатковуваними особами, що не мають осідку в Співтоваристві.

▼B

2. Можливість, передбачена у першому підпараграфі параграфу 1, підпадає під умови та процедури, встановлювані кожною державою-членом.

Стаття 205

У ситуаціях, зазначених у статтях 193–200 та статтях 202, 203 та 204, держави-члени можуть передбачити, щоб особа, інша ніж особа, відповідальна за сплату ПДВ, несла солідарну відповідальність за сплату ПДВ.

Секція 2

Порядок сплати

Стаття 206

Будь-яка оподатковувана особа, відповідальна за сплату ПДВ, повинна сплачувати чисту суму ПДВ під час подання декларації з ПДВ, передбаченої в статті 250. Однак, держави-члени можуть установлювати інший термін сплати такої суми або вимагати здійснення проміжних платежів.

Стаття 207

Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб особи, яких вважають відповідальними за сплату ПДВ замість оподаткованої особи, що не має осідку на їхній території відповідно до статей 194–197 та статей 199 та 204, виконували зобов'язання щодо сплати, передбачені у цій секції.

Держави-члени також повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб особи, які відповідно до статті 205 несуть солідарну відповідальність за сплату ПДВ, виконували ці зобов'язання щодо сплати.

Стаття 208

Якщо держави-члени призначають замовника інвестиційного золота особою, відповідальною за сплату ПДВ відповідно до статті 198(1), або якщо, у випадку золота у вигляді сировини, напівоброблених продуктів чи інвестиційного золота, як визначено у статті 344(1), вони застосовують можливість визначати замовника особою, відповідальною за сплату ПДВ, передбачену статтею 198(2), вони повинні вживати необхідних заходів для забезпечення виконання особою зобов'язань щодо сплати, передбачених у цій секції.

Стаття 209

Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб неоподатковувані юридичні особи, відповідальні за сплату ПДВ стосовно придбань товарів у межах Співтовариства, як зазначено у статті 2(1)(b)(i), виконували зобов'язання щодо сплати, встановлені в цій секції.

Стаття 210

Держави-члени повинні ухвалювати порядок сплати ПДВ за придбання у межах Співтовариства нових транспортних засобів, як зазначено в статті 2(1)(b)(ii), а також за придбання у межах Співтовариства підакцизних продуктів, як зазначено в статті 2(1)(b)(iii).

Стаття 211

Держави-члени повинні встановити детальні правила сплати стосовно імпортування товарів.

Зокрема, держави-члени можуть передбачити, щоб у випадку імпортування товарів оподатковуваними особами або окремими категоріями оподатковуваних осіб, або особами, відповідальними за сплату ПДВ, або деякими категоріями таких осіб, ПДВ, що підлягає сплаті у зв'язку із імпортуванням, не потрібно було сплачувати в момент імпортування, за умови, що його буде внесено як таке до декларації з ПДВ, яку подають відповідно до статті 250.

Стаття 212

Держави-члени можуть звільняти оподатковуваних осіб від сплати ПДВ, якщо сума є незначною.

ГЛАВА 2

Ідентифікація

Стаття 213

1. Кожна оподатковувана особа повинна заявляти про початок, зміну або припинення її діяльності як оподаткованої особи.

Держави-члени повинні дозволяти та можуть вимагати, щоб заявка була надана електронними засобами відповідно до встановлених ними умов.

2. Без обмеження першого підпараграфу параграфу 1, кожна оподатковувана особа або неоподатковувана юридична особа, яка здійснює придбання товарів у межах Співтовариства, що їх не оподатковують ПДВ відповідно до статті 3(1), повинна заявити про здійснення таких придбань, якщо умови неоподаткування ПДВ таких операцій, встановлені в цьому положенні, більше не виконуються.

Стаття 214

1. Держави-члени повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити ідентифікацію за допомогою індивідуального номера таких осіб:

- (a) кожную оподатковувану особу, за винятком зазначених у статті 9(2), які на своїй відповідній території здійснюють постачання товарів чи послуг, стосовно яких ПДВ підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, інше ніж постачання товарів чи послуг, стосовно яких ПДВ підлягає сплаті лише замовником або особою, якій призначено товари або послуги, відповідно до статей 194–197 та статті 199;
- (b) кожную оподатковувану особу чи неоподатковувану юридичну особу, яка здійснює придбання товарів в межах Співтовариства, що його оподатковують ПДВ відповідно до статті 2(1)(b), та кожную оподатковувану особу або неоподатковувану юридичну особу, яка використовує

можливість, що передбачає оподаткування ПДВ їх придбань у межах Співтовариства, відповідно до статті 3(3);

- (с) кожна оподатковувана особа, яка на своїй відповідній території здійснює придбання товарів у межах Співтовариства для цілей операцій, пов'язаних із видами діяльності, зазначеними в другому підпараграфі статті 9(1), і які здійснюються за межами цієї території;

▼ M3

- (d) кожна оподатковувана особа, що на своїй відповідній території отримує послуги, стосовно яких вона відповідальна за сплату ПДВ відповідно до статті 196;
- (e) кожна оподатковувана особа, що має осідок на своїй відповідній території, яка надає послуги на території іншої держави-члена, за які ПДВ підлягає сплаті лише одержувачем відповідно до статті 196.

▼ В

2. Державам-членам не потрібно ідентифікувати деяких оподатковуваних осіб, що здійснюють операції на нерегулярній основі, як зазначено в статті 12.

Стаття 215

Кожний індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ повинен мати префікс відповідно до коду ISO 3166 — літерний код 2, за яким можна ідентифікувати державу-член, що видала такий номер.

Попри це, Греція може використовувати префікс «EL».

▼ M26

Префікс «XI» використовується для Північної Ірландії.

▼ В

Стаття 216

Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб їхні ідентифікаційні системи давали змогу ідентифікувати оподатковуваних осіб, зазначених у статті 214, та забезпечення правильного застосування перехідних положень щодо оподаткування операцій у межах Співтовариства, як зазначено в статті 402.

ГЛАВА 3

Виставлення рахунків-фактур

Секція 1

Терміни та означення

▼ M9

Стаття 217

Для цілей цієї Директиви «електронний рахунок-фактура» означає рахунок-фактуру, що містить інформацію, необхідну згідно з цією Директивою, який було видано та отримано в будь-якому електронному форматі.

▼ В

Секція 2

Поняття рахунку-фактури

Стаття 218

Для цілей цієї Директиви, держави-члени повинні приймати документи чи повідомлення на папері або в електронній формі як рахунки-фактури, якщо вони відповідають умовам, встановленим у цій главі.

Стаття 219

Будь-який документ або повідомлення, що вносить зміни до первісного рахунку-фактури і конкретно та недвозначно покликається на нього, вважають рахунком-фактурою.

Секція 3

Виставлення рахунків-фактур

▼ M16

Стаття 219a

1. Виставлення рахунку-фактури повинне підлягати правилам, що їх застосовують в державі-члені, в якій, як вважають, було здійснено постачання товарів або послуг відповідно до положень розділу V.
2. Як відступ від параграфу 1, до виставлення рахунку-фактури застосовують такі правила:
 - (a) правила, застосовні у державі-члені, в якій постачальник веде господарську діяльність або має фіксований осідок, з якого здійснює постачання, або, за відсутності такого місця осідку чи фіксованого осідку — в державі-члені, в якій постачальник постійно проживає або зазвичай перебуває, якщо:
 - (i) постачальник не має осідку в державі-члені, в якій, як вважають, було здійснено постачання товарів або послуг відповідно до положень розділу V, або його осідок у такій державі-члені не втручається в постачання товарів або послуг у розумінні пункту (b) статті 192a, а особою, відповідальною за сплату ПДВ, є особа, якій постачаються товари або послуги, якщо замовник не виставляє рахунок-фактуру (самостійне виставлення рахунку-фактури);
 - (ii) постачання товарів або послуг вважають таким, що його не було здійснено в межах Співтовариства, відповідно до положень розділу V;
 - (b) правила, застосовні у державі-члені, в якій ідентифіковано постачальника, що застосовує одну зі спеціальних схем, зазначених у главі 6 розділу XII.
3. Параграфи 1 і 2 цієї статті застосовують без обмеження статей 244–248.

▼ M9

Стаття 220

1. Кожна оподатковувана особа повинна забезпечувати виставлення рахунку-фактури нею самою, або її замовником, або, від її імені та в її інтересах, третьою стороною, стосовно:
 - (1) постачання товарів чи послуг, здійсненого нею іншої оподатковуваній особі або неоподатковуваній юридичній особі;

▼ C7

- (2) постачання товарів відповідно до пункту (а) статті 33, крім випадків, коли оподатковувана особа застосовує спеціальну схему, зазначену в секції 3 глави 6 розділу XII;

▼ M9

- (3) постачання товарів, здійсненого на умовах, передбачених у статті 138;
- (4) будь-якого якого авансового платежу, здійсненого на його користь до здійснення одного з постачань товарів, зазначеного в пунктах (1) та (2);
- (5) будь-якого авансового платежу, здійсненого на її користь іншою оподатковуваною особою або неоподатковуваною юридичною особою, до завершення надання послуг.

2. Як відступ від параграфу 1 та без обмеження статті 221(2), виставлення рахунку-фактури не вимагається стосовно постачання послуг, звільнених від оподаткування згідно з пунктами (а)–(g) статті 135(1).

▼ M9

Стаття 220a

1. Держави-члени дозволяють оподатковуваним особам виставляти спрощений рахунок-фактуру в будь-якому з таких випадків:

- (а) якщо сума рахунку не перевищує 100 євро або еквівалент у національній валюті;
- (б) якщо виставлений рахунок-фактура є документом або повідомленням, що його вважають рахунком-фактурою відповідно до статті 219.

2. Держави-члени не повинні дозволяти оподатковуваним особам виставляти спрощений рахунок-фактуру, якщо рахунки-фактури повинні бути виставлені відповідно до пунктів (2) та (3) статті 220(1), або якщо оподатковуване постачання товарів чи надання послуг здійснює оподатковувана особа, що не має осідку в державі-члені, в якій ПДВ підлягає сплаті, або чий осідок у такій державі-члені не втручається в постачання товарів або надання послуг у розумінні статті 192a, а особою, відповідальною за сплату ПДВ, є особа, якій постачають товари або послуги.

▼ M9

Стаття 221

1. Держави-члени можуть зобов'язати оподатковуваних осіб виставляти рахунок-фактуру згідно з реквізитами, що вимагаються відповідно до статей 226 або 226b, стосовно постачання товарів чи послуг, інших ніж зазначені у статті 220(1).

2. Держави-члени можуть зобов'язати оподатковуваних осіб, що ведуть господарську діяльність на їхній території або мають фіксований осідок на їхній території, з якого здійснюють постачання товарів або послуг, виставляти рахунок-фактуру згідно з реквізитами, що вимагаються відповідно до статті 226 або 226b стосовно постачання послуг, звільнених від оподаткування згідно з пунктами (а)–(g) статті 135(1), які ці оподатковувані особи здійснили на їхній території або за межами Співтовариства.

▼ M29

3. Держави-члени можуть звільняти оподатковуваних осіб від встановленого у статті 220(1) або статті 220a зобов'язання виставляти рахунок-фактуру щодо постачання товарів або послуг, здійсненого на їхній території та звільненого від оподаткування, з віднесенням на зменшення податкового зобов'язання ПДВ або без віднесення на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, згідно зі статтею 98(2), статтями 105a і 132, статтею 135(1), пунктами (h)–(l), статтями 136, 371, 375, 376 та 377, статтею 378(2), статтею 379(2) і статтями 380–390с.

▼ M9

Стаття 222

Для постачання товарів, яке здійснюють відповідно до умов, визначених у статті 138, або для постачання послуг, за які ПДВ підлягає сплаті замовником відповідно до статті 196, рахунок-фактура повинна виставлятися не пізніше п'ятнадцятого дня місяця, наступного за тим, в якому настає подія, що призводить до виникнення податкового зобов'язання.

Для інших видів постачання товарів чи послуг держави-члени можуть накладати часові обмеження на оподатковуваних осіб щодо виставлення рахунків-фактур.

Стаття 223

Держави-члени повинні дозволяти оподатковуваним особам виставляти зведені рахунки-фактури, в яких деталізовано окремі постачання товарів або послуг за умови, що податкове зобов'язання з ПДВ щодо постачань, вказаних у зведеному рахунку-фактурі, виникає протягом того самого календарного місяця.

Без обмеження статті 222, держави-члени можуть дозволяти, щоб зведені рахунки-фактури включали постачання, щодо яких податкові зобов'язання з ПДВ виникли протягом періоду, що перевищує один календарний місяць.

Стаття 224

Замовник може складати рахунки-фактури стосовно постачання товарів або послуг, здійсненого для нього оподаткованою особою, якщо існує попередня домовленість між двома сторонами, і за умови існування процедури прийняття кожного рахунку-фактури оподаткованою особою, що постачає товари чи послуги. Держава-член може вимагати, щоб такі рахунки-фактури виставляли від імені та в інтересах оподаткованої особи.

Стаття 225

Держави-члени можуть встановлювати особливі умови для оподатковуваних осіб у випадках, коли третя сторона або замовник, який виставляє рахунки-фактури, має осідок у країні, в якій не існує жодного правового інструменту стосовно взаємної допомоги з обсягом застосування, подібним до того, який передбачений в Директиві 2010/24/ЄС (¹⁴) та Регламенті (ЄС) № 1798/2003 (¹⁵).

▼В

Секція 4

Зміст рахунків-фактур

Стаття 226

Без обмеження окремих положень, викладених у цій Директиві, для цілей ПДВ рахунки-фактури, виставлені відповідно до статей 220 та 221, повинні містити лише такі реквізити:

- (1) дату видачі;
- (2) порядковий номер на основі однієї або декількох серій, що забезпечує унікальну ідентифікацію рахунку-фактури;
- (3) ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у статті 214, під яким оподатковувана особа постачала товари чи послуги;
- (4) ідентифікаційний номер платника ПДВ замовника, як зазначено в статті 214, під яким замовник отримував постачання товарів або послуг, стосовно яких він відповідальний за сплату ПДВ, або отримував постачання товарів, як зазначено у статті 138;

- (5) повне найменування та адресу оподаткованої особи та замовника;
- (6) кількість та характер поставлених товарів або обсяг та характер наданих послуг;
- (7) дату, на яку було здійснено або завершено поставання товарів чи послуг, або дату, на яку було здійснено авансовий платіж зазначений у пунктах (4) та (5) статті 220, якщо така дата може бути визначена та відрізняється від дати виставлення рахунку-фактури;

▼ M9

- (7a) якщо податкове зобов'язання виникає в момент отримання платежу відповідно до статті 66(b), а право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання виникає у момент виникнення податкового зобов'язання з ПДВ, що підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання — коментар «Облік грошових коштів»;

▼ B

- (8) база оподаткування для окремих ставок або звільнення від оподаткування, ціна за одиницю, без урахування ПДВ, а також будь-які знижки або часткові повернення коштів, якщо вони не включені в ціну за одиницю;
- (9) застосовну ставку ПДВ;
- (10) суму ПДВ, що підлягає сплаті, за винятком застосування спеціального положення, згідно з яким, відповідно до цієї Директиви, такий реквізит не включають;

▼ M9

- (10a) якщо замовник, що отримує поставання, виставляє рахунок-фактуру замість поставальника — коментар «Самовиставлення рахунку-фактури»;

▼ M9

- (11) у випадку звільнення від оподаткування — покликання на застосовне положення цієї Директиви чи на відповідне національне положення або будь-яке інше покликання, яке вказує на те, що поставання товарів або послуг звільнено від оподаткування;

▼ M9

- (11a) якщо замовник відповідальний за сплату ПДВ — коментар «Зворотне нарахування»;

▼ B

- (12) у випадку поставання нового транспортного засобу, здійсненого відповідно до умов, визначених у статті 138(1) та (2)(a) — характеристики, визначені в пункті (b) статті 2(2);

▼ M9

- (13) у разі застосування маржинальної схеми для туристичних агентів — коментар «Маржинальна схема — туристичні агенти»;
- (14) у разі застосування одного зі спеціальних положень, застосовних до вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату — коментар «Маржинальна схема — вживані товари»; «Маржинальна схема — витвори мистецтва» або «Маржинальна схема — предмети колекціонування та антикваріат» відповідно;

▼ B

- (15) якщо особа, відповідальна за сплату ПДВ, є податковим представником для цілей статті 204 — ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у статті 214, такого податкового представника, а також його повне найменування та адресу.

▼ M9

Стаття 226a

Якщо рахунок-фактуру виставлено оподаткованою особою, що не має осідку в державі-члені, в якій податок підлягає сплаті, або якщо осідок в такій державі-члені не втручається у постачання товарів чи послуг у розумінні статті 192a, і вона здійснює постачання товарів чи послуг замовникові, відповідальному за сплату ПДВ, оподатковувана особа може не включати реквізити, зазначені в пунктах (8), (9) та (10) статті 226, і натомість вказувати базу оподаткування таких товарів чи послуг, зазначивши кількість або обсяг постачених товарів або послуг та їх характер.

Стаття 226b

Щодо спрощених рахунків-фактур, виставлених відповідно до статті 220a та статті 221(1) і (2), держави-члени повинні вимагати принаймні такі реквізити:

- (a) дату видачі;
- (b) ідентифікаційні дані оподаткованої особи, що постачає товари або послуги;
- (c) ідентифікаційні дані щодо типу постачених товарів або послуг;
- (d) суму ПДВ, що підлягає сплаті, або інформацію, необхідну для її розрахування;
- (e) якщо виставлений рахунок-фактура є документом чи повідомленням, що його вважають рахунком-фактурою відповідно до статті 219 — конкретне та недвозначне покликання на такий первісний рахунок-фактуру та конкретні реквізити, до яких вносять зміни.

Вони не можуть вимагати надання у рахунках-фактурах інших реквізитів, інших ніж зазначені у статтях 226, 227 та 230.

▼В

Стаття 227

Держави-члени можуть вимагати від оподатковуваних осіб, що мають осідок на їхній території, що постачають там товари чи послуги, вказувати ідентифікаційний номер платника ПДВ замовника, зазначений у статті 214, у випадках, інших ніж зазначені у пункті (4) статті 226.

▼M9 _____

▼В

Стаття 229

Держави-члени не повинні вимагати підписувати рахунки-фактури.

▼M9

Стаття 230

Суми, відображені в рахунку-фактурі, можуть бути виражені в будь-якій валюті за умови, що сума ПДВ, що підлягає сплаті або коригуванню, виражена у національній валюті держави-члена з використанням механізму курсу конвертації, передбаченого у статті 91.

▼M9 _____

▼В

Секція 5

▼M9

Паперові рахунки-фактури та електронні рахунки-фактури

Стаття 232

Використання електронного рахунку-фактури можливе за умови, що одержувач приймає такі рахунки-фактури.

Стаття 233

1. Автентичність походження, цілісність змісту та читабельність рахунка-фактури, як на папері, так і в електронній формі, забезпечують з моменту виставлення до закінчення періоду зберігання рахунку-фактури.

Кожна оподатковувана особа визначає спосіб забезпечення автентичності походження, цілісності змісту та читабельності рахунку-фактури. Цього можна досягти завдяки будь-яким системам звітності, що створюють надійний аудиторський слід між рахунком-фактурою та постачанням товарів чи послуг.

«Автентичність походження» означає засвідчення особи постачальника або особи, що виставила рахунок-фактуру.

«Цілісність змісту» означає, що зміст, який вимагається відповідно до цієї Директиви, не було змінено.

2. Окрім типу систем звітності, описаного у параграфі 1, нижче наведені приклади технологій, що забезпечують автентичність походження та цілісність змісту електронного рахунку-фактури:

- (a) просунутий електронний підпис у розумінні пункту (2) статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 1999/93/ЄС від 13 грудня 1999 року про рамки Співтовариства для електронних підписів (¹⁶) на основі кваліфікованого сертифікату, створених за допомогою пристрою для створення захищеного підпису в розумінні пунктів (6) та (10) статті 2 Директиви 1999/93/ЄС;
- (b) електронний обмін даними (EDI), як визначено у статті 2 додатка 1 до Рекомендації Комісії 1994/820/ЄС від 19 жовтня 1994 року стосовно правових аспектів електронного обміну даними (¹⁷), якщо угода стосовно обміну даними передбачає використання процедур, що гарантують автентичність походження та цілісність даних.

▼M9 —————

▼M9

Стаття 235

Держави-члени можуть встановлювати особливі умови для електронних рахунків-фактур, виставлених на товари чи послуги, які постачають на їхній території з країни, в якій не існує жодного правового інструменту стосовно взаємної допомоги з обсягом застосування, подібним до того, що передбачений Директивою 2010/24/ЄС та Регламентом (ЄС) № 1798/2003.

Стаття 236

Якщо тому самому одержувачу надсилають пакети, що містять кілька електронних рахунків-фактур, або надають йому доступ до них, то реквізити, спільні для окремих рахунків-фактур, можна вказувати лише один раз, якщо за кожним рахунком-фактурою доступна вся інформація.

Стаття 237

Щонайпізніше до 31 грудня 2016 року Комісія повинна надати Європейському Парламенту і Раді загальний звіт про оцінку, який ґрунтується на незалежному економічному дослідженні щодо впливу правил виставлення рахунків-фактур, застосованих з 1 січня 2013 року і, зокрема, щодо досягнутого ступеня дієвого зменшення адміністративного тягаря для підприємств, супроводжуючи його, за необхідності, належною пропозицією щодо внесення змін і доповнень до відповідних правил.

▼B

Секція 6

Заходи зі спрощення

Стаття 238

▼ M9

1. Після консультацій з Комітетом із ПДВ держави-члени можуть, відповідно до умов, які вони можуть встановлювати, передбачати, щоб до рахунків-фактур стосовно постачання товарів та послуг потрібно було вносити лише інформацію, що вимагається згідно зі статтею 226b, у таких випадках:

- (a) якщо сума рахунку-фактури перевищує 100 євро, але не перевищує 400 євро або еквівалент у національній валюті;
- (b) якщо комерційна або адміністративна практика у відповідній галузі економіки або технічні умови, за яких виставляють рахунки-фактури, ускладнюють виконання всіх обов'язків, зазначених у статті 226 або 230.

▼ M9 —————

▼ M9

3. Спрощення, передбачені в параграфі 1, не застосовують, якщо рахунки-фактури вимагається виставляти згідно з пунктами (2) та (3) статті 220(1), або якщо оподатковуване постачання товарів чи послуг здійснює оподатковувана особа, що не має осідку в державі-члені, в якій ПДВ підлягає сплаті, або чий осідок в такій державі-члені не втручається у постачання товарів або послуг у розумінні статті 192a, а особою, відповідальною за сплату ПДВ, є особа, якій постачають товари або послуги.

▼ B

Стаття 239

У випадках, коли держави-члени використовують передбачену в пункті (b) першого підпараграфа статті 272(1) можливість не надавати ідентифікаційний номер платника ПДВ оподатковуваним особам, що не здійснюють жодних операцій, зазначених у статтях 20, 21, 22, 33, 36, 138 та 141, а також якщо постачальнику або замовнику не надано ідентифікаційний номер такого типу, натомість до рахунку-фактури повинен бути внесений інший номер, так званий податковий ідентифікаційний номер, визначений відповідними державами-членами.

Стаття 240

Якщо оподатковуваній особі надано ідентифікаційний номер платника ПДВ, держави-члени, які використовують можливість згідно з пунктом (b) першого підпараграфа статті 272(1), також можуть вимагати, щоб у рахунку-фактурі було зазначено:

- (1) стосовно постачання послуг, зазначених у статтях 44, 47, 50, 53, 54 і 55, та постачання товарів, зазначених у статтях 138 та 141 — ідентифікаційний номер платника ПДВ та податковий ідентифікаційний номер постачальника;
- (2) стосовно іншого постачання товарів чи послуг — тільки податковий ідентифікаційний номер постачальника чи надавача або тільки ідентифікаційний номер платника ПДВ.

ГЛАВА 4

Облік

Секція 1

Терміни та означення

Стаття 241

Для цілей цієї глави, «зберігання рахунку-фактури електронними засобами» означає зберігання даних з використанням електронного обладнання для опрацювання (включаючи цифрове стиснення) та використання провідних, радіо-, оптичних або інших електромагнітних засобів.

Секція 2

Загальні обов'язки

Стаття 242

Кожна оподатковувана особа повинна вести достатньо детальний облік для справляння ПДВ та перевірки його справляння податковими органами.

▼M16

Стаття 242a

1. Якщо оподатковувана особа сприяє за допомогою електронного інтерфейсу, такого як торговельний майданчик, платформа, портал або подібне, постачанню товарів або послуг неоподатковуваній особі в межах Співтовариства відповідно до положень розділу V, оподатковувана особа, яка сприяє постачанню, зобов'язана вести облік таких постачань. Зазначений облік повинен бути достатньо деталізованим для уможливлення проведення податковими органами держави-члена, в якій такі постачання підлягають оподаткуванню, перевірки правильності обліку ПДВ.
2. Доступ до облікових записів, зазначених в параграфі 1, повинен надаватися в електронній формі відповідній державі-члену на її запит.

Такі облікові записи повинні зберігатися протягом 10 років після завершення року, в якому було здійснено операцію.

▼M9

Стаття 243

1. Кожна оподатковувана особа повинна вести реєстр товарів, відправлених чи перевезених нею або за її дорученням до місця призначення за межами території держави-члена відправлення, але в межах Співтовариства, для цілей операцій, які полягають в оцінюванні цих товарів, або проведенні робіт з ними, або тимчасовому використанні цих товарів, як визначено в пунктах (f), (g) та (h) статті 17(2).
2. Кожна оподатковувана особа повинна вести достатньо детальний облік для уможливлення ідентифікації товарів, пересланих їй з іншої держави-члена оподаткованою особою, ідентифікованою для цілей ПДВ в тій іншій державі-члені, або в її інтересах, та використовуваних для послуг, що полягають в оцінюванні таких товарів та проведенні робіт з ними.

▼M21

3. Кожна оподатковувана особа, яка здійснює передання товарів у режимі складу тимчасового зберігання, зазначеного у статті 17a, веде облік, що дозволяє податковим органам верифікувати правильність застосування цієї статті.

Кожна оподатковувана особа, яка здійснює постачання товарів у режимі складу тимчасового зберігання, зазначеного у статті 17а, веде облік таких товарів.

▼В

Секція 3

Спеціальні обов'язки зі зберігання всіх рахунків-фактур

Стаття 244

Кожна оподатковувана особа повинна забезпечувати зберігання копій рахунків-фактур, виставлених нею самою, або її замовником, або від її імені та за її дорученням третьою стороною, а також всіх рахунків-фактур, які вона отримала.

Стаття 245

1. Для цілей цієї Директиви, оподатковувана особа може визначати місце зберігання всіх рахунків-фактур за умови, що вона без неналежних затримок надає доступ до рахунків-фактур або інформації, що зберігаються відповідно до статті 244, компетентним органам, коли вони цього вимагають.

2. Держави-члени можуть вимагати, щоб оподатковувані особи, що мають осідок на їхній території, повідомляли їх про місце зберігання рахунків-фактур, якщо воно розташоване за межами їх території.

Держави-члени можуть також вимагати від оподатковуваних осіб, що мають осідок на їхній території, зберігати на цій території рахунки-фактури, виставлені ними або їх замовниками, або від їх імені та за їх дорученням третьою стороною, а також усі рахунки-фактури, отримані ними, у випадку, коли їх не зберігають електронними засобами, що гарантує повний доступ до цих даних у режимі онлайн.

▼М9 —————

▼В

Стаття 247

1. Кожна держава-член повинна визначати період, протягом якого оподатковувані особи повинні забезпечувати зберігання рахунків-фактур, пов'язаних із постачанням товарів або послуг на її території, та рахунків-фактур, отриманих оподатковуваними особами, що мають осідок на її території.

▼М9

2. Для того, щоб забезпечити виконання вимог, встановлених у статті 233, держава-член, зазначена в параграфі 1, може вимагати збереження рахунків-фактур у їх оригінальному вигляді, в якому вони були надіслані чи надані в доступ, як у паперовій, так і в електронній формі. Крім того, у випадку рахунків-фактур, що їх зберігають електронними засобами, держава-член може вимагати, щоб дані, які гарантують автентичність походження рахунків-фактур та цілісність їх змісту, як передбачено в статті 233, також зберігали електронними засобами.

3. Держави-члени, зазначені в параграфі 1, можуть встановлювати особливі умови, що забороняють або обмежують зберігання рахунків-фактур у країні, в якій не існує жодного правового інструменту стосовно взаємної допомоги з обсягом застосування, подібним до передбаченого в Директиві 2010/24/ЄС та Регламенті (ЄС) № 1798/2003, або стосовно права доступу електронними засобами, завантаження та використання, зазначеного в статті 249.

▼В

Стаття 248

Держави-члени можуть згідно зі встановленими ними умовами вимагати зберігання рахунків-фактур, отриманих неоподатковуваними особами.

Секція 4

Право доступу до рахунків-фактур, які зберігають електронними засобами в іншій державі-члені

▼ М9

Стаття 248a

Для цілей контролю у певних випадках держави-члени можуть вимагати для деяких оподатковуваних осіб або деяких випадків перекладати рахунки-фактури, що стосуються постачання товарів або послуг на їхній території, та рахунки-фактури, одержувані оподатковуваними особами, що мають осідок на їхній території, на їхні офіційні мови. Однак, держави-члени не можуть встановлювати загальну вимогу щодо перекладу рахунків-фактур.

▼ М9

Стаття 249

Для цілей контролю, якщо оподатковувана особа зберігає рахунки-фактури, які вона виставляє чи отримує, за допомогою електронних засобів, що гарантують доступ до відповідних даних в режимі онлайн, компетентні органи держави-члена, в якій вона має осідок, та, у випадку, коли ПДВ підлягає сплаті в іншій державі-члені, компетентні органи такої держави-члена, повинні мати право доступу до цих рахунків-фактур, їх завантаження та використання.

▼ В

ГЛАВА 5

Декларації

Стаття 250

1. Кожна оподатковувана особа повинна подавати декларацію з ПДВ із зазначенням всієї інформації, необхідної для розрахування виниклого податкового зобов'язання й відповідних сум, що відносяться на зменшення податкового зобов'язання, включаючи, наскільки це необхідно для визначення бази оподаткування, загальну вартість операцій, пов'язаних із таким податком, суми, віднесені на зменшення податкового зобов'язання, та вартість будь-яких операцій, звільнених від оподаткування.
2. Держави-члени повинні дозволяти та можуть вимагати подання декларації з ПДВ, зазначеної в параграфі 1, електронними засобами відповідно до встановлених ними умов.

Стаття 251

Крім інформації, зазначеної в статті 250, декларація з ПДВ, що охоплює певний податковий період, повинна містити:

- (a) загальну вартість, без урахування ПДВ, постачань товарів, зазначених в статті 138, стосовно яких податкові зобов'язання з ПДВ виникли протягом зазначеного податкового періоду;
- (b) загальну вартість, без урахування ПДВ, постачань товарів, зазначених у статтях 33 та 36, здійснених на території іншої держави-члена, стосовно яких податкові зобов'язання з ПДВ виникли протягом цього податкового періоду, якщо місце, в якому розпочалося пересилання або перевезення товару, розташоване у державі-члені, в якій повинна подаватися декларація;
- (c) загальну вартість, без урахування ПДВ, придбань товарів у межах Співтовариства або операцій, що їх вважають такими, відповідно до статті 21 та 22, здійснених в державі-члені, в якій

повинна подаватися декларація, і стосовно яких податкові зобов'язання з ПДВ виникли протягом цього податкового періоду;

- (d) загальну вартість, без урахування ПДВ, постачань товарів, зазначених у статтях 33 та 36, здійснених у державі-члені, в якій повинна подаватися декларація і стосовно яких податкові зобов'язання з ПДВ виникли протягом цього податкового періоду, якщо місце початку пересилання або перевезення товарів розташоване на території іншої держави-члена;
- (e) загальну вартість, без урахування ПДВ, постачань товарів, здійснених у державі-члені, в якій повинна подаватися декларація, стосовно яких оподатковувана особа була призначена особою, відповідальною за сплату ПДВ відповідно до статті 197, і стосовно яких податкові зобов'язання з ПДВ виникли протягом цього податкового періоду.

Стаття 252

1. Декларація з ПДВ повинна подаватися у строк, який визначають держави-члени. Такий строк подання не може перевищувати двох місяців після закінчення кожного податкового періоду.
2. Кожна держава-член встановлює податковий період тривалістю один, два або три місяці.

Однак, держави-члени можуть встановлювати інші податкові періоди за умови, що вони не перевищують один рік.

Стаття 253

Швеція може застосовувати спрощену процедуру для малих та середніх підприємств, згідно з якою оподатковувані особи, які здійснюють лише операції, що підлягають оподаткуванню на національному рівні, можуть подавати декларації з ПДВ через три місяці після закінчення безпосереднього річного податкового періоду.

Стаття 254

У випадку постачання нових транспортних засобів, що здійснюється згідно з умовами, визначеними у статті 138(2)(а), оподатковуваною особою, ідентифікованою для цілей ПДВ, покупцеві, не ідентифікованому для цілей ПДВ, або оподатковуваною особою згідно з означенням у статті 9(2), держави-члени повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити надання продавцем всієї інформації, потрібної для справляння ПДВ та перевірки його справляння податковими органами.

Стаття 255

Якщо держави-члени призначають замовника інвестиційного золота особою, відповідальною за сплату ПДВ відповідно до статті 198(1), або якщо у випадку золота у вигляді сировини, напівоброблених продуктів чи інвестиційного золота, визначеного в статті 344(1), вони використовують передбачену в статті 198(2) можливість призначати замовника особою, відповідальною за сплату ПДВ, вони повинні вживати необхідних заходів, щоб забезпечити виконання ним обов'язків стосовно подання декларації з ПДВ, встановлених у цій главі.

Стаття 256

Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб особи, яких вважають відповідальними за сплату ПДВ, замість оподаткованої особи, що не має осідку на їхній території, відповідно до статей 194–197 та статті 204, виконували обов'язки щодо подання декларації з ПДВ, встановлені у цій главі.

Стаття 257

Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб неоподатковувані юридичні особи, відповідальні за сплату ПДВ, що підлягає сплаті стосовно придбання товарів у межах

Співтовариства, як зазначено в статті 2(1)(b)(i), виконували обов'язки щодо подання декларації з ПДВ, встановлені в цій главі.

Стаття 258

Держави-члени повинні встановлювати детальні правила подання декларацій з ПДВ стосовно придбань у межах Співтовариства нових транспортних засобів, як зазначено в статті 2(1)(b)(ii), а також придбань у межах Співтовариства підакцизних продуктів, як зазначено в статті 2(1)(b)(iii).

Стаття 259

Держави-члени можуть вимагати від осіб, що здійснюють придбання в межах Співтовариства нових транспортних засобів, як зазначено в статті 2(1)(b)(ii), під час подання декларації з ПДВ надавати всю інформацію, необхідну для справляння ПДВ та перевірення його справляння податковими органами.

Стаття 260

Держави-члени повинні встановлювати детальні правила подання декларацій з ПДВ стосовно імпортування товарів.

Стаття 261

1. Держави-члени можуть вимагати від оподаткованої особи подавати декларацію, що містить усі реквізити, визначені в статтях 250 та 251 стосовно всіх операцій, здійснених у попередньому році. Ця декларація повинна містити всю інформацію, необхідну для будь-яких коригувань.
2. Держави-члени повинні дозволяти та можуть вимагати, щоб декларацію, зазначену в параграфі 1, подавали за допомогою електронних засобів відповідно до умов, які вони встановлюють.

ГЛАВА 6

Зведені звіти

▼M21

Стаття 262

1. Кожна оподатковувана особа, ідентифікована для цілей ПДВ, повинна подавати зведений звіт щодо:
 - (a) набувачів, ідентифікованих для цілей ПДВ, яким вона постачала товари відповідно до умов, визначених у статті 138(1) та пункті (c) статті 138(2);
 - (b) осіб, ідентифікованих для цілей ПДВ, яким вона постачала товари, що були постачені їй шляхом придбань у межах Співтовариства, зазначених у статті 42;
 - (c) оподатковуваних осіб та неоподатковуваних юридичних осіб, ідентифікованих для цілей ПДВ, яким вона постачала послуги, інші ніж послуги, звільнені від ПДВ у державі-члені, де операція підлягає оподаткуванню, і стосовно яких одержувач є відповідальним за сплату податку відповідно до статті 196.
2. Окрім інформації, зазначеної у параграфі 1, кожна оподатковувана особа повинна подати інформацію про ідентифікаційний номер платника ПДВ оподатковуваних осіб, яким призначені товари, переслані або перевезені у режимі складу тимчасового зберігання відповідно до умов, зазначених у статті 17а, та про зміну поданої інформації.

▼M4

Стаття 263

1. Зведений звіт складають за кожний календарний місяць протягом періоду, що не перевищує одного місяця, та відповідно до процедур, що їх повинні визначати держави-члени.

1a. Однак держави-члени, відповідно до умов та обмежень, які вони можуть встановлювати, можуть дозволяти оподатковуваним особам подавати зведений звіт за кожний календарний квартал протягом терміну, що не перевищує одного місяця з кінця кварталу, якщо загальна квартальна сума постачань товарів, зазначених у статтях 264(1)(d) та 265(1)(c), без урахування ПДВ, не перевищує суму 50 000 євро або її еквівалент у національній валюті ані за відповідний квартал, ані за будь-який з попередніх чотирьох кварталів.

Можливість, передбачену в першому підпараграфі, перестають застосовувати після закінчення місяця, протягом якого загальна вартість постачань товарів, зазначених у статті 264(1)(d) та 265(1)(c), без урахування ПДВ, перевищує, в поточному кварталі, суму в 50 000 євро або її еквівалент у національній валюті. У цьому випадку зведений звіт слід скласти за місяць(місяці), що пройшов(пройшли) від початку кварталу, протягом терміну, що не перевищує одного місяця.

1b. До 31 грудня 2011 року державам-членам дозволено встановлювати суму, зазначену в параграфі 1a, на рівні 100 000 євро або еквівалент цієї суми у національній валюті.

1c. У випадку постачання послуг, зазначених у статті 264(1)(d), держави-члени відповідно до умов та обмежень, які вони можуть встановлювати, можуть дозволяти оподатковуваним особам подавати зведений звіт за кожний календарний квартал протягом терміну, що не перевищує одного місяця з кінця кварталу.

Держави-члени можуть, зокрема, вимагати від оподатковуваних осіб, що здійснюють постачання як товарів, так і послуг, як зазначено в статті 264(1)(d), подавати зведений звіт у термін, що впливає з параграфів 1–1b.

2. Держави-члени повинні дозволяти і можуть вимагати подання зведеного звіту, зазначеного в параграфі 1, за допомогою електронного передання файлів, відповідно до умов, які вони встановлюють.

▼ В

Стаття 264

1. Зведений звіт повинен містити таку інформацію:

▼ МЗ

(a) ідентифікаційний номер платника ПДВ оподаткованої особи в державі-члені, в якій повинен подаватися зведений звіт, під яким вона здійснювала постачання товарів відповідно до умов, визначених у статті 138(1), та під яким вона здійснювала оподатковане постачання послуг згідно з умовами, встановленими в статті 44;

(b) ідентифікаційний номер платника ПДВ особи, що здійснює придбання товарів або отримує послуги в державі-члені, іншій ніж та, в якій повинен подаватися зведений звіт та під яким їй здійснено постачання товарів чи послуг;

▼ В

(c) ідентифікаційний номер платника ПДВ оподаткованої особи в державі-члені, в якій повинен подаватися зведений звіт, під яким вона здійснила передання до іншої держави-члена, як зазначено у статті 138(2)(c), та номер, під яким вона ідентифікована у державі-члені, в якій завершилося пересилання чи перевезення;

▼ МЗ

(d) для кожної особи, що придбала товари або отримала послуги — загальну вартість постачань товарів та загальну вартість постачань послуг, що їх здійснила оподатковувана особа;

▼ В

- (e) стосовно постачань товарів, що полягають у переданні до іншої держави-члена, як зазначено у статті 138(2)(c) — загальну вартість постачань, визначену відповідно до статті 76;
- (f) суму коригувань, зроблених відповідно до статті 90.

▼M4

2. Вартість, зазначену в параграфі 1(d), декларують за період, щодо якого подають декларацію, встановлений відповідно до статті 263(1)–(1c), протягом якого виникло податкове зобов'язання з ПДВ.

Суми, зазначені в параграфі 1(f), декларують за період, щодо якого подають декларацію, встановлений відповідно до статті 263(1)–(1c), протягом якого особу, що придбаває товари, повідомили про коригування.

▼B

Стаття 265

1. У випадку придбань товарів у межах Співтовариства, зазначених у статті 42, оподатковувана особа, ідентифікована для цілей ПДВ в державі-члені, що видала їй ідентифікаційний номер платника ПДВ, під яким вона здійснила такі придбання, повинна чітко вказувати у зведеному звіті таку інформацію:

- (a) свій ідентифікаційний номер платника ПДВ у цій державі-члені, під яким вона здійснила придбання та подальше постачання товарів;
- (b) ідентифікаційний номер платника ПДВ особи, якій оподатковувана особа здійснила подальше постачання, наданий у державі-члені, в якій завершилося пересилання чи перевезення товарів;
- (c) для кожної особи, якій було здійснене подальше постачання — загальну вартість постачання, без урахування ПДВ, здійсненого оподаткованою особою в державі-члені, в якій завершилося пересилання чи перевезення товарів.

▼M4

2. Вартість, зазначену в параграфі 1(c), декларують за період, щодо якого подають декларацію, встановлений відповідно до статті 263(1)–(1b), протягом якого виникло податкове зобов'язання з ПДВ.

▼B

Стаття 266

Як відступ від статей 264 та 265, держави-члени можуть передбачити необхідність надання додаткової інформації у зведених звітах.

Стаття 267

Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб особи, яких вважають відповідальними за сплату ПДВ відповідно до статей 194 та 204 замість оподаткованої особи, що не має осідку на їхній території, виконували обов'язки з подання зведеного звіту, передбаченого у цій главі.

Стаття 268

Держави-члени можуть вимагати від оподатковуваних осіб, які на їхній території здійснюють придбання товарів у межах Співтовариства або операції, які вважають таким придбанням згідно зі статтями 21 або 22, подавати звіти із зазначенням деталей таких придбань, за умови, що такі звіти не вимагають за період тривалістю меншою одного місяця.

Стаття 269

Діючи одностайно за пропозицією Комісії, Рада може дозволяти будь-якій державі-члену впроваджувати спеціальні заходи, передбачені в статтях 270 та 271, для спрощення виконання

обов'язку подавати зведений звіт, встановленого в цій главі. Такі заходи не можуть ставити під загрозу належний моніторинг операцій в межах Співтовариства.

Стаття 270

На підставі дозволу, зазначеного в статті 269, держави-члени можуть дозволяти оподатковуваним особам подавати щорічні зведені звіти із зазначенням ідентифікаційних номерів платника ПДВ осіб, яким ці оподатковувані особи постачали товари відповідно до умов, визначених у статті 138(1) та (2) (с), в іншій державі-члені, якщо оподатковувані особи відповідають таким трьом умовам:

- (a) загальна річна вартість їх постачання товарів та послуг, без урахування ПДВ, не перевищує більше ніж на 35 000 євро або еквівалент в національній валюті, суму річного обігу, яку використовують як базову суму для застосування звільнення від оподаткування малих підприємств, передбаченого в статтях 282–292;
- (b) загальна річна вартість постачань товарів, здійснених ними відповідно до умов, визначених у статті 138, без урахування ПДВ, не перевищує 15 000 євро або еквівалент у національній валюті;
- (c) жодне з постачань товарів, здійснених ними відповідно до умов, визначених у статті 138, не є постачанням нових транспортних засобів.

Стаття 271

На підставі дозволу, зазначеного в статті 269, держави-члени, які встановлюють податковий період, що перевищує три місяці, за який оподатковувані особи повинні подавати декларацію з ПДВ, передбачену в статті 250, можуть дозволяти таким особам подавати зведені звіти за той самий період, якщо ці оподатковувані особи відповідають таким трьом умовам:

- (a) загальна річна вартість постачання товарів та послуг без урахування ПДВ не перевищує 200 000 євро або еквівалент у національній валюті;
- (b) загальна річна вартість постачань товарів, здійснених ними відповідно до умов, визначених у статті 138, без урахування ПДВ, не перевищує 15 000 євро або еквівалент у національній валюті;
- (c) жодне з постачань товарів, здійснених ними відповідно до умов, визначених у статті 138, не є постачанням нових транспортних засобів.

ГЛАВА 7

Інші положення

Стаття 272

1. Держави-члени можуть звільняти від деяких або всіх обов'язків, зазначених у главах 2–6, таких оподатковуваних осіб:

- (a) оподатковуваних осіб, чиї придбання товарів у межах Співтовариства не підлягають оподаткуванню ПДВ відповідно до статті 3(1);

▼M24

- (b) оподатковуваних осіб, що не здійснюють жодних із операцій, зазначених у статтях 20, 21, 22, 33, 36, 136а, 138 та 141;

▼B

- (c) оподатковуваних осіб, що здійснюють лише постачання товарів чи послуг, звільнених від

оподаткування відповідно до статей 132, 135 та 136, статей 146–149 та статей 151, 152 чи 153;

- (d) оподатковуваних осіб, що підпадають під звільнення від оподаткування для малих підприємств, передбачене у статтях 282–292;
- (e) оподатковуваних осіб, що підпадають під спільну схему з фіксованою ставкою для фермерів.

▼М9

Держави-члени не можуть звільняти оподатковуваних осіб, зазначених у пункті (b) першого підпараграфу, від обов'язків щодо виставлення рахунків-фактур, встановлених у секціях 3–6 глави 3 та секції 3 глави 4.

▼В

2. Якщо держави-члени використовують можливість, передбачену в пункті (e) першого підпараграфу параграфу 1, вони повинні вживати необхідних заходів для забезпечення правильного застосування перехідних положень щодо оподаткування операцій у межах Співтовариства.

3. Держави-члени можуть звільняти оподатковуваних осіб, інших ніж зазначені у параграфі 1, від деяких обов'язків щодо ведення обліку, зазначених у статті 242.

Стаття 273

Держави-члени можуть накладати інші обов'язки, що їх вони вважають необхідними для забезпечення правильного утримання ПДВ та запобігання ухиленню від оподаткування, за умови однакового ставлення до внутрішніх операцій та операцій, які оподатковувані особи здійснюють між державами-членами, і за умови, що такі обов'язки не призводять до формальностей, пов'язаних з перетином кордонів, у торгівлі між державами-членами.

Можливість, передбачену в першому параграфі, не можна використовувати для встановлення додаткових обов'язків, пов'язаних із виставленням рахунків-фактур, понад обсяг обов'язків, встановлених у главі 3.

ГЛАВА 8

Обов'язки, пов'язані з деякими операціями імпортування і експортування

Секція 1

Імпортування

Стаття 274

Статті 275, 276 та 277 застосовують до імпортування товарів, що перебувають у вільному обігу та які прибувають до Співтовариства з третьої території, що становить частину митної території Співтовариства.

Стаття 275

Формальності щодо імпортування товарів, зазначених у статті 274, повинні бути тими самими, що їх встановлено в митних положеннях Співтовариства та що є чинними для імпортування товарів на митну територію Співтовариства.

Стаття 276

Якщо пересилання або перевезення товарів, зазначених у статті 274, завершують у місці, що розташоване поза межами держави-члена їх ввезення до Співтовариства, вони повинні перебувати в

обігу в Співтоваристві під процедурою внутрішнього транзиту Співтовариства, встановленою чинними митними положеннями Співтовариства, в тому обсязі, в якому їх було внесено до декларації, на підставі якої їх поміщають під цю процедуру під час їх ввезення до Співтовариства.

Стаття 277

Якщо під час ввезення до Співтовариства товари, зазначені в статті 274, перебувають в одній із ситуацій, що уможливила б, в разі їх імпортування в розумінні першого параграфа статті 30, їх охоплення одним із режимів або однією із ситуацій, зазначених у статті 156, або режимом тимчасового ввезення (імпортування) з повним звільненням від імпорتنих платежів, держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб ці товари могли залишатися у Співтоваристві на тих самих умовах, що їх встановлено для застосування таких режимів або ситуацій.

Секція 2

Експортування

Стаття 278

Статті 279 та 280 застосовують до експортування товарів, які перебувають у вільному обігу, і які пересилають або перевозять з держави-члена до третьої території, що становить частину митної території Співтовариства.

Стаття 279

Формальності, пов'язані з експортуванням товарів, зазначені в статті 278, з території Співтовариства, повинні бути тими самими, що їх передбачено чинними митними положеннями Співтовариства для експортування товарів з митної території Співтовариства.

Стаття 280

У випадку товарів, які тимчасово експортують зі Співтовариства задля реімпорту, держави-члени повинні вжити необхідних заходів для забезпечення того, щоб під час реімпорту до Співтовариства такі товари підпадали під ті самі положення, які застосовували б, якби їх тимчасово експортували з митної території Співтовариства.

РОЗДІЛ XII

СПЕЦІАЛЬНІ СХЕМИ

ГЛАВА 1

Спеціальна схема для малих підприємств

Секція 1

Спрощені процедури нарахування та утримання

Стаття 281

Держави-члени, які могли б зіткнутися з труднощами у застосуванні звичайного режиму ПДВ для малих підприємств з огляду на види діяльності або структуру таких підприємств, можуть, дотримуючись умов та обмежень, які вони можуть встановлювати, та після консультацій з Комітетом із ПДВ, застосовувати спрощені процедури нарахування та утримання ПДВ, наприклад, схеми фіксованих ставок, за умови, що вони не призведуть до зменшення ПДВ.

Секція 2

Звільнення від оподаткування або регресивна податкова знижка

Стаття 282

Звільнення від оподаткування та регресивну податкову знижку, передбачені у цій секції, застосовують до постачання товарів та послуг малими підприємствами.

Стаття 283

1. Заходи, передбачені в цій секції, не застосовують до таких операцій:

- (a) операцій, які здійснюють на нерегулярній основі, як зазначено в статті 12;
- (b) постачання нових транспортних засобів, що їх здійснюють відповідно до умов, визначених у статті 138(1) та (2)(a);
- (c) постачання товарів або послуг, яке здійснює оподатковувана особа, що не має осідку в державі-члені, в якій ПДВ підлягає сплаті.

2. Держави-члени можуть виключати операції, інші ніж зазначені в параграфі 1, з процедур, передбачених в цій секції.

Стаття 284

1. Держави-члени, які використали можливість, передбачену в статті 14 Директиви Ради 67/228/ЄЕС від 11 квітня 1967 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно податків з обігу — Структура та процедури застосування спільної системи податку на додану вартість (¹⁸), впровадити звільнення від оподаткування або регресивну податкову знижку, можуть зберегти їх та заходи з їх застосування, якщо вони відповідають правилам ПДВ.

2. Держави-члени, що станом на 17 травня 1977 року звільнили від оподаткування оподатковуваних осіб, чий річний обіг був меншим за еквівалент у національній валюті 5 000 європейських розрахункових одиниць за курсом конвертації на цю дату, можуть підвищити цю верхню межу до 5 000 євро.

Держави-члени, що застосовували регресивну податкову знижку, не можуть ані підвищувати верхню межу регресивної податкової знижки, ані змінювати умови її надання на сприятливіші.

Стаття 285

Держави-члени, що не використали можливість, передбачену в статті 14 Директиви 67/228/ЄЕС, можуть звільняти від оподаткування оподатковуваних осіб, чий річний обіг не перевищує 5 000 євро або еквівалент у національній валюті.

Держави-члени, зазначені в першому параграфі, можуть надавати регресивну податкову знижку оподатковуваним особам, чий річний обіг перевищує верхню межу, встановлену ними для її застосування.

Стаття 286

Держави-члени, що станом на 17 травня 1977 року звільнили від оподаткування оподатковуваних осіб, чий річний обіг дорівнював еквіваленту 5 000 європейських розрахункових одиниць в національній валюті за курсом конвертації на цю дату або перевищував його, можуть підвищити цю верхню межу для того, щоб зберегти реальну вартість звільнення від оподаткування.

Стаття 287

Держави-члени, які приєдналися чи вступили після 1 січня 1978 року, можуть звільняти від оподаткування оподатковуваних осіб, чий річний обіг не перевищує еквівалент у національній валюті за курсом конвертації на дату їх приєднання чи вступу такі суми:

- (1) Греція: 10 000 європейських розрахункових одиниць;
- (2) Іспанія: 10 000 європейських розрахункових одиниць;
- (3) Португалія: 10 000 європейських розрахункових одиниць;
- (4) Австрія: 35 000 європейських розрахункових одиниць;
- (5) Фінляндія: 10 000 європейських розрахункових одиниць;
- (6) Швеція: 10 000 європейських розрахункових одиниць;
- (7) Чеська Республіка: 35 000 євро;
- (8) Естонія: 16 000 євро;
- (9) Кіпр: 15 600 євро;
- (10) Латвія: 17 200 євро;
- (11) Литва: 29 000 євро;
- (12) Угорщина: 35 000 євро;
- (13) Мальта: 37 000 євро, якщо економічна діяльність полягає переважно в постачанні товарів, 24 300 євро, якщо економічна діяльність полягає переважно в постачанні послуг із низькою доданою вартістю (високі витрати), та 14 600 євро в інших випадках, а саме в разі постачання послуг із високою доданою вартістю (низькі витрати);
- (14) Польща: 10 000 євро;
- (15) Словенія: 25 000 євро;
- (16) Словаччина: 35 000 євро;

▼M7

- (17) Болгарія: 25 600 євро;
- (18) Румунія: 35 000 євро;

▼A1

- (19) Хорватія 35 000 євро.

▼B

Стаття 288

Сума обігу, що слугує базовою сумою для цілей застосування заходів, передбачених в цій секції, без урахування ПДВ повинна складатися з таких сум:

- (1) вартість постачання товарів і послуг, якщо вони підлягають оподаткуванню;

▼M29

- (2) вартість операцій, звільнених від оподаткування, що передбачають віднесення на зменшення

податкового зобов'язання з ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, відповідно до статті 98(2) або статті 105а;

▼ В

- (3) вартість операцій, звільнених від оподаткування відповідно до статей 146–149 та статей 151, 152 або 153;
- (4) вартість операцій, пов'язаних з нерухомістю, фінансових операцій, як зазначено в пунктах (b)–(g) статті 135(1), та страхових послуг, якщо ці операції не є допоміжними операціями.

Однак, продаж матеріальних чи нематеріальних капітальних активів підприємства не враховують для цілей розрахування обігу.

Стаття 289

Оподатковувані особи, звільнені від сплати ПДВ, не мають права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання ПДВ згідно зі статтями 167–171 та статтями 173–177, а також не можуть вказувати ПДВ у своїх рахунках-фактурах.

Стаття 290

Оподатковувані особи, що мають право на звільнення від сплати ПДВ, можуть обирати або звичайний режим ПДВ, або спрощені процедури, передбачені в статті 281. У такому випадку вони мають право на отримання будь-якої регресивної податкової знижки, передбаченої національним законодавством.

Стаття 291

За умови застосування статті 281, оподатковуваних осіб, що використовують регресивну податкову знижку, вважають оподатковуваними особами, що підпадають під дію звичайного режиму ПДВ.

Стаття 292

Заходи, передбачені в цій секції, застосовують до дати, яку повинна встановити Рада відповідно до статті 93 Договору, і яка не може бути пізнішою, ніж дата набуття чинності остаточними заходами, зазначеними в статті 402.

Секція 3

Звітування та перегляд

Стаття 293

Кожні чотири роки після ухвалення цієї Директиви, на основі інформації, отриманої від держав-членів, Комісія повинна подавати Раді звіт про застосування цієї глави, а також, в разі необхідності і з урахуванням потреби у забезпеченні довгострокової конвергенції національних положень, пропозиції щодо таких питань:

- (1) покращення спеціальної схеми для малих підприємств;
- (2) адаптація національних систем стосовно звільнень від оподаткування та регресивних податкових знижок;
- (3) адаптація верхньої межі, передбаченої у секції 2.

Стаття 294

Відповідно до статті 93 Договору, Рада повинна вирішувати, чи необхідна спеціальна схема для малих підприємств у рамках остаточних заходів, і, де це доречно, встановлювати спільні обмеження та умови

імплементатії цієї схеми.

ГЛАВА 2

Спільна схема з фіксованою ставкою для фермерів

Стаття 295

1. Для цілей цієї глави застосовують такі терміни та означення:

- (1) «фермер» означає будь-яку оподатковувану особу, що веде свою діяльність на сільськогосподарському, лісогосподарському або рибогосподарському підприємстві;
- (2) «сільськогосподарське, лісогосподарське або рибогосподарське підприємство» означає підприємство, яке кожна держава-член вважає таким в рамках видів виробничої діяльності, перелічених у додатку VII;
- (3) «фермер на фіксованій ставці» означає будь-якого фермера, що використовує схему з фіксованою ставкою, передбаченою в цій главі;
- (4) «сільськогосподарські продукти» означає товари, вироблені на сільськогосподарському, лісогосподарському або рибогосподарському підприємстві в кожній державі-члені в результаті видів діяльності, перелічених у додатку VII;
- (5) «сільськогосподарські послуги» означає послуги, зокрема ті, що перелічені в додатку VIII, які постачає фермер, використовуючи свою робочу силу або обладнання, які зазвичай використовують на його сільськогосподарському, лісогосподарському або рибогосподарському підприємстві, та які зазвичай становлять частину сільськогосподарського виробництва;
- (6) «нарахований вхідний ПДВ» означає загальну суму ПДВ, що припадає на товари і послуги, придбані усіма сільськогосподарськими, лісогосподарськими та рибогосподарськими підприємствами кожної держави-члена, що використовує схему з фіксованою ставкою, якщо такий податок підлягав би віднесенню на зменшення податкового зобов'язання відповідно до статей 167, 168 і 169 та статей 173–177 фермером, що підпадає під звичайний режим ПДВ.
- (7) «фіксовані компенсаційні відсоткові ставки» означає відсоткові ставки, визначені державами-членами відповідно до статей 297, 298 та 299, і застосовувані ними у випадках, визначених у статті 300, щоб уможливити для фермерів на фіксованій ставці компенсацію за встановленою ставкою нарахованого вхідного ПДВ;
- (8) «компенсація за фіксованою ставкою» означає суму, отриману шляхом застосування фіксованої компенсаційної відсоткової ставки до обігу фермера на фіксованій ставці у випадках, визначених у статті 300.

2. Якщо фермер обробляє продукти, що походять здебільшого з його сільськогосподарського виробництва, використовуючи засоби, які зазвичай застосовують на сільськогосподарському, лісогосподарському або рибогосподарському підприємстві, види діяльності, пов'язані з таким обробленням, слід вважати видами діяльності, пов'язаними з сільськогосподарським виробництвом, переліченими в додатку VII.

Стаття 296

1. Якщо застосування до фермерів звичайного режиму ПДВ або спеціальної схеми, передбаченої в главі 1, може спричинити труднощі, держави-члени можуть, згідно з цією главою, застосовувати до фермерів схему з фіксованою ставкою, розроблену для компенсації ПДВ, нарахованого під час купівлі товарів і послуг, здійсненої фермерами на фіксованій ставці.

2. Кожна держава-член може виключати зі схеми з фіксованою ставкою деякі категорії фермерів, а також фермерів, для яких застосування звичайного режиму ПДВ або спрощених процедур, передбачених в статті 281, навряд чи призведе до виникнення адміністративних труднощів.
3. З урахуванням правил та умов, які повинні встановлювати кожна держава-член, кожен фермер на фіксованій ставці може обирати між застосуванням звичайного режиму ПДВ або, у відповідних випадках, спрощених процедур, передбачених у статті 281.

Стаття 297

У разі необхідності, держави-члени встановлюють фіксовані компенсаційні відсоткові ставки. Вони можуть установлювати різні відсоткові ставки для лісових господарств, для різних галузей сільського господарства та для рибогосподарств.

Держави-члени повинні повідомляти Комісію про фіксовані компенсаційні відсоткові ставки, встановлені відповідно до першого параграфа, до їх застосування.

Стаття 298

Фіксовані компенсаційні відсоткові ставки розраховують на основі макроекономічних статистичних даних лише за попередні три роки для фермерів на фіксованій ставці.

Відсотки можна округлювати до найближчої половини цілого числа в бік збільшення або зменшення. Держави-члени можуть також скорочувати такі відсоткові ставки до нуля.

Стаття 299

Фіксовані компенсаційні відсоткові ставки не можуть призводити до отримання фермерами на фіксованій ставці відшкодувань, що перевищують суму нарахованого вхідного ПДВ.

Стаття 300

Фіксовані компенсаційні відсоткові ставки застосовують до цін, без урахування ПДВ, на такі товари та послуги:

- (1) сільськогосподарські продукти, які фермери на фіксованій ставці постачають оподатковуваним особам, іншим ніж ті, що підпадають під цю схему з фіксованою ставкою, у державі-члені, у якій ці продукти було постачено;
- (2) сільськогосподарські продукти, які фермери на фіксованій ставці постачають відповідно до умов, визначених у статті 138, неоподатковуваним юридичним особам, чії придбання товарів у межах Співтовариства оподатковують ПДВ відповідно до статті 2(1)(b) в державі-члені, де завершують пересилання чи перевезення цих сільськогосподарських продуктів;
- (3) сільськогосподарські послуги, які фермери на фіксованій ставці надають оподатковуваним особам, іншим ніж оподатковувані особи, що підпадають під цю схему з фіксованою ставкою у державі-члені, де було постачено послуги.

Стаття 301

1. У випадку постачання сільськогосподарських продуктів або сільськогосподарських послуг, визначених у статті 300, держави-члени повинні передбачити, щоб компенсації за фіксованою ставкою сплачував або замовник, або органи публічної влади.

2. Стосовно будь-якого постачання сільськогосподарських продуктів або сільськогосподарських послуг, інших ніж визначені у статті 300, вважають, що компенсацію за фіксованою ставкою сплачує замовник.

Стаття 302

Якщо фермер на фіксованій ставці має право на отримання компенсації за фіксованою ставкою, він не повинен мати права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ стосовно видів діяльності, охоплених цією схемою з фіксованою ставкою.

Стаття 303

1. Якщо оподатковуваний замовник сплачує компенсацію за фіксованою ставкою відповідно до статті 301(1), він повинен мати право відповідно до умов, встановлених у статтях 167, 168 та 169, а також у статтях 173–177 та відповідно до процедур, встановлених державами-членами, відносити на зменшення податкового зобов'язання суму компенсації з ПДВ, за сплату якого він відповідальний в державі-члені, де він здійснює свої оподатковувані операції.
2. Держави-члени повинні відшкодувати замовникові суму компенсації за фіксованою ставкою, сплачену ним стосовно будь-якої з таких операцій:
 - (a) постачання сільськогосподарських продуктів, здійснене відповідно до умов, визначених у статті 138, оподатковуваним особам чи неоподатковуваним юридичним особам, що діють як такі в іншій державі-члені, на території якої їх придбання товарів в межах Співтовариства оподатковують ПДВ згідно зі статтею 2(1)(b);
 - (b) постачання сільськогосподарських продуктів, здійснене відповідно до умов, визначених у статтях 146, 147, 148 та 156, статті 157(1)(b) та статтях 158, 160 та 161, оподатковваному замовникові, що має осідок за межами Співтовариства, якщо цей замовник використовує ці продукти для цілей здійснення операцій, зазначених у статті 169(a) та (b), або для цілей постачання послуг, яке вважають здійсненим на території держави-члена, в якій замовник має осідок і стосовно якого ПДВ підлягає сплаті виключно замовником відповідно до статті 196;
 - (c) постачання сільськогосподарських послуг оподатковваному замовникові, що має осідок у Співтоваристві, але в іншій державі-члені, або оподатковваному замовникові, що має осідок за межами Співтовариства, якщо замовник використовує ці послуги для цілей здійснення операцій, зазначених в статті 169(a) та (b), або для цілей постачання послуг, яке вважають здійсненим на території держави-члена, в якій замовник має осідок і стосовно якого ПДВ підлягає сплаті виключно замовником відповідно до статті 196.
3. Держави-члени повинні визначати метод здійснення відшкодувань, передбачених в параграфі 2. Зокрема, вони можуть застосовувати положення Директив 79/1072/ЄЕС та 86/560/ЄЕС.

Стаття 304

Держави-члени повинні вживати всіх необхідних заходів для верифікації виплат компенсації за фіксованою ставкою фермерам на фіксованій ставці.

Стаття 305

Щоразу, коли держави-члени застосовують схему з фіксованою ставкою, вони повинні вжити всіх необхідних заходів для забезпечення однакового оподаткування постачання сільськогосподарських продуктів між державами-членами, здійснюваного відповідно до умов, визначених у статті 33, незалежно від того, чи постачання здійснює фермер на фіксованій ставці, чи інша оподатковувана особа.

ГЛАВА 3

Спеціальна схема для туристичних агентів

Стаття 306

1. Держави-члени повинні застосовувати спеціальну схему ПДВ згідно з цією главою до операцій, здійснюваних туристичними агентами, що працюють із замовниками від свого імені та використовують постачання товарів та послуг, що їх надають інші оподатковані особи, для забезпечення туристичних послуг.

Цю спеціальну схему не застосовують до туристичних агентів, що діють виключно як посередники та до яких застосовують пункт (с) першого параграфу статті 79 для цілей розрахування бази оподаткування.

2. Для цілей цієї глави туристичних операторів вважають туристичними агентами.

Стаття 307

Операції, які туристичний агент здійснює відповідно до умов, встановлених у статті 306, у зв'язку з подорожжю, вважають єдиною послугою, що її туристичний агент постачає мандрівнику.

Єдина послуга повинна бути оподаткована у державі-члені, в якій туристичний агент веде господарську діяльність або має фіксований осідок, з якого туристичний агент здійснив постачання послуг.

Стаття 308

Стосовно єдиної послуги, надаваної туристичним агентом, базою оподаткування та ціною без урахування ПДВ у розумінні пункту (8) статті 226 є маржа туристичного агента, тобто різниця між загальною сумою без урахування ПДВ, яку повинен сплатити мандрівник, та фактичними витратами туристичного агента на постачання товарів і послуг, що надаються іншими оподатковуваними особами, якщо ці операції здійснюють безпосередньо на користь мандрівника.

Стаття 309

Якщо операції, довірені туристичним агентом іншим оподатковуваним особам, здійснюють такі оподатковані особи за межами Співтовариства, то постачання послуг туристичним агентством вважають посередницькою діяльністю, звільненою від оподаткування відповідно до статті 153.

Якщо операції здійснюють як в межах, так і за межами Співтовариства, лише та частина послуг туристичного агента, яка стосується операцій поза межами Співтовариства, може бути звільнена від оподаткування.

Стаття 310

ПДВ, який туристичному агенту нараховують інші оподатковані особи стосовно операцій, зазначених у статті 307, та які здійснюють безпосередньо на користь мандрівника, не підлягає віднесенню на зменшення податкового зобов'язання чи відшкодуванню в жодній державі-члені.

ГЛАВА 4

Спеціальні положення для вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування та антикваріату

Секція 1

Терміни та означення

Стаття 311

1. Для цілей цієї глави та без обмеження інших положень Співтовариства застосовують такі терміни та означення:

- (1) «вживані товари» означає рухоме матеріальне майно, придатне для подальшого використання у його поточному стані або після ремонту, інше ніж витвори мистецтва, предмети колекціонування або антикваріату, а також ніж дорогоцінні метали або дорогоцінні камені, визначені державами-членами;
- (2) «витвори мистецтва» означає предмети, перелічені в частині А додатка ІХ;
- (3) «предмети колекціонування» означає предмети, перелічені в частині В додатка ІХ;
- (4) «антикваріат» означає предмети, перелічені в частині С додатка ІХ;
- (5) «оподатковуваний дилер» означає будь-яку оподатковувану особу, яка у процесі своєї економічної діяльності та для перепродажу купує, застосовує для цілей своєї господарської діяльності або імпортує вживані товари, витвори мистецтва, предмети колекціонування або антикваріат, незалежно від того, чи ця оподатковувана особа діє у власних інтересах, чи в інтересах іншої особи за договором, згідно з яким підлягає сплаті комісія з купівлі або продажу;
- (6) «організатор продажу з публічних торгів» означає будь-яку оподатковувану особу, що в процесі своєї економічної діяльності пропонує товари для продажу з публічних торгів для передання їх тому, хто запропонує найвищу ціну;
- (7) «комітент організатора продажу з публічних торгів» означає будь-яку особу, що передає товари організатору продажу з публічних торгів відповідно до договору, згідно з яким комісія підлягає сплаті після продажу.

2. Держави-члени можуть не вважати витворами мистецтва предмети, перелічені в пунктах (5), (6) або (7) частини А додатка ІХ.

3. Договір, згідно з яким комісія підлягає сплаті після продажу, зазначеного в пункті (7) параграфа 1, повинен передбачати, щоб організатор торгів виставляв товар для продажу з публічних торгів від свого імені, але в інтересах свого комітента, і щоб він передавав товари від свого імені, але в інтересах свого комітента тому, хто запропонує найвищу ціну на публічних торгах.

Секція 2

Спеціальні положення для оподатковуваних дилерів

Підсекція 1

Маржинальна схема

Стаття 312

Для цілей цієї підсекції застосовують такі терміни та означення:

- (1) «ціна продажу» означає всі складники винагороди, які отримані або будуть отримані оподатковуваним дилером від замовника або від третьої сторони, включаючи субсидії, безпосередньо пов'язані з операцією, податки, мита, збори та обов'язкові платежі, а також супутні витрати на кшталт витрат на комісію, пакування, перевезення і страхування, які оподатковуваний дилер нараховує замовникові, але за винятком сум, зазначених у статті 79;
- (2) «ціна купівлі» означає всі складники винагороди для цілей пункту (1), які отримані або будуть отримані постачальником від оподатковуваного дилера.

Стаття 313

1. Стосовно постачання вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату, здійснюваного оподатковуваними дилерами, держави-члени повинні застосовувати спеціальну схему оподаткування маржинального прибутку, одержаного оподатковуваним дилером згідно з положеннями цієї підсекції.
2. До впровадження остаточних заходів, зазначених у статті 402, схему, передбачену в параграфі 1 цієї статті, не застосовують до постачання нових транспортних засобів, яке здійснюють відповідно до умов, визначених у статті 138(1) та (2)(а).

Стаття 314

Маржинальну схему застосовують до постачання вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату оподатковуваним дилером, якщо ці товари постачені йому в межах Співтовариства однією з таких осіб:

- (a) оподаткованою особою;
- (b) іншою оподаткованою особою, якщо постачання товарів цією іншою оподаткованою особою звільнено від оподаткування відповідно до статті 136;
- (c) іншою оподаткованою особою, якщо постачання товарів цією іншою оподаткованою особою підпадає під звільнення від оподаткування для малих підприємств, передбачене у статтях 282–292, і стосується засобів виробництва;
- (d) іншим оподатковуваним дилером, якщо ПДВ було справлено з постачання товарів цим іншим оподатковуваним дилером згідно з цією маржинальною схемою.

Стаття 315

Базою оподаткування стосовно постачання товарів, зазначених у статті 314, повинен бути маржинальний прибуток, отриманий оподатковуваним дилером, з вирахуванням суми ПДВ, що стосується маржинального прибутку.

Маржинальний прибуток оподаткованого дилера повинен дорівнювати різниці між ціною продажу, нарахованою оподатковуваним дилером за товари, та ціною купівлі.

Стаття 316

1. Держави-члени повинні надавати оподатковуваним дилерам право обирати застосування маржинальної схеми до таких операцій:
 - (a) постачання витворів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату, імпортованих самим оподатковуваним дилером;
 - (b) постачання витворів мистецтва, що постачаються оподатковваному дилеру авторами або їх правонаступниками;
 - (c) постачання витворів мистецтва, що постачаються оподатковваному дилеру, оподаткованою особою, іншою ніж оподатковуваний дилер, якщо до такого постачання застосовано знижену ставку відповідно до статті 103.
2. Держави-члени повинні встановлювати детальні правила для реалізації можливості вибору, передбаченої в параграфі 1, що в будь-якому разі повинна охоплювати період тривалістю щонайменше два календарних роки.

Стаття 317

Якщо оподатковуваний дилер використовує можливість, передбачену в статті 316, то базу оподаткування визначають відповідно до статті 315.

Стосовно постачання витворів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату, імпортованих самим оподатковуваним дилером, то ціна купівлі, яку враховують під час розрахування маржинального прибутку, повинна дорівнювати базі оподаткування імпорту, визначеній відповідно до статей 85–89, з урахуванням ПДВ, сплаченого або такого, що підлягає сплаті на імпортування.

Стаття 318

1. Для спрощення процедури утримання податку та після консультацій з Комітетом із ПДВ держави-члени можуть передбачити, що для деяких операцій або деяких категорій оподатковуваних дилерів база оподаткування стосовно постачання товарів, що підпадають під маржинальну схему, повинна визначатися для кожного податкового періоду, протягом якого оподатковуваний дилер повинен подавати декларацію з ПДВ, зазначену в статті 250.

У випадку, коли таке постачання здійснюють відповідно до першого підпараграфу, базою оподаткування стосовно постачання товарів, до яких застосовують ту саму ставку ПДВ, повинен бути загальний маржинальний прибуток, отриманий оподатковуваним дилером без урахування ПДВ, що стосується цієї маржі.

2. Загальний маржинальний прибуток повинен дорівнювати різниці між такими двома сумами:

- (а) загальною вартістю постачання товарів, що підпадають під маржинальну схему, здійсненого оподатковуваним дилером протягом податкового періоду, охопленого декларацією, тобто загальною сумою цін продажу;
- (б) загальною вартістю придбань товарів, як зазначено в статті 314, здійснених оподатковуваним дилером, протягом податкового періоду, охопленого декларацією, тобто загальною сумою цін купівлі.

3. Держави-члени повинні вживати необхідних заходів для забезпечення того, щоб оподатковувані дилери, зазначені в параграфі 1, не мали необґрунтованих переваг або не зазнавали необґрунтованої шкоди.

Стаття 319

До будь-якого постачання, охопленого маржинальною схемою, оподатковуваний дилер може застосовувати звичайний режим ПДВ.

Стаття 320

1. Якщо оподатковуваний дилер застосовує звичайний режим ПДВ до постачання витвору мистецтва, предмета колекціонування або антикваріату, імпортованого ним особисто, він має право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, за сплату якого він відповідальний, ПДВ, що підлягає сплаті або сплаченого під час імпортування.

Якщо оподатковуваний дилер застосовує звичайний режим ПДВ до постачання витвору мистецтва, постаченого йому автором, або його правонаступниками, або оподаткованою особою, іншою ніж оподатковуваний дилер, він повинен мати право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, за сплату якого він відповідальний, ПДВ, що підлягає сплаті або сплаченого за постачений йому витвір мистецтва.

2. Право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання виникає тоді, коли виникає податкове зобов'язання з ПДВ, що підлягає сплаті за постачання, стосовно якого оподатковуваний дилер обирає застосування звичайного режиму ПДВ.

Стаття 321

Якщо постачання вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату, що підпадають під маржинальну схему, здійснюють відповідно до умов, визначених у статтях 146, 147, 148 або 151, то такі товари повинні звільнитися від оподаткування.

Стаття 322

Якщо оподатковуваний дилер використовує товари для цілей постачань, які він здійснює і які підпадають під маржинальну схему, він не може відносити на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, за сплату якого він відповідальний, таке:

- (a) ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно витворів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату, які він імпортував особисто;
- (b) ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно витворів мистецтва, які були або будуть постачені йому їх автором або правонаступниками автора;
- (c) ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно витворів мистецтва, які були або будуть постачені йому оподаткованою особою, іншою ніж оподатковуваний дилер.

Стаття 323

Оподатковувані особи не можуть відносити на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, за сплату якого вони відповідальні, ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно товарів, які були або будуть постачені їм оподатковуваним дилером, якщо постачання таких товарів оподатковуваним дилером підпадає під маржинальну схему.

Стаття 324

Якщо оподатковуваний дилер застосовує як звичайний режим ПДВ, так і маржинальну схему, він повинен окремо відображати в своїх рахунках операції, що підпадають під кожен з цих режимів, відповідно до правил, встановлених державами-членами.

Стаття 325

Оподатковуваний дилер не може окремо вносити до виставлених ним рахунків-фактур ПДВ за постачання товарів, до яких він застосовує маржинальну схему.

Підсекція 2

Перехідні положення для вживаних транспортних засобів

Стаття 326

Держави-члени, що станом на 31 грудня 1992 року застосовували спеціальні податкові режими, інші ніж маржинальна схема, до постачання оподатковуваними дилерами вживаних транспортних засобів можуть, до впровадження остаточних заходів, зазначених у статті 402, продовжувати застосовувати ці режими, якщо вони відповідають умовам, встановленим у цій підсекції, або адаптовані до них.

Дані дозволено впроваджувати податкові режими, зазначені в першому параграфі.

Стаття 327

1. Ці перехідні положення застосовують до постачань вживаних транспортних засобів, здійснюваних оподатковуваними дилерами та охоплених маржинальною схемою.
2. Ці перехідні положення не застосовують до постачань нових транспортних засобів, здійснюваних відповідно до умов, визначених у статті 138(1) та (2)(а).
3. Для цілей параграфу 1, наземні транспортні засоби, судна та повітряні судна, зазначені в пункті (а) статті 2(2), вважають «вживаними транспортними засобами», якщо вони є вживаними товарами, що не відповідають умовам, необхідним для того, щоб вважати їх новими транспортними засобами.

Стаття 328

ПДВ, що підлягає сплаті стосовно кожного постачання, зазначеного в статті 327, повинен дорівнювати сумі ПДВ, що підлягала б сплаті, якби це постачання підпадало під звичайний режим ПДВ, з вирахуванням суми ПДВ, який вважають включеним до ціни купівлі транспортного засобу оподатковуваним дилером.

Стаття 329

ПДВ, який вважають включеним до ціни купівлі транспортного засобу оподатковуваним дилером, розраховують за таким методом:

- (a) ціною купівлі, яку беруть для розрахування, є ціна купівлі в розумінні пункту (2) статті 312;
- (b) вважають, що ця ціна купівлі, сплачена оподатковуваним дилером, включає ПДВ, який підлягав би сплаті, якби постачальник оподатковуваного дилера застосовував би звичайний режим ПДВ до постачання;
- (c) для розрахунку беруть ставку, що застосовується згідно зі статтею 93 у державі-члені, на території якої, як вважають, розташоване місце постачання оподатковуваному дилеру, як визначено відповідно до статей 31 і 32.

Стаття 330

ПДВ, що підлягає сплаті стосовно кожного постачання транспортного засобу, як зазначено в статті 327(1), та що його визначають відповідно до статті 328, не може бути меншим від суми ПДВ, що підлягала б сплаті, якби постачання підпадало під маржинальну схему.

Держави-члени можуть передбачити, щоб у випадку, коли постачання підпадає під маржинальну схему, маржа не могла бути меншою, ніж 10 % від ціни продажу в розумінні пункту (1) статті 312.

Стаття 331

Оподатковувані особи не можуть відносити на зменшення податкового зобов'язання з ПДВ, за сплату якого вони відповідальні, ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно вживаних транспортних засобів, постачених їм оподатковуваним дилером, якщо постачання цих товарів оподатковуваним дилером підлягає сплаті ПДВ відповідно до цих перехідних положень.

Стаття 332

Оподатковуваний дилер не може окремо вносити до виставлених ним рахунків-фактур ПДВ стосовно постачань, до яких він застосовує ці перехідні положення.

Секція 3

Спеціальні положення для продажу з публічних торгів

Стаття 333

1. Держави-члени можуть, відповідно до положень цієї секції, застосовувати спеціальні положення для оподаткування маржинального прибутку, отриманого організатором продажу з публічних торгів, стосовно постачання вживаних товарів, витворів мистецтва, предметів колекціонування або антикваріату цим організатором, що діє від свого імені та в інтересах осіб, зазначених у статті 334, за договором, згідно з яким комісія підлягає сплаті після продажу цих товарів з публічних торгів.
2. Положення, зазначені в параграфі 1, не застосовують до постачання нових транспортних засобів, здійсненого відповідно до умов, передбачених у статті 138(1) та (2)(a).

Стаття 334

Ці спеціальні положення застосовують до постачань, здійснюваних організатором продажу з публічних торгів, що діє від свого імені та в інтересах однієї з таких осіб:

- (a) оподаткованою особою;
- (b) іншої оподаткованої особи, якщо постачання товарів, здійснюване цією оподаткованою особою на підставі договору, згідно з яким комісія підлягає сплаті після продажу, звільнено від оподаткування відповідно до статті 136;
- (c) іншої оподаткованої особи, якщо постачання товарів, здійснюване цією оподаткованою особою на підставі договору, згідно з яким комісія підлягає сплаті після продажу, підпадає під звільнення від оподаткування для малих підприємств, передбачене у статтях 282–292, і стосується засобів виробництва;
- (d) оподаткованого дилера, якщо постачання товарів, здійснюване цим оподаткованим дилером на підставі договору, за яким комісія підлягає сплаті після продажу, оподатковують ПДВ згідно з маржинальною схемою.

Стаття 335

Постачання товарів оподатковуваній особі, що є організатором продажу з публічних торгів, вважають здійсненою тоді, коли має місце продаж цих товарів з публічних торгів.

Стаття 336

Базою оподаткування кожного постачання товарів, зазначених у цій секції, повинна бути загальна сума, внесена до рахунку-фактури, виставленого відповідно до статті 339 покупцю організатором продажу з публічних торгів без урахування:

- (a) чистої суми, що підлягає сплаті чи сплачена організатором продажу з публічних торгів своєму комітенту, як визначено відповідно до статті 337;
- (b) суми ПДВ, що підлягає сплаті організатором продажу з публічних торгів стосовно його постачання.

Стаття 337

Чиста сума, що сплачена або підлягає сплаті організатором продажу з публічних торгів своєму комітенту, повинна дорівнювати різниці між аукціонною ціною товарів та сумою комісії, що отримана або буде отримана організатором продажу з публічних торгів від його комітента на підставі договору, відповідно до якого комісія підлягає сплаті після продажу.

Стаття 338

Організатори продажів з публічних торгів, що постачають товари відповідно до умов, встановлених у статтях 333 та 334, повинні вказувати в своїх рахунках та проміжних рахунках такі суми:

- (a) суми, що отримані або будуть отримані від покупця товарів;
- (b) суми, що відшкодовані або будуть відшкодовані продавцеві товарів.

Суми, зазначені в першому параграфі, повинні бути належним чином підтвержені.

Стаття 339

Організатор продажу з публічних торгів повинен виставляти покупцеві рахунок-фактуру із зазначенням:

- (a) аукціонної ціни товарів;
- (b) податків, мит, зборів та обов'язкових платежів;
- (c)

супутніх витрат на кшталт витрат на сплату комісії, пакування, перевезення та страхування, за які організатор виставляє покупцеві товарів рахунок.

Рахунок-фактура, виставлений організатором продажу з публічних торгів, не повинен окремо відображати будь-які суми ПДВ.

Стаття 340

1. Організатор продажу з публічних торгів, якому товари були передані на підставі договору, відповідно до якого комісія підлягає сплаті після продажу з публічних торгів, повинен надати звіт своєму комітенту.

У звіті, наданому організатором продажу з публічних торгів, повинна бути окремо вказана сума операції, тобто аукціонна ціна товарів, без урахування суми комісії, що отримана або буде отримана від комітента.

2. Звіт, складений відповідно до параграфу 1, слугує рахунком-фактурою, який комітент, якщо він є оподаткованою особою, повинен надати організатору продажу з публічних торгів відповідно до статті 220.

Стаття 341

Держави-члени, що застосовують положення, передбачені в цій секції, повинні також застосовувати ці положення до постачання вживаних транспортних засобів, як визначено у статті 327(3), яке здійснює організатор продажів з публічних торгів, діючи від свого імені, за договором, згідно з яким комісія підлягає сплаті після продажу цих товарів з публічних торгів в інтересах оподаткованого дилера, якщо такі постачання цим оподатковуваним дилером підлягали б оподаткуванню ПДВ відповідно до перехідних положень щодо вживаних транспортних засобів.

Секція 4

Заходи для запобігання спотворенню конкуренції та ухиленню від оподаткування

Стаття 342

Держави-члени можуть вживати заходів стосовно права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання для забезпечення того, щоб оподатковувані дилери, що підпадають під спеціальні положення, передбачені в секції 2, не мали необґрунтовані переваги або не зазнавали необґрунтованої шкоди.

Стаття 343

Діючи одностайно за пропозицією Комісії, Рада може дозволяти будь-якій державі-члену впроваджувати спеціальні заходи для боротьби з ухиленням від оподаткування, згідно з якими ПДВ, що підлягає сплаті за маржинальною схемою, не може бути меншим, ніж сума ПДВ, яка підлягала б сплаті, якби маржинальний прибуток дорівнював певному відсотку від ціни продажу.

Відсоток від ціни продажу встановлюють з урахуванням звичайного маржинального прибутку, отриманого суб'єктами господарювання у відповідному секторі.

ГЛАВА 5

Спеціальна схема для інвестиційного золота

Секція 1

Загальні положення

Стаття 344

1. Для цілей цієї Директиви та без обмеження інших положень Співтовариства «інвестиційне золото» означає:
- (1) золото у вигляді злиwkів або пластин вагою, прийнятою на ринках зливкового золота 995-ї або вищої проби, незалежно від того, чи воно представлено в цінних паперах;
 - (2) золоті монети 900-ї або вищої проби, викарбувані після 1800 року, які є або були законним платіжним засобом у країні походження та які зазвичай продають за ціною, що не перевищує вільну ринкову вартість золота, що міститься в монеті, більш ніж на 80 %.
2. Держави-члени можуть виключати з цієї спеціальної схеми невеликі зливки або пластини масою 1 грам або менше.
3. Для цілей цієї Директиви монети, зазначені в пункті (2) параграфа 1, не вважають такими, що їх продають у зв'язку з нумізматичним інтересом.

Стаття 345

Починаючи з 1999 року, кожна держава-член повинна повідомляти Комісію до 1 липня кожного року про монети, що відповідають критеріям, встановленим у пункті (2) статті 344(1), якими торгують у цій державі-члені. До 1 грудня кожного року Комісія повинна публікувати повний список цих монет у серії «С» *Офіційного вісника Європейського Союзу*. Монети, включені до опублікованого списку, вважають такими, що відповідають цим критеріям упродовж року, для якого цей список опубліковано.

Секція 2

Звільнення від ПДВ

Стаття 346

Держави-члени звільняють від ПДВ постачання, придбання в межах Співтовариства та імпортування інвестиційного золота, включаючи інвестиційне золото у вигляді сертифікатів алокованого чи неалокованого золота, або золота, яким торгують на золотих рахунках, зокрема, позик золота та свопів, що передбачають право власності або право вимоги стосовно інвестиційного золота, а також операції з інвестиційним золотом, що передбачають ф'ючерсні та форвардні угоди, що призводять до передання права власності, або вимоги стосовно інвестиційного золота.

Стаття 347

Держави-члени звільняють від оподаткування послуги агентів, які діють від імені та в інтересах іншої особи у випадках, коли вони беруть участь у постачанні інвестиційного золота своєму комітенту.

Секція 3

Можливість обирати спосіб оподаткування

Стаття 348

Держави-члени повинні надавати оподатковуваним особам, що виробляють інвестиційне золото або перетворюють золото на інвестиційне золото, право обирати спосіб оподаткування постачань

інвестиційного золота іншій оподатковуваній особі, які в іншому випадку були б звільнені від оподаткування відповідно до статті 346.

Стаття 349

1. Держави-члени можуть надавати оподатковуваним особам, що в процесі своєї економічної діяльності зазвичай постачають золото для промислових цілей, право обирати спосіб оподаткування постачань золотих зливків або пластин, зазначених у пункті (1) статті 344(1), іншій оподатковуваній особі, які в іншому випадку були б звільнені від оподаткування відповідно до статті 346.
2. Держави-члени можуть обмежувати обсяг можливості вибору, передбаченої в параграфі 1.

Стаття 350

Якщо постачальник використав право обирати спосіб оподаткування, передбачене у статтях 348 та 349, держави-члени повинні дозволяти агенту обирати спосіб оподаткування послуг, зазначений у статті 347.

Стаття 351

Держави-члени повинні встановлювати детальні правила для реалізації можливості вибору способу оподаткування, передбаченого у цій секції, та відповідним чином інформувати Комісію.

Секція 4

Операції на регульованому ринку зливкового золота

Стаття 352

Кожна держава-член може після консультацій з Комітетом із ПДВ справляти ПДВ з конкретних операцій стосовно інвестиційного золота, що відбуваються в цій державі-члені між оподатковуваними особами, які є учасниками ринку зливкового золота, регульованого відповідною державою-членом, або між такою оподаткованою особою та іншою оподаткованою особою, що не є учасником цього ринку. Однак, держава-член не може справляти ПДВ з постачань, що їх здійснюють відповідно до умов, визначених у статті 138, або до експортування інвестиційного золота.

Стаття 353

Держави-члени, що відповідно до статті 352 оподатковують операції між оподатковуваними особами, що є учасниками регульованого ринку зливкового золота, повинні, для цілей спрощення, дозволяти призупиняти утримання податків та звільняти оподатковуваних осіб від вимог щодо обліку ПДВ.

Секція 5

Спеціальні права та обов'язки торговців інвестиційним золотом

Стаття 354

Якщо подальше постачання інвестиційного золота оподаткованою особою звільнено від оподаткування відповідно до цієї глави, вона повинна мати право відносити на зменшення податкового зобов'язання таке:

- (a) ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно інвестиційного золота, постаченого їй особою, що використала можливість обирати спосіб оподаткування згідно зі статтями 348 та 349, або постаченого їй відповідно до секції 4;
- (b)

ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно здійсненого їй постачання або стосовно здійсненого нею придбання у межах Співтовариства чи імпортування золота, іншого ніж інвестиційне золото, яке потім перетворюється нею або в її інтересах на інвестиційне золото;

- (с) ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений стосовно постачених їй послуг, що полягають у зміні форми, ваги або проби золота, включаючи інвестиційне золото.

Стаття 355

Оподатковувані особи, які виробляють інвестиційне золото або перетворюють золото на інвестиційне золото, повинні мати право відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, що підлягає сплаті або сплачений ними стосовно постачання, придбання у межах Співтовариства або імпортування товарів чи послуг, пов'язаних із виробництвом або перетворенням цього золота так, ніби подальше постачання золота, звільнене від оподаткування відповідно до статті 346, оподатковують.

Стаття 356

1. Держави-члени повинні забезпечувати принаймні ведення обліку всіх суттєвих операцій, пов'язаних з інвестиційним золотом, та ведення документації, що уможливорює ідентифікацію замовників у таких операціях.

Торговці повинні зберігати інформацію, зазначену в першому підпараграфі, протягом періоду не менше п'яти років.

2. Держави-члени можуть приймати еквівалентні зобов'язання на підставі заходів, ухвалених відповідно до інших законодавчих актів Співтовариства, таких як Директива Європейського парламенту і Ради 2005/60/ЄС від 26 жовтня 2005 року про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей та фінансування тероризму (¹⁹), задля дотримання вимог, викладених у параграфі 1.

3. Держави-члени можуть встановлювати більш суворі обов'язки, зокрема щодо ведення спеціальних облікових записів або спеціальних вимог щодо бухгалтерського обліку.

ГЛАВА 6

▼ M24

Спеціальні схеми для оподатковуваних осіб, що надають послуги неоподатковуваним особам, які здійснюють дистанційні продажі товарів та певні внутрішні постачання товарів

▼ B

Секція 1

Загальні положення

▼ M3 _____

▼ M3

Стаття 358

Для цілей цієї глави та без обмеження інших положень Співтовариства застосовують такі терміни та означення:

▼ M16 _____

▼ M3

4.

«декларація з ПДВ» означає звіт, який містить інформацію, необхідну для встановлення суми ПДВ, що підлягає сплаті у кожній державі-члені.

▼В

Секція 2

▼М16

Спеціальна схема для послуг, які постачаються оподатковуваними особами, що не мають осідку в Співтоваристві

▼М3

Стаття 358a

Для цілей цієї секції та без обмеження інших положень Співтовариства застосовують такі терміни та означення:

▼М16

1. «оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві» означає оподатковувану особу, що не веде господарську діяльність на території Співтовариства і не має там фіксованого осідку;

▼М3

2. «Держава-член ідентифікації» означає державу-член, яку оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, обирає для того, щоб оголосити їй про початок своєї діяльності як оподаткованої особи на території Співтовариства відповідно до положень цієї секції;

▼М16

3. «держава-член споживання» означає державу-член, яку вважають місцем постачання відповідно до глави 3 розділу V.

▼М16

Стаття 359

Держави-члени повинні дозволяти будь-якій оподатковуваній особі, що не має осідку в Співтоваристві, яка постачає послуги неоподатковуваній особі, що має осідок у державі-члені або постійно проживає чи зазвичай перебуває в державі-члені, застосовувати цю спеціальну схему. Цю схему застосовують до всіх таких послуг, які постачають у Співтоваристві.

▼М3

Стаття 360

Оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, повинна повідомляти державу-члена ідентифікації про початок чи припинення своєї діяльності як оподаткованої особи або про зміни цієї діяльності, внаслідок яких вона більше не відповідає умовам, необхідним для застосування цієї спеціальної схеми. Вона повинна повідомляти таку інформацію в електронній формі.

Стаття 361

1. Інформація, яку оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, повинна надавати державі-члену ідентифікації, коли вона починає провадити оподатковувану діяльність, повинна включати таку інформацію:

- (a) ім'я;
- (b) поштову адресу;

- (c) електронні адреси, включаючи веб-сайти;
- (d) національний податковий номер, якщо є;

▼M16

- (e) заяву про те, що оподатковувана особа не веде господарську діяльність на території Співтовариства і не має там фіксованого осідку.

▼M3

2. Оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, повинна повідомляти державу-члена ідентифікації про будь-які зміни в наданій інформації.

▼M16

Стаття 362

Держава-член ідентифікації повинна присвоїти оподатковуваній особі, що не має осідку в Співтоваристві, індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ для застосування цієї спеціальної схеми та повідомити її про такий номер електронними засобами. На підставі інформації, яку використовують для цієї ідентифікації, держави-члени споживання можуть використовувати власні ідентифікаційні системи.

▼M3

Стаття 363

Держава-член ідентифікації повинна вилучати оподатковувану особу, що не має осідку в Співтоваристві, з ідентифікаційного реєстру в таких випадках:

▼M16

- (a) якщо вона повідомляє такий державі-члену про те, що вона більше не постачає послуги, охоплені цією спеціальною схемою;

▼M3

- (b) якщо можна з інших підстав припустити, що ведення нею оподатковуваних видів діяльності закінчено;
- (c) якщо вона більше не відповідає умовам, необхідним для застосування цієї спеціальної схеми;
- (d) якщо він систематично не дотримується правил, що стосуються цієї спеціальної схеми.

▼M16

Стаття 364

Оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, яка застосовує цю спеціальну схему, повинна подавати електронними засобами державі-члену ідентифікації декларацію з ПДВ за кожний календарний квартал, незалежно від того, чи постачалися послуги, охоплені цією спеціальною схемою. Декларацію з ПДВ подають до кінця місяця, наступного після закінчення податкового періоду, охопленого декларацією.

Стаття 365

Декларація з ПДВ повинна відображати індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ для застосування цієї спеціальної схеми та для кожної держави-члена споживання, в якій ПДВ підлягає сплаті — загальну вартість постачання послуг, охоплених цією спеціальною схемою, без урахування ПДВ, здійснених протягом податкового періоду та загальну суму відповідного ПДВ залежно від ставки. У декларації також повинні бути вказані застосовні ставки ПДВ та загальна сума ПДВ, що підлягає сплаті.

За потреби внесення будь-яких змін до декларації з ПДВ після її подання, відповідні зміни повинні включатися в наступну декларацію протягом трьох років з дати, на яку необхідно було подати початкову декларацію відповідно до статті 364. Така наступна декларація з ПДВ повинна визначати відповідну державу-член споживання, податковий період і суму ПДВ, щодо яких потрібно внести будь-які зміни.

▼ В

Стаття 366

▼ МЗ

1. Декларацію з ПДВ складають в євро.

Держави-члени, що не прийняли євро, можуть вимагати складання декларації з ПДВ у їхніх національних валютах. Якщо постачання послуг було здійснено в інших валютах, для заповнення декларації з ПДВ оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, повинна використовувати обмінний курс, застосовний в останній день податкового періоду.

▼ В

2. Конвертацію здійснюють за обмінним курсом, опублікованим Європейським Центральним Банком на цей день або, якщо курс не опублікований в цей день — за обмінним курсом, опублікованим у наступний день публікації.

▼ МЗ

Стаття 367

Оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, повинна сплачувати ПДВ з покликанням на відповідну декларацію з ПДВ, під час подання декларації ПДВ, але не пізніше ніж після закінчення терміну подання декларації.

Платіж здійснюють на банківський рахунок у євро, визначений державою-членом ідентифікації. Держави-члени, що не прийняли євро, можуть вимагати здійснення платежу на банківський рахунок, відкритий у їхній власній валюті.

▼ М16

Стаття 368

Оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, яка використовує цю спеціальну схему, не може відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ відповідно до статті 168 цієї Директиви. Незважаючи на пункт (1) статті 1 Директиви 86/560/ЄЕС, зазначена оподатковувана особа повинна отримувати відшкодування відповідно до цієї Директиви. Статті 2(2) і (3) та статтю 4(2) Директиви 86/560/ЄЕС не застосовують до відшкодувань, пов'язаних із послугами, охопленими цією спеціальною схемою.

Якщо оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, повинна бути зареєстрована в державі-члені для видів діяльності, не охоплених цією схемою, вона повинна відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ у зазначеній державі-члені стосовно її оподатковуваних видів діяльності, охоплених цією схемою, у декларації з ПДВ, яка повинна подаватися відповідно до статті 250 цієї Директиви.

▼ В

Стаття 369

▼ МЗ

1. Оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві, повинна вести облік операцій, що підпадають під цю спеціальну схему. Зазначений облік повинен бути достатньо детальним, щоб

податкові органи держави-члена споживання могли верифікувати правильність декларації з ПДВ.

▼В

2. Доступ до облікових записів, зазначених в параграфі 1, повинен надаватися в електронній формі державі-члену ідентифікації та державі-члену споживання на їх запит.

Ці облікові записи повинні зберігатися протягом десяти років, починаючи з кінця року, протягом якого було здійснено операцію.

▼МЗ

Секція 3

▼М24

Спеціальна схема для дистанційних продажів товарів в межах Співтовариства, для постачання товарів в межах держави-члена, що здійснюється за допомогою електронних інтерфейсів, які сприяють здійсненню такого постачання, а також для послуг, які постачають оподатковувані особи, що мають осідок у Співтоваристві, але не мають осідку в державі-члені споживання

Стаття 369а

Для цілей цієї секції та без обмеження інших положень Співтовариства застосовують такі терміни та означення:

- (1) «оподатковувана особа, що не має осідку в державі-члені споживання» означає оподатковувану особу, що веде господарську діяльність у Співтоваристві або має там фіксований осідок, але не веде господарську діяльність та не має фіксованого осідку на території держави-члена споживання;
- (2) «Держава-член ідентифікації» означає державу-член, на території якої оподатковувана особа веде свою господарську діяльність або, якщо вона не веде господарську діяльність у Співтоваристві, в якій вона має фіксований осідок.

Якщо оподатковувана особа не веде господарську діяльність у Співтоваристві, але має там більше одного фіксованого осідку, державою-членом ідентифікації повинна бути держава-член із фіксованим осідком, яку ця оподатковувана особа вказує як місце використання цієї спеціальної схеми. Оподатковувана особа зв'язана таким рішенням протягом відповідного календарного року та двох наступних календарних років.

Якщо оподатковувана особа не веде господарську діяльність у Співтоваристві та не має там фіксованого осідку, державою-членом ідентифікації повинна бути держава-член, в якій розпочинається відправлення або перевезення товарів. Якщо є більш ніж одна держава-член, в якій розпочинається відправлення або перевезення товарів, оподатковувана особа зазначає, яка з таких держав-членів є державою-членом ідентифікації. Оподатковувана особа зв'язана таким рішенням протягом відповідного календарного року та двох наступних календарних років;

- (3) «держава-член споживання» означає одне з такого:
 - (a) у випадку постачання послуг, державу-член, яку вважають місцем постачання до глави 3 розділу V;
 - (b) у випадку дистанційних продажів товарів у межах Співтовариства, державу-член, у якій закінчується відправлення або перевезення товарів замовникові;
 - (c) у випадку постачання товарів оподаткованою особою, яка сприяє здійсненню такого постачання відповідно до статті 14а(2), якщо відправлення або перевезення товарів, які

постачають, розпочинається та завершується у тій самій державі-члені, така держава-член.

Стаття 369b

Держави-члени повинні дозволити застосовувати цю спеціальну схему таким оподатковуваним особам:

- (a) оподатковуваній особі, які здійснює дистанційний продажів товарів у межах Співтовариства;
- (b) оподатковуваній особі, яка сприяє здійсненню такого постачання товарів відповідно до статті 14a(2), якщо відправлення або перевезення товарів, які постачають, розпочинається та завершується у тій самій державі-члені;
- (c) оподатковуваній особі, що не має осідку в державі-члені споживання, яка постачає послуги неоподатковуваній особі.

Цю спеціальну схему застосовують до всіх зазначених товарів або послуг, що постачаються в межах Співтовариства відповідною оподаткованою особою.

▼M16

Стаття 369c

Оподатковувана особа повинна повідомляти державу-члена ідентифікації про початок або про припинення своїх оподатковуваних видів діяльності, що підпадають під цю спеціальну схему, або про зміни цих видів діяльності, внаслідок чого вона більше не відповідає умовам, необхідним для використання цієї спеціальної схеми. Вона повинна повідомляти таку інформацію в електронній формі.

▼M3

Стаття 369d

Оподатковувана особа, що використовує цю спеціальну схему, для оподатковуваних операцій, здійснюваних за цією схемою, повинна бути ідентифікована для цілей ПДВ тільки в державі-члені ідентифікації. Для цієї цілі держава-член використовує індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ, який вже було присвоєно оподатковуваній особі у зв'язку з її обов'язками згідно з внутрішньою системою.

На підставі інформації, яку використовують для цієї ідентифікації, держави-члени споживання можуть використовувати власні ідентифікаційні системи.

Стаття 369e

▼M16

Держави-члени ідентифікації повинні виключати оподатковувану особу з цієї спеціальної схеми в будь-якому з таких випадків:

▼M24

- (a) якщо вона повідомляє про те, що вона більше не здійснює постачання товарів та послуг, охоплених цією спеціальною схемою;

▼M3

- (b) якщо можна іншим чином припустити, що її оподатковувані види діяльності, що підпадають під цю спеціальну схему, припинено;
- (c) якщо вона більше не відповідає умовам, необхідним для застосування цієї спеціальної схеми;
- (d) якщо він систематично не дотримується правил, що стосуються цієї спеціальної схеми.

▼M24

Стаття 369f

Оподатковувана особа, яка застосовує цю спеціальну схему, повинна подавати електронними засобами державі-члену ідентифікації декларацію з ПДВ за кожний календарний квартал, незалежно від того, чи здійснювалося постачання товарів та послуг, охоплених цією спеціальною схемою. Декларацію з ПДВ подають до кінця місяця, наступного після закінчення податкового періоду, охопленого декларацією.

▼M16

Стаття 369g

▼M24

1. У декларації з ПДВ відображають ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у статті 369d, та, для кожної держави-члена споживання, в якій ПДВ підлягає сплаті — загальну вартість, без урахування ПДВ, застосовні ставки ПДВ, загальну суму відповідного ПДВ залежно від ставки та загальну суму ПДВ, що підлягає сплаті стосовно таких постачань, охоплених спеціальною схемою, здійснених протягом податкового періоду:

- (a) дистанційний продажів товарів у межах Співтовариства;
- (b) постачання товарів відповідно до статті 14a(2), якщо відправлення або перевезення таких товарів розпочинається та завершується у тій самій державі-члені;
- (c) постачання послуг.

Декларація з ПДВ повинна також включати зміни, що стосуються попередніх податкових періодів, передбачені у параграфі 4 цієї статті.

2. Якщо товари відправляють або перевозять з держави члена, відмінної від держави-члена ідентифікації, декларація з ПДВ також включає загальну вартість, без урахування ПДВ, застосовні ставки ПДВ, загальну суму відповідного ПДВ залежно від ставки та загальну суму ПДВ, що підлягає сплаті стосовно таких постачань, охоплених спеціальною схемою, для кожної держави-члена, з якої такі товари відправляють або транспортують:

- (a) дистанційний продажів товарів у межах Співтовариства, окрім того, що здійснюється оподаткованою особою відповідно до статті 14a(2);
- (b) дистанційний продажів товарів у межах Співтовариства та постачання товарів, якщо відправлення або перевезення таких товарів розпочинається та завершується у тій самій державі-члені, що здійснюється оподаткованою особою відповідно до статті 14a(2).

Стосовно постачань, зазначених у пункті (a), декларація з ПДВ повинна також включати індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ або податковий ідентифікаційний номер, присвоєний кожною державою-членом, з якої такі товари відправляють або перевозять. Стосовно постачань, зазначених у пункті (b), декларація з ПДВ повинна також включати індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ або податковий ідентифікаційний номер, присвоєний кожною державою-членом, з якої такі товари відправляють або перевозять, за наявності. Декларація з ПДВ повинна включати інформацію, зазначену в цьому параграфі, в розрізі держави-члена споживання.

3. Якщо оподатковувана особа, що постачає послуги, охоплені цією спеціальною схемою, має один або більше фіксованих осідків, інших ніж ті, що є в державі-члені ідентифікації, з якої постачаються послуги, декларація з ПДВ повинна також включати загальну вартість, без урахування ПДВ, застосовні ставки ПДВ, загальну суму відповідного ПДВ залежно від ставки та загальну суму ПДВ, що підлягає сплаті, за такі послуги для кожної держави-члена, в якій вона має осідок, разом із індивідуальним ідентифікаційним номером платника ПДВ або податковим ідентифікаційним номером цього осідку, в розрізі держави-члена споживання.

▼M16

4. За потреби внесення будь-яких змін до декларації з ПДВ після її подання, відповідні зміни повинні включатися в наступну декларацію протягом трьох років з дати, на яку необхідно було подати початкову декларацію відповідно до статті 369f. Така наступна декларація з ПДВ повинна визначати відповідну державу-член споживання, податковий період і суму ПДВ, щодо яких потрібно внести будь-які зміни.

▼M3

Стаття 369h

1. Декларацію з ПДВ складають в євро.

Держави-члени, що не прийняли євро, можуть вимагати складання декларації з ПДВ у їхніх національних валютах. ►M16 Якщо постачання здійснено в інших валютах, оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, для цілей заповнення декларації з ПДВ повинна використовувати обмінний курс, застосовний в останній день податкового періоду. ◀

2. Конвертацію здійснюють за обмінним курсом, опублікованим Європейським Центральним Банком на цей день або, якщо курс не опублікований в цей день — за обмінним курсом, опублікованим у наступний день публікації.

Стаття 369i

▼M16

Оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, повинна сплачувати ПДВ з покликанням на відповідну декларацію з ПДВ, не пізніше ніж після закінчення терміну подання декларації.

▼M3

Платіж здійснюють на банківський рахунок у євро, визначений державою-членом ідентифікації. Держави-члени, що не прийняли євро, можуть вимагати здійснення платежу на банківський рахунок, відкритий у їхній власній валюті.

▼M16

Стаття 369j

Оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, не може відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ стосовно своїх оподатковуваних видів діяльності, охоплених цією схемою, у державі-члені споживання відповідно до статті 168 цієї Директиви. Незважаючи на статтю 2(1), статтю 3 та пункт (e) статті 8(1) Директиви 2008/9/ЄС, зазначена оподатковувана особа повинна отримувати відшкодування відповідно до цієї Директиви.

Якщо оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, повинна бути зареєстрована в державі-члені для видів діяльності, не охоплених цією схемою, вона повинна відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ у зазначеній державі-члені стосовно її оподатковуваних видів діяльності, охоплених цією схемою, у декларації з ПДВ, яка повинна подаватися відповідно до статті 250 цієї Директиви.

▼M3

Стаття 369k

▼M16

1. Оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, повинна вести облік операцій, охоплених цією спеціальною схемою. Зазначений облік повинен бути достатньо детальним, щоб податкові органи держави-члена споживання могли верифікувати правильність декларації з ПДВ.

▼M3

2. Доступ до облікових записів, зазначених в параграфі 1, повинен надаватися в електронній формі державі-члену споживання та державі-члену ідентифікації на їхній запит.

Ці облікові записи повинні зберігатися протягом 10 років з 31 грудня року, протягом якого було здійснено операцію.

▼M16

СЕКЦІЯ 4

Спеціальна схема дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн

Стаття 369l

Для цілей цієї секції, дистанційні продажі товарів, імпортованих з третіх територій або третіх країн, повинні охоплювати лише відправлення товарів, окрім підакцизних продуктів, внутрішня вартість яких не перевищує 150 євро.

Для цілей цієї секції та без обмеження інших положень Співтовариства застосовують такі терміни та означення:

- (1) «оподатковувана особа, що не має осідку в Співтоваристві» означає оподатковувану особу, що не веде господарську діяльність на території Співтовариства і не має там фіксованого осідку;
- (2) «посередник» означає особу, що має осідок у Співтоваристві, призначену оподаткованою особою, яка здійснює дистанційні продажі товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн, відповідальною за сплату ПДВ і виконання обов'язків, установлених цією спеціальною схемою від імені та в інтересах оподаткованої особи;
- (3) «держава-член ідентифікації» означає таке:
 - (a) якщо оподатковувана особа не має осідку в Співтоваристві — державу-член, яку вона обрала для реєстрації;
 - (b) якщо оподатковувана особа веде господарську діяльність за межами Співтовариства, але має у Співтоваристві один або декілька фіксованих осідків — державу-член із фіксованим осідком, яку оподатковувана особа вказує як місце застосування цієї спеціальної схеми.
 - (c) якщо оподатковувана особа веде господарську діяльність у державі-члені — таку державу-член;
 - (d) якщо посередник веде господарську діяльність у державі-члені — таку державу-член;
 - (e) якщо посередник веде господарську діяльність за межами Співтовариства, але має у Співтоваристві один або декілька фіксованих осідків — державу-член із фіксованим осідком, яку посередник вказує як місце застосування цієї спеціальної схеми.

Для цілей пунктів (b) і (e), якщо оподатковувана особа або посередник має більше одного фіксованого осідку в Співтоваристві, оподатковувана особа або посередник зв'язані рішенням про вказання держави-члена осідку протягом відповідного календарного року та двох наступних календарних років;

- (4) «держава-член споживання» означає державу-член, у якій закінчується відправлення або перевезення товарів замовникові.

Стаття 369m

1. Держави-члени повинні дозволити застосовувати цю спеціальну схему оподатковуваним особам, які здійснюють дистанційний продаж товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн:
 - (a) будь-якій оподатковуваній особі, що має осідок у Співтоваристві, яка здійснює дистанційні продажі товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн;
 - (b) будь-якій оподатковуваній особі незалежно від того, чи має вона осідок у Співтоваристві, яка здійснює дистанційні продажі товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн, через посередника, що має осідок у Співтоваристві;
 - (c) будь-якій оподатковуваній особі, що має осідок у третій країні, з якою Союз уклав угоду про взаємну допомогу з обсягом застосування, подібним до того, що передбачений Директивою Ради 2010/24/ЄС (²⁰) та Регламентом (ЄС) № 904/2010, та яка здійснює дистанційні продажі товарів із зазначеної третьої країни.

Зазначені оподатковувані особи повинні застосовувати цю спеціальну схему до всіх дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн.

2. Для цілей пункту (b) параграфа 1, будь-яка оподатковувана особа не може призначити більше ніж одного посередника одночасно.

3. Комісія ухвалює імплементаційний акт, що визначає перелік третіх країн, зазначених у пункті (c) параграфа 1 цієї статті. Такий імплементаційний акт ухвалюють згідно з експертною процедурою, визначеною в статті 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011, і для цієї цілі комітетом є комітет, створений відповідно до статті 58 Регламенту (ЄС) № 904/2010.

Стаття 369п

Для дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн та щодо яких ПДВ декларується за цією спеціальною схемою, факт виникнення податкового зобов'язання має місце та податкове зобов'язання з ПДВ виникає на момент постачання. Постачання товарів вважають виконаним на момент акцепту платежу.

Стаття 369о

Оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, або посередник, що діє в її інтересах, повідомляє державу-члена ідентифікації про початок або припинення своєї діяльності за цією спеціальною схемою, або про зміни такої діяльності, внаслідок яких вона більше не відповідає умовам, необхідним для застосування цієї спеціальної схеми. Така інформація повинна надаватися електронними засобами.

Стаття 369р

1. Інформація, яку оподатковувана особа, що не має посередника, повинна надавати державі-члену ідентифікації перед початком застосування спеціальної схеми, повинна включати такі дані:

- (a) ім'я;
- (b) поштову адресу;
- (c) електронну адресу та вебсайти;
- (d) ідентифікаційний номер платника ПДВ або національний податковий номер.

2. Інформація, яку посередник повинен надавати державі-члену ідентифікації перед початком застосування спеціальної схеми за дорученням оподатковуваної особи, повинна включати такі дані:

- (a) ім'я;
- (b) поштову адресу;
- (c) електронну адресу;
- (d)

ідентифікаційний номер платника ПДВ.

3. Інформація, яку посередник повинен надавати державі-члену ідентифікації стосовно кожної оподаткованої особи, яку він представляє, перед початком застосування спеціальної схеми оподаткованою особою, повинна включати такі дані:

- (a) ім'я;
- (b) поштову адресу;
- (c) електронну адресу та вебсайти;
- (d) ідентифікаційний номер платника ПДВ або національний податковий номер;

▼ C5

- (e) свій індивідуальний ідентифікаційний номер, присвоєний згідно зі статтею 369q(2).

▼ M16

4. Будь-яка оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, або, у відповідних випадках, її посередник повідомляє державу-член ідентифікації про будь-які зміни в наданій інформації.

Стаття 369q

1. Держава-член ідентифікації повинна присвоїти оподатковуваній особі, що застосовує цю спеціальну схему, індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ для застосування цієї спеціальної схеми та повідомити її про такий номер електронними засобами.
2. Держава-член ідентифікації повинна присвоїти посереднику індивідуальний ідентифікаційний номер та повідомити його про такий номер електронними засобами.
3. Держава-член ідентифікації повинна присвоїти індивідуальний ідентифікаційний номер платника ПДВ для застосування цієї спеціальної схеми посереднику стосовно кожної оподаткованої особи, яка його призначила.
4. Ідентифікаційний номер платника ПДВ, присвоєний згідно з параграфом 1, 2 і 3, повинен використовуватися виключно для цілей цієї спеціальної схеми.

Стаття 369r

1. Держава-член ідентифікації повинна вилучити оподатковувану особу, що не має посередника, з ідентифікаційного реєстру в таких випадках:
 - (a) якщо така особа повідомляє державу-члена ідентифікації про те, що вона більше не здійснює дистанційні продажі товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн;
 - (b) якщо можна з інших підстав припустити, що ведення такою особою оподатковуваних видів діяльності з дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн, припинено;
 - (c) якщо вона більше не відповідає умовам, необхідним для застосування цієї спеціальної схеми;
 - (d) якщо він систематично не дотримується правил, що стосуються цієї спеціальної схеми.
2. Держава-член ідентифікації повинна вилучити посередника з ідентифікаційного реєстру в таких випадках:
 - (a) якщо протягом двох календарних кварталів поспіль він не виконував функції посередника за дорученням оподаткованої особи, що застосовує цю спеціальну схему;
 - (b) якщо він більше не відповідає іншим умовам, необхідним для виконання функцій посередника;
 - (c) якщо він систематично не дотримується правил, що стосуються цієї спеціальної схеми.
3. Держава-член ідентифікації повинна вилучити оподатковувану особу, яку представляє посередник, з ідентифікаційного реєстру в таких випадках:
 - (a)

якщо посередник повідомляє державу-члена ідентифікації про те, що оподатковувана особа більше не здійснює дистанційні продажі товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн;

- (b) якщо можна з інших підстав припустити, що ведення оподатковуваних видів діяльності з дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн, цією оподатковуваною особою припинено;
- (c) якщо зазначена оподатковувана особа більше не відповідає умовам, необхідним для застосування цієї спеціальної схеми;
- (d) якщо зазначена оподатковувана особа систематично не дотримується правил, що стосуються цієї спеціальної схеми.
- (e) якщо посередник повідомляє державу-члена ідентифікації про те, що він більше не представляє цю оподатковувану особу.

Стаття 369s

Оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, або її посередник подає електронними засобами державі-члену ідентифікації декларацію з ПДВ за кожний місяць, незалежно від того, чи здійснювалися дистанційні продажі товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн. Декларацію з ПДВ подають до кінця місяця, наступного після закінчення податкового періоду, охопленого декларацією.

Якщо декларація з ПДВ подається відповідно до першого параграфа, держави-члени не повинні встановлювати для цілей ПДВ будь-який додатковий обов'язок або формальність під час імпортування.

Стаття 369t

1. Декларація з ПДВ повинна відображати ідентифікаційний номер платника ПДВ, зазначений у статті 369q, та, для кожної держави-члена споживання, в якій ПДВ підлягає сплаті — загальну вартість, без урахування ПДВ, дистанційних продажів товарів, що імпортовані з третіх територій або третіх країн, стосовно яких виникли податкові зобов'язання з ПДВ протягом податкового періоду, а також загальну суму відповідного ПДВ залежно від ставки. У декларації також повинні бути вказані застосовні ставки ПДВ та загальна сума ПДВ, що підлягає сплаті.

2. За потреби внесення будь-яких змін до декларації з ПДВ після її подання, відповідні зміни повинні включатися в наступну декларацію протягом трьох років з дати, на яку необхідно було подати початкову декларацію відповідно до статті 369s. Така наступна декларація з ПДВ повинна визначати відповідну державу-член споживання, податковий період і суму ПДВ, щодо яких потрібно внести будь-які зміни.

Стаття 369u

1. Декларацію з ПДВ складають в євро.

Держави-члени, що не прийняли євро, можуть вимагати складання декларації з ПДВ у їхніх національних валютах. Якщо постачання здійснено в інших валютах, для цілей заповнення декларації з ПДВ оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, або її посередник повинні використовувати обмінний курс, застосований в останній день податкового періоду.

2. Конвертацію здійснюють за обмінним курсом, опублікованим Європейським Центральним Банком на цей день або, якщо курс не опублікований в цей день — за обмінним курсом, опублікованим у наступний день публікації.

Стаття 369v

Оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, або її посередник сплачує ПДВ з покликанням на відповідну декларацію з ПДВ, не пізніше ніж після закінчення терміну подання декларації.

Платіж здійснюють на банківський рахунок у євро, визначений державою-членом ідентифікації. Держави-члени, що не прийняли євро, можуть вимагати здійснення платежу на банківський рахунок, відкритий у їхній власній валюті.

Стаття 369w

Оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, не може відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ стосовно своїх оподатковуваних видів діяльності, охоплених цією спеціальною схемою, у державах-членах споживання відповідно до статті 168 цієї Директиви. Незважаючи на пункт (1) статті 1 Директиви 86/560/ЄЕС і пункт (1) статті 2 і 3 Директиви 2008/9/ЄС, оподатковувана особа повинна отримувати відшкодування відповідно до зазначених Директив. Статті 2(2) і (3) та статтю 4(2) Директиви 86/560/ЄЕС не застосовують до відшкодувань, пов'язаних із товарами, охопленими цією спеціальною схемою.

Якщо оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, повинна бути зареєстрована в державі-члені для видів діяльності, не охоплених цією схемою, вона повинна відносити на зменшення податкового зобов'язання ПДВ у зазначеній державі-члені стосовно її оподатковуваних видів діяльності, охоплених цією схемою, у декларації з ПДВ, яка повинна подаватися відповідно до статті 250 цієї Директиви.

Стаття 369x

1. Оподатковувана особа, що застосовує цю спеціальну схему, повинна вести облік операцій, охоплених цією спеціальною схемою. Посередник повинен вести облік операцій кожної оподаткованої особи, яку він представляє. Зазначений облік повинен бути достатньо детальним, щоб податкові органи держави-члена споживання могли верифікувати правильність декларації з ПДВ.
2. Доступ до облікових записів, зазначених в параграфі 1, повинен надаватися в електронній формі державі-члену споживання та державі-члену ідентифікації на їхній запит.

Такі облікові записи повинні зберігатися протягом 10 років після завершення року, в якому було здійснено операцію.

ГЛАВА 7

Спеціальні положення щодо декларування та сплати ПДВ при імпорті

Стаття 369y

Якщо, спеціальна схема, зазначена в секції 4 глави 6, не застосовується до імпортування відправлень товарів, внутрішня вартість яких не перевищує 150 євро, держава-член імпортування повинна дозволити особі, що пред'являє товари на митниці за дорученням особи, для якої призначено товари в межах Співтовариства, застосовувати спеціальні положення для декларування та сплати ПДВ при імпорті на товари, відправлення або перевезення яких закінчується у зазначеній державі-члені.

Стаття 369z

1. Для цілей цього спеціального положення застосовують таке:
 - (a) особа, для якої призначено товари, несе відповідальність за сплату ПДВ;
 - (b) особа, що пред'являє товари на митниці на території Співтовариства, повинна стягнути ПДВ з особи, для якої призначено товари, та здійснити сплату такого ПДВ.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб особа, яка пред'являє товари на митниці в межах Співтовариства, вживала необхідних заходів для забезпечення сплати правильної суми податку особою, для якої призначено товари.

Стаття 369za

Як відступ від статті 94(2), держави-члени можуть передбачити застосування стандартної ставки ПДВ у державі-члені імпортування під час застосування цього спеціального положення.

Стаття 369zb

1. Держави-члени повинні дозволити повідомляти про суму ПДВ, стягнену відповідно до цього спеціального положення, в електронній формі в щомісячній декларації. Декларація повинна містити загальну суму ПДВ, стягнену у відповідному календарному місяці.

▼M24

2. Держави-члени повинні вимагати сплати суми ПДВ, зазначеної в параграфі 1, щомісяця до закінчення терміну сплати, застосовного до сплати імпортних платежів.

▼M16

3. Особи, що застосовують це спеціальне положення, повинні вести облік операцій, охоплених цим спеціальним положенням, протягом періоду, що визначається державою-членом імпортування. Зазначені облікові записи повинні бути достатньо деталізованим для уможливлення проведення податковими або митними органами держави-члена імпортування перевірки правильності декларації з ПДВ та їх необхідно надавати в електронній формі державі-члені імпортування на її запит.

ГЛАВА 8

Обмінні курси

Стаття 369zc

1. Обмінний курс євро на національну валюту, що повинен братися до уваги для суми, зазначеної у статті 369l і 369у, встановлюють раз на рік. Застосовними ставками вважають ставки, які встановлюють на перший робочий день жовтня та які набувають чинності 1 січня наступного року.

2. Держави-члени можуть округлювати суму в національній валюті, отриману в результаті конвертації суми в євро.

3. Держави-члени можуть продовжити застосовувати суму, чинну на момент щорічного коригування, зазначеного в параграфі 1, якщо конвертація суми в євро призводить, перед округленням відповідно до параграфа 2, до зміни суми, що не перевищує 5 % суми в національній валюті, або до зменшення зазначеної суми.

▼B

РОЗДІЛ XIII

ВІДСТУПИ

ГЛАВА 1

Відступи, які застосовують до ухвалення остаточних заходів

Секція 1

Відступи для держав, що були членами Співтовариства станом на 1 січня 1978 року

Стаття 370

Держави-члени, що станом на 1 січня 1978 року оподатковували операції, перелічені в частині А додатка Х, можуть продовжувати оподатковувати ці операції.

Стаття 371

Держави-члени, що станом на 1 січня 1978 року звільняли від оподаткування операції, перелічені в частині В додатка Х, можуть продовжувати звільняти від оподаткування ці операції згідно з умовами, застосовними у відповідній державі-члені на цю дату.

Стаття 372

Держави-члени, що станом на 1 січня 1978 року застосовували положення, які є відступами від принципу негайного віднесення на зменшення податкового зобов'язання, встановленого у першому параграфі статті 179, можуть продовжувати застосовувати ці положення.

Стаття 373

Держави-члени, що станом на 1 січня 1978 року застосовували положення, які є відступами від статті 28 або від пункту (с) першого параграфу статті 79, можуть продовжувати застосовувати ці положення.

Стаття 374

Як відступ від статей 169 та 309, держави-члени, що станом на 1 січня 1978 року звільняли від оподаткування без права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, сплаченого на попередньому етапі, послуги туристичних агентів, зазначені в статті 309, можуть продовжувати звільняти від оподаткування ці послуги. Цей відступ застосовують і до туристичних агентств, що діють від імені та в інтересах мандрівника.

Секція 2

Відступи для держав, що приєдналися чи вступили до Співтовариства після 1 січня 1978 року

Стаття 375

Греція може продовжувати звільняти від оподаткування операції, перелічені в пунктах (2), (8), (9), (11) та (12) частини В додатка Х, відповідно до умов, застосовних в цій державі-члені станом на 1 січня 1987 року.

Стаття 376

Іспанія може продовжувати звільняти від оподаткування постачання послуг, здійснене авторами, переліченими в пункті (2) частини В додатка Х та операції, перелічені в пунктах (11) та (12) частини В додатка Х відповідно до умов, застосовних в цій державі-члені станом на 1 січня 1993 року.

Стаття 377

Португалія може продовжувати звільняти від оподаткування операції, перелічені в пунктах (2), (4), (7), (9), (10) та (13) частини В додатка Х відповідно до умов, застосовних в цій державі-члені станом на

1 січня 1989 року.

Стаття 378

1. Австрія може продовжувати оподатковувати операції, перелічені в пункті (2) частини А додатка Х.

2. Доти, доки такі самі звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій з держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 31 грудня 1994 року, Австрія може, згідно з умовами, застосовними в цій державі-члені на дату її приєднання, продовжувати звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) операції, перелічені в пунктах (5) та (9) частини В додатка Х;
- (b) з правом на віднесення на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, сплаченого на попередньому етапі — всі складові операцій міжнародних пасажирських перевезень повітряним, морським або внутрішнім водним транспортом, за винятком пасажирських перевезень на озері Констанц.

Стаття 379

1. Фінляндія може продовжувати оподатковувати операції, перелічені в пункті (2) частини А додатка Х, доти, доки такі самі операції оподатковують в будь-якій з держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 31 грудня 1994 року.

2. Фінляндія може згідно з умовами, застосовними в цій державі-члені на дату її приєднання, продовжувати звільняти від оподаткування постачання послуг авторами, митцями та виконавцями, що перераховані в пункті (2) частини В додатка Х та операції, перелічені в пунктах (5), (9) та (10) частини В додатка Х доти, доки такі самі звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 31 грудня 1994 року.

Стаття 380

Швеція може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її приєднання, продовжувати звільняти від оподаткування постачання послуг авторами, митцями та виконавцями, що перелічені в пункті (2) частини В додатка Х, а також операції, перелічені у пунктах (1), (9) та (10) частини В додатка Х, доти, доки такі самі звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 31 грудня 1994 року.

Стаття 381

Чеська Республіка може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, зазначені в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року.

Стаття 382

Естонія може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, зазначені в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року.

Стаття 383

Кіпр може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату його вступу, продовжувати звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) постачання землі під забудову, зазначене в пункті (9) частини В додатка Х, до 31 грудня 2007 року;

- (b) міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року.

Стаття 384

Доти, доки такі самі звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року, Латвія може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) постачання послуг авторами, митцями та виконавцями, як зазначено в пункті (2) частини В додатка Х;
- (b) міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті (10) частини В додатка Х.

Стаття 385

Литва може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року.

Стаття 386

Угорщина може, згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року.

Стаття 387

Доти, доки ті самі звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року, Мальта може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування такі операції:

- (a) постачання води органом публічного права, як зазначено в пункті (8) частини В додатка Х, без права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, сплаченого на попередньому етапі;
- (b) постачання будівель та землі під забудову, зазначене у пункті (9) частини В додатка Х, без права на віднесення на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, сплаченого на попередньому етапі;

▼ M29 —————

▼ В

Стаття 388

Польща може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року.

Стаття 389

Словенія може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року.

Стаття 390

Словаччина може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 30 квітня 2004 року.

▼M7

Стаття 390a

Болгарія може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті 10 частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 31 грудня 2006 року.

Стаття 390b

Румунія може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті 10 частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Співтовариства станом на 31 грудня 2006 року.

▼A1

Стаття 390c

Хорватія може згідно з умовами, застосовними у цій державі-члені на дату її вступу, продовжувати звільняти від оподаткування такі операції:

- (а) постачання землі під забудову, з будівлями або без, як зазначено в пункті (j) статті 135(1) та в пункті (9) частини В додатка Х, до 31 грудня 2014 року без можливості продовження;
- (б) міжнародні пасажирські перевезення, як зазначено в пункті (10) частини В додатка Х, доти, доки таке саме звільнення від оподаткування застосовують в будь-якій із держав-членів, що були членами Союзу до вступу Хорватії.

▼B

Секція 3

Спільні положення для секцій 1 та 2

▼A1

Стаття 391

Держави-члени, що звільняють від оподаткування операції, зазначені в статтях 371, 375, 376 або 377, статті 378(2), статті 379(2) або статтях 380–390с, можуть надавати оподатковуваним особам право обирати спосіб оподаткування цих операцій.

▼B

Стаття 392

Держави-члени можуть передбачити стосовно постачання будівель та землі під забудову, придбаних для цілей перепродажу оподаткованою особою, для якої ПДВ під час придбання не підлягав віднесенню на зменшення податкового зобов'язання, щоб база оподаткування становила різницю між ціною продажу та ціною купівлі.

Стаття 393

1. Для полегшення переходу до остаточних заходів, зазначених у статті 402, Рада, на підставі звіту Комісії, повинна переглянути ситуацію з урахуванням відступів, передбачених в секціях 1 та 2, і, діючи відповідно до статті 93 Договору, повинна вирішити, чи потрібно скасовувати будь-які або всі ці відступи.
2. Після впровадження остаточних заходів пасажирські перевезення повинні оподатковуватися в державі-члені відправлення стосовно тієї частини подорожі, що відбувається в межах Співтовариства, відповідно до детальних правил, які Рада повинна встановити, діючи згідно зі статтею 93 Договору.

ГЛАВА 2

Відступи, що потребують отримання дозволу

Секція 1

Заходи зі спрощення та заходи із запобігання ухиленню від оподаткування або уникненню оподаткування

Стаття 394

Держави-члени, що станом на 1 січня 1977 року застосовували спеціальні заходи для спрощення процедури утримання ПДВ або запобігання деяким формам ухилення від оподаткування або уникнення оподаткування, можуть зберігати їх за умови, що вони відповідним чином повідомили Комісію до 1 січня 1978 року і що ці заходи зі спрощення відповідають критерію, встановленому в другому підпараграфі статті 395(1).

Стаття 395

1. Діючи одностайно за пропозицією Комісії, Рада може уповноважувати будь-яку державу-члена впроваджувати спеціальні заходи для відступу від положень цієї Директиви задля спрощення процедури утримання ПДВ або запобігання деяким формам ухилення від оподаткування або уникнення оподаткування.

Заходи, спрямовані на спрощення процедури утримання ПДВ, не можуть впливати, хіба що незначною мірою, на загальну суму податкових надходжень держави-члена, утриманих на стадії кінцевого споживання.

2. Держава-член, що бажає впровадити захід, зазначений в параграфі 1, повинна надіслати заявку до Комісії та надати їй всю необхідну інформацію. Якщо Комісія вважає, що вона не має всієї необхідної інформації, вона зв'язується з відповідною державою-членом протягом двох місяців з моменту отримання заявки та вказує, яка додаткова інформація їй потрібна.

Після отримання Комісією всієї інформації, яку вона вважає необхідною для розгляду запиту, вона повинна протягом одного місяця відповідним чином повідомити державу-член, що подає запит, та передати запит мовою оригіналу іншим державам-членам.

3. Протягом трьох місяців після надання повідомлення, зазначеного в другому підпараграфі параграфа 2, Комісія повинна подати Раді або відповідну пропозицію, або, якщо вона заперечує проти запитуваного відступу — повідомлення, в якому викладено її заперечення.

4. Процедура, встановлена в параграфах 2 та 3, повинна в будь-якому випадку бути завершена протягом восьми місяців з дати одержання заявки Комісією.

Секція 2

Міжнародні угоди

Стаття 396

1. Діючи одностайно за пропозицією Комісії, Рада може уповноважувати будь-яку державу-члена укладати з третьою країною або з міжнародним органом угоду, що може містити відступи від цієї Директиви.
2. Держава-член, що бажає укласти угоду, зазначену в параграфі 1, повинна надіслати заявку до Комісії та надати їй всю необхідну інформацію. Якщо Комісія вважає, що вона не має всієї необхідної інформації, вона зв'язується з відповідною державою-членом протягом двох місяців з моменту отримання заявки та вказує, яка додаткова інформація їй потрібна.
Після отримання Комісією всієї інформації, яку вона вважає необхідною для розгляду запиту, вона повинна протягом одного місяця відповідним чином повідомити державу-член, що подає запит, та передати запит мовою оригіналу іншим державам-членам.
3. Протягом трьох місяців після надання повідомлення, зазначеного в другому підпараграфі параграфа 2, Комісія повинна подати Раді або відповідну пропозицію, або, якщо вона заперечує проти запитуваного відступу — повідомлення, в якому викладено її заперечення.
4. Процедура, встановлена в параграфах 2 та 3, повинна в будь-якому випадку бути завершена протягом восьми місяців з дати одержання заявки Комісією.

РОЗДІЛ XIV

РІЗНЕ

ГЛАВА 1

Імплементативні заходи

Стаття 397

Діючи одностайно за пропозицією Комісії, Рада повинна ухвалювати необхідні інструменти для імплементації цієї Директиви.

ГЛАВА 2

Комітет із ПДВ

Стаття 398

1. Створюють консультативний комітет із податку на додану вартість, що називається «Комітет із ПДВ».
2. Комітет із ПДВ складається з представників держав-членів та Комісії.

Комітет очолює представник Комісії.

Секретарські послуги Комітетові надає Комісія.

3. Комітет із ПДВ ухвалює свій внутрішній регламент.

4. Окрім питань, що є предметом консультації відповідно до цієї Директиви, Комітет із ПДВ повинен вивчати питання, порушені головою, або порушені за власною ініціативою, або на запит представника держави-члена, щодо застосування положень Співтовариства про ПДВ.

ГЛАВА 3

Курси конвертації

Стаття 399

Без обмеження інших окремих положень, еквіваленти у національній валюті сум, виражених в євро, передбачених у цій Директиві, визначають на підставі курсу конвертації євро, застосовного станом на 1 січня 1999 року. Держави-члени, які вступили до Європейського Союзу після цієї дати та не прийняли євро як єдину валюту, повинні використовувати курс конвертації євро, застосовний на дату їх вступу.

Стаття 400

Під час конвертації в національні валюти сум, зазначених у статті 399, держави-члени можуть коригувати суми, отримані внаслідок такої конвертації, у бік збільшення або зменшення не більш ніж на 10%.

ГЛАВА 4

Інші податки, збори та обов'язкові платежі

Стаття 401

Без обмеження інших положень законодавства Співтовариства, ця Директива не перешкоджає будь-якій державі-члену зберігати або впроваджувати податки на договори страхування, податки на парі та азартні ігри, акцизні збори, гербові збори або, загалом, будь-які податки, збори та обов'язкові платежі, які не можна охарактеризувати як податки з обігу, за умови, що утримання цих податків, зборів та обов'язкових платежів не призводить до виникнення формальностей під час перетину кордонів у торгівлі між державами-членами.

РОЗДІЛ XV

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

ГЛАВА 1

Перехідні положення з оподаткування торгівлі між державами-членами

Стаття 402

1. Заходи з оподаткування торгівлі між державами-членами, передбачені цією Директивою, є перехідними і повинні бути замінені на остаточні заходи, що, в принципі, ґрунтуються на оподаткуванні постачання товарів або послуг в державі-члені походження.

2. Дійшовши висновку, після вивчення звіту, зазначеного в статті 404, про те, що умови переходу до остаточних заходів було виконано, Рада повинна, діючи відповідно до статті 93 Договору, ухвалити положення, необхідні для набуття чинності остаточними заходами та їх дії.

▼ M21 _____

▼ B

ГЛАВА 2

Перехідні заходи, які застосовують в контексті приєднання чи вступу до Європейського Союзу

Стаття 405

Для цілей цієї глави застосовують такі терміни та означення:

- (1) «Співтовариство» означає територію Співтовариства, визначену в пункті (1) статті 5, до приєднання чи вступу нових держав-членів;
- (2) «нові держави-члени» означає територію держав-членів, які вступили до Європейського Союзу після 1 січня 1995 року, як визначено для кожної з цих держав-членів у пункті (2) статті 5;
- (3) «розширене Співтовариство» означає територію Співтовариства, визначену в пункті (1) статті 5, після приєднання чи вступу нових держав-членів.

Стаття 406

Положення, чинні на момент, коли товари поміщено у режим тимчасового ввезення (імпортування) з повним звільненням від імпорتنих платежів або в один із режимів чи одну із ситуацій, зазначених у статті 156, або у подібні режими чи ситуації в одній із нових держав-членів, продовжують застосовувати доти, доки не завершиться перебування товарів у цих режимах чи ситуаціях після дати приєднання чи вступу, в разі виконання таких умов:

- (a) товари прибули до Співтовариства або однієї з нових держав-членів до дати приєднання чи вступу;
- (b) після ввезення до Співтовариства або однієї з нових держав-членів товари поміщено у ці режими чи ситуації;
- (c) перебування товарів у цих режимах чи ситуаціях не завершилося до дати приєднання чи вступу.

Стаття 407

Положення, чинні на момент, коли товари поміщено в режим митного транзиту, продовжують застосовувати доти, доки не завершиться перебування товарів у цьому режимі після дати приєднання чи вступу, в разі виконання таких умов:

- (a) товари поміщено у режим митного транзиту до дати приєднання чи вступу;
- (b) перебування товарів у цих режимах не завершилося до дати приєднання чи вступу.

Стаття 408

1. Якщо доведено, що товари перебували у вільному обігу в одній з нових держав-членів або у Співтоваристві, імпортуванням товарів вважають:

- (a) виведення, включаючи неправомірне виведення товарів з режиму тимчасового ввезення (імпортування), у який їх поміщено до дати приєднання чи вступу відповідно до умов, передбачених у статті 406;
- (b) виведення, включаючи неправомірне виведення товарів з одного з режимів чи однієї з ситуацій,

зазначених в статті 156, або з подібних режимів чи ситуацій, у які їх поміщено до дати приєднання чи вступу відповідно до умов, передбачених у статті 406;

- (c) припинення дії одного з режимів, зазначених у статті 407, що його розпочато до дати приєднання чи вступу на території однієї з нових держав-членів, для цілей постачання товарів за винагороду, здійсненого до цієї дати на території цієї держави-члена оподатковуваною особою, що діє як така;
- (d) будь-яке порушення або правопорушення, скоєне під час дії режиму митного транзиту, що його розпочато відповідно до умов, зазначених у пункті (c).

2. Крім випадку, зазначеного в параграфі 1, використання після дати приєднання чи вступу в межах території держави-члена оподатковуваною особою або неоподатковуваною особою товарів, постачених їй до дати приєднання чи вступу в межах території Співтовариства або однієї з нових держав-членів, вважають імпортуванням товарів у разі виконання таких умов:

- (a) постачання цих товарів було звільнено від оподаткування чи могло бути звільнено від оподаткування або згідно з пунктами (a) та (b) статті 146(1), або згідно з подібним положенням в нових державах-членах;
- (b) товари не було імпортовано до однієї з нових держав-членів або до Співтовариства до дати приєднання чи вступу.

Стаття 409

У випадках, зазначених у статті 408(1), місцем імпорту в розумінні статті 61 повинна бути держава-член, на території якої завершується перебування товарів у цих режимах чи ситуаціях, у які їх було поміщено до дати приєднання чи вступу.

Стаття 410

1. Як відступ від статті 71, імпортування товарів у розумінні статті 408 повинно припинятися без настання події, що призводить до виникнення податкового зобов'язання в разі виконання однієї з таких умов:

- (a) імпортовані товари відправляють або перевозять за межі розширеного Співтовариства;
- (b) імпортовані товари в розумінні статті 408(1)(a) є іншими ніж транспортні засоби, і їх повторно пересилають або перевозять до держави-члена, з якої їх було експортовано, особі, що їх експортувала;
- (c) імпортовані товари в розумінні статті 408(1)(a) є транспортними засобами, які було придбано або імпортовано до дати приєднання чи вступу відповідно до загальних умов оподаткування, чинних на внутрішньому ринку однієї з нових держав-членів або однієї з держав-членів Співтовариства, або які, з причин їх експортування, не підлягали ніякому звільненню від ПДВ або відшкодуванню ПДВ.

2. Умову, зазначену в параграфі 1(c), вважають виконаною в таких випадках:

- (a) коли перше введення в експлуатацію транспортного засобу мало місце більш ніж за вісім років до приєднання чи вступу до Європейського Союзу.
- (b) коли сума податку, що підлягає сплаті у зв'язку зі імпортуванням, є незначною.

▼M15

ГЛАВА 2a

Перехідні заходи для застосування нового законодавства

Стаття 410a

Статті 30a, 30b та 73a застосовують до ваучерів, виданих після 31 грудня 2018 року.

Стаття 410b

Щонайпізніше до 31 грудня 2022 року Комісія на підставі інформації, отриманої від держав-членів, надасть Європейському парламенту та Раді звіт за результатами оцінювання застосування положень цієї Директиви стосовно оподаткування ПДВ ваучерів, зокрема стосовно визначення ваучерів, правил ПДВ щодо оподаткування ваучерів у мережі розповсюдження та невикористаних ваучерів, який, за необхідності супроводжують належною пропозицією щодо зміни відповідних правил.

▼В

ГЛАВА 3

Транспозиція та набуття чинності

Стаття 411

1. Директиву 67/227/ЄЕС та Директиву 77/388/ЄЕС скасовують без обмеження обов'язків держав-членів щодо граничних строків транспозиції до національного законодавства, перелічених у частині В додатка XI, та імплементації цих директив.
2. Покликання на скасовані директиви тлумачать як покликання на цю Директиву і читають відповідно до кореляційної таблиці, наведеної в додатку XII.

Стаття 412

1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання вимог статті 2(3), статті 44, статті 59(1), статті 399 та пункту (18) додатка III, з 1 січня 2008 року. Вони повинні негайно надіслати Комісії текст таких положень та кореляційну таблицю між такими положеннями та цією Директивою.

Якщо держави-члени ухвалюють такі положення, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційного опублікування. Держави-члени визначають, яким чином таке покликання має бути зроблено.

2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного законодавства, які вони ухвалюють у сфері регулювання цієї Директиви.

Стаття 413

Ця Директива набуває чинності 1 січня 2007 року.

Стаття 414

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК I

СПИСОК ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ТРЕТЬОМУ ПІДПАРАГРАФІ СТАТТІ 13(1)

- (1) Телекомунікаційні послуги;
- (2) водо-, газо-, електро- та теплопостачання;

- (3) перевезення товарів;
- (4) послуги портів та аеропортів;
- (5) пасажирські перевезення;
- (6) постачання нових товарів, вироблених для продажу;
- (7) операції з сільськогосподарськими продуктами, що їх здійснюють агентства з втручання у сфері сільського господарства відповідно до Регламентів про спільну організацію ринку цих продуктів;
- (8) організація торгових ярмарків та виставок;
- (9) складування;
- (10) діяльність комерційних рекламних організацій;
- (11) діяльність туристичних агентів;
- (12) діяльність магазинів для персоналу, кооперативів, їдальнь на підприємствах та подібних установ;
- (13) діяльність органів радіомовлення та телевізійного мовлення, якщо вони не звільнені від оподаткування відповідно до статті 132(1)(q).

ДОДАТОК II

▼M3

ОРІЄНТОВНИЙ СПИСОК ПОСЛУГ, ЯКІ ПОСТАЧАЮТЬ ЕЛЕКТРОННИМИ ЗАСОБАМИ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ПУНКТІ (С) ПЕРШОГО ПАРАГРАФА СТАТТІ 58

▼B

- (1) Постачання сайтів, веб-хостинг, віддалена підтримка програм та обладнання;
- (2) постачання та оновлення програмного забезпечення;
- (3) постачання зображень, тексту та інформації, а також надання доступу до баз даних;
- (4) постачання музики, фільмів та ігор, включаючи ігри випадку та азартні ігри, а також трансляцій або подій політичного, культурного, художнього, спортивного, наукового або розважального характеру;
- (5) постачання дистанційного навчання.

ДОДАТОК III

▼M29

СПИСКИ ПОСТАЧАННЯ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ, ДО ЯКИХ МОЖНА ЗАСТОСОВУВАТИ ЗНИЖЕНІ СТАВКИ ТА ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ, ЩО ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДНЕСЕННЯ НА ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗОБОВ'ЯЗАННЯ З ПДВ, ЯК ЗАЗНАЧЕНО У СТАТТІ 98

▼B

- (1) Харчові продукти (включаючи напої, але за винятком алкогольних напоїв), призначені для споживання людиною та тваринами; живі тварини, насіння, рослини та інгредієнти, зазвичай призначені для використання в приготуванні харчових продуктів; продукти, що їх зазвичай використовують як добавки до харчових продуктів або замітники харчових продуктів;
- (2) водопостачання;

▼ M29

- (3) фармацевтичні продукти, які використовують для медичних і ветеринарних цілей, включаючи продукти, які використовують для контрацепції та жіночої гігієни, а також абсорбуючі гігієнічні продукти;
- (4) медичне обладнання, прилади, вироби, предмети, допоміжні та захисні пристрої, включаючи захисні медичні маски, призначені зазвичай для використання у сфері охорони здоров'я або для використання особами з інвалідністю; товари, необхідні для компенсації або подолання інвалідності, а також адаптування, ремонт, оренда та лізинг таких товарів;
- (5) пасажирські перевезення та перевезення супровідних товарів на кшталт багажу, велосипедів, включаючи електричні велосипеди, моторні або інші транспортні засоби, або постачання послуг, пов'язаних із пасажирськими перевезеннями;
- (6) постачання, в тому числі позичання бібліотеками, книг, газет і періодичних видань або на фізичних носіях, або електронними засобами, або обома способами (включаючи брошури, листівки та подібні друковані матеріали, дитячі книги з ілюстраціями, альбоми для малювання або розфарбовування, музичні ноти у друкованій або рукописній формі, мапи та гідрографічні чи подібні схеми), інших ніж публікації, що їх повністю або переважно присвячено рекламі, та інших ніж публікації, що повністю або переважно складаються з відеоконтенту або музики в аудіоформаті; виробництво публікацій неприбуткових організацій та послуги, пов'язані з таким виробництвом;
- (7) доступ на видовищні заходи, в театри, цирки, ярмарки, розважальні парки, на концерти, в музеї, зоопарки, кінотеатри, на виставки та подібні культурні заходи і об'єкти або доступ до трансляції в прямому ефірі таких заходів, візитів, або обидва варіанти;
- (8) приймання послуг радіомовлення та телевізійного мовлення, а також транслявання таких програм в мережі Інтернет, що забезпечується провайдером медіапослуги; послуги доступу до мережі Інтернет, що надаються в межах політики поширення цифрових технологій, визначеної державою-членом;

▼ B

- (9) постачання послуг письменниками, композиторами та митцями виконавської діяльності, або належних їм роялті;

▼ M29

- (10) постачання та будівництво житлового фонду, як частина соціальної політики, як визначено державами-членами; реконструкція та перебудова, у тому числі демонтаж та відбудова, а також ремонт житлового фонду і приватних помешкань; надання нерухомості в оренду для житлових цілей;
- (10a) будівництво та реконструкція публічних та інших будівель, що використовуються для діяльності у суспільних інтересах;

▼ M5

- (10b) миття вікон та прибирання в приватних домогосподарствах;

▼ M29

(10с) постачання та встановлення сонячних панелей на приватних помешканнях, житлових, публічних та інших будівлях, що використовуються для суспільних інтересів, та поруч з ними;

▼M29

(11) постачання товарів та послуг, зазвичай призначених для використання у сільськогосподарському виробництві, але за винятком засобів виробництва, на кшталт машин або будівель; та постачання, до 1 січня 2032, року хімічних пестицидів і хімічних добрив;

▼M29

(11a) живі коні та постачання послуг, пов'язаних з живими конями;

▼B

(12) розміщення в готелях та подібних закладах, включаючи надання послуг розміщення в будинках відпочинку та надання в оренду місць в кемпінгах або місць для житлових причепів;

▼M5

(12a) ресторанні та кейтерингові послуги з можливістю виключення постачання (алкогольних та/або безалкогольних) напоїв;

▼M29

(13) допуск до спортивних заходів або доступ до прямої трансляції таких заходів, або обидві опції; використання спортивних об'єктів та постачання спортивних або фізичних занять, також у прямій трансляції;

▼M29 —————

▼M29

(15) постачання товарів та послуг організаціями, залученими до роботи в сфері соціального забезпечення, визначеними державами-членами та визнаними державами-членами такими, що присвячують свою діяльність соціальному добробуту, якщо ці операції не звільнено від оподаткування відповідно до статей 132, 135 та 136;

▼B

(16) постачання послуг похоронними бюро та крематоріями, а також постачання товарів, пов'язаних із ними;

(17) надання медичної та стоматологічної допомоги, а також термотерапія, якщо ці послуги не звільнено від оподаткування відповідно до пунктів (b)–(e) статті 132(1);

▼M29

(18) постачання послуг, пов'язаних із стічними водами, прибиранням вулиць, вивезенням сміття та обробленням відходів або рециклінгом відходів, окрім постачання таких послуг суб'єктами, зазначеними в статті 13.

(19) постачання послуг з ремонту побутової техніки, взуття та виробів зі шкіри, одягу та домашнього текстилю (включаючи лагодження та перероблення);

▼M5

(20) послуги догляду вдома, на кшталт допомоги у веденні домашнього господарства та догляду за дітьми, особами похилого віку, хворими чи особами з інвалідністю вдома;

▼M29

(21) перукарська діяльність;

▼M29

- (22) постачання електроенергії, централізоване тепlopостачання та централізоване охолодження, а також біогаз, вироблений з підготовленої сировини, переліченої у Додатку IX, частині А до Директиви (ЄС) 2018/2001 Європейського Парламенту і Ради (²¹); постачання та встановлення високоефективних систем опалювання з низьким рівнем викидів, що дотримуються бенчмарків, встановлених у Додатку V до Регламенту Комісії (ЄС) 2015/1189 (²²) та у Додатку V до Регламенту Комісії (ЄС) 2015/1185 (²³), та яким була надана етикетка енергоефективності ЄС для демонстрації виконання критерію, зазначеного у статті 7(2) Регламенту (ЄС) 2017/1369 Європейського Парламенту і Ради (²⁴); та, до 1 січня 2030, природного газу і деревини, яку використовують як дрова;
- (23) живі рослини та інші продукти квітникарства, включно з цибулинами, бавовною, коренями тощо, зрізані квіти та декоративне листя;
- (24) дитячий одяг і взуття; постачання дитячих автомобільних крісел;
- (25) постачання велосипедів, у тому числі електричних велосипедів; надання в прокат та послуги з ремонту таких велосипедів;
- (26) постачання витворів мистецтва, колекційних та антикварних предметів, перелічених у додатку IX, частинах А, В і С;
- (27) юридичні послуги, що постачаються людям відповідно до трудового договору та безробітним у провадженнях щодо трудового права, а також юридичні послуги, що постачаються відповідно до схеми правової допомоги, як визначено державами-членами;
- (28) інструменти та інше обладнання, зазвичай призначені для використання у рятувальних послугах або під час надання першої медичної допомоги, якщо вони постачаються органам публічної влади або неприбутковим організаціям, які діють у сфері цивільного захисту або захисту громад;
- (29) постачання послуг у зв'язку з експлуатацією плавучих маяків, маяків та інших навігаційних засобів та рятувальних послуг, включаючи організацію та утримання послуг рятувальних шлюпок.

▼M5 —————

▼B

ДОДАТОК V

КАТЕГОРІЇ ТОВАРІВ, ОХОПЛЕНІ ІНШИМИ РЕЖИМАМИ СКЛАДУВАННЯ, НІЖ РЕЖИМ МИТНОГО СКЛАДУВАННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНИМИ СТАТТЕЮ 160(2)

	Код комбінованої номенклатури (КН)	Опис товарів
(1)	0701	Картопля
(2)	0711 20	Маслини або оливки
(3)	0801	Горіхи кокосові, бразильські, кеш'ю
(4)	0802	Інші горіхи

(5)	0901 11 00	Кава несмажена
	0901 12 00	
(6)	0902	Чай
(7)	1001–1005	Зернові культури
	1007–1008	
(8)	1006	Рис лущений
(9)	1201–1207	Насіння і плоди олійних рослин (у тому числі соєві боби)
(10)	1507–1515	Рослинні олії та жири та їх фракції, рафіновані або нерафіновані, але без зміни їх хімічного складу
(11)	1701 11	Цукор-сирець
	1701 12	
(12)	1801	Какао-боби, цілі або розмелені, сирі або смажені
(13)	2709	Мінеральні оливи (в тому числі пропан та бутан; а також включаючи сирі мінеральні оливи)
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
(14)	Глави 28 та 29	Хімікати насипом або наливом
(15)	4001	Каучук, в первинних формах або в у вигляді пластин, листів чи смужок
	4002	
(16)	5101	Вовна
(17)	7106	Срібло
(18)	7110 11 00	Платина (паладій, родій)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
(19)	7402	Мідь
	7403	
	7405	
	7408	
(20)	7502	Нікель
(21)	7601	Алюміній
(22)	7801	Свинець
(23)	7901	Цинк
(24)	8001	Олово

(25)	ex 8112 92	Індій
	ex 8112 99	

ДОДАТОК VI

СПИСОК ПОСТАЧАНИЙ ТОВАРИВ І ПОСЛУГ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ПУНКТІ (D) СТАТТІ 199(1)

- (1) Постачання відходів чорних та кольорових металів, брухту та використаних матеріалів, включаючи напівфабрикати, отримані в результаті оброблення, виробництва або плавлення чорних та кольорових металів та їх сплавів;
- (2) постачання напівфабрикатів із чорних та кольорових металів та певних пов'язаних послуг з оброблення;
- (3) постачання залишків та інших матеріалів, придатних для утилізації, що складаються з чорних та кольорових металів, їх сплавів, шлаку, золи, окалини та промислових залишків, які містять метали або їх сплави, а також надання послуг з відбирання, різання, подрібнення та пресування цих продуктів;
- (4) постачання відходів чорних та кольорових металів, а також обрізків, брухту, відходів та використаного матеріалу, і матеріалу, придатного до утилізації, що складається з битого скла, скла, паперу, картону та цупкого картону, ганчір'я, кісток, шкіри, штучної шкіри, пергаменту, необроблених шкур, сухожил'я та зв'язок, шпагату, мотузок, канатів, тросів, гуми та пластику, та надання деяких послуг з їх оброблення;
- (5) постачання матеріалів, зазначених у цьому додатку, після оброблення у вигляді очищення, полірування, відбирання, різання, подрібнення, пресування або лиття у зливки;
- (6) постачання брухту та відходів після оброблення сировини.

ДОДАТОК VII

СПИСОК ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ ІЗ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА, ЗАЗНАЧЕНИХ У ПУНКТІ (4) СТАТТІ 295(1)

- (1) Рослинництво:
 - (a) загальне сільське господарство, в тому числі виноградарство;
 - (b) вирощування фруктів (у тому числі оливки) і овочів, квітів та декоративних рослин, як у відкритому ґрунті, так і під склом;
 - (c) вирощування грибів, прямих рослин, насіння та саджанців;
 - (d) діяльність розсадників;
- (2) тваринництво разом з обробленням землі:
 - (a) загальне тваринництво;
 - (b) птахівництво;
 - (c) кролівництво;

- (d) бджільництво;
 - (e) розведення шовкопрядів;
 - (f) розведення слимаків;
- (3) лісництво;
- (4) рибальство:
- (a) прісноводне рибальство;
 - (b) розведення риби;
 - (c) розведення мідій, устриць та інших моллюсків, а також ракоподібних;
 - (d) розведення жаб.

ДОДАТОК VIII

ОРІЄНТОВНИЙ СПИСОК СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПОСЛУГ, ЗАЗНАЧЕНИХ У ПУНКТІ 5 СТАТТІ 295(1)

- (1) Польові роботи, жнивування та скошування, обмолочування, віджимання, збирання, збирання врожаю, сіяння та садження;
- (2) пакування та підготовка до продажу, наприклад сушіння, очищення, подрібнення, дезінфікування та силосування сільськогосподарських продуктів;
- (3) зберігання сільськогосподарських продуктів;
- (4) догляд за худобою, вирощування та відгодовування;
- (5) надання в оренду для сільськогосподарських цілей обладнання, яке зазвичай використовують на сільськогосподарських, лісогосподарських або рибогосподарських підприємствах;
- (6) технічна допомога;
- (7) знищення бур'янів та шкідників, опилування та обприскування культур та ґрунту;
- (8) експлуатація зрошувального та осушувального обладнання;
- (9) обрізування гілок, вирубування дерев та інші лісогосподарські послуги.

ДОДАТОК IX

ВИТВОРИ МИСТЕЦТВА, ПРЕДМЕТИ КОЛЕКЦІОНУВАННЯ ТА АНТИКВАРІАТ, ЗАЗНАЧЕНІ В ПУНКТАХ (2), (3) ТА (4) СТАТТІ 311(1)

ЧАСТИНА А

Витвори мистецтва

- (1) Картини, колажі та подібні декоративні вироби мистецтва, картини та малюнки, виконані цілковито вручну художником, інші ніж плани і креслення для архітектурних, інженерних, промислових, комерційних, топографічних або подібних цілей, оздоблені вручну фабричні

вироби, театральні декорації, студійні задники або аналогічні розписані полотна (код комбінованої номенклатури КН 9701);

- (2) оригінали гравюр, естампів та літографій, що є відбитками, чорно-білими або кольоровими, виконаними автором з однієї або кількох дошок вручну незалежно від використовуваної автором техніки і матеріалів, за винятком механічного або фотомеханічного способу (код комбінованої номенклатури КН 9702 00 00);
- (3) оригінали скульптур та статуєток з будь-якого матеріалу, за умови що вони цілковито виконані митцем; скульптурні відливки, виготовлення яких обмежують вісьмома примірниками і здійснюють під наглядом митця або його правонаступників (код комбінованої номенклатури КН 9703 00 00); у виняткових випадках, визначених державами-членами, обмеження до восьми примірників скульптурних відливіків може бути збільшене для виготовлення копій статуєток, зроблених до 1 січня 1989 року;
- (4) гобелени (код комбінованої номенклатури КН 5805 00 00) і настінні текстильні вироби (код комбінованої номенклатури КН 6304 00 00), виготовлені вручну на основі оригінальних дизайнів, наданих митцями, за умови що кількість примірників кожного з них не перевищує восьми;
- (5) окремі керамічні вироби, повністю виконані митцем і підписані ним;
- (6) емалі на міді, виконані цілковито вручну, з обмеженням до восьми пронумерованих примірників, підписаних митцем або студією, за винятком ювелірних виробів та виробів майстрів золотих і срібних справ.
- (7) світлини, зроблені митцем, надруковані ним або під його керівництвом, підписані і пронумеровані та кількісно обмежені до 30 примірників всіх розмірів та в будь-якій оправі.

ЧАСТИНА В

Предмети колекціонування

- (1) Марки поштові або гербові, знаки поштової оплати, у тому числі першого дня гашення, поштові канцелярські предмети (гербовий папір) та подібні предмети, використані або не використані (код комбінованої номенклатури КН 9704 00 00);
- (2) колекції та предмети колекціонування із зоології, ботаніки, мінералогії, анатомії або такі, що становлять історичний, археологічний, палеонтологічний, етнографічний чи нумізматичний інтерес (код комбінованої номенклатури КН 9705 00 00).

ЧАСТИНА С

Антикваріат

Товари, інші ніж витвори мистецтва або предмети колекціонування, віком понад 100 років (код комбінованої номенклатури КН 9706 00 00).

ДОДАТОК X

▼ A1

СПИСОК ОПЕРАЦІЙ, ОХОПЛЕНИХ ВІДСТУПАМИ, ЗАЗНАЧЕНИМИ В СТАТТЯХ 370 ТА 371 І СТАТТЯХ 375–390с

▼ B

ЧАСТИНА А

Операції, які держави-члени можуть продовжувати оподатковувати

- (1) Постачання послуг зубними техніками в рамках їхньої професійної діяльності, а також постачання зубних протезів стоматологами та зубними техніками;
- (2) діяльність суспільних органів радіомовлення та телевізійного мовлення, інша ніж та, що має комерційний характер;
- (3) постачання будівлі або її частин, або землі, на якій вона розташована, інше ніж зазначене в пункті (а) статті 12(1), якщо таке постачання здійснюють оподатковувані особи, що мають право на віднесення на зменшення податкового зобов'язання ПДВ, сплаченого на попередньому етапі стосовно цієї будівлі;
- (4) постачання послуг туристичних агентів, зазначених у статті 306, а також послуг туристичних агентів, що діють від імені та в інтересах мандрівника стосовно подорожей за межі Співтовариства.

ЧАСТИНА В

Операції, які держави-члени можуть продовжувати звільняти від оподаткування

- (1) Доступ на спортивні заходи;
- (2) постачання послуг авторами, митцями, виконавцями, юристами та іншими представниками вільних професій, інших ніж медичні та парамедичні професії, за винятком таких випадків:
 - (a) відступлення патентів, торговельних марок та інших подібних прав, а також надання ліцензій у зв'язку з такими правами;
 - (b) роботи, інші ніж постачання підрядних робіт, на матеріальному рухомому майні, виконувані для оподаткованої особи;
 - (c) послуги підготовки або координації виконання будівельних робіт на кшталт послуг архітекторів та фірм, що здійснюють нагляд на місцях за ходом будівельних робіт;
 - (d) послуги у сфері комерційної реклами;
 - (e) перевезення та зберігання товарів, а також допоміжні послуги;
 - (f) надання в оренду матеріального рухомого майна оподатковуваній особі;
 - (g) надання персоналу оподатковуваній особі;
 - (h) надання послуг консультантами, інженерами, проектними бюро та подібних послуг в галузі науки, економіки або техніки;
 - (i) дотримання зобов'язання повністю або частково не здійснювати господарську діяльність або право, передбачене в пунктах (a)–(h) або пункті (j);
 - (j) послуги експедиторів, брокерів, бізнес-агентів та інших незалежних посередників, якщо вони стосуються постачання або імпортування товарів або постачання послуг, наведених у пунктах (a)–(i);
- (3) постачання телекомунікаційних послуг та пов'язаних товарів, яке здійснюють публічні поштові служби;
- (4) постачання послуг похоронними бюро та крематоріями та постачання пов'язаних з ними товарів;
- (5) операції, які здійснюють сліпі або організації, що наймають сліпих, за умови що ці звільнення від оподаткування не спричинять значного спотворення конкуренції;
- (6) постачання товарів та послуг офіційним органам, відповідальним за будівництво, оснащення та

обслуговування цвинтарів, могил та пам'ятників на вшанування жертв війни;

- (7) операції, які здійснюють лікарні, не охоплені пунктом (b) статті 132(1);
- (8) постачання води органом публічного права;
- (9) постачання до першого заселення будівлі або її частини, або землі, на якій вона розташована, а також постачання землі під забудову, зазначене у статті 12;
- (10) пасажирські перевезення та, якщо пасажирські перевезення звільнено від оподаткування — перевезення супровідних товарів на кшталт багажу або моторних транспортних засобів, або постачання послуг, пов'язаних із пасажирськими перевезеннями;
- (11) постачання, модифікація, ремонт, технічне обслуговування, фрахтування та найм повітряних суден, що їх використовують державні установи, включаючи обладнання, вбудоване чи використовуване на таких повітряних суднах;
- (12) постачання, модифікація, ремонт, технічне обслуговування, фрахтування та найм військових кораблів;
- (13) постачання послуг туристичних агентів, як зазначено в статті 306, та послуг туристичних агентів, що діють від імені та в інтересах мандрівника стосовно подорожей в межах Співтовариства.

ДОДАТОК XI

ЧАСТИНА А

Скасовані директиви з їх подальшими змінами

- (1) Директива 67/227/ЄЕС (ОВ 71, 14.04.1967, с. 1301)
Директива 77/388/ЄЕС
- (2) Директива 77/388/ЄЕС (ОВ L 145, 13.06.1977, с. 1)
Директива 78/583/ЄЕС (ОВ L 194, 19.07.1978, с. 16)
Директива 80/368/ЄЕС (ОВ L 90, 03.04.1980, с. 41)
Директива 84/386/ЄЕС (ОВ L 208, 03.08.1984, с. 58)
Директива 89/465/ЄЕС (ОВ L 226, 03.08.1989, с. 21)
Директива 91/680/ЄЕС (ОВ L 376, 31.12.1991, с. 1) — (за винятком статті 2)
Директива 92/77/ЄЕС (ОВ L 316, 31.10.1992, с. 1)
Директива 92/111/ЄЕС (ОВ L 384, 30.12.1992, с. 47)
Директива 94/4/ЄС (ОВ L 60, 03.03.1994, с. 14) — (тільки стаття 2)
Директива 94/5/ЄС (ОВ L 60, 03.03.1994, с. 16)
Директива 94/76/ЄС (ОВ L 365, 31.12.1994, с. 53)
Директива 95/7/ЄС (ОВ L 102, 05.05.1995, с. 18)
Директива 96/42/ЄС (ОВ L 170, 09.07.1996, с. 34)
Директива 96/95/ЄС (ОВ L 338, 28.12.1996, с. 89)

Директива 98/80/ЄС (ОВ L 281, 17.10.1998, с. 31)
 Директива 1999/49/ЄС (ОВ L 139, 02.06.1999, с. 27)
 Директива 1999/59/ЄС (ОВ L 162, 26.06.1999, с. 63)
 Директива 1999/85/ЄС (ОВ L 277, 28.10.1999, с. 34)
 Директива 2000/17/ЄС (ОВ L 84, 05.04.2000, с. 24)
 Директива 2000/65/ЄС (ОВ L 269, 21.10.2000, с. 44)
 Директива 2001/4/ЄС (ОВ L 22, 24.01.2001, с. 17)
 Директива 2001/115/ЄС (ОВ L 15, 17.01.2002, с. 24)
 Директива 2002/38/ЄС (ОВ L 128, 15.05.2002, с. 41)
 Директива 2002/93/ЄС (ОВ L 331, 07.12.2002, с. 27)
 Директива 2003/92/ЄС (ОВ L 260, 11.10.2003, с. 8)
 Директива 2004/7/ЄС (ОВ L 27, 30.01.2004, с. 44)
 Директива 2004/15/ЄС (ОВ L 52, 21.02.2004, с. 61)
 Директива 2004/66/ЄС (ОВ L 168, 01.05.2004, с. 35) — (тільки пункт V додатка)
 Директива 2005/92/ЄС (ОВ L 345, 28.12.2005, с. 19)
 Директива 2006/18/ЄС (ОВ L 51, 22.02.2006, с. 12)
 Директива 2006/58/ЄС (ОВ L 174, 28.06.2006, с. 5)
 Директива 2006/69/ЄС (ОВ L 221, 12.08.2006, с. 9 — (тільки стаття 1)

▼ С1

Директива 2006/98/ЄС (ОВ L 363, 20.12.2006, с. 129) — (тільки пункт 2 додатка)

▼ В

ЧАСТИНА В

**Граничні строки транспозиції до національного законодавства
 (зазначено в статті 411)**

Директива	Кінцевий термін транспозиції
Директива 67/227/ЄЕС	1 січня 1970 року
Директива 77/388/ЄЕС	1 січня 1978 року
Директива 78/583/ЄЕС	1 січня 1979 року
Директива 80/368/ЄЕС	1 січня 1979 року
Директива 84/386/ЄЕС	1 липня 1985 року
Директива 89/465/ЄЕС	1 січня 1990 року
	1 січня 1991 року
	1 січня 1992 року

	1 січня 1993 року
	1 січня 1994 року для Португалії
Директива 91/680/ЄЕС	1 січня 1993 року
Директива 92/77/ЄЕС	31 грудня 1992 року
Директива 92/111/ЄЕС	1 січня 1993 року
	1 січня 1994 року
	1 жовтня 1993 року для Німеччини
Директива 94/4/ЄС	1 квітня 1994 року
Директива 94/5/ЄС	1 січня 1995 року
Директива 94/76/ЄС	1 січня 1995 року
Директива 95/7/ЄС	1 січня 1996 року
	1 січня 1997 року для Німеччини та Великого Герцогства Люксембург
Директива 96/42/ЄС	1 січня 1995 року
Директива 96/95/ЄС	1 січня 1997 року
Директива 98/80/ЄС	1 січня 2000 року
Директива 1999/49/ЄС	1 січня 1999 року
Директива 1999/59/ЄС	1 січня 2000 року
Директива 1999/85/ЄС	—
Директива 2000/17/ЄС	—
Директива 2000/65/ЄС	31 грудня 2001 року
Директива 2001/4/ЄС	1 січня 2001 року
Директива 2001/115/ЄС	1 січня 2004 року
Директива 2002/38/ЄС	1 липня 2003 року
Директива 2002/93/ЄС	—
Директива 2003/92/ЄС	1 січня 2005 року
Директива 2004/7/ЄС	30 січня 2004 року
Директива 2004/15/ЄС	—
Директива 2004/66/ЄС	1 травня 2004 року
Директива 2005/92/ЄС	1 січня 2006 року
Директива 2006/18/ЄС	—
Директива 2006/58/ЄС	1 липня 2006 року
Директива 2006/69/ЄС	1 січня 2008 року
▼ С1	
Директива 2006/98/ЄС	1 січня 2007 року
▼ В	

ДОДАТОК XII
КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 67/227/ ЄЕС	Директива 77/388/ ЄЕС	Директиви про внесення змін	Інші акти	Ця Директива
Стаття 1, перший параграф				Стаття 1(1)
Стаття 1, другий та третій параграфи				—
Стаття 2, перший, другий та третій параграфи				Стаття 1(2), перший, другий та третій підпараграфи
Статті 3, 4 та 6				—
	Стаття 1			—
	Стаття 2, пункт (1)			Стаття 2(1)(а) та (с)
	Стаття 2, пункт (2)			Стаття 2(1)(d)
	Стаття 3(1), перший абзац			Стаття 5, пункт (2)
	Стаття 3(1), другий абзац			Стаття 5, пункт (1)
	Стаття 3(1), третій абзац			Стаття 5, пункти (3) та (4)
	Стаття 3(2)			—
	Стаття 3(3), перший підпараграф, перший абзац			Стаття 6(2)(а) та (b)
	Стаття 3(3), перший підпараграф, другий абзац			Стаття 6(2)(с) та (d)
	Стаття 3(3), перший підпараграф, третій абзац			Стаття 6(2)(е), (f) та (g)

Стаття 3(3), другий підпараграф, перший абзац		Стаття 6(1)(b)
Стаття 3(3), другий підпараграф, другий абзац		Стаття 6(1)(c)
Стаття 3(3), другий підпараграф, третій абзац		Стаття 6(1)(a)
Стаття 3(4), перший підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 7(1)
Стаття 3(4), другий підпараграф, перший, другий та третій абзаци		Стаття 7(2)
Стаття 3(5)		Стаття 8
Стаття 4(1) та (2)		Стаття 9(1), перший та другий підпараграфи
Стаття 4(3)(a), перший підпараграф, перше речення		Стаття 12(1)(a)
Стаття 4(3)(a), перший підпараграф, друге речення		Стаття 12(2), другий підпараграф
Стаття 4(3)(a), другий підпараграф		Стаття 12(2), третій підпараграф
Стаття 4(3)(a), третій підпараграф		Стаття 12(2), перший підпараграф
Стаття 4(3)(b), перший підпараграф		Стаття 12(1)(b)
Стаття 4(3)(b), другий підпараграф		Стаття 12(3)
Стаття 4(4), перший		Стаття 10

	підпараграф			
	Стаття 4(4), другий та третій підпараграфи			Стаття 11, перший та другий параграфи
	Стаття 4(5), перший, другий та третій підпараграфи			Стаття 13(1), перший, другий та третій підпараграфи
	Стаття 4(5), четвертий підпараграф			Стаття 13(2)
	Стаття 5(1)			Стаття 14(1)
	Стаття 5(2)			Стаття 15(1)
	Стаття 5(3)(а), (b) та (с)			Стаття 15(2)(а), (b) та (с)
	Стаття 5(4)(а), (b) та (с)			Стаття 14(2)(а), (b) та (с)
	Стаття 5(5)			Стаття 14(3)
	Стаття 5(6), перше та друге речення			Стаття 16, перший та другий параграфи
	Стаття 5(7)(а), (b) та (с)			Стаття 18(а), (b) та (с)
	Стаття 5(8), перше речення			Стаття 19, перший параграф
	Стаття 5(8), друге та третє речення			Стаття 19, другий параграф
	Стаття 6(1), перший підпараграф			Стаття 24(1)
	Стаття 6(1), другий підпараграф, перший, другий та третій абзаци			Стаття 25(а), (b) та (с)
	Стаття 6(2), перший підпараграф, пункти (а) та (b)			Стаття 26(1)(а) та (b)
	Стаття 6(2), другий підпараграф			Стаття 26(2)
	Стаття 6(3)			Стаття 27

Стаття 6(4)		Стаття 28
Стаття 6(5)		Стаття 29
Стаття 7(1)(а) та (b)		Стаття 30, перший та другий параграфи
Стаття 7(2)		Стаття 60
Стаття 7(3), перший та другий підпараграфи		Стаття 61, перший та другий параграфи
Стаття 8(1)(а), перше речення		Стаття 32, перший параграф
Стаття 8(1)(а), друге та третє речення		Стаття 36, перший та другий параграфи
Стаття 8(1)(b)		Стаття 31
Стаття 8(1)(с), перший підпараграф		Стаття 37(1)
Стаття 8(1)(с), другий підпараграф, перший абзац		Стаття 37(2), перший підпараграф
Стаття 8(1)(с), другий підпараграф, другий та третій абзаци		Стаття 37(2), другий та третій підпараграфи
Стаття 8(1)(с), третій підпараграф		Стаття 37(2), четвертий підпараграф
Стаття 8(1)(с), четвертий підпараграф		Стаття 37(3), перший підпараграф
Стаття 8(1)(с), п'ятий підпараграф		—
Стаття 8(1)(с), шостий підпараграф		Стаття 37(3), другий підпараграф
Стаття 8(1)(d), перший та другий		Стаття 38(1) та (2)

	підпараграфи		
	Стаття 8(1)(е), перше речення		Стаття 39, перший параграф
	Стаття 8(1)(е), друге та третє речення		Стаття 39, другий параграф
	Стаття 8(2)		Стаття 32, другий параграф
	Стаття 9(1)		Стаття 43
	Стаття 9(2), вступне речення		—
	Стаття 9(2)(а)		Стаття 45
	Стаття 9(2)(b)		Стаття 46
	Стаття 9(2)(с), перший та другий абзаци		Стаття 52(а) та (b)
	Стаття 9(2)(с), третій та четвертий абзаци		Стаття 52(с)
	Стаття 9(2)(е), перший–шостий абзаци		Стаття 56(1)(а)– (f)
	Стаття 9(2)(е), сьомий абзац		Стаття 56(1)(l)
	Стаття 9(2)(е), восьмий абзац		Стаття 56(1)(g)
	Стаття 9(2)(е), дев'ятий абзац		Стаття 56(1)(h)
	Стаття 9(2)(е), десятий абзац, перше речення		Стаття 56(1)(i)
	Стаття 9(2)(е), десятий абзац, друге речення		Стаття 24(2)
	Стаття 9(2)(е), десятий абзац, третє речення		Стаття 56(1)(i)
	Стаття 9(2)(е), одинадцятий та дванадцятий абзаци		Стаття 56(1)(j) та (k)
	Стаття 9(2)(f)		Стаття 57(1)

	Стаття 9(3)			Стаття 58, перший та другий параграфи
	Стаття 9(3)(a) та (b)			Стаття 58, перший параграф, пункти (a) та (b)
	Стаття 9(4)			Стаття 59(1) та (2)
	Стаття 10(1)(a) та (b)			Стаття 62, пункти (1) та (2)
	Стаття 10(2), перший підпараграф, перше речення			Стаття 63
	Стаття 10(2), перший підпараграф, друге та третє речення			Стаття 64(1) та (2)
	Стаття 10(2), другий підпараграф			Стаття 65
	Стаття 10(2), третій підпараграф, перший, другий та третій абзаци			Стаття 66(a), (b) та (c)
	Стаття 10(3), перший підпараграф, перше речення			Стаття 70
	Стаття 10(3), перший підпараграф, друге речення			Стаття 71(1), перший підпараграф
	Стаття 10(3), другий підпараграф			Стаття 71(1), другий підпараграф
	Стаття 10(3), третій підпараграф			Стаття 71(2)
	Стаття 11(A)(1)(a)			Стаття 73
	Стаття 11(A)(1)(b)			Стаття 74
	Стаття 11(A)(1)(c)			Стаття 75

	Стаття 11(A)(1)(d)		Стаття 77
	Стаття 11(A)(2)(a)		Стаття 78, перший параграф, пункт (a)
	Стаття 11(A)(2)(b), перше речення		Стаття 78, перший параграф, пункт (b)
	Стаття 11(A)(2)(b), друге речення		Стаття 78, другий параграф
	Стаття 11(A)(3)(a) та (b)		Стаття 79, перший параграф, пункти (a) та (b) Стаття 87(a) та (b)
	Стаття 11(A)(3)(c), перше речення		Стаття 79, перший параграф, пункт (c)
	Стаття 11(A)(3)(c), друге речення		Стаття 79, другий параграф
	Стаття 11(A)(4), перший та другий підпараграфи		Стаття 81, перший та другий параграфи
	Стаття 11(A)(5)		Стаття 82
	Стаття 11(A)(6), перший підпараграф, перше та друге речення		Стаття 80(1), перший підпараграф
	Стаття 11(A)(6), перший підпараграф, третє речення		Стаття 80(1), другий підпараграф
	Стаття 11(A)(6), другий підпараграф		Стаття 80(1), перший підпараграф
	Стаття 11(A)(6), третій підпараграф		—Стаття 80(2)
	Стаття 11(A)(6), четвертий підпараграф		Стаття 80(3)

Стаття 11(A)(7), перший та другий підпараграфи			Стаття 72, перший та другий параграфи
Стаття 11(B)(1)			Стаття 85
Стаття 11(B)(3)(a)			Стаття 86(1)(a)
Стаття 11(B)(3)(b), перший підпараграф			Стаття 86(1)(b)
Стаття 11(B)(3)(b), другий підпараграф			Стаття 86(2)
Стаття 11(B)(3)(b), третій підпараграф			Стаття 86(1)(b)
Стаття 11(B)(4)			Стаття 87
Стаття 11(B)(5)			Стаття 88
Стаття 11(B)(6), перший та другий підпараграфи			Стаття 89, перший та другий параграфи
Стаття 11(C)(1), перший та другий підпараграфи			Стаття 90(1) та (2)
Стаття 11(C)(2), перший підпараграф			Стаття 91(1)
Стаття 11(C)(2), другий підпараграф, перше та друге речення			Стаття 91(2), перший та другий підпараграфи
Стаття 11(C)(3), перший та другий абзаци			Стаття 92(a) та (b)
Стаття 12(1)			Стаття 93, перший параграф
Стаття 12(1)(a)			Стаття 93, другий параграф, пункт (a)
Стаття 12(1)(b)			Стаття 93, другий параграф, пункт (c)
Стаття 12(2),			Стаття 95,

	перший та другий абзаци			перший та другий параграфи
	Стаття 12(3)(а), перший підпараграф, перше речення			Стаття 96
	Стаття 12(3)(а), перший підпараграф, друге речення			Стаття 97(1)
	Стаття 12(3)(а), другий підпараграф			Стаття 97(2)
	Стаття 12(3)(а), третій підпараграф, перше речення			Стаття 98(1)
	Стаття 12(3)(а), третій підпараграф, друге речення			Стаття 98(2), перший підпараграф Стаття 99(1)
	Стаття 12(3)(а), четвертий підпараграф			Стаття 98(2), другий підпараграф
	Стаття 12(3)(b), перше речення			Стаття 102, перший параграф
	Стаття 12(3)(b), друге, третє та четверте речення			Стаття 102, другий параграф
	Стаття 12(3)(c), перший підпараграф			Стаття 103(1)
	Стаття 12(3)(c), другий підпараграф, перший та другий абзаци			Стаття 103(2)(а) та (b)
	Стаття 12(4), перший підпараграф			Стаття 99(2)
	Стаття 12(4), другий підпараграф,			Стаття 100, перший та другий параграфи

перше та друге речення			
Стаття 12(4), третій підпараграф			Стаття 101
Стаття 12(5)			Стаття 94(2)
Стаття 12(6)			Стаття 105
Стаття 13(A)(1), вступне речення			Стаття 131
Стаття 13(A)(1)(a)–(n)			Стаття 132(1)(a)–(n)
Стаття 13(A)(1)(o), перше речення			Стаття 132(1)(o)
Стаття 13(A)(1)(o), друге речення			Стаття 132(2)
Стаття 13(A)(1)(p) та (q)			Стаття 132(1)(p) та (q)
Стаття 13(A)(2)(a), перший–четвертий абзаци			► С1 Стаття 133, перший параграф, пункти (a)–(d) ◀
Стаття 13(A)(2)(b), перший та другий абзаци			Стаття 134(a) та (b)
Стаття 13(B), вступне речення			Стаття 131
Стаття 13(B)(a)			Стаття 135(1)(a)
Стаття 13(B)(b), перший підпараграф			Стаття 135(1)(l)
Стаття 13(B)(b), перший підпараграф, пункти (1)–(4)			Стаття 135(2), перший підпараграф, пункти (a)–(d)
Стаття 13(B)(b), другий підпараграф			Стаття 135(2), другий підпараграф
Стаття 13(B)(c)			Стаття 136(a) та (b)
Стаття 13(B)(d)			—
Стаття 13(B)(d), пункти (1)–(5)			Стаття 135(1)(b)–(f)

Стаття 13(B)(d), пункт (5), перший та другий абзаци		Стаття 135(1)(f)
Стаття 13(B)(d), пункт (6)		Стаття 135(1)(g)
Стаття 13(B)(e)–(h)		Стаття 135(1)(h)–(k)
Стаття 13(C), перший підпараграф, пункт (a)		Стаття 137(1)(d)
Стаття 13(C), перший підпараграф, пункт (b)		Стаття 137(1)(a), (b) та (c)
Стаття 13(C), перший підпараграф		Стаття 137(2), перший та другий підпараграфи
Стаття 14(1), вступне речення		Стаття 131
Стаття 14(1)(a)		► C1 Стаття 143 (a) ◀
Стаття 14(1)(d), перший та другий підпараграфи		Стаття 143(b) та (c)
Стаття 14(1)(e)		Стаття 143(e)
Стаття 14(1)(g), з першого по четвертий абзаци		Стаття 143(f)–(i)
Стаття 14(1)(h)		Стаття 143(j)
Стаття 14(1)(i)		Стаття 144
Стаття 14(1)(j)		Стаття 143(k)
Стаття 14(1)(k)		Стаття 143(l)
Стаття 14(2), перший підпараграф		Стаття 145(1)
Стаття 14(2), другий підпараграф, перший, другий та третій абзаци		Стаття 145(2), перший, другий та третій підпараграфи
Стаття 14(2),		Стаття 145(3)

	третій підпараграф		
	Стаття 15, вступне речення		Стаття 131
	Стаття 15, пункт (1)		Стаття 146(1)(a)
	Стаття 15, пункт (2), перший підпараграф		Стаття 146(1)(b)
	Стаття 15, пункт (2), другий підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 147(1), перший підпараграф, пункти (a) та (b)
	Стаття 15, пункт (2), другий підпараграф, третій абзац, перша частина речення		Стаття 147(1), перший підпараграф, пункт (c)
	Стаття 15, пункт (2), другий підпараграф, третій абзац, друга частина речення		Стаття 147(1), другий підпараграф
	Стаття 15, пункт (2), третій підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 147(2), перший та другий підпараграфи
	Стаття 15, пункт (2), четвертий підпараграф		Стаття 147(2), третій підпараграф
	Стаття 15, пункт (3)		Стаття 146(1)(d)
	Стаття 15, пункт (4), перший підпараграф, пункти (a) та (b)		Стаття 148(a)
	Стаття 15, пункт (4), перший підпараграф, пункт (c)		Стаття 148(b)
	Стаття 15, пункт (4), другий		Стаття 150(1) та (2)

підпараграф, перше та друге речення			
Стаття 15, пункт (5)			Стаття 148(с)
Стаття 15, пункт (6)			Стаття 148(f)
Стаття 15, пункт (7)			Стаття 148(е)
Стаття 15, пункт (8)			Стаття 148(d)
Стаття 15, пункт (9)			Стаття 148(g)
Стаття 15, пункт (10), перший підпараграф, з першого по четвертий абзаци			Стаття 151(1), перший підпараграф, пункти (a)–(d)
Стаття 15, пункт (10), другий підпараграф			Стаття 151(1), другий підпараграф
Стаття 15, пункт (10), третій підпараграф			Стаття 151(2)
Стаття 15, пункт (11)			Стаття 152
Стаття 15, пункт (12), перше речення			Стаття 146(1)(с)
Стаття 15, пункт (12), друге речення			Стаття 146(2)
Стаття 15, пункт (13)			Стаття 146(1)(е)
Стаття 15, пункт (14), перший та другий підпараграфи			Стаття 153, перший та другий параграфи
Стаття 15, пункт (15)			Стаття 149
Стаття 16(1)			—
Стаття 16(2)			Стаття 164(1)
Стаття 16(3)			Стаття 166

Стаття 17(1)		Стаття 167
Стаття 17(2), (3) та (4)		—
Стаття 17(5), перший та другий підпараграфи		Стаття 173(1), перший та другий підпараграфи
Стаття 17(5), третій підпараграф, пункти (а)–(є)		Стаття 173(2)(а)–(є)
Стаття 17(6)		Стаття 176
Стаття 17(7), перше та друге речення		Стаття 177, перший та другий параграфи
Стаття 18(1)		—
Стаття 18(2), перший та другий підпараграфи		Стаття 179, перший та другий параграфи
Стаття 18(3)		Стаття 180
Стаття 18(4), перший та другий підпараграфи		Стаття 183, перший та другий параграфи
Стаття 19(1), перший підпараграф, перший абзац		Стаття 174(1), перший підпараграф, пункт (а)
Стаття 19(1), перший підпараграф, другий абзац, перше речення		Стаття 174(1), перший підпараграф, пункт (b)
Стаття 19(1), перший підпараграф, другий абзац, друге речення		Стаття 174(1), другий підпараграф
Стаття 19(1), другий підпараграф		Стаття 175(1)
Стаття 19(2),		Стаття 174(2)(а)

	перше речення			
	Стаття 19(2), друге речення			Стаття 174(2)(а) та (b)
	Стаття 19(2), третє речення			Стаття 174(3)
	Стаття 19(3), перший підпараграф, перше та друге речення			Стаття 175(2), перший підпараграф
	Стаття 19(3), перший підпараграф, третє речення			Стаття 175(2), другий підпараграф
	Стаття 19(3), другий підпараграф			Стаття 175(3)
	Стаття 20(1), вступне речення			Стаття 186
	Стаття 20(1)(а)			Стаття 184
	Стаття 20(1)(b), перша частина першого речення			Стаття 185(1)
	Стаття 20(1)(b), друга частина першого речення			Стаття 185(2), перший підпараграф
	Стаття 20(1)(b), друге речення			Стаття 185(2), другий підпараграф
	Стаття 20(2), перший підпараграф, перше речення			Стаття 187(1), перший підпараграф
	Стаття 20(2), перший підпараграф, друге та третє речення			Стаття 187(2), перший та другий підпараграфи
	Стаття 20(2), другий та третій підпараграфи			Стаття 187(1), другий та третій підпараграфи
	Стаття 20(3), перший підпараграф, перше речення			Стаття 188(1), перший підпараграф

Стаття 20(3), перший підпараграф, друге речення		Стаття 188(1), другий та третій підпараграфи
Стаття 20(3), перший підпараграф, третє речення		Стаття 188(2)
Стаття 20(3), другий підпараграф		Стаття 188(2)
Стаття 20(4), перший підпараграф, з першого по четвертий абзаци		Стаття 189(a)–(d)
Стаття 20(4), другий підпараграф		Стаття 190
Стаття 20(5)		Стаття 191
Стаття 20(6)		Стаття 192
Стаття 21		—
Стаття 22		—
Стаття 22а		Стаття 249
Стаття 23, перший параграф		Стаття 211, перший параграф Стаття 260
Стаття 23, другий параграф		Стаття 211, другий параграф
Стаття 24(1)		Стаття 281
► С1 Стаття 24(2), вступне речення ◀		Стаття 292
Стаття 24(2)(а), перший підпараграф		Стаття 284(1)
Стаття 24(2)(а), другий та третій підпараграфи		Стаття 284(2), перший та другий підпараграфи
Стаття 24(2)(b), перше та друге речення		Стаття 285, перший та другий параграфи

Стаття 24(2)(с)		Стаття 286
Стаття 24(3), перший підпараграф		Стаття 282
Стаття 24(3), другий підпараграф, перше речення		Стаття 283(2)
Стаття 24(3), другий підпараграф, друге речення		Стаття 283(1)(а)
Стаття 24(4), перший підпараграф		Стаття 288, перший параграф, пункти (1)–(4)
Стаття 24(4), другий підпараграф		Стаття 288, другий параграф
Стаття 24(5)		Стаття 289
Стаття 24(6)		Стаття 290
Стаття 24(7)		Стаття 291
Стаття 24(8)(а), (b) та (с)		Стаття 293, пункти (1), (2) та (3)
Стаття 24(9)		Стаття 294
► С1 Стаття 24а, перший параграф, абзаци з першого по десятий ◀		Стаття 287, пункти (7)–(16)
▼ С1		
Стаття 24а, другий параграф		—
▼ В		
Стаття 25(1)		Стаття 296(1)
Стаття 25(2), абзаци з першого по восьмий		Стаття 295(1), пункти (1)–(8)
Стаття 25(3), перший підпараграф, перше речення		Стаття 297, перший параграф, перше речення та другий параграф

Стаття 25(3), перший підпараграф, друге речення		Стаття 298, перший параграф
Стаття 25(3), перший підпараграф, третє речення		Стаття 299
Стаття 25(3), перший підпараграф, четверте та п'яте речення		Стаття 298, другий параграф
Стаття 25(3), другий підпараграф		Стаття 297, перший параграф, друге речення
Стаття 25(4), перший підпараграф		Стаття 272(1), перший підпараграф, пункт (е)
Стаття 25(5) та (6)		—
Стаття 25(7)		Стаття 304
Стаття 25(8)		Стаття 301(2)
Стаття 25(9)		Стаття 296(2)
Стаття 25(10)		Стаття 296(3)
Стаття 25(11) та (12)		—
Стаття 26(1), перше та друге речення		Стаття 306(1), перший та другий підпараграфи
Стаття 26(1), третє речення		Стаття 306(2)
Стаття 26(2), перше та друге речення		Стаття 307, перший та другий параграфи
Стаття 26(2), третє речення		Стаття 308
Стаття 26(3), перше та друге речення		Стаття 309, перший та другий параграфи

Стаття 26(4)		Стаття 310
Стаття 26а(А)(а), перший підпараграф		Стаття 311(1), пункт (2)
Стаття 26а(А)(а), другий підпараграф		Стаття 311(2)
Стаття 26а(А)(b) та (с)		Стаття 311(1), пункти (3) та (4)
Стаття 26а(А)(d)		Стаття 311(1), пункт (1)
Стаття 26а(А)(е) та (f)		Стаття 311(1), пункти (5) та (6)
Стаття 26а(А)(g), вступне речення		Стаття 311(1), пункт (7)
Стаття 26а(А)(g), перший та другий абзаци		Стаття 311(3)
Стаття 26а(В)(1)		Стаття 313(1)
Стаття 26а(В)(2)		Стаття 314
► С1 Стаття 26а(В)(2), абзаци з першого по четвертий ◀		Стаття 314(а)–(d)
Стаття 26а(В)(3), перший підпараграф, перше та друге речення		Стаття 315, перший та другий параграфи
Стаття 26а(В)(3), другий підпараграф		Стаття 312
Стаття 26а(В)(3), другий підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 312, пункти (1) та (2)
Стаття 26а(В)(4), перший підпараграф		Стаття 316(1)
Стаття 26а(В)(4), перший підпараграф,		Стаття 316(1)(а), (b) та (с)

	пункти (а), (b) та (с)		
	Стаття 26а(В)(4), другий підпараграф		Стаття 316(2)
	Стаття 26а(В)(4), третій підпараграф, перше та друге речення		Стаття 317, перший та другий параграфи
	Стаття 26а(В)(5)		Стаття 321
	Стаття 26а(В)(6)		Стаття 323
	Стаття 26а(В)(7)		Стаття 322
	Стаття 26а(В)(7) (а), (b) та (с)		Стаття 322(а), (b) та (с)
	Стаття 26а(В)(8)		Стаття 324
	Стаття 26а(В)(9)		Стаття 325
	Стаття 26а(В)(10), перший та другий підпараграфи		Стаття 318(1), перший та другий підпараграфи
	Стаття 26а(В)(10), третій підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 318(2)(а) та (b)
	Стаття 26а(В)(10), четвертий підпараграф		Стаття 318(3)
	Стаття 26а(В)(11), перший підпараграф		Стаття 319
	Стаття 26а(В)(11), другий підпараграф, пункт (а)		Стаття 320(1), перший підпараграф
	Стаття 26а(В)(11), другий підпараграф, пункти (b) та (с)		Стаття 320(1), другий підпараграф
	Стаття 26а(В)(11), третій підпараграф		Стаття 320(2)
	Стаття 26а(С)(1),		Стаття 333(1)

	вступне речення		Стаття 334
	Стаття 26а(С)(1), абзаци з першого по четвертий		Стаття 334(а)–(d)
	Стаття 26а(С)(2), перший та другий абзаци		Стаття 336(а) та (b)
	Стаття 26а(С)(3)		Стаття 337
	Стаття 26а(С)(4), перший підпараграф, перший, другий та третій абзаци		Стаття 339, перший параграф, пункти (а), (b) та (с)
	Стаття 26а(С)(4), другий підпараграф		Стаття 339, другий параграф
	Стаття 26а(С)(5), перший та другий підпараграфи		Стаття 340(1), перший та другий підпараграфи
	Стаття 26а(С)(5), третій підпараграф		Стаття 340(2)
	Стаття 26а(С)(6), перший підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 338, перший параграф, пункти (а) та (b)
	Стаття 26а(С)(6), другий підпараграф		Стаття 338, другий параграф
	Стаття 26а(С)(7)		Стаття 335
	Стаття 26а(D), вступне речення		—
	Стаття 26а(D)(а)		Стаття 313(2) Стаття 333(2)
	Стаття 26а(D)(b)		Стаття 4(а) та (с)
	Стаття 26а(D)(с)		Стаття 35 Стаття 139(3), перший підпараграф
	Стаття 26b(A), перший підпараграф,		Стаття 344(1), пункт (1)

пункт (і), перше речення			
Стаття 26b(A), перший підпараграф, пункт (і), друге речення			Стаття 344(2)
Стаття 26b(A), перший підпараграф, пункт (ii), абзаци з першого по четвертий			Стаття 344(1), пункт (2)
Стаття 26b(A), другий підпараграф			Стаття 344(3)
Стаття 26b(A), третій підпараграф			Стаття 345
Стаття 26b(B), перший підпараграф			Стаття 346
Стаття 26b(B), другий підпараграф			Стаття 347
Стаття 26b(C), перший підпараграф			Стаття 348
Стаття 26b(C), другий підпараграф, перше та друге речення			Стаття 349(1) та (2)
Стаття 26b(C), третій підпараграф			Стаття 350
Стаття 26b(C), четвертий підпараграф			Стаття 351
Стаття 26b(D)(1) (a), (b) та (c)			Стаття 354(a), (b) та (c)
Стаття 26b(D)(2)			Стаття 355
Стаття 26b(E), перший та другий підпараграфи			Стаття 356(1), перший та другий підпараграфи

Стаття 26b(E), третій та четвертий підпараграфи		Стаття 356(2) та (3)
Стаття 26b(F), перше речення		Стаття 198(2) та (3)
Стаття 26b(F), друге речення		Статті 208 та 255
Стаття 26b(G)(1), перший підпараграф		Стаття 352
Стаття 26b(G)(1), другий підпараграф		—
Стаття 26b(G)(2)(a)		Стаття 353
Стаття 26b(G)(2)(b), перше та друге речення		Стаття 198(1) та (3)
Стаття 26c(A)(a)–(e)		Стаття 358, пункти (1)–(5)
Стаття 26c(B)(1)		Стаття 359
Стаття 26c(B)(2), перший підпараграф		Стаття 360
Стаття 26c(B)(2), другий підпараграф, перша частина першого речення		Стаття 361(1)
Стаття 26c(B)(2), другий підпараграф, друга частина першого речення		Стаття 361(1)(a)–(e)
Стаття 26c(B)(2), другий підпараграф, друге речення		Стаття 361(2)
Стаття 26c(B)(3), перший та другий підпараграфи		Стаття 362
Стаття 26c(B)(4)(a)–(d)		Стаття 363(a)–(d)
Стаття 26c(B)(5),		Стаття 364

	перший підпараграф			
	Стаття 26с(В)(5), другий підпараграф			Стаття 365
	Стаття 26с(В)(6), перше речення			Стаття 366(1), перший підпараграф
	Стаття 26с(В)(6), друге та третє речення			Стаття 366(1), другий підпараграф
	Стаття 26с(В)(6), четверте речення			Стаття 366(2)
	Стаття 26с(В)(7), перше речення			Стаття 367, перший параграф
	Стаття 26с(В)(7), друге та третє речення			Стаття 367, другий параграф
	Стаття 26с(В)(8)			Стаття 368
	Стаття 26с(В)(9), перше речення			Стаття 369(1)
	Стаття 26с(В)(9), друге та третє речення			Стаття 369(2), перший та другий підпараграфи
	Стаття 26с(В)(10)			Стаття 204(1), третій підпараграф
	Стаття 27(1), перше та друге речення			Стаття 395(1), перший та другий підпараграфи
	Стаття 27(2), перше та друге речення			Стаття 395(2), перший підпараграф
	Стаття 27(2), третє речення			Стаття 395(2), другий підпараграф
	Стаття 27(3) та (4)			Стаття 395(3) та (4)
	Стаття 27(5)			Стаття 394
	Стаття 28(1) та (1а)			—
	Стаття 28(2),			Стаття 109

	вступне речення			
	Стаття 28(2)(а), перший підпараграф			Стаття 110, перший та другий параграфи
	Стаття 28(2)(а), другий підпараграф			—
	Стаття 28(2)(а), третій підпараграф, перше речення			Стаття 112, перший параграф
	Стаття 28(2)(а), третій підпараграф, друге та третє речення			Стаття 112, другий параграф
	Стаття 28(2)(b)			Стаття 113
	Стаття 28(2)(с), перше та друге речення			Стаття 114(1), перший та другий підпараграфи
	Стаття 28(2)(с), третє речення			Стаття 114(2)
	Стаття 28(2)(d)			Стаття 115
	Стаття 28(2)(е), перший та другий підпараграфи			Стаття 118, перший та другий параграфи
	Стаття 28(2)(f)			Стаття 120
	Стаття 28(2)(g)			—
	Стаття 28(2)(h), перший та другий підпараграфи			Стаття 121, перший та другий параграфи
	Стаття 28(2)(i)			Стаття 122
	Стаття 28(2)(j)			Стаття 117(2)
	Стаття 28(2)(k)			Стаття 116
	Стаття 28(3)(а)			Стаття 370
	Стаття 28(3)(b)			Стаття 371
	Стаття 28(3)(с)			Стаття 391
	Стаття 28(3)(d)			Стаття 372
	Стаття 28(3)(е)			Стаття 373

Стаття 28(3)(f)		Стаття 392
Стаття 28(3)(g)		Стаття 374
Стаття 28(3а)		Стаття 376
Стаття 28(4) та (5)		Стаття 393(1) та (2)
Стаття 28(6), перший підпараграф, перше речення		Стаття 106, перший та другий параграфи
Стаття 28(6), перший підпараграф, друге речення		Стаття 106, третій параграф
Стаття 28(6), другий підпараграф, пункти (а), (b) та (с)		Стаття 107, перший параграф, пункти (а), (b) та (с)
Стаття 28(6), другий підпараграф, пункт (d)		Стаття 107, другий параграф
Стаття 28(6), третій підпараграф		Стаття 107, другий параграф
Стаття 28(6), четвертий підпараграф, пункти (а), (b) та (с)		Стаття 108(а), (b) та (с)
Стаття 28(6), п'ятий та шостий підпараграфи		—
Стаття 28а(1), вступне речення		Стаття 2(1)
Стаття 28а(1)(а), перший підпараграф		Стаття 2(1)(b)(i)
Стаття 28а(1)(а), другий підпараграф		Стаття 3(1)
Стаття 28а(1)(а), третій підпараграф		Стаття 3(3)
Стаття 28а(1)(b)		Стаття 2(1)(b)(ii)

	Стаття 28а(1)(с)		Стаття 2(1)(b)(iii)
	Стаття 28а(1а)(а)		Стаття 3(1)(а)
	Стаття 28а(1а)(b), перший підпараграф, перший абзац		Стаття 3(1)(b)
	Стаття 28а(1а)(b), перший підпараграф, другий та третій абзаци		Стаття 3(2), перший підпараграф, пункти (а) та (b)
	Стаття 28а(1а)(b), другий підпараграф		Стаття 3(2), другий підпараграф
	Стаття 28а(2), вступне речення		—
	Стаття 28а(2)(а)		Стаття 2(2), пункт (а) (i), (ii), та (iii)
	Стаття 28а(2)(b), перший підпараграф		Стаття 2(2), пункт (b)
	Стаття 28а(2)(b), перший підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 2(2), пункт (b) (i), (ii), та (iii)
	Стаття 28а(2)(b), другий підпараграф		Стаття 2(2), пункт (с)
	Стаття 28а(3), перший та другий підпараграфи		Стаття 20, перший та другий параграфи
	Стаття 28а(4), перший підпараграф		Стаття 9(2)
	Стаття 28а(4), другий підпараграф, перший абзац		Стаття 172(1), другий підпараграф
	Стаття 28а(4), другий підпараграф, другий абзац		Стаття 172(1), перший підпараграф

	Стаття 28a(4), третій підпараграф		Стаття 172(2)
	Стаття 28a(5)(b), перший підпараграф		Стаття 17(1), перший підпараграф
	Стаття 28a(5)(b), другий підпараграф		Стаття 17(1), другий підпараграф та (2), вступне речення
	Стаття 28a(5)(b), другий підпараграф, перший абзац		Стаття 17(2)(a) та (b)
	Стаття 28a(5)(b), другий підпараграф, другий абзац		Стаття 17(2)(c)
	Стаття 28a(5)(b), другий підпараграф, третій абзац		Стаття 17(2)(e)
	Стаття 28a(5)(b), другий підпараграф, п'ятий, шостий та сьомий абзаци		Стаття 17(2)(f), (g) та (h)
	Стаття 28a(5)(b), другий підпараграф, восьмий абзац		Стаття 17(2)(d)
	Стаття 28a(5)(b), третій підпараграф		Стаття 17(3)
	Стаття 28a(6), перший підпараграф		Стаття 21
	Стаття 28a(6), другий підпараграф		Стаття 22
	Стаття 28a(7)		Стаття 23
	Стаття 28b(A)(1)		Стаття 40
	Стаття 28b(A)(2), перший та другий підпараграфи		Стаття 41, перший та

			другий параграфи
	Стаття 28b(A)(2), третій підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 42(a) та (b)
	Стаття 28b(B)(1), перший підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 33(1)(a) та (b)
	Стаття 28b(B)(1), другий підпараграф		Стаття 33(2)
	Стаття 28b(B)(2), перший підпараграф		Стаття 34(1)(a)
	Стаття 28b(B)(2), перший підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 34(1)(b) та (c)
	Стаття 28b(B)(2), другий підпараграф, перше та друге речення		Стаття 34(2), перший та другий підпараграфи
	Стаття 28b(B)(2), третій підпараграф, перше речення		Стаття 34(3)
	Стаття 28b(B)(2), третій підпараграф, друге та третє речення		—
	Стаття 28b(B)(3), перший та другий підпараграфи		Стаття 34(4), перший та другий підпараграфи
	Стаття 28b(C)(1), перший абзац, перший підпараграф		Стаття 48, перший параграф
	Стаття 28b(C)(1), перший абзац,		Стаття 49

	другий підпараграф			
	Стаття 28b(C)(1), другий та третій абзаци			Стаття 48, другий та третій параграфи
	Стаття 28b(C)(2) та (3)			Стаття 47, перший та другий параграфи
	Стаття 28b(C)(4)			Стаття 51
	Стаття 28b(D)			Стаття 53
	Стаття 28b(E)(1), перший та другий підпараграфи			Стаття 50, перший та другий параграфи
	Стаття 28b(E)(2), перший та другий підпараграфи			Стаття 54, перший та другий параграфи
	Стаття 28b(E)(3), перший та другий підпараграфи			Стаття 44, перший та другий параграфи
	Стаття 28b(F), перший та другий параграфи			Стаття 55, перший та другий параграфи
	Стаття 28c(A), вступне речення			Стаття 131
	Стаття 28c(A)(a), перший підпараграф			Стаття 138(1)
	Стаття 28c(A)(a), другий підпараграф			Стаття 139(1), перший та другий підпараграфи
	Стаття 28c(A)(b)			Стаття 138(2)(a)
	Стаття 28c(A)(c), перший підпараграф			Стаття 138(2)(b)
	Стаття 28c(A)(c), другий підпараграф			Стаття 139(2)
	Стаття 28c(A)(d)			Стаття 138(2)(c)

Стаття 28с(В), вступне речення		Стаття 131
Стаття 28с(В)(а), (b) та (с)		Стаття 140(а), (b) та (с)
Стаття 28с(С)		Стаття 142
Стаття 28с(Д), перший підпараграф		Стаття 143(d)
Стаття 28с(Д), другий підпараграф		Стаття 131
Стаття 28с(Е), пункт (1), перший абзац на заміну статті 16(1)		
— параграф 1, перший підпараграф		Стаття 155
— параграф 1, перший підпараграф, пункт (А)		Стаття 157(1)(а)
— параграф 1, перший підпараграф, пункт (В), перший підпараграф, пункти (а), (b) та (с)		Стаття 156(1)(а), (b) та (с)
— параграф 1, перший підпараграф, пункт (В), перший підпараграф, пункт (d), перший та другий абзаци		Стаття 156(1)(d) та (е)
— параграф 1, перший підпараграф, пункт (В), перший підпараграф, пункт (е), перший підпараграф		Стаття 157(1)(b)
— параграф 1, перший		Стаття 154

	підпараграф, пункт (В), перший підпараграф, пункт (є), другий підпараграф, перший абзац			
	— параграф 1, перший підпараграф, пункт (В), перший підпараграф, пункт (є), другий підпараграф, другий абзац, перше речення			Стаття 154
	— параграф 1, перший підпараграф, пункт (В), перший підпараграф, пункт (є), другий підпараграф, другий абзац, друге речення			Стаття 157(2)
	— параграф 1, перший підпараграф, пункт (В), перший підпараграф, пункт (є), третій підпараграф, перший абзац			—
	— параграф 1, перший підпараграф, пункт (В), перший підпараграф, пункт (є), третій підпараграф, другий, третій та четвертий абзаци			Стаття 158(1)(а), (b) та (c)
	— параграф 1, перший підпараграф, пункт (В), другий підпараграф			Стаття 156(2)
	— параграф 1,			Стаття 159

	перший підпараграф, пункт (С)			
	— параграф 1, перший підпараграф, пункт (D), перший підпараграф, пункти (a) та (b)			Стаття 160(1)(a) та (b)
	— параграф 1, перший підпараграф, пункт (D), другий підпараграф			Статті 160(2)
	— параграф 1, перший підпараграф, пункт (E), перший та другий абзаци			Стаття 161(a) та (b)
	— параграф 1, другий підпараграф			Стаття 202
	— параграф 1, третій підпараграф			Стаття 163
	Стаття 28с(Е), пункт (1), другий абзац про додання параграфа 1a до статті 16			
	— параграф 1a			Стаття 162
	Стаття 28с(Е), пункт (2), перший абзац про внесення змін і доповнень до статті 16(2)			
	— параграф 2, перший підпараграф			Стаття 164(1)
	Стаття 28с(Е), пункт (2), другий абзац про додання другого та третього підпараграфів до статті 16(2)			

— параграф 2, другий підпараграф		Стаття 164(2)
— параграф 2, третій підпараграф		Стаття 165
Стаття 28с(Е), пункт (3), абзаци з першого по п'ятий		Стаття 141(а)–(е)
Стаття 28d(1), перше та друге речення		Стаття 68, перший та другий параграфи
Стаття 28d(2) та (3)		Стаття 69(1) та (2)
Стаття 28d(4), перший та другий підпараграфи		Стаття 67(1) та (2)
Стаття 28е(1), перший підпараграф		Стаття 83
Стаття 28е(1), другий підпараграф, перше та друге речення		Стаття 84(1) та (2)
Стаття 28е(2)		Стаття 76
Стаття 28е(3)		Стаття 93, другий параграф, пункт (b)
Стаття 28е(4)		Стаття 94(1)
Стаття 28f, пункт (1) на заміну статті 17(2), (3) та (4)		
— параграф 2(а)		Стаття 168(а)
— параграф 2(б)		Стаття 168(е)
— параграф 2(с)		Стаття 168(б) та (d)
— параграф 2(д)		Стаття 168(с)
— параграф 3(а), (b) та (с)		Стаття 169(а), (b) та (с) Стаття 170(а) та (b)

— параграф 4, перший підпараграф, перший абзац		Стаття 171(1), перший підпараграф
— параграф 4, перший підпараграф, другий абзац		Стаття 171(2), перший підпараграф
— параграф 4, другий підпараграф, пункт (а)		Стаття 171(1), другий підпараграф
— параграф 4, другий підпараграф, пункт (b)		Стаття 171(2), другий підпараграф
— параграф 4, другий підпараграф, пункт (с)		Стаття 171(3)
Стаття 28f, пункт (2) на заміну статті 18(1)		
— параграф 1(а)		Стаття 178(а)
— параграф 1(б)		Стаття 178(е)
— параграф 1(с)		Стаття 178(б) та (d)
— параграф 1(d)		Стаття 178(f)
— параграф 1(е)		Стаття 178(с)
Стаття 28f, пункт (3) на додання параграфа 3а до статті 18		
— параграф 3а, перша частина речення		Стаття 181
— параграф 3а, друга частина речення		Стаття 182
Стаття 28g на заміну статті 21		
— параграф 1(а), перший		Стаття 193

	підпараграф		
	— параграф 1(а), другий підпараграф		Стаття 194(1) та (2)
	— параграф 1(б)		Стаття 196
	— параграф 1(с), перший підпараграф, перший, другий та третій абзаци		Стаття 197(1)(а), (б) та (с)
	— параграф 1(с), другий підпараграф		Стаття 197(2)
	— параграф 1(д)		Стаття 203
	— параграф 1(е)		Стаття 200
	— параграф 1(ф)		Стаття 195
	— параграф 2		—
	— параграф 2(а), перше речення		Стаття 204(1), перший підпараграф
	— параграф 2(а), друге речення		Стаття 204(2)
	— параграф 2(б)		Стаття 204(1), другий підпараграф
	— параграф 2(с), перший підпараграф		Стаття 199(1)(а)– (г)
	— параграф 2(с), другий, третій та четвертий підпараграфи		Стаття 199(2), (3) та (4)
	— параграф 3		Стаття 205
	— параграф 4		Стаття 201
	Стаття 28h на заміну статті 22		
	— параграф 1(а), перше та друге речення		Стаття 213(1), перший та другий підпараграфи
	— параграф 1(б)		Стаття 213(2)
	— параграф 1(с),		Стаття 214(1)(а)

перший абзац, перше речення			
— параграф 1(с), перший абзац, друге речення			Стаття 214(2)
— параграф 1(с), другий та третій абзаци			Стаття 214(1)(b) та (с)
— параграф 1(d), перше та друге речення			Стаття 215, перший та другий параграфи
— параграф 1(е)			Стаття 216
— параграф 2(a)			Стаття 242
— ►С1 параграф 2(b), перший та другий підпараграфи ◄			Стаття 243(1) та (2)
— параграф 3(a), перший підпараграф, перше речення			Стаття 220, пункт (1)
— параграф 3(a), перший підпараграф, друге речення			Стаття 220, пункти (2) та (3)
— параграф 3(a), другий підпараграф			Стаття 220, пункти (4) та (5)
— параграф 3(a), третій підпараграф, перше та друге речення			Стаття 221(1), перший та другий підпараграфи
— параграф 3(a), четвертий підпараграф			Стаття 221(2)
— параграф 3(a), п'ятий підпараграф, перше речення			Стаття 219
— параграф 3(a), п'ятий підпараграф, друге речення			Стаття 228

	— параграф 3(а), шостий підпараграф		Стаття 222
	— параграф 3(а), сьомий підпараграф		Стаття 223
	— параграф 3(а), восьмий підпараграф, перше та друге речення		Стаття 224(1) та (2)
	— параграф 3(а), дев'ятий підпараграф, перше та друге речення		Стаття 224(3), перший підпараграф
	— параграф 3(а), дев'ятий підпараграф, третє речення		Стаття 224(3), другий підпараграф
	— параграф 3(а), десятий підпараграф		Стаття 225
	— параграф 3(б), перший підпараграф, абзаци з першого по дванадцятий		Стаття 226, пункти (1)–(12)
	— параграф 3(б), перший підпараграф, тринадцятий абзац		Стаття 226, пункти (13) та (14)
	— параграф 3(б), перший підпараграф, чотирнадцятий абзац		Стаття 226, пункт (15)
	— параграф 3(б), другий підпараграф		Стаття 227
	— параграф 3(б), третій підпараграф		Стаття 229
	— параграф 3(б), четвертий підпараграф		Стаття 230

— параграф 3(b), п'ятий підпараграф		Стаття 231
— параграф 3(c), перший підпараграф		Стаття 232
— параграф 3(c), другий підпараграф, вступне речення		Стаття 233(1), перший підпараграф
— параграф 3(c), другий підпараграф, перший абзац, перше речення		Стаття 233(1), перший підпараграф, пункт (a)
— параграф 3(c), другий підпараграф, перший абзац, друге речення		Стаття 233(2)
— параграф 3(c), другий підпараграф, другий абзац, перше речення		Стаття 233(1), перший підпараграф, пункт (b)
— параграф 3(c), другий підпараграф, другий абзац, друге речення		Стаття 233(3)
— параграф 3(c), третій підпараграф, перше речення		Стаття 233(1), другий підпараграф
— параграф 3(c), третій підпараграф, друге речення		Стаття 237
— параграф 3(c), четвертий підпараграф, перше та друге речення		Стаття 234
— параграф 3(c), п'ятий підпараграф		Стаття 235

— параграф 3(с), шостий підпараграф		Стаття 236
— параграф 3(d), перший підпараграф		Стаття 244
— параграф 3(d), другий підпараграф, перше речення		Стаття 245(1)
— параграф 3(d), другий підпараграф, друге та третє речення		Стаття 245(2), перший та другий підпараграфи
— параграф 3(d), третій підпараграф, перше та друге речення		Стаття 246, перший та другий параграфи
— параграф 3(d), четвертий, п'ятий та шостий підпараграфи		Стаття 247(1), (2) та (3)
— параграф 3(d), сьомий підпараграф		Стаття 248
— параграф 3(е), перший підпараграф		Статті 217 та 241
— параграф 3(е), другий підпараграф		Стаття 218
— параграф 4(а), перше та друге речення		Стаття 252(1)
— параграф 4(а), третє та четверте речення		Стаття 252(2), перший та другий підпараграфи
— параграф 4(а), п'яте речення		Стаття 250(2)
— параграф 4(b)		Стаття 250(1)
— параграф 4(с), перший абзац,		Стаття 251(а) та (b)

	перший та другий підпараграфи		
	— параграф 4(с), другий абзац, перший підпараграф		Стаття 251(с)
	— параграф 4(с), другий абзац, другий підпараграф		Стаття 251(d) та (е)
	— параграф 5		Стаття 206
	— параграф 6(а), перше та друге речення		Стаття 261(1)
	— параграф 6(а), третє речення		Стаття 261(2)
	— параграф 6(б), перший підпараграф		Стаття 262
	— параграф 6(б), другий підпараграф, перше речення		Стаття 263(1), перший підпараграф
	— параграф 6(б), другий підпараграф, друге речення		Стаття 263(2)
	— параграф 6(б), третій підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 264(1)(а) та (б)
	— параграф 6(б), третій підпараграф, третій абзац, перше речення		Стаття 264(1)(d)
	— параграф 6(б), третій підпараграф, третій абзац, друге речення		Стаття 264(2), перший підпараграф
	— параграф 6(б), четвертий		Стаття 264(1)(с) та (е)

	підпараграф, перший абзац			
	— параграф 6(b), четвертий підпараграф, другий абзац, перше речення			Стаття 264(1)(f)
	— параграф 6(b), четвертий підпараграф, другий абзац, друге речення			Стаття 264(2), другий підпараграф
	— параграф 6(b), п'ятий підпараграф, перший та другий абзаци			Стаття 265(1)(a) та (b)
	— параграф 6(b), п'ятий підпараграф, третій абзац, перше речення			Стаття 265(1)(c)
	— параграф 6(b), п'ятий підпараграф, третій абзац, друге речення			Стаття 265(2)
	— параграф 6(c), перший абзац			Стаття 263(1), другий підпараграф
	— параграф 6(c), другий абзац			Стаття 266
	— параграф 6(d)			Стаття 254
	— параграф 6(e), перший підпараграф			Стаття 268
	— параграф 6(e), другий підпараграф			Стаття 259
	— параграф 7, перша частина речення			Стаття 207, перший параграф Стаття 256 Стаття 267
	— параграф 7, друга частина			Стаття 207, другий параграф

	речення		
	— параграф 8, перший та другий підпараграфи		Стаття 273, перший та другий параграфи
	— параграф 9(а), перший підпараграф, перший абзац		Стаття 272(1), перший підпараграф, пункт (с)
	— параграф 9(а), перший підпараграф, другий абзац		Стаття 272(1), перший підпараграф, пункти (а) та (d)
	— параграф 9(а), перший підпараграф, третій абзац		Стаття 272(1), перший підпараграф, пункт (b)
	— параграф 9(а), другий підпараграф		Стаття 272(1), другий підпараграф
	— параграф 9(b)		Стаття 272(3)
	— параграф 9(с)		Стаття 212
	— параграф 9(d), перший підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 238(1)(а) та (b)
	— параграф 9(d), другий підпараграф, з першого по четвертий абзаци		Стаття 238(2)(а)– (d)
	— параграф 9(d), третій підпараграф		Стаття 238(3)
	— параграф 9(е), перший підпараграф		Стаття 239
	— параграф 9(е), другий підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 240, пункти (1) та (2)
	— параграф 10		Статті 209 та 257
	— параграф 11		Статті 210 та 258

— параграф 12, вступне речення		Стаття 269
— параграф 12(a), перший, другий та третій абзаци		Стаття 270(a), (b) та (c)
— параграф 12(b), перший, другий та третій абзаци		Стаття 271(a), (b) та (c)
Стаття 28i про додання третього підпараграфа до статті 24(3)		
— параграф 3, третій підпараграф		Стаття 283(1)(b) та (c)
Стаття 28j, пункт (1) про додання другого підпараграфа до статті 25(4)		
— параграф 4, другий підпараграф		Стаття 272(2)
Стаття 28j, пункт (2) на заміну статті 25(5) та (6)		
— параграф 5, перший підпараграф, пункти (a), (b) та (c)		Стаття 300, пункти (1), (2) та (3)
— параграф 5, другий підпараграф		Стаття 302
— параграф 6(a), перший підпараграф, перше речення		Стаття 301(1)
— параграф 6(a), перший підпараграф, друге речення		Стаття 303(1)
— параграф 6(a), другий підпараграф,		Стаття 303(2)(a), (b) та (c)

	перший, другий та третій абзаци		
	— параграф 6(a), третій підпараграф		Стаття 303(3)
	— параграф 6(b)		Стаття 301(1)
	Стаття 28j, пункт (3) про додання другого підпараграфа до статті 25(9)		
	— параграф 9, другий підпараграф		Стаття 305
	Стаття 28k, пункт (1), перший підпараграф		—
	Стаття 28k, пункт (1), другий підпараграф, пункт (a)		Стаття 158(3)
	Стаття 28k, пункт (1), другий підпараграф, пункти (b) та (c)		—
	Стаття 28k, пункти (2), (3) та (4)		—
	Стаття 28k, пункт (5)		Стаття 158(2)
	Стаття 28l, перший параграф		—
	Стаття 28l, другий та третій параграфи		Стаття 402(1) та (2)
	Стаття 28l, четвертий параграф		—
	Стаття 28m		Стаття 399, перший параграф
	Стаття 28n		—
	Стаття 28o(1), вступне речення		Стаття 326, перший параграф
	Стаття 28o(1)(a),		Стаття 327(1)

	перше речення		та (3)
	Стаття 28о(1)(а), друге речення		Стаття 327(2)
	Стаття 28о(1)(b)		Стаття 328
	Стаття 28о(1)(с), перший, другий та третій абзаци		Стаття 329(а), (b) та (с)
	Стаття 28о(1)(d), перший та другий підпараграфи		Стаття 330, перший та другий параграфи
	Стаття 28о(1)(е)		Стаття 332
	Стаття 28о(1)(f)		Стаття 331
	Стаття 28о(1)(g)		Стаття 4(b)
	Стаття 28о(1)(h)		Стаття 35 Стаття 139(3), другий підпараграф
	Стаття 28о(2)		Стаття 326, другий параграф
	Стаття 28о(3)		Стаття 341
	Стаття 28о(4)		—
	Стаття 28р(1), перший, другий та третій абзаци		Стаття 405, пункти (1), (2) та (3)
	Стаття 28р(2)		Стаття 406
	Стаття 28р(3), перший підпараграф, перший та другий абзаци		Стаття 407(а) та (b)
	Стаття 28р(3), другий підпараграф		—
	Стаття 28р(4)(а)– (d)		Стаття 408(1)(а)– (d)
	Стаття 28р(5), перший та другий абзаци		Стаття 408(2)(а) та (b)
	Стаття 28р(6)		Стаття 409
	Стаття 28р(7), перший		Стаття 410(1)(а), (b) та (с)

підпараграф, пункти (а), (б) та (с)			
Стаття 28р(7), другий підпараграф, перший абзац			—
► С1 Стаття 28р(7), другий підпараграф, другий та третій абзаци ◀			► С1 Стаття 410(2)(а) та (б) ◀
Стаття 29(1)–(4)			Стаття 398(1)–(4)
Стаття 29а			Стаття 397
Стаття 30(1)			Стаття 396(1)
Стаття 30(2), перше та друге речення			Стаття 396(2), перший підпараграф
Стаття 30(2), третє речення			Стаття 396(2), другий підпараграф
Стаття 30(3) та (4)			Стаття 396(3) та (4)
Стаття 31 (1)			—
Стаття 31(2)			Стаття 400
Стаття 33(1)			Стаття 401
Стаття 33(2)			Стаття 2(3)
Стаття 33а(1), вступне речення			Стаття 274
Стаття 33а(1)(а)			Стаття 275
Стаття 33а(1)(б)			Стаття 276
Стаття 33а(1)(с)			Стаття 277
Стаття 33а(2), вступне речення			Стаття 278
Стаття 33а(2)(а)			Стаття 279
Стаття 33а(2)(б)			Стаття 280
Стаття 34			Стаття 404
Стаття 35			Стаття 403
Статті 36 та 37			—
Стаття 38			Стаття 414

Додаток А(I)(1) та (2)			Додаток VII, пункт (1)(a) та (b)
Додаток А(I)(3)			Додаток VII, пункти (1)(c) та (d)
Додаток А(II)(1)–(6)			Додаток VII, пункти (2)(a)–(f)
Додаток А(III) та (IV)			Додаток VII, пункти (3) та (4)
Додаток А(IV)(1)–(4)			Додаток VII, пункти (4)(a)–(d)
Додаток А(V)			Стаття 295(2)
Додаток В, вступне речення			Стаття 295(1), пункт (5)
Додаток В, абзаци з першого по дев'ятий			Додаток VIII, пункти (1)–(9)
Додаток С			—
Додаток D(1)–(13)			Додаток I, пункти (1)–(13)
Додаток E(2)			Додаток X, частина А, пункт (1)
Додаток E(7)			Додаток X, частина А, пункт (2)
Додаток E(11)			Додаток X, частина А, пункт (3)
Додаток E(15)			Додаток X, частина А, пункт (4)
Додаток F(1)			Додаток X, частина В, пункт (1)
Додаток F(2)			Додаток X, частина В, пункти(2)(a)–(j)
Додаток F(5)–(8)			Додаток X, частина В, пункти (3)–(6)

	Додаток F(10)			Додаток частина пункт (7)	X, B,
	Додаток F(12)			Додаток частина пункт (8)	X, B,
	Додаток F(16)			Додаток частина пункт (9)	X, B,
	Додаток F(17), перший та другий підпараграфи			Додаток частина пункт (10)	X, B,
	Додаток F(23)			Додаток частина пункт (11)	X, B,
	Додаток F(25)			Додаток частина пункт (12)	X, B,
	Додаток F(27)			Додаток частина пункт (13)	X, B,
	Додаток G(1) та (2)			Стаття 391	
	Додаток H, перший параграф			Стаття 98(3)	
	Додаток H, другий параграф, вступне речення			—	
	Додаток H, другий параграф, пункти (1)–(6)			Додаток пункти (1)–(6)	III,
	Додаток H, другий параграф, пункт (7), перший та другий підпараграфи			Додаток пункти (7) та (8)	III,
	Додаток H, другий параграф, пункти (8)–(17)			Додаток пункти (9)–(18)	III,
	Додаток I, вступне речення			—	
	Додаток I(a), абзаци з першого по сьомий			Додаток частина пункти (1)–(7)	IX, A,
	Додаток I(b),			Додаток	IX,

	перший та другий абзаци		частина В, пункти (1) та (2)
	Додаток I(c)		Додаток IX, частина С
	Додаток J, вступне речення		Додаток V, вступне речення
	Додаток J		Додаток V, пункти (1)–(25)
	Додаток K(1), перший, другий та третій абзаци		Додаток IV, пункти (1)(a), (b) та (c)
	Додаток K(2)–(5)		Додаток IV, пункти (2)–(5)
	Додаток L, перший параграф, пункти (1)–(5)		Додаток II, пункти (1)–(5)
	Додаток L, другий параграф		Стаття 56(2)
	Додаток M, пункти (a)–(f)		Додаток VI, пункти (1)–(6)
		Стаття 1, пункт (1), другий підпараграф Директиви 89/465/ЄЕС	Стаття 133, другий параграф
		Стаття 2 Директиви 94/5/ЄС	Стаття 342
		Стаття 3, перше та друге речення Директиви 94/5/ЄС	Стаття 343, перший та другий параграфи
		Стаття 4 Директиви 2002/38/ЄС	Стаття 56(3) Стаття 57(2) Стаття 357
		Стаття 5 Директиви 2002/38/ЄС	—
			Додаток VIII(II), пункт (2)(a) Акту про приєднання Греції
			Стаття 287, пункт (1)
			Додаток VIII(II), пункт (2)(b) Акту
			Стаття 375

		про приєднання Греції
		Додаток XXXII(IV), Стаття 287, пункт (3)(a), пункти (2) та (3) перший абзац та другий абзац, перше речення Акту про приєднання Іспанії та Португалії
		Додаток XXXII(IV), Стаття 377 пункт (3)(b), перший підпараграф Акту про приєднання Іспанії та Португалії
		Додаток XV(IX), Стаття 104 пункт (2)(b), перший підпараграф Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
		Додаток XV(IX), Стаття 287, пункт (2)(c), пункт (4) перший підпараграф Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
		Додаток XV(IX), Стаття 117(1) пункт (2)(f), перший підпараграф Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
		Додаток XV(IX), Стаття 119 пункт (2)(g), перший підпараграф Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
		Додаток XV(IX), Стаття 378(1) пункт (2)(h),

			перший підпараграф, перший та другий абзаци Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(i), перший підпараграф, перший абзац Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(i), перший підпараграф, другий та третій абзаци Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(j), перший підпараграф Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(l), перший підпараграф Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(m), перший підпараграф Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(n), перший підпараграф,

			перший та другий абзаци Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(x), перший абзац Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(x), другий абзац Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(z), перший підпараграф Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Додаток XV(IX), пункт (2)(aa), перший підпараграф, перший та другий абзаци Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції
			Протокол № 2 Акту про приєднання Австрії, Фінляндії та Швеції стосовно Аландських островів
			Додаток V(5), пункт (1)(a) Акту про вступ Чеської Республіки, Естонії, Кіпру, Латвії, Литви, Угорщини, Мальти, Польщі, Словенії та
		Стаття 253	
		Стаття 287,	
		Стаття 111(b)	
		Стаття 380	
		Стаття 6(1)(d)	
		Стаття 123	

			Словаччини 2003 року	
			Додаток V(5), пункт (1)(b) Акту про вступ 2003 року	Стаття 381
			Додаток VI(7), пункт (1)(a) Акту про вступ 2003 року	Стаття 124
			Додаток VI(7), пункт (1)(b) Акту про вступ 2003 року	Стаття 382
			Додаток VII(7), пункт (1), перший та другий підпараграфи Акту про вступ 2003 року	Стаття 125(1) та (2)
			Додаток VII(7), пункт (1), третій підпараграф Акту про вступ 2003 року	—
			Додаток VII(7), пункт (1), четвертий підпараграф Акту про вступ 2003 року	Стаття 383(a)
			Додаток VII(7), пункт (1), п'ятий підпараграф Акту про вступ 2003 року	—
			Додаток VII(7), пункт (1), шостий підпараграф Акту про вступ 2003 року	Стаття 383(b)
			Додаток VIII(7), пункт (1)(a) Акту про вступ 2003 року	—
			Додаток VIII(7), пункт (1)(a) Акту про вступ 2003 року	Стаття 384(a)

			пункт (1)(b), другий підпараграф Акту про вступ 2003 року	
			► С1 Додаток VIII(7), пункт (1)(b), третій підпараграф Акту про вступ 2003 року ◀	Стаття 384(b)
			Додаток IX(8), пункт (1) Акту про вступ 2003 року	Стаття 385
			Додаток X(7), пункт (1)(a)(i) та (ii) Акту про вступ 2003 року	Стаття 126(a) та (b)
			Додаток X(7), пункт (1)(c) Акту про вступ 2003 року	Стаття 386
			Додаток XI(7), пункт (1) Акту про вступ 2003 року	Стаття 127
			Додаток XI(7), пункт (2)(a) Акту про вступ 2003 року	Стаття 387(c)
			Додаток XI(7), пункт (2)(b) Акту про вступ 2003 року	Стаття 387(a)
			Додаток XI(7), пункт (2)(c) Акту про вступ 2003 року	Стаття 387(b)
			Додаток XII(9), пункт (1)(a) Акту про вступ 2003 року	Стаття 128(1) та (2)
			Додаток XII(9), пункт (1)(b) Акту про вступ 2003 року	Стаття 128(3), (4) та (5)
			Додаток XII(9), пункт (2) Акту про вступ 2003 року	Стаття 388

			вступ 2003 року
			Додаток XIII(9), Стаття 129(1) пункт (1)(a) Акту та (2) про вступ 2003 року
			Додаток XIII(9), Стаття 389 пункт (1)(b) Акту про вступ 2003 року
			Додаток XIV(7), Стаття 130(a) перший та (b) підпараграф Акту про вступ 2003 року
			Додаток XIV(7), — другий підпараграф Акту про вступ 2003 року
			Додаток XIV(7), Стаття 390 третій підпараграф Акту про вступ 2003 року

(¹) Директива Ради 2009/132/ЄС від 19 жовтня 2009 щодо визначення меж статті 143(b) та (c) Директиви 2006/112/ЄС стосовно звільнення від сплати податку на додану вартість під час остаточного ввозу деяких товарів (ОВ L 292, 10.11.2009, с. 5).

(²) Директива Європейського Парламенту і Ради 98/79/ЄС від 27 жовтня 1998 року про медичні вироби для діагностики *in vitro* (ОВ L 331, 07.12.1998, с. 1).

(³) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/746 від 5 квітня 2017 року про медичні вироби для діагностики *in vitro* та про скасування Директиви 98/79/ЄС та Рішення Комісії 2010/227/ЄС (ОВ L 117, 05.05.2017, с.176).

(⁴) Директива Ради 69/169/ЄЕС від 28 травня 1969 року про гармонізацію положень, встановлених законом, правилами або адміністративними заходами, стосовно звільнення від податку з обігу та акцизного збору на імпортування під час міжнародних поїздок (ОВ L 133, 04.06.1969, с. 6). Директива з останніми змінами, внесеними Директивою 2005/93/ЄС (ОВ L 346, 29.12.2005, с. 16).

(⁵) Директива Ради 83/181/ЄЕС від 28 березня 1983 року про визначення сфери застосування Статті 14(1)(d) Директиви 77/388/ЄЕС стосовно звільнення від податку на додану вартість під час кінцевого імпортування деяких товарів (ОВ L 105, 23.4.1983, с. 38). Директива з останніми змінами, внесеними Актом про приєднання 1994 року.

(⁶) Директива Ради 2006/79/ЄС від 5 жовтня 2006 року про звільнення від податків на імпорт невеликих партій товарів некомерційного характеру з третіх країн (кодифікована версія) (ОВ L 286, 17.10.2006, с. 15).

(⁷) Тринадцята Директива Ради 86/560/ЄЕС від 17 листопада 1986 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно податків з обігу — Заходи з відшкодування податку на додану вартість оподатковуваним особам, що не мають осідку на території Співтовариства (ОВ L 326, 21.11.1986, с. 40).

(⁸) Директива Ради 2008/9/ЄС від 12 лютого 2008 року про встановлення детальних правил для відшкодування податку на додану вартість, передбаченого в Директиві 2006/112/ЄС, оподатковуваним особам, що не мають осідку в державі-члені відшкодування, але мають осідок в іншій- державі-члені (ОВ L 44, 20.02.2008, с. 23).

(⁹) ОВ L 275, 25.10.2003, с. 32.

(¹⁰) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 182/2011 від 16 лютого 2011 року про встановлення правил та загальних принципів стосовно механізмів контролю державами-членами здійснення Комісією виконавчих повноважень (ОВ L 55, 28.02.2011, с. 13).

(¹¹) Регламент Ради (ЄС) № 904/2010 від 7 жовтня 2010 року про адміністративну співпрацю та боротьбу з шахрайством у сфері податку на додану вартість (ОВ L 268, 12.10.2010, с. 1).

(¹²) Директива Ради 76/308/ЄЕС від 15 березня 1976 року про взаємну допомогу щодо задоволення вимог, пов'язаних з деякими зборами, митами, податками та іншими заходами (ОВ L 73, 19.03.1976, с. 18.). Директива з останніми змінами, внесеними Актом про вступ 2003 року.

(¹³) Регламент Ради (ЄС) № 1798/2003 від 7 жовтня 2003 року про адміністративну співпрацю у сфері податку на додану вартість (ОВ L 264, 15.10.2003, с. 1). Регламент зі змінами, внесеними Регламентом (ЄС) № 885/2004 (ОВ L 168, 01.05.2004, с. 1).

(¹⁴) Директива Ради 2010/24/ЄС від 16 березня 2010 року про взаємну допомогу у задоволенні претензій, що стосуються податків, мит та інших інструментів (ОВ L 84, 31.3.2010, с.1).

(¹⁵) Регламент Ради (ЄС) № 1798/2003 від 7 жовтня 2003 року про адміністративну співпрацю у сфері податку на додану вартість (ОВ L 264, 15.10.2003, с. 1).

(¹⁶) ОВ L 13, 19.01.2000, с. 12.

(¹⁷) ОВ L 338, 28.12.1994, с. 98.

(¹⁸) ОВ 71, 14.04.1967, с. 1303/67. Директива, скасована Директивою 77/388/ЄЕС.

(¹⁹) ОВ L 309, 25.11.2005, с. 15.

(²⁰) Директива Ради 2010/24/ЄС від 16 березня 2010 року про взаємну допомогу у задоволенні претензій, що стосуються податків, мит та інших інструментів (ОВ L 84, 31.3.2010, с. 1).

(²¹) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2018/2001 від 11 грудня 2018 року про заохочення до використання енергії, виробленої з відновлюваних джерел (нова редакція) (ОВ L 328, 21.12.2018, с. 82).

(²²) Регламент Комісії (ЄС) 2015/1189 від 28 квітня 2015 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС стосовно вимог до екодизайну для твердопаливних котлів (ОВ L 193, 21.07.2015, с. 100).

(²³) Регламент Комісії (ЄС) 2015/1185 від 24 квітня 2015 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/125/ЄС стосовно вимог до екодизайну для локальних обігрівачів приміщень на твердому паливі (ОВ L 193, 21.07.2015, с. 1).

(²⁴) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2017/1369 від 4 липня 2017 року про встановлення рамки для енергетичного маркування та скасування Директиви 2010/30/ЄС (ОВ L 198, 28.07.2017, с. 1).